Fredag den 5. april 2024 (D)

Kl. 09:00

74. møde

Fredag den 5. april 2024 kl. 9.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til statsministeren om regeringens værdipolitik med fokus på de udfordringer, der følger af indvandringen. Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 09.11.2023. Fremme 14.11.2023).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Forlængelse af de udvidede frihedsgrader om afkortning af skoleugens længde og målsætningen om fuld kompetencedækning i skoleåret 2024/25). Af børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye). (Fremsættelse 14.03.2024).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af lov om forberedende grunduddannelse, lov om institutioner for forberedende grunduddannelse, lov om kommunal indsats for unge under 25 år og forskellige andre love. (Mere fleksible rammer til at tilrettelægge forberedende grunduddannelse, smidigere overgang til den forberedende grunduddannelse m.v.). Af børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye). (Fremsættelse 20.03.2024).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om efterskoler og frie fagskoler og lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Hjemtagelse af elevstøtte og præcisering af tilskudsbetingelser).

Af børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye).
(Fremsættelse 20.03.2024).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om social service og lov om en børne- og ungeydelse. (Ophævelse af revisionsbestemmelse).

Af børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye). (Fremsættelse 20.03.2024).

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til statsministeren:

Vil statsministeren redegøre for regeringens værdipolitik med fokus på de udfordringer, der følger af islamisk indvandring, og som presser eller tvinger danskerne til at ændre levevis og adfærd, herunder begrænser ytringsfriheden?

Af Pia Kjærsgaard (DF), Alex Ahrendtsen (DF), Mikkel Bjørn (DF), Peter Kofod (DF), Morten Messerschmidt (DF), Mette Thiesen (DF) og Nick Zimmermann (DF).

(Anmeldelse 09.11.2023. Fremme 14.11.2023).

Kl. 09:00

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Nu skal vi jo i gang med den her særlige form for forespørgselsdebat, og det indebærer, at alle ordførerne sidder på de forreste rækker.

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om eventuelle stillede forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 9. april 2024.

Debatten starter med, at ordføreren for forespørgerne, Pia Kjærsgaard, får ordet.

Kl. 09:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. I Dansk Folkeparti kan vi jo godt lide traditioner, og det er blevet en tradition at afholde denne værdidebat en gang om året, hvor vi i Folketinget får en grundig debat om den islamiske indvandring til Danmark, altså indvandring fra MENAPT-landene, dvs. Mellemøsten, Nordafrika, Pakistan og Tyrkiet. Der var en journalist, der var så venlig i går at gøre mig opmærksom på, at det faktisk var gang nummer ti. Det var jeg simpelt hen ikke engang selv klar over, men det er det altså. Om der så er noget at fejre bagefter, må vi jo se.

For uanset at islamiske indvandrere umiddelbart udgør et relativt lille antal, nemlig ca. 10 pct. af den danske befolkning, ja, så er islamisk indvandring noget, der fylder. Vi kender alle til den høje kriminalitetsrate, den lave beskæftigelse, den markante sociale kontrol – det kommer jeg tilbage til – det lave uddannelsesniveau, ghettoproblemerne, uro i nattelivet, bandekriminalitet, vanvidskørsel, sprogproblemer og ikke mindst demografien, som også har været drøftet herinde, og som er begyndt at vise et faretruende tal, og æreskontrol, der gør, at muslimske kvinder har meget svært ved at blive skilt fra deres islamiske mand.

Når vi opretholder denne tradition, er det jo, fordi vi har et egentligt ønske om bare at bevare den, for vi vil egentlig allerhelst være fri for at skulle diskutere, hvordan indvandringen fra MEN-APT-landene forandrer Danmark til det negative. For med islamisk indvandring er et forandret Danmark en realitet, og jeg vil sige, at stille og roligt ødelægger indvandringen fra MENAPT-landene Danmark. Vi taler om alverdens islamiske særkrav, som vi i et væk accepterer. Der er det manglende håndtryk mellem kønnene, halalslagtemetoden, kønsopdelte svømmehaller, det islamiske tørklæde, ramadanen og eiden, moskéer med minareter og senest et krav i forhold til kvindelig værnepligt om, at kvinderne skal kunne bære tørklæde – og lur mig, om det ikke før eller siden bliver indført.

For Dansk Folkeparti er den islamiske indvandring det absolut største problem, Danmark har, og lader vi udviklingen fortsætte, ja, så forandres Danmark for altid. Det er en udvikling, vi altid har kæmpet mod og altid vil bekæmpe. Så hvad er regeringens holdning til konsekvenserne af den islamiske indvandring? Tak.

K1. 09:04

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak til fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti. Nu får statsministeren ordet til besvarelse.

K1. 09:04

Besvarelse

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det, og tak for at rejse den her vigtige debat. Det siger sig selv, at debatten om integrations- og udlændingepolitik kommer med mange nuancer. Der er mange, der klarer sig godt i Danmark, og som bidrager. Der er solstrålehistorier: unge piger og drenge, der lyser op og tager ansvar for sig selv og for vores samfund. Men lad mig alligevel starte med nogle dystre tal, for de tal er de vigtigste, fordi de handler om noget, der ødelægger Danmark.

Kriminaliteten blandt mandlige efterkommere fra ikkevestlige lande er – og hold nu godt fast – 137 pct. højere end for den mandlige befolkning som helhed, når man korrigerer for alder, altså langt mere end dobbelt så høj. Når vi ser på oprindelseslande, er der nogle lande, der skiller sig ud meget markant. Det er Libanon, det er Somalia, og det er Syrien. Kriminaliteten blandt de mandlige efterkommere fra disse lande er mindst tre gange så høj, som den er for den mandlige befolkning som helhed. Og især når det gælder voldsforbrydelser, er der en kraftig overrepræsentation. Eksempelvis er voldsindekset for mandlige efterkommere fra Somalia og Libanon mere end fem gange så højt end for gennemsnittet af alle mænd.

Det er skræmmende tal. Tænk, hvor mange ofre der findes i Danmark for det. Og selv om langt de fleste holder sig på den rigtige side af landets love, er der fortsat en alt for stor gruppe blandt indvandrere og efterkommere, som ikke gør det. Mange af dem er født her og har levet store dele af deres liv i Danmark. Alligevel respekterer de hverken vores grundlæggende værdier eller regler, og det er fuldstændig uacceptabelt og ødelæggende.

Men det er ikke kun dem, der optræder i de officielle kriminalitetsstatistikker, som skaber utryghed, og som bekymrer mig. Vi oplever unge drenge, der uden at bryde loven udviser aggressiv, truende adfærd i butikscentre, på S-togsstationer og i nattelivet. De fylder hele fortovet. De er højrøstede. De er uvenlige. Jeg kalder det hverdagsterror og dominansadfærd, og det har sat sig dybt i vores samfund. Det sætter sig som en frygt i mange af os for at færdes i bestemte områder og for at bevæge os ud om aftenen og som en tilbageholdenhed med at sige fra.

Det her er herskerattitude, som også vores ordfører fra Socialdemokratiet har sagt før, og det vender også indad i miljøerne. I sidste måned besøgte jeg sammen med ministeren – faktisk hele to ministre – RED Center, som hjælper kvinder på flugt fra alt fra tvangsægteskaber, vold og kontrol. Her mødte vi en ung kvinde. Hun fortalte, hvordan hendes far og hendes brødre har kontrolleret hele hendes liv. Nu bor hun i et safehouse betalt af danske skatteydere, hvor volden og kontrollen ikke kan nå hende. For mig er det en kæmpe smerte, at der i Danmark er piger og kvinder, der kæmper den kamp i stilhed, og at der er undertrykkende familiestrukturer. I regeringen har vi kaldt det for den glemte kvindekamp, fordi vi som samfund alt for længe har vendt det blinde øje til; nu bringer vi det ud i lyset.

Alt for mange i Danmark lever i et parallelsamfund og en parallel virkelighed med såkaldte æresbegreber og ideologi, der vender ryggen til det danske samfund, og som måske faktisk ligefrem ringeagter os. Vi oplever det i alle lag af samfundet og i mange forskellige former. Og alt det, jeg taler om nu – kriminaliteten, volden, herskerattituden og den negative sociale kontrol mod piger og kvinder – er ødelæggende for et godt og trygt Danmark. Det er fuldstændig uacceptabelt. Det gælder i øvrigt også for den antisemitisme, som selvfølgelig også skal spille en rolle i debatten i dag.

Danmark er kun Danmark, hvis vi har fælles værdier – værdier, der er indiskutable – og har en fælles forståelse om, hvordan man opfører sig, altså at vi tager hensyn til andre, at vi giver hånd, når vi hilser på hinanden, og at svømning selvfølgelig ikke er kønsopdelt. Det er uforståeligt for mig, at der stadig væk er en del af landets kommuner, der tillader kønsopdelt svømning i kommunale bygninger. Fjendtligheden over for danske værdier i visse miljøer, ved vi godt at vi ikke kommer til livs med snuptagsløsninger. For det er for dybt nu; det er for bredt nu. Derfor bliver vi nødt til at have en grundlæggende kultur- og værdikamp. Det starter og slutter med at have styr på, hvor mange mennesker der kommer hertil, og det har vi.

Tilstrømningen til Danmark er fortsat lav, og i regeringen er vi klar til at tage de nødvendige værktøjer i brug, for at det også fortsætter sådan. Vi ved godt, at mennesker ikke flygter for sjov. Der er desværre alt for mange flygtninge og migranter, der søger mod Europa, ofte på livsfarlige ruter og udnyttet af kyniske menneskesmuglere. Det nuværende system er inhumant. Det er fuldstændig uholdbart for Europa og for de mennesker, der er på flugt. Derfor fortsætter regeringen arbejdet med at skabe et nyt og mere retfærdigt asylsystem i Europa.

Jeg kan glæde Folketinget med, at der er stadig større interesse for vores planer. Om en måned afholder vi her i Danmark en stor international konference om nye tanker på migrationsområdet og om nye partnerskaber med tredjelande. For det er det, der kommer til at virke. Og når det gælder udlændingepolitik og migration, mærker jeg tydeligt, at Danmark nu er et land, som mange andre lande i Europa i stigende grad kigger imod, spørger til råds og lytter til. Det kan vi sådan set være glade for og stolte over, men det er jo på en ualmindelig trist baggrund. Der lever tusindvis af udlændinge i Danmark, som bærer vores vidunderlige land i hjertet. Det bør man også gøre, når man lever her. Men der er alt for mange, der vores gæstfrihed til trods ødelægger vores ellers trygge samfund. Tak for ordet.

Kl. 09:10

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak til statsministeren. Med den her type debatter er der nu mulighed for, at hver af ordførerne får én kort bemærkning, og den første, der får ordet, er fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 09:10

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak for det, og tak til udlændinge- og integrationsministeren, og tak til statsministeren, som jo egentlig gentog mange af de ting, jeg også havde sagt i indledningen, og som jeg også vil komme ind på her i min hovedtale. Men jeg synes, det var meget, meget småt, hvordan

det endte. For ja, vi kan blive enige om meget: at det er galt, og at den indvandring har negative konsekvenser, der følger med. Men det store spørgsmål er jo: Hvad gør vi ved det?

Altså, der er jeg ikke tilfreds med, at man bare på europæisk plan skal gøre et eller andet, eller nu skal vi holde en stor konference, eller hvad ved jeg, eller at udlændinge- og integrationsministeren, som jeg kan se i dag, retter henvendelse til kommunerne om, at han ikke synes, det er nogen særlig god idé, at der er kønsopdelt svømning. Nej, det har jeg heller ikke syntes i rigtig, rigtig mange år, men lur mig, om de borgmestre, som udlændinge- og integrationsministeren har henvendt sig til, ikke siger: Nå ja, farvel Christiansborg; det er noget, vi bestemmer herude i kommunerne. Der mener jeg helt klart, at der skal et lovkrav til. Hvornår kommer vi til det? Altså, det er bare en enkelt ting, en enkelt lillebittebitte ting i forhold til det negative.

Så jeg er virkelig stadig væk i tvivl om, hvad regeringen vil gøre i forhold til de negative konsekvenser. Det er fint, at vi er anerkendt rundtomkring, fordi vi har gjort mere end mange andre. Men vi er langtfra i mål. Og det her går galt. Bare se på demografien, som speeder derudad i forhold til en indvandring af folk med anden etnisk baggrund.

Kl. 09:11

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Statsministeren.

Kl. 09:11

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror sådan set på lange stræk, at fru Pia Kjærsgaard og jeg er enige om meget, meget store dele af udlændingepolitikken. Og jeg har sagt det før og vil gerne sige det igen: Jeg mener, at Dansk Folkeparti har spillet en vigtig rolle i at få flyttet Danmark derhen, hvor vi bliver nødt til at flytte os hen på det her område. Der var simpelt hen en bevidsthed om konsekvenserne af det her på et tidligere tidspunkt. Det har jeg sagt før, og det gentager jeg gerne i dag.

I mine øjne skal den her indsats jo foregå på flere forskellige områder. Jeg mener selv, at det allervigtigste er at have styr på antallet, for det er klart, at hvis man fører en udlændingepolitik, hvor der bliver ved med at komme mange mennesker hertil, som enten ikke vil integreres, eller som har svært ved at lade sig integrere, så bliver vi jo ved med at skulle starte forfra igen og igen. Så det handler om, at vi har styr på antallet, og det er der sådan set bedre styr på end i hvert fald i perioder, hvor Dansk Folkeparti var med som en del af det politiske flertal. Det går rigtig godt. Og så må vi jo område for område træffe de beslutninger, der er de rigtige, men det skal så være uden også at sætte vores egen demokratiske tradition over styr. Der tror jeg jo også på lokal forankring, i hvert fald i mange af beslutningerne.

Kl. 09:13

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Steffen Larsen, Liberal Alliance. Kl. 09:13

Steffen Larsen (LA):

Tak. Jamen jeg kan jo glædes ved, at denne statsminister og socialdemokrat lyder mere som en vestegnsborgmester fra 1987 end som en socialdemokratisk statsminister fra 1990'erne. Og det er jo glædeligt. Men de borgmestre og byråd, som bl.a. tillader kønsopdelt svømning, er jo primært socialdemokratiske og socialdemokratisk styrede kommuner. Og så er der det her med regeringens eget ønske om at lette sprogkravene betydeligt for familiesammenføring – den familiesammenføring, som netop har medført oprindelig, at vi fik mange af de problemer, som vi står med nu. Der må jeg spørge, om statsministeren er enig i det, altså at vi skal have lettere familiesammenføring til Danmark end det, vi har nu, også for grupper fra Mellemøsten og Nordafrika.

K1. 09:13

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Statsministeren.

Kl. 09:13

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil sige meget direkte, at jeg som udgangspunkt er imod enhver lempelse af den danske udlændingepolitik, fordi jeg er af den fuldstændig klare overbevisning, at vi bliver nødt til at føre en meget, meget stram udlændingepolitik. Det betyder jo så ikke, at der ikke kan være nogle hjørner, nogle enkelte områder, hvor vi kan gøre tingene på en anden måde, bl.a. på familiesammenføringsområdet, og det er meget, meget vigtigt, at vi har hårde regler på familiesammenføringsområdet.

Så har der jo vist sig at være nogle, altså også danskere, som ikke har kunnet blive familiesammenført på grund af reglerne. Og der ved jeg, at man fra udlændinge- og integrationsministerens side har forsøgt at lave sådan en nålestiksoperation, og det kan jo altid være klogt at gøre. Men hvis jeg bliver spurgt, om jeg synes, man skal lempe den danske udlændingepolitik generelt, så er svaret nej.

Kl. 09:14

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til hr. Peter Skaarup, Danmarksdemokraterne.

Kl. 09:14

Peter Skaarup (DD):

Tak til statsministeren for en fin tale. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad der så sker fra regeringens side. For hr. Steffen Larsen er jo her inde på noget af det essentielle, altså at det, hvis man i en tale siger en hel masse, men man ikke rigtig gør det, man gerne vil, så ikke er nok.

Så hvad har regeringen egentlig tænkt sig at gøre? Vi har jo rykket integrationsministeren, jeg ved ikke, hvor mange gange i forhold til en stramning af udvisningsreglerne, og regeringen siger, at man egentlig er parat, men der sker ingenting, og den her regering har jo nu siddet i halvandet år. Så hvornår strammer vi de regler for udvisning af kriminelle udlændinge, så dem, der begår kriminalitet i Danmark, bliver udvist?

Kl. 09:15

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Statsministeren.

Kl. 09:15

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Nu er det jo ikke sådan, at jeg hver eneste dag følger alle tallene, men sidst jeg kiggede ned i dem, var der færre i udsendelsesposition, end der har været tidligere, og det er jo sådan set igennem de senere år gået ret godt med at få styrket det her samarbejde, og jeg tror egentlig også, det går bedre, end det gjorde, dengang hr. Peter Skaarup, som nu er i et andet parti, tilhørte et parti, som var parlamentarisk grundlag for en anden regering. Så det er heldigvis ikke rigtigt, at der ikke sker noget, men det er jo et område, hvor man skal være meget, meget årvågen, og hvor man skal blive ved og blive ved.

Det er ikke så lang tid siden, jeg selv havde lejlighed til at besøge vores udsendelsesarbejde, i øvrigt sammen med den nye svenske statsminister, som er meget optaget af, at Sverige får noget af den samme politik, som vi har i Danmark, og det fungerer jo faktisk rigtig, rigtig godt. Det betyder ikke, at vi ikke har et ønske om at

udsende endnu flere. For jeg kommer aldrig nogen sinde til at forstå, at man, når man er kommet til Danmark, som er det bedste land i hele verden, og man får lov til at være her, når man står op om morgenen, så tænker: Jeg skal begå kriminalitet. Det er så langt ude, at man kan have det på den måde, og derfor er min egen holdning den, at jo flere af dem, der begår kriminalitet, vi kan sende ud, jo bedre.

Kl. 09:16

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til fru Rosa Lund, Enhedslisten.

Kl. 09:16

Rosa Lund (EL):

Tak for det, og tak til statsministeren for talen, særlig for indledningen om, at den her debat kommer med mange nuancer. Det er jeg helt enig i. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det er regeringens politik, at der skal være et modtagecenter i et tredjeland, og hvordan? For når vi hører på et af regeringspartierne, kan vi forstå, at det projekt er skrottet, og at det var en stor sejr for Moderaterne at få det ud af regeringsgrundlaget, og når vi så lytter til den socialdemokratiske minister, kan vi forstå, at det her projekt med et modtagecenter i et tredjeland er man i fuld gang med at arbejde på. Når man så sidder her i Folketinget og man ikke er en del af regeringen, kan man blive lidt forvirret.

Kl. 09:17

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Statsministeren.

Kl. 09:17

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det er der ikke nogen grund til. Men jeg tror, at spørgsmålet bunder i noget andet, nemlig at Enhedslisten hele vejen igennem har været imod – jeg er ked af at sige det – at vi løser de her problemer. Jeg er ked af at sige det, og det piner mig, for på mange andre områder har Socialdemokratiet jo et godt samarbejde med Enhedslisten, og det har regeringen sådan set også, men lige præcis i forhold til udlændingepolitikken synes jeg simpelt hen ikke, I leverer det, der skal leveres. For det er ikke nok at stå og sige, at det kommer med mange nuancer, hvis man ikke også er villig til at træffe nogle af de svære beslutninger.

Vi arbejder på at finde mere holdbare løsninger, herunder et modtagecenter i et tredjeland, og jeg synes, man skal lægge mærke til, at der for få uger siden blev indgået en ny aftale med Egypten. Før det var det et andet nordafrikansk land, og Italien arbejder sammen med Albanien. Vi har som europæere nogle forskellige projekter i gang, og når man lægger det hele sammen, går det jo også mere og mere i retning af det, som nu to forskellige regeringer, begge to under min ledelse, har talt for er nødvendigt, nemlig at vi også får fundet løsninger uden for Europa.

Kl. 09:18

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak til statsministeren.

Regeringen har valgt at lade sig repræsentere ved to ministre i dag, og derfor får udlændinge- og integrationsministeren nu ordet til besvarelse af forespørgslen. Velkommen.

Kl. 09:18

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Tak, og tak til Dansk Folkeparti for igen at indkalde til forespørgselsdebat om vores værdipolitik. Jeg vil gerne starte min besvarelse her med et citat. Det lyder sådan her:

»Demokrati kan ikke sikres – netop fordi det ikke er et system, der skal gennemføres, men en livsform, der skal tilegnes. Det drejer sig om et sindelag, der skal bibringes hvert nyt slægtled.«

Det er Hal Koch, som har sagt det her, og det er hans ord, som jeg synes bedst kan beskrive den debat, vi har i dag, og den tid, der har været efter den 7. oktober. Demokrati er ikke et system, som man kan implementere, ligesom danskhed heller ikke er det. Det er også noget, der skal tilegnes. Forestillingen om, at et danskkursus eller en uddannelse eller en mentor var vejen til succes, har vist sig at være en illusion. For borgere, hvis historie i Danmark kan tælles i to eller tre eller snart fire generationer, havde vi en forestilling om, at demokratiet altid ville vinde, at det at få uddannelse, arbejde og danskkundskaber ville skabe gode demokratiske medborgere med samme værdisæt, som vi har, altså at disse ville blive nye danskere. Der tror jeg, at vi i alt for mange tilfælde har fået veltalende og ressourcestærke forkæmpere for formørket fundamentalisme.

Vi har i dag parallelsamfund, hvor postnummeret er dansk, men hvor mentaliteten stammer fra hjemlandet. Vi har piger og drenge, for hvem middelalderlige æresbegreber udgør en mental spændetrøje og forhindrer dem i at få et godt dansk ungdomsliv. Hvorfor er det kommet dertil? Først og fremmest handler det om, at antallet betyder noget. Vores problemer med parallelsamfund, æresrelateret social kontrol og islamisme har altovervejende én hovedårsag, og den er indvandringen fra især lande i Mellemøsten og Nordafrika med muslimsk religion. Det understreger vigtigheden af, at der føres en stram, en ansvarlig og en konsekvent udlændingepolitik, hvor der er styr på tilstrømningen til Danmark.

Det er ikke den eneste forklaring. Jeg synes også, vi har været for uklare i vores forventninger og tænkt, at det nok gik, hvis man fik et kursus eller en mentor, men i dag må forventningen være en anden. Selvfølgelig skal man tage en uddannelse, selvfølgelig skal man forsørge sig selv, og selvfølgelig skal man tale sproget. Det forventer vi af alle her i landet, men der er også noget, der er vigtigere, nemlig det, som den svenske statsminister, Ulf Kristersson, har kaldt vestliggørelse.

Man kan ikke segregere sig selv i små etniske og religiøse enklaver. Man må acceptere, at Danmark er et kristent land. Man skal deltage fuldt og bredt i samfundet. Man skal opdrage sine børn til at være en del af et land, der bygger på demokrati, med ligestilling og med ytringsfrihed, og man skal heller ikke sende sine børn til kønsopdelt svømning. Man skal med andre ord tillægge sig det danske sindelag. Det er vores forventning, og noget af det kan vi gøre fra Christiansborg, noget kan man gøre lokalt, og noget kan vi gøre sammen, men det er også et område, der er svært at regulere, og vi er ikke klar med alle de svar, der skal til.

Det starter med, at vi hver især spørger, om vi gør nok for at forsvare de danske værdier på de områder, hvor vi har et ansvar. Jeg har i går skrevet til en række borgmestre, som er borgmestre i kommuner, hvor der finder kønsopdelt svømning sted i offentlige svømmehaller, og jeg har bedt dem om at tage alle tilgængelige redskaber i brug for at forhindre, at offentlige bygninger bliver brugt til noget, som i mine øjne strider imod det, som Danmark skal være.

Men én ting er sikkert, vil jeg sige til en afslutning: Hvis det også skal være sådan, at vi skal have et dansk sindelag, som bibringes og fornyes for hvert slægtled, for hver generation, så gælder det om, at vi fortsætter den her diskussion og den kamp, der er for at sikre danske værdier i alle dele af vores land. Sådan må det være, og det er noget, som langtfra er afsluttet, men som vi heldigvis fra regeringens side og fra Folketingets side tager meget alvorligt. Tak for ordet.

Kl. 09:22

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak til udlændinge- og integrationsministeren. Ligesom det var proceduren ved statsministerens besvarelse, har hver ordfører nu adgang til én kort bemærkning. Den første, der får ordet, er fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti.

K1. 09:22

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak for det. Jeg vil spørge ministeren, om han har fået nogen positive tilbagemeldinger fra de her borgmestre, han har skrevet ud til. Det synes jeg kræver et svar, for det er jo bare at sige: Ja, tak for det, minister; vi skulle måske lige have et skub, så det tager vi fat i. Jeg vil godt høre, om der har været positive tilbagemeldinger.

Jeg vil også godt komme lidt ind på den debat, der har kørt den sidste uges tid, de seneste 10 dage, omkring de her ganske forfærdelige tilstande, som der er i islamiske samfund i forhold til kvinder. Det handler om kvinder, der ikke kan få ret til skilsmisse, og hvor der er nogle forskere, der nu har rettet en alvorlig henvendelse til regeringen om, kan jeg læse i avisen, hvad der faktisk kan gøres, for de mener faktisk, der kan gøres nogle ting. Jeg har ikke – det har jeg ikke haft mulighed for endnu – fundet ud af, hvad det er for en henvendelse, og hvad det er, man kan gøre. Jeg kan også se, at ministeren har været inde på det. Altså, ministeren er gået så langt, at ministeren har spærret øjnene op i bar skræk, forbavselse og rædsel, i forhold til hvad man læse om og i den her podcast, der har kørt, høre om de stakkels kvinder, som er så forfærdelig undertrykte, at man tror det er løgn, i Danmark. Jeg synes, det kræver lidt svar.

Kl. 09:23

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 09:23

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Til det første vil jeg sige, at jeg ikke har fået nogen svar endnu. Jeg tror, når man har 12 kommuner, hvor der foregår kønsopdelt svømning, at det er vigtigt at holde fast i, at det jo ikke handler om det, at der er adskilte hold; det er der jo i adskillige sportsgrene. Det er det, at f.eks. en far til, lad os sige en 8-årig pige, der går på et svømmehold, ikke har lov til at være inde i svømmehallen, eller at en varmemester, som skal tilse rørene i svømmehallen, eller hvad det nu er, ikke må gå ind, mens det foregår, fordi man mener, at f.eks. 8-årige piger har en eller anden seksuel karakter, hvad jeg synes er helt bagvendt.

Nu har jeg skrevet til dem. Jeg har sagt til dem: Er der noget i lovgivningen, der står i vejen for, at I kan stoppe det her, vil jeg meget gerne høre om det. Vi kommer til at følge op på det om et år. Jeg håber på, og det er også min forventning, at adskillige af de kommuner kommer til at stoppe med at gøre det, men det er klart, at vi jo også kan komme et sted hen, hvor vi bliver nødt til også at gå et skridt videre i forhold til det her, som jeg synes er helt ved siden af skiven. Men i første omgang synes jeg, det er vigtigt, at borgmestrene i hvert fald bliver gjort opmærksom på, hvad problemet er, og får muligheden for at ændre det.

Kl. 09:24

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Peter Skaarup, Danmarksdemokraterne.

Kl. 09:24

Peter Skaarup (DD):

Tak for det. Jeg vil spørge udlændinge- og integrationsministeren om det samme, som jeg spurgte statsministeren om. Jeg spurgte statsministeren, om statsministeren ville sikre det, som vi er mange herinde, der gerne vil, nemlig at stramme reglerne for udvisning af kriminelle udlændinge, sådan at når man laver kriminalitet som udlænding i Danmark, mister man altså muligheden for at være

her. Kan ministeren fortælle, hvornår regeringen vil handle på det her? Nu har regeringen siddet i halvandet år, og statsministeren ville ikke svare, men det kunne jo godt være, at udlændinge- og integrationsministeren kunne svare på, hvornår man strammer de regler. For jeg tror, der er rigtig mange danskere, der ikke kan forstå, at man altså kan lave kriminalitet gentagne gange, uden at det får den konsekvens, at man mister muligheden for at være i Danmark fortsat.

K1. 09:25

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 09:25

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Jeg havde jo glæde af hr. Peter Skaarups selskab til samrådet i tirsdags, hvor der blev spurgt om præcis det samme, men det skal jo ikke fratage hr. Peter Skaarup muligheden for også at stille det spørgsmål i Folketingssalen, selv om spørgeren kender svaret.

Det står i regeringsgrundlaget fuldstændig klart og tydeligt, at vi kommer til at stramme reglerne for udvisning. Vi ved godt, hvad det drejer sig om. Det er det, man kalder trappestigemodellen, og det har vi også vendt flere gange tidligere. Det er da klart, at der ikke skal være en rabat på udvisning, fordi man har været nogle år i Danmark, 5 år eller 9 år, eller hvor grænsen nu går henne, og det er der heldigvis heller ikke, når det drejer sig om meget alvorlig kriminalitet, altså voldtægt, mord, vold osv. Men hvis det drejer sig om nogle typer af kriminalitet, det kunne f.eks. være hvidvask, får man den rabat. Det er det, som tidligere har været på bordet, og det er det, som også bliver omtalt i regeringsgrundlaget, altså at vi vil stramme de regler for udvisning. Det kommer vi til at gøre, men der er heldigvis folketingsperioder på 4 år her i landet, og der er jo kun gået 1½ år, så mon ikke, der også bliver anledning til, at vi kan glæde hr. Peter Skaarup med den her forandring.

Kl. 09:26

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Steffen Larsen, Liberal Alliance.

Steffen Larsen (LA):

Tak. Jeg kunne egentlig bare godt tænke mig lige at få bekræftet, at det jo reelt set drejer sig om primært socialdemokratiske borgmestre og byråd, som står bag den her kønsopdelte svømning. Er det ikke en korrekt opfattelse, jeg sidder tilbage med, altså at det er i en række socialdemokratiske kommuner, vi har det her problem med den kønsopdelte svømning? Og så er spørgsmålet jo, om det så måske er en kammeratlig samtale fra socialdemokrat til socialdemokrat, man skal have. Ministeren minder mig for det meste også mere om en vestegnsborgmester fra 1987, end han minder mig om en statsminister fra 1990'erne, når det kommer til Socialdemokratiet. Der kunne jeg godt tænke mig at høre, om ikke det var sådan, at tingene jo reelt er, altså at der er nogle socialdemokratiske borgmestre derude, som jo egentlig er dem, der ikke har forstået det her problem.

Kl. 09:27

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 09:27

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Jeg kan ikke huske de præcise 12 kommuner i hovedet, men som jeg husker det, er der grundlæggende tre – der er både nogle borgerlige borgmestre, der er nogle socialdemokratiske borgmestre, og så er

der nogle af de større kommuner, hvor ansvaret er udliciteret til en

Kl. 09:30

rådmand eller en underborgmester, som det er i f.eks. Københavns Kommune. De steder er det, så vidt jeg husker, ikke Socialdemokrater, som har ansvaret. Så det er en blandet palet af forskellige partifarver, som sidder med ansvaret for det. Nogle steder tror jeg ikke, at man nødvendigvis har en meget stor bevidsthed om, at det foregår, og så er det jo godt, at vi gør opmærksom på det, andre steder kan det være udtryk for et aktivt politisk valg. Og så må jeg bare sige, at uanset hvilken partifarve de har, er jeg uenig i den beslutning, man har truffet.

K1. 09:28

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til fru Rosa Lund, Enhedslisten.

K1. 09:28

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Vi har jo en fælles dagsorden med regeringen på det her område, selv om jeg kan høre, at regeringen ikke altid føler det, som handler om kampen mod negativ social kontrol. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvornår vi ændrer på reglerne for opholdstilladelse, sådan at kvinder ikke skal være fanget i forhold, hvor de bliver udsat for vold, både fysisk og psykisk. Det er kvinder, som er bange for at gå fra deres mænd, som udsætter dem for vold, altså de er bange for at forlade deres voldsmand, fordi det at forlade ham vil betyde, at de mister deres ret til at være i Danmark, deres ret til at være sammen med deres børn, altså deres opholdsgrundlag. Vi har i Enhedslisten den løsning på det problem, at vi giver kvinderne den opholdstilladelse, men jeg vil egentlig gerne høre, hvad regeringens løsning er på det problem.

K1. 09:29

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 09:29

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Jamen det er jo også den løsning, som vi allerede har implementeret, og som i 85 pct. af de tilfælde, hvor folk henvender sig, løser problemet. Altså, at man er i et voldeligt forhold, det kan jo være begge veje, men som regel er det kvinder, og så kommer hen på et krisecenter, på et hospital eller et andet sted og derefter beder om at få et opholdsgrundlag, som er anderledes end det, man har haft tidligere, løser vi i 85 pct. af sagerne. Men det, som Enhedslisten har foreslået, og som jeg kan være skeptisk over for, er, at man siger, at der slet ikke skal være nogen form for dokumentation for, hvad det er, der er gået forud.

Altså, i dag er dokumentationskravet, at eksempelvis en medarbejder på et sygehus, en medarbejder på et krisecenter, en medarbejder et andet sted kan sige: Ja, jeg kan stå inde for det, jeg har oplevet, at vedkommende er blevet udsat for det og det. Men det, som Enhedslisten gerne vil have – i hvert fald sådan som jeg forstod det på det samråd, der var for nogle måneder siden – er, at der slet ikke skal være nogen form for dokumentation af, at man har oplevet social kontrol, at man er blevet udsat for vold eller andre ting. Det synes jeg er helt i strid med den måde, vi normalt går til både udlændingeområdet og strafferetsområdet.

K1. 09:30

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til udlændingeog integrationsministeren. Vi går nu over til selve forhandlingen og de almindelige regler for korte bemærkninger. Den første, der får ordet, er ordføreren for forslagsstillerne, fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Jeg sad faktisk og tænkte lidt, specielt i forbindelse med hr. Steffen Larsens to spørgsmål omkring vestegnsborgmestre og så det, der sker nu. Der må man jo bare sige, at når man har holdt den her forespørgselsdebat en gang om året og nu for tiende gang, så er vi da kommet et lille skridt længere, end dengang den første integrationsog udlændingeminister hr. Bertel Haarder sagde, at han ikke var minister for leverpostej, tørklæder eller badeforhæng. Så et skridt er vi da kommet videre. Det må man bare konstatere, og heldigvis for det

Men det, det drejer sig om nu, er, at hvis man ser ud over det daglige medielandskab og hver evig eneste dag kan læse negative historier i forhold til den islamiske indvandring, så er vi jo stadig væk langt væk fra målet, som man også herfra giver udtryk for at man egentlig skal hen til, men som jeg ikke synes man har så mange løsninger på, desværre. Jeg erkender, at antallet – og det har jeg talt om i hundrede år er det afgørende – bestemt er sat ned.

Det, der er problemet, er jo netop udvisningerne og så det, der foregår, med, at man ikke tilegner sig de danske eller for den sags skyld vestlige værdier. Og med negativ indvandring taler vi jo altså hverken om kinesere, indere eller canadiere, men derimod om somaliere, syrere, irakere osv., altså folk fra islamiske lande, som historisk har vist sig at være noget nær umulige at integrere. Det er folk fra MENAPT-landene, dvs. Mellemøsten, Nordafrika, Pakistan og Tyrkiet.

Er det så, fordi vi som land ikke giver dem alle muligheder, eller handler det mere om deres egen uvilje? For nogle befolkningsgrupper integrerer sig glimrende. Andre står fuldstændig udenfor, og det er primært dem fra muslimske lande. Jamen kvinderne er begyndt at uddanne sig, bliver der ofte modargumenteret. Men lad mig lige slå fast, at uddannelse ikke er lig med integration. Men ja, at flere uddanner sig, er selvfølgelig et skridt i den rigtige retning, men hvad gør det, når man ikke bliver integreret, bare fordi man har taget sig en uddannelse? For man kan sagtens være glødende islamist, selv om man læser til kemiingeniør, tandlæge eller skolelærer. Man kan også sagtens være en veluddannet kvinde, samtidig med at man går med det islamiske tørklæde og generelt underkaster sig islams lovreligion om, at kvinden står under manden, og at Koranen står over grundloven, og at man bare grundlæggende ønsker sig et kalifat i Danmark.

Hvornår er man så integreret? vil det være et relevant spørgsmål at stille. Nogle mener, at det er, når man har taget en uddannelse; andre, at det er, når man taler sproget. Men helt grundlæggende handler det jo om meget mere end det. For det er jo alt for forsimplet at se så spinkelt på integration. Det handler om, at man skal tage de værdier, som vi er så stolte af i Danmark, til sig fuldhjertet; at gå ind for vores kultur, de danske værdier og vores normer og ikke mindst at gå fuldhjertet ind for demokratiet og den dertilhørende ytringsfrihed, hvor man f.eks. må tåle folks ytringer og tegninger. Det kunne være at lade de kvinder skille, som ønsker det, frem for at fastholde dem i et islamisk ægteskab. Det er forfærdeligt, at ved siden af vores lovgivning er der en sharialovgivning i mange muslimske samfund, som vil noget helt andet, og som tillader noget helt andet end det, vi gør i Danmark, og som danske kvinder – og heldigvis for det og selvfølgelig – er en del af.

Så med den her debat vil vi fra Dansk Folkepartis side gerne drøfte to elementer. Det ene er dem, der allerede er her: Hvordan går det med dem? Går det i den rigtige retning? Nej, det er desværre vores klare opfattelse, at det gør det ikke. Parallelsamfundene trives desværre i stor stil, og alt for mange stempler hverken helt eller halvt ind på danske værdier. Med andre ord: De er på ingen måde integreret i det danske samfund. De er her bare og lever godt af vores generøse samfund, som tilbyder dem gratis skolegang og uddannelse og gratis sundhedsvæsen og ikke mindst et fantastisk socialt sikkerhedsnet.

Det andet element er dem, der kommer fremadrettet. For meget tyder på, at presset på Europa fremover vil ligne, hvad vi så i 2015, altså at der kommer mere end 1 million mennesker til Europa om året. Mange lande tæt på os har allerede meget, meget store problemer. Med den generelle, grundlæggende elendige integration, vi historisk har set, ja, så er jeg altså ikke verdens største optimist i forhold til de fremtidige generationer. Politisk kan vi i Dansk Folkeparti gøre, hvad vi kan, for at overbevise andre om indvandringens ulyksaligheder, men det gælder jo om, hvad vi gør herinde. Det er det, der er så vigtigt.

Kl. 09:36

Jeg har selvfølgelig som sædvanlig et forslag til vedtagelse fra Dansk Folkeparti, som jeg lige vil læse op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at indvandringen fra islamiske lande påvirker Danmark i negativ retning og med så uoverstigelige problemer, at landet er blevet negativt forandret, som ikke ønsker at tage danske værdier, normer og kultur til sig, og ikke bakker fuldhjertet op om landets demokrati og ytringsfrihed.

Folketinget opfordrer regeringen til at tage konkrete initiativer til, at alle ikkeintegrerbare udlændinge forlader landet, samt at regeringen tager de nødvendige initiativer til, at fremtidig indvandring fra islamiske lande stoppes.

Folketinget ønsker at sikre Danmarks grænser, og at regeringen gør sig klar til at håndtere de fremtidige migrantvandringer, bl.a. ved permanent grænsekontrol og mulighed for en egentlig grænselukning.

Folketinget opfordrer regeringen til at sætte det danske folks interesser først og internationale konventioner bagerst og udtræde af de konventioner, som ikke varetager Danmarks interesser, eller som forhindrer, at Danmark fører den politik, som er til landets bedste.«

[Første afsnit af forslaget til vedtagelse læses efterfølgende op i en revideret udgave, jf. V 60, kl. 9.41].

Kl. 09:37

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Forslaget til vedtagelse indgår så i de videre forhandlinger. Første korte bemærkning er til hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Kl. 09:37

Frederik Vad (S):

Tak til fru Pia Kjærsgaard for at indkalde til den her debat, og tak til fru Pia Kjærsgaard for hendes indsats i den her kamp. Mine børn i fremtiden og deres generation vil jo bl.a. høre om fru Pia Kjærsgaards indsats for folkestyret, når vi skal tale om, hvorfor Danmark ikke er som Sverige f.eks. Det er jo også et eftermæle, der er værd at skrive hjem om.

Jeg kunne godt tænke mig at hæfte mig ved noget af det, fru Pia Kjærsgaard talte om, nemlig de artikler, der er kommet i B.T., om forskere fra Københavns Universitet, som jo har dokumenteret, hvordan imamer trues af mænd, når de gerne vil hjælpe kvinder med at opløse deres ægteskaber. Nogle af de her imamer fra Islamisk Trossamfund har jo så også en løsning, nemlig at vi skal lave et parallelt skilsmissesystem i Danmark, et såkaldt skilsmisseråd, hvor imamer og statslige repræsentanter så skal være repræsenteret.

Vi er jo enige om, at problemet skal løses. Det hørte jeg også fru Pia Kjærsgaard sige: Problemet skal løses. Men jeg vil bare være sikker på, at Dansk Folkeparti er enig i, at vi ikke skal have et skilsmisseråd i Danmark.

Kl. 09:38

Tredje næstformand (Karsten Hønge): Ordføreren.

K1. 09:38

Pia Kjærsgaard (DF):

Suk! Det er Dansk Folkeparti fuldstændig enig i. Men der sidder en minister lige ved siden af den socialdemokratiske ordfører, og det er faktisk lige derover, den skal, og det kan den jo måske komme lidt senere, hvis ministeren igen går på talerstolen.

Det fint nok med al den ros til mig. Tak for det. Det har jeg hørt på mange gange i forbindelse med de her debatter, og jeg tager det selvfølgelig til mig. Men man behøver ikke at bruge tiden på det, for jeg ved det godt. Jeg ved godt, at det er Dansk Folkeparti, der har rejst den her debat. Lad os komme videre og lade være med at bruge tid på det. Det er der ingen grund til. Ros er godt, men ikke at bruge tid på. Nej, det er fint, men jeg vil faktisk meget hellere videre. Det er den der forbindelse til den minister, der sidder der, som den socialdemokratiske ordfører skal have.

Og selvfølgelig – jeg bliver jo nødt til at svare på det – skal der ikke være parallelle retssamfund i Danmark. Det siger sig selv. Men så gør dog noget ved det.

Kl. 09:39

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 09:39

Frederik Vad (S):

Fru Pia Kjærsgaard behøver slet ikke at være så sur. For ministeren var i påsken ude at sige meget klart, at vi gerne vil gøre noget ved de her polygame vielser, og Socialdemokratiet vil gerne sætte ind over for alle de her ting, så der er slet ikke brug for nogen surhed. Det er sådan set bare, fordi fru Pia Kjærsgaard selv nævnte det her problem, som B.T. havde afdækket, men hun kom ikke ind på, at dem, der havde fremført problemet, så også havde en løsning klar. Og der ville jeg bare gerne have, at fru Pia Kjærsgaard gav sin holdning til kende, og det gjorde hun så. Men altså, der er ingen grund til at hæve stemmen – det er fint.

Kl. 09:39

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 09:39

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, der *er* grund til at hæve stemmen, og det fortsætter jeg med, lige så længe problemerne er der. Det kan ordføreren rolig regne med. Og nu er det jo sådan, at når jeg folketingsmæssigt har gjort en eller anden ting, og det er næsten ligegyldigt hvad, så er overskriften altid, at jeg raser – egentlig ikke, at jeg er sur, men at jeg *raser*. Og ja, at det gør jeg da en gang imellem, for det synes jeg også at der er grund til. Jeg synes godt nok, at det er blevet brugt lige lovlig meget og misbrugt lidt for meget, vil jeg også sige. Det er ikke bare mig, det går ud over, men der er rigtig mange politikere, der raser, hver evig eneste gang der er noget. Der må medierne til at finde på nogle andre overskrifter.

Men uanset hvad skal vi gøre noget ved det, og jeg vil virkelig se frem til, at der kommer et initiativ fra regeringen, og jeg vil støtte det fuldhjertet. For det her er, og det mener jeg virkelig, hjerteskærende, hvis man hører den podcast fra de to seriøse forskere. Og jeg er altså glad or, at de forskere stiller sig frem nu; det havde de nok ikke gjort for år tilbage, men det gør de nu.

Kl. 09:40

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Se, det viser sig, at der er en lille uoverensstemmelse mellem det forslag til vedtagelse, som ordføreren læste op, og det, der er afleveret skriftligt, og det er jo det *talte* ord, der gælder i Folketinget. Så jeg vil bede fru Pia Kjærsgaard om at læse det første afsnit op igen i sin sammenhæng, så vi kan være sikre på, at der er overensstemmelse mellem det, der bliver sagt, og det, der står på de papirer, der er afleveret.

Kl. 09:41

Pia Kjærsgaard (DF):

Det gør jeg gerne, bare det ikke går ud over min taletid, altså læser hele det første afsnit op igen:

»Folketinget konstaterer, at indvandringen fra islamiske lande påvirker Danmark i negativ retning og med så uoverstigelige problemer, at landet er blevet negativt forandret grundet den islamiske indvandring, og at her bor for mange, som ikke ønsker at tage danske værdier, normer og kultur til sig, og ikke bakker fuldhjertet op om landets demokrati og ytringsfrihed.«

[Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at indvandringen fra islamiske lande påvirker Danmark i negativ retning og med så uoverstigelige problemer, at landet er blevet negativt forandret grundet den islamiske indvandring, og at her bor for mange, som ikke ønsker at tage danske værdier, normer og kultur til sig, og ikke bakker fuldhjertet op om landets demokrati og ytringsfrihed.

Folketinget opfordrer regeringen til at tage konkrete initiativer til, at alle ikkeintegrerbare udlændinge forlader landet, samt at regeringen tager de nødvendige initiativer til, at fremtidig indvandring fra islamiske lande stoppes.

Folketinget ønsker at sikre Danmarks grænser, og at regeringen gør sig klar til at håndtere fremtidige migrantvandringer, bl.a. ved permanent grænsekontrol og mulighed for egentlig grænselukning.

Folketinget opfordrer regeringen til at sætte det danske folks interesser først og internationale konventioner bagerst og udtræde af de konventioner, som ikke varetager Danmarks interesser, eller som forhindrer, at Danmark fører den politik, som er til landets bedste. (Forslag til vedtagelse nr. V 60).]

Kl. 09:41

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Så er jeg sikker på, at der er overensstemmelse, og at alle formaliteter er i orden. Der er til gengæld ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti. Næste ordfører er hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 09:41

(Ordfører)

Frederik Vad (S):

Tak for det. Den første erkendelse i udlændinge- og værdipolitikken var, at antallet betyder noget, bl.a. båret frem af gode vestegnsborgmestre. Det er erkendelsen af, at det er nemmere for Slagelse Kommune at lære 50 mennesker dansk om året end at lære 350 mennesker dansk om året. Den anden erkendelse i udlændinge- og værdipolitikken var, at vi er nødt til at føre en aktiv politik, der giver folk incitament til at kunne få en uddannelse, til at kunne få et arbejde og til at kunne afholde sig fra kriminalitet. Den tredje erkendelse er jo så den, vi står over for nu, og den er ikke helt sivet ind, synes jeg, i store dele af befolkningen og heller ikke herinde på Christiansborg. Og det er jo en erkendelse af, at arbejde, uddannelse, bolig, turpas til foreningslivet og en pletfri straffeattest ikke er nok, hvis man samtidig bruger sin position til at undergrave det danske samfund indefra

Derfor vil jeg opfordre alle i Folketinget til at læse den rapport, som kom den 1. marts fra det kriminalpræventive råd i Sverige. Det er et af de dyrebareste dokumenter, vi har, som viser herskerattitude i sin fuldkomne form. Den viser, hvordan titusindvis af mennesker i klaner og bander og i bestemte etniske miljøer har infiltreret, og jeg citerer: alle væsentlige sektorer i det svenske samfund. Det gælder fra det private til det kommunale til det statslige; embedsmænd, sagsbehandlere, fængselsbetjente, havnearbejdere.

Vi er ikke Sverige; Danmark er noget andet. Men den kultur, der gør sig gældende her, og som kommer til syne i den her rapport, ser vi også herhjemme. Vi hører om en politibetjent, der ringer til et krisecenter og presser lederen af krisecenteret for at få et navn på en konkret kvinde, der er på det center; en socialrådgiver, som dropper bestemte børnesager; en familiebehandler i en dansk ngo, som i stedet for at hjælpe børn ud af social kontrol bidrager til, at en forælder kan kidnappe sine børn og sende dem på genopdragelsesrejse. Og senest i mandags så vi B.T. afdække, hvordan forskere på Københavns Universitet har kendskab til 550 skilsmissekontrakter, som danske imamer i godkendte trossamfund har indgået uden om Familieretshuset, uden om juridiske ægtepagter. Nogle af de ting, der er i de her kontrakter, er, at kvinden skal betale sig fri, leve i cølibat fremover eller opgive sine børn for at slippe fri af ægteskabet. Og så beder imamerne gudhjælpemig os om hjælp i stedet for at gå ud og anmelde det til myndighederne.

Så eksemplerne er mange. Og alt det, jeg har nævnt her, er faktisk eksempler fra det sidste år – konkrete eksempler båret frem af modige fagfolk eller dygtige journalister. Vi ved, det her findes, vi kender bare ikke omfanget af det; dokumentationen er for svag; det interesserer alt for få på de bonede gulve. Den socialdemokratiske statsminister og de to socialdemokratiske udlændingeministre, der har været siden 2019, er lykkedes med meget. Vi er lykkedes med at sende langt flere hjem, end vi nogen sinde før har gjort; vi er lykkedes med at få langt flere fra de her grupper i arbejde end før; vi giver langt færre statsborgerskaber, end vi gjorde tidligere. Men på det her område er vi alle sammen bredt i Folketinget bagud – når det gælder den tredje erkendelse.

Hvad er så svaret? Ja, svaret er, at vi får en bredere forståelse for, hvad den nye værdikamp er. Det er ikke længere kun Kærshovedgård, der er epicenteret for den nye værdikamp, det er også Københavns Professionshøjskole. Det er ikke længere kun antallet af politibetjente, lærere, pædagoger eller gadeplansmedarbejdere, der betyder noget. Det handler også om nu, hvilken pædagogik, hvilken kultur og hvilken ånd de mennesker, der er i fronten i vores velfærdssamfund og i vores civilsamfund, er bærere af. Hvad møder de de mennesker med? Et parallelsamfund er ikke længere kun et boligområde i Ishøj. Det kan også være et kantinebord i en statslig styrelse. Det kan også være et apotek i Nordsjælland.

For Socialdemokratiet er de tre udlændinge- og værdipolitiske erkendelser fundamentet for den politik, vi vil føre, især den tredje. Og det står ikke i kontrast til kampen for, at mennesker skal behandles ligeværdigt og ikke udsættes for diskrimination. Tager man det her samfund til sig, og gør man alt, hvad man kan, for, at ens børn helt og fuldt bliver en del af det danske samfund, så skal man ikke møde diskrimination og forskelsbehandling. Det vil Socialdemokratiet altid stå på mål for, men vi vil ikke have æreskultur, vi vil ikke have et kollektivt frihedsbegreb, og vi vil ikke have, at mennesker, der kan flydende dansk, har gået i dansk skole og været i det danske uddannelsessystem og har et dansk arbejde, bruger deres position i samfundet til at undergrave Danmark indefra.

I den forbindelse vil jeg gerne på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Moderaterne og Socialistisk Folkeparti læse et forslag til vedtagelse op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at en stram, ansvarlig og konsekvent udlændingepolitik, hvor der er styr på antallet af flygtninge og indvandrere, som kommer til Danmark, er nøglen til at bevare og beskytte sammenhængskraften i Danmark. Folketinget bifalder, at der stilles krav til indvandrere og flygtninge, mens de er i Danmark, og at flere skal bidrage positivt til fællesskabet. Folketinget ønsker, at alle respekterer grundlæggende værdier, og konstaterer, at ægte integration ikke kun opnås gennem beskæftigelse, uddannelse og danskkundskaber, men gennem en fuld tilslutning til danske værdier. Folketinget deler ønsket om et større og vedholdende fokus på, hvordan vi som samfund gør op med negativ social kontrol, så både mænd og kvinder med indvandrerbaggrund nyder rettigheder og frihed som danske kvinder og mænd.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 61).

Kl. 09:47

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Forslaget til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger. Den første korte bemærkning er til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 09:47

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Socialdemokratiets ordfører hr. Frederik Vad var ude i et stort interview i Berlingske for nylig og tale om herskerattitude og alle mulige andre problemer i indvandrermiljøer. I den forbindelse udtaler han:

Den her politik, den stramme udlændingepolitik, er forudsætningen for, at man kan vinde valg, men det er ikke det mest afgørende.

Det er her, hvor Socialdemokratiets maskefald for alvor kommer til syne for mig som medlem af Dansk Folkeparti, for er det virkelig det, det handler om for Socialdemokratiet? Handler det om at mene noget, så man kan vinde valg, og når valget så er overstået, kan man mene det stik modsatte?

Socialdemokratiets udspil fra 2019 indeholdt mange forslag til stramninger af udlændingepolitikken, bl.a. loft over ikkevestlig indvandring, og at kravene til familiesammenføring skal strammes. Nu lemper man dem i stedet for. Det indeholdt også frakendelse af statsborgerskab, og samtidig stemmer man imod opsigelse af statsborgerskab, og samtidig stemmer man imod opsigelse af statsborgerretskonventionen, som er en spændetrøje i forhold til fratagelse af statsborgerskaber. Man siger, at grænsekontrollen skal forlænges. Nu har man fjernet den. Altså, efter et valg mener man det stik modsatte af, hvad man mente før et valg, og man siger, at man ikke rigtig mener det, for det handler for Socialdemokratiet bare om at vinde valg. Er det virkelig Socialdemokratiets politik?

Kl. 09:49

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

K1. 09:49

Frederik Vad (S):

Hvorfor er det, at hr. Mikkel Bjørn manipulerer så groft med mine udtalelser fra et interview i Berlingske? Det er taget totalt ud af kontekst. Jeg har brugt et helt interview på at sige, at Socialdemokratiet mener det her i hjertet, og så har jeg rettet appel til nogle af partierne til venstre for midten, som råber og skriger om, at vi skal have en rød regering. Så siger jeg på et tidspunkt: Den her politik er for Socialdemokratiet afgørende i sig selv. Og så siger jeg også til nogle af vores gamle venner i de røde partier: Men den her politik

er også vigtig, for ellers kan man ikke få danskernes opbakning til alt det andet, som de røde partierne gerne vil have at vi gør. For Socialdemokratiet er det her hjerteblod. Jeg kommer til at stå for den her politik, uagtet hvad folkeopinionen måtte sige. Så vil jeg bare sige til hr. Mikkel Bjørn: Det var Dansk Folkeparti, der gav 100.000 statsborgerskaber ud. Det var Dansk Folkeparti, som var med til at efterlade 1.200 på udrejsecentre i Danmark. Altså, det der med at sige, at den regering, der er nu, fører en slap politik, er jo ikke korrekt.

K1. 09:50

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 09:50

Mikkel Bjørn (DF):

Dansk Folkeparti trak udlændingepolitikken så langt til højre, som det var muligt med det daværende politiske flertal. Og jeg må jo bare sige, at for os i Dansk Folkeparti er spørgsmålet om landets fremtid, kultur, tryghed og sikkerhed det mest afgørende, og det ærgrer os i Dansk Folkeparti, at det tilsyneladende ikke er det mest afgørende for Socialdemokratiet, og at man kan mene én ting før et valg og så mene det stik modsatte efter et valg, hvor man er gået i regering med et parti som Moderaterne, der konsekvent ønsker at hente tusindvis af mennesker hertil fra Afrika og Indien og alle mulige andre fjerne lande. Er det virkelig det, der er Socialdemokratiets nye linje?

Kl. 09:50

Tredje næstformand (Karsten Hønge): Ordføreren.

Kl. 09:50

Frederik Vad (S):

Jeg kan forstå på Dansk Folkeparti, at de hellere ville have haft en udlændingepolitik baseret på Alternativet, Radikale Venstre og Enhedslisten. Det er meget interessant. Det er jo forkert, hvad ordføreren siger, for vi fører den strammeste udlændinge- og integrationspolitik, der vel nogen sinde er blevet ført i det her land. Vi har lige sagt, at vi vil lave en arbejdspligt, som skal få indvandrerkvinder i arbejde. Vi har lige stået hernede i Folketingssalen – jeg ved ikke, om ordføreren var til stede – og ændret repatrieringsreglerne for at give incitament til, at flere hurtigere rejser til det land, de skal repatrieres til, ved lynhurtigt at give dem en pose penge. Jeg ved ikke, om ordføreren følger med i, hvad der foregår her i Folketingssalen.

Kl. 09:51

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til hr. Lars Boje Mathiesen, uden for grupperne.

Kl. 09:51

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Nu skal vi vist ikke tale det med arbejdsudbud og udenlandske kvinder op. Var det ikke 250 personer, det gav i arbejdsudbud? Og det kostede 200 mio. kr., så rolig nu med det.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge om noget. Nu har jeg hørt tre fra Socialdemokratiet. Jeg er enig i analysen. Men jøder kan jo ikke færdes i sikkerhed nu, der er stadig væk social kontrol, og vi ser stadig væk en demografisk udvikling, som gør, at der kommer flere fra MENAPT-landene i de kommende år – vi kalder dem så efterkommere, og så kalder vi dem ret hurtigt danske, men deres betydning for det danske samfund er der jo alligevel, selv om vi giver dem en anden definition i Danmarks Statistik.

Jeg har ikke hørt om villigheden til, hvad man konkret vil gøre for at ændre på det. Jeg har hørt en tilgang om, at vi skal undersøge det mere og altså, det er sådan ligesom manden i den lille landsby, som ikke ved, at hans kone er utro, hvilket alle andre i landsbyen godt ved. Vi er godt klar over det her problem, vi har været klar over det længe, vi behøver ikke mere analyse. Vi vil gerne have noget handling.

Så hvad er handlingen fra Socialdemokratiet i forhold til de her ting?

Kl. 09:52

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Jeg har givet ordet til ordføreren.

Kl. 09:52

Frederik Vad (S):

Socialdemokratiet vil gerne have en ny antisemitismeplan. Socialdemokratiet vil gerne have, at man i skolerne har åndspersoner og ikke takstbilagspersoner i spidsen for institutioner og bag katedrene, når der f.eks.på pædagoguddannelsen på Københavns Professionshøjskole af nogle elever bliver påstået, at holocaust aldrig har fundet sted. Socialdemokratiet vil gerne have, at ledere og personale er i stand til og åndeligt rustet til at sætte foden ned, når de møder jødehad rundtomkring på institutionerne.

Det kan jeg love hr. Lars Boje Mathiesen at vi kæmper benhårdt for. Det er vores politik. Vi vil gerne stramme reglerne mere. Vi vil gerne af med ægteskabskontrakter, vi vil gerne af med religiøse polygame vielser, vi vil faktisk slet ikke have imamer ind over noget som helst, som staten varetager.

Vi har masser af ting, vi gerne vil forandre, hr. Lars Boje Mathiesen. Vi er kommet meget, meget langt, f.eks. sender vi flere folk hjem end noget andet sted i Vesteuropa, men vi er ikke i mål, og Socialdemokratiet kommer til at kæmpe for, at det kommer vi.

K1. 09:53

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 09:53

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Lad os starte et sted, hvor vi måske kan blive enige: udenlandske voldtægtsforbrydere – folk, der voldtager danske kvinder eller udenlandske kvinder her i Danmark.

Skal vi være enige om, at de intet har at gøre i Danmark? Så hvis jeg fremsætter et beslutningsforslag, hvor de skal udvises konsekvent og uden undtagelse – så kan det godt være, at de kommer til at sidde på et udrejsecenter, men der skal ikke være mulighed for, at de ikke kan blive udvist – så der kun er én vej ud af det danske samfund, og det er ud af landet, vil Socialdemokratiet så støtte det?

Kl. 09:54

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 09:54

Frederik Vad (S):

Hvis folk med et andet statsborgerskab kommer herop og begår voldtægt og kriminalitet og ødelægger det her land, skal de ud. Det skal de.

Jeg vil se meget frem til et beslutningsforslag fra hr. Lars Boje Mathiesen. Vi skal nok læse det og tage stilling til, om vi kan stemme for det.

Kl. 09:54

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 09:54

Morten Messerschmidt (DF):

Men det er jo desværre løgn i hr. Frederik Vads hals, for han kommer aldrig til at stemme for sådan et forslag. For det vil jo være i strid med det, som hr. Frederik Vads parti er så optaget af, nemlig Danmarks internationale forpligtelser. Så hvis vi har en voldtægtsforbryder, som eventuelt ikke har evner til at tale det sprog, der tales i hans hjemland, og som på en eller anden måde har fået børn i Danmark, så ved vi jo, at det vil være i strid med de konventioner, som Socialdemokratiet betragter som hellige, at udvise ham.

Det samme gælder for den etbenede pirat, der angreb vores fregat. Statsministeren var ude at beklage, at man var nødt til at give ham opholdstilladelse, og det er jo der, Socialdemokratiet svigter, for det er jo der, hvor Socialdemokratiet ikke er villig til, ligesom vi er, at sige: Vi må ud. Jo, jeg kan huske, at hr. Henrik Sass Larsen engang fik sagt: Vi må få viklet os ud af det morads. Men det hører jeg jo ikke fra hr. Frederik Vad. Det hører jeg ikke fra hverken statsministeren eller integrationsministeren. Jeg hører kun hensigtserklæringer, men ikke en tale om, hvordan vi kommer hen over den udfordring.

Kl. 09:55

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 09:55

Frederik Vad (S):

Socialdemokratiet vil gerne lave konventionerne om, men der, hvor uenigheden er mellem Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet, er fuldstændig rigtigt, at Socialdemokratiet ikke mener, at vi skal melde os ud eller droppe konventionerne i morgen. Det mener vi ikke. Vi vil bare gerne lave dem om. Det er også derfor, der står i regeringsgrundlaget, at vi skal have udnævnt en ambassadør, som kan kigge på, hvordan vi kan få ændret konventionerne. Vi vil gerne forandre konventionerne.

Jeg sagde i øvrigt ikke, at jeg ville stemme for hr. Lars Boje Mathiesens forslag. Jeg sagde: Jeg vil gerne læse det. For jeg er totalt enig i intentionen. Jeg siger bare: Vi vil gerne ændre konventionerne. Dansk Folkeparti vil gerne droppe konventionerne i dag. Der er en forskel.

Vi mener, at nogle af de internationale aftaler, vi laver, som f.eks. får sendt folk ud af landet i de her år, er vigtige aftaler, og vi kan jo godt frygte, at nogle af de aftaler ryger i lokummet, hvis vi trækker os tilbage fra nogle af de internationale spilleregler, som vi ikke gider at følge. Så der er en uenighed med Dansk Folkeparti, men det betyder ikke, at vi er slappe på udlændingepolitikken.

Kl. 09:56

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Jeg vil bare bede ordføreren om sådan lige at iagttage Folketingets forretningsorden i forhold til valg af ord. Spørgeren.

Kl. 09:56

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, det betyder, at I taler usandt. Det betyder, at I taler usandt, hr. Frederik Vad, for I siger, at I vil noget, som I godt ved I ikke kan, fordi I ikke er villige til at tage det skridt med de konventioner, der er problemet. Og det er jo ikke rigtigt, at lande, der er ude af de konventioner, står dårligere i forhold til at aftale med andre lande om hjemsendelse osv.

Statsborgerkonventionen er der jo flere af de europæiske EU-lande, der ikke er med i. Menneskerettighedskonventioner er der en lang række af vores samarbejdspartnere, der ikke er med i, fordi de ikke er europæiske lande. De har rigeligt med muligheder. Men jeg

synes bare, at hr. Frederik Vad og hans parti skylder danskerne at sige, når man er ude at holde de her fine taler, at det ikke kommer til at ske, for man er ikke villig til at træde ud af de konventioner, der forhindrer det.

Kl. 09:57

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 09:57

Frederik Vad (S):

De konventioner skal laves om. Det er Socialdemokratiets holdning. Og så vil jeg bare sige til hr. Morten Messerschmidt, som taler om løgn i min hals: Hvad er det? Er det en tredjedel eller halvdelen af det antal, der sad på udrejsecentre, da den her regering overtog ansvaret, som sidder der nu?

Altså, vi sender folk hjem. Vi sender folk hjem i et tempo, som overhovedet ikke kan sammenlignes med dengang, Dansk Folkeparti havde parlamentarisk magt i det her land. Alle rejser til Danmark hver uge fra hele Europa for at høre: Hvordan kan det være, at I sender folk hjem så hurtigt og så effektivt?

Lad os lige få hele billedet med, hr. Morten Messerschmidt, i stedet for at sige, at der bliver løjet heroppefra.

K1. 09:58

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Kim Edberg Andersen.

Kl. 09:58

Kim Edberg Andersen (DD):

Når man hører tre socialdemokrater på rad stå deroppe og holde taler, bliver man helt draget af det: Hold da op! Det er et parti, jeg kunne se mig selv i. Det er et parti af strammere. Men virkeligheden er, at det er det parti jo ikke. De snakker godt. Det er gode retorikere, og lad os tage udgangspunkt i et enkelt eksempel, altså det her med svømmehallerne. Statsministeren nævnte det. Udlændingeministeren nævnte det, og så kunne han sjovt nok ikke huske 12 navne, men han kunne godt huske, at det ikke var rådmændene. Han kunne i hvert fald huske, at det ikke var socialdemokrater. Så det er det med det selektive.

Problemstillingen er, at man vil gøre noget nu, 3 timer inden det er kommet i pressen. Inden statsministeren siger det fra talerstolen, vil man gøre noget mod kønsopdelt svømning. Det ville man ikke i september, da vi havde samme debat. Der står den samme udlændinge- og integrationsminister – jeg tror, man bare skal kalde det udlændingeminister, for integrationen ovre i det ministerie kan vi se langt efter. Men vil hr. Frederik Vad, som har været bannerfører for det her med herskerattitude på sociale medier, ikke bare lige over for mig bekræfte, at hr. Frederik Vad har sagt, at det vigtigste ved udlændingepolitikken for Socialdemokraterne er måden, man vinder valg på?

Kl. 09:59

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Ordføreren.

Kl. 09:59

Frederik Vad (S):

Nej, det passer ikke. Det passer ikke!

Kl. 09:59

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 09:59

Kim Edberg Andersen (DD):

Det forstår jeg jo ikke, men det havde nemlig givet god mening, for det er jo den måde, man agerer på efter et valg, for der er ikke rigtig kommet nogen stramninger. Det er jo virkeligheden. Jeg ved godt, at man så siger, at der aldrig har været færre. Det er fint, men når jeg kommer herover fra Nordjylland og ser hele bydele stå med palæstinensiske flag, når jeg ser folk stå og hylde, at israelerne er blevet slagtet i et terrorangreb, og når man har en regering, der ingenting gør ved det, så vil jeg gerne bede hr. Frederik Vad bekræfte noget andet. Står Socialdemokraterne stadig fuldtonet bag Israel i den konflikt, der er dernede? Bakker man fuldtonet op om israelerne i krigen mellem Israel og Gaza?

Kl. 10:00

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:00

Frederik Vad (S):

Regeringen har jo gjort det meget klart, at Israel efter den 7. oktober har haft ret til at forsvare sig selv. Nu har vi en helt forfærdelig krig, hvor en masse mennesker bliver slået ihjel og der er brug for en våbenhvile og der er brug for, at Israel gør mere for at dæmpe de forfærdelige drab, der foregår, og konsekvenserne af de angreb. Det er jo blevet sagt flere gange. Men det, hr. Kim Edberg Andersen bare fejer hen over, fordi det her jo meget er en leg for hr. Kim Edberg Andersen og mest snak, er jo, at der faktisk bliver gjort meget. Kan hr. Kim Edberg Andersen pege på en regering i danmarkshistorien, der har ført en strammere politik end den her?

Kl. 10:00

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til hr. Steffen Larsen, Liberal Alliance.

Kl. 10:01

Steffen Larsen (LA):

Tak. Jeg har ligesom hr. Frederik Vad selv stået på Folketingets talerstol og talt om det, jeg så kalder infiltration af vores institutioner, som jeg netop ser som et meget stort problem. Og i den forbindelse kunne jeg jo næsten godt have tænkt mig, at hr. Frederik Vad havde været med mig i Gellerupparken sammen med Retsudvalget og havde set Østjyllands Politis optegninger over storklaner og de her klanfamilier, fordi det jo også er herfra, at den infiltration udspringer. For det er jo dem, der er bærere af den kultur, hvor man skal sørge for at undertrykke det, der sker i retssamfundet, og til gengæld have sit eget separate retssamfund, hvilket jeg finder yderst problematisk at man har i parallelsamfundene. Det er jo det, vi bliver nødt til at kigge på hvordan vi griber an, og det vil jeg egentlig bare invitere til, at vi får taget en snak om.

Men så vil jeg sige en anden ting, og det vedrører jo det her med, at regeringen for resten siger, at de vil få sendt en ambassadør af sted. Det kunne man jo godt tænke sig skete snart. Jeg har selv rykket for det, men det lader jo til, at Socialdemokraterne er meget villige til det, men det kunne jo være, at det, der mangler, skyldes, at nogle af regeringspartnerne ikke er villige til, at det skal ske så hurtigt, eller hvad? For det er udenrigsministeren, der skal sende vedkommende af sted.

Kl. 10:02

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:02

Frederik Vad (S):

Det må hr. Steffen Larsen jo spørge regeringen om. Altså, jeg er Socialdemokratiets ordfører, og Socialdemokratiets politik er, at vi skal have den her ambassadør – vi er stolte af, at det er kommet med i regeringsgrundlaget – og gerne så hurtigt som muligt. Og jeg er stolt af at repræsentere et af de partier i regeringen, som virkelig også har fokus på det her, og det kommer vi til at fortsætte med at have

Så er jeg sådan set enig med hr. Steffen Larsen i, at noget af det, der står i den her rapport, som har fået latterlig lidt omtale i de danske medier – jeg tror, at der er blevet skrevet én artikel om den her rapport – er, at det også er nogle kulturer, vi ser i Danmark, og det skal vi finde en måde at håndtere på. Og jeg tror, at vi skal bruge nogle andre værktøjer end dem, vi traditionelt har brugt. For det kan godt være, at vi kan få nogle skolelærere og nogle gadeplansmedarbejdere eller nogle politibetjente ud, men hvis man ikke bærer de rigtige værdier og de rigtige holdninger i mødet med andre mennesker, så har vi jo et kæmpe problem, og det kan vi altså ikke lovgive om herinde i Folketingssalen.

Kl. 10:03

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 10:03

Steffen Larsen (LA):

Når jeg bliver opstemt, får jeg altid lyst til at citere Margaret Thatcher, som jo sagde, at forfatninger skal bæres i hjertet på folket, for ellers er forfatningen blot gulnet papir uden værdi. Det er jo egentlig det, som er hele essensen i det.

Men jeg vil vendte tilbage til det om den ambassadør. Det lader jo til, at Socialdemokraterne gerne vil, men hvorfor er det så, at det tager så lang, lang tid? For vi står jo i den situation, at der nu er gået over halvandet år, og vi har stadig væk ikke fået sendt nogen af sted, og hvis det er et arbejde, der haster, burde vi jo få taget fat på det. Så jeg kan i hvert fald – nu ministrene er her – opfordre til, at man får skubbet lidt til udenrigsministeren.

Kl. 10:03

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:03

Frederik Vad (S):

Jamen der bliver truffet beslutninger hver eneste dag i den her regering, og jeg ved ikke, hvor i beslutningsrækken den her beslutning ligger. Altså, jeg koncentrerer mig om at være ordfører for Social-demokratiets 50 mand store folketingsgruppe, og så må regeringen svare på, hvordan deres interne processer fungerer.

Kl. 10:04

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til hr. Peter Skaarup, Danmarksdemokraterne.

Kl. 10:04

Peter Skaarup (DD):

Tak til ordføreren. Jeg kunne godt tænke mig at følge lidt op på det, som hr. Steffen Larsen spurgte om, med hensyn til hvem det egentlig er i regeringen, der bremser det her. Altså, nu lagde jeg mærke til, at ordføreren sagde: Jeg er stolt af at repræsentere et af de partier i regeringen, der prioriterer det her meget højt. Er der altså nogen partier i regeringen, der ikke prioriterer det meget højt? Er det sådan, man skal forstå det? Ordføreren siger også hele tiden: Det må man

spørge regeringen om. Jamen altså, hr. Frederik Vad er jo ordfører for det førende regeringsparti, der har siddet på statsministerposten i årevis; det er den samme statsminister, man har haft i årevis, og som hr. Frederik Vad vel forhåbentlig er stolt af og har en eller anden form for indflydelse på.

Så kan vi ikke godt få at vide, hvad det er, der bremser det, hvem det er, der bremser det? Hvis ikke det er Socialdemokratiet, hvem er det så i regeringen, der bremser, at man 1) får strammet udvisningsreglerne, så dem, der laver kriminalitet i Danmark og ikke er danske statsborgere, kommer ud af vagten, 2) får udnævnt den her ambassadør? Det er måske ikke, fordi det betyder den helt store forskel, men se da at få det gjort. I har siddet i halvandet år som regering.

Kl. 10:05

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:05

Frederik Vad (S):

Jeg står gerne på mål for regeringens politik, men jeg kan ikke svare på spørgsmål vedrørende regeringens processer, og det er jo processpørgsmål, der bliver stillet hele tiden. Altså, jeg kan sige, hvad regeringens politik er. Regeringens politik er, at der skal komme en ambassadør, der kan ændre de her konventioner. Regeringens politik er, at der skal laves en arbejdspligt, så vi kan få indvandrerkvinder i arbejde. Regeringens politik er, at der skal komme en strafreform på justitsområdet senere på året, hvor vi skal til at stramme op, forhåbentlig, på en række forhold. Regeringens politik er, at der forhåbentlig skal komme nye initiativer i forhold til antisemitisme. Regeringens politik er, at der skal komme en pakke om social kontrol.

Det er regeringens politik. Det er det, der er blevet sagt vi gerne vil levere, men de der processpørgsmål kan jeg simpelt hen ikke svare på, hr. Peter Skaarup. Jeg kan svare på, hvad der er regeringens politik.

Kl. 10:06

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 10:06

Peter Skaarup (DD):

Er hr. Frederik Vad tilfreds med sin regering? Altså, hvis det bare er processpørgsmål og man siger, at ja ja, det kommer, er hr. Frederik Vad så tilfreds med, at der ingenting sker? Hr. Frederik Vad siger, det er godt, at vi skal have en strafreform, men lad os så få den. Regeringen har siddet i halvandet år – hvad laver I? Altså, I vil gerne have en ambassadør, og I vil gerne have udvist kriminelle udlændinge og have lavet reglerne om. Imens falder der jo domme, der betyder, at folk bliver hængende i Danmark og ikke kan udvises. Se nu at komme i gang. Hvad forhindrer jer? Hvilket parti forhindrer jer i det?

Kl. 10:06

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:06

Frederik Vad (S):

Der sker noget hele tiden, hr. Peter Skaarup. Og igen ved jeg ikke, om det er, fordi hr. Peter Skaarup ikke var hernede i salen, men vi har lige stået og diskuteret repatriering for ikke særlig lang tid siden. Jeg var før inde på arbejdspligt. Der sker ting hele tiden. Nu har vi været i gang i halvandet år, og vi har en 4-årig valgperiode, så vi skal nok komme i mål med det, vi har lovet vælgerne, og det, vi har lovet befolkningen. Vi har lovet, at der skal strammes op på en række ting, og vi har lovet, at vi vil sætte ind over for social kontrol. Det hele skal nok komme.

Kl. 10:07

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti. Kl. 10:07

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det tror jeg såmænd også. Altså, det skal såmænd nok komme sådan 3, 4, 5 måneder inden et folketingsvalg. Så kommer man med en eller anden ambassadør, som nu skal kigge på det – så gør man dit, så gør man dat. Det er nok, det der sker, uden at vi på noget tidspunkt kommer herned i Folketingssalen for at stemme det igennem, sådan så det virker. Det var nøjagtig det, man gjorde inden sidste folketingsvalg. Der kom man med en lang række initiativer, som bare ikke er gennemført. Og det er nøjagtig det samme, der vil ske nu, for det er jo virkelig, virkelig væsentligt i forhold til de konventioner.

Jeg må så sige til hr. Frederik Vad, at det ikke er rigtigt, hvad der bliver sagt, nemlig at vi bare sådan vil bryde ud, og at vi bare vil sige: I morgen skal vi ud. Vi har arbejdet på det her i årevis – i årevis! Jeg kan næsten ikke huske, hvor lang tid det er siden; nok helt tilbage til Anders Fogh Rasmussen har vi nævnt det, og nu nævner vi det igen og igen.

Vi vil gerne ud af de konventioner. Det drejer sig om både Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, statsløsekonventionen og statsborgerretskonventionen, fordi det er dem, der primært hindrer, at vi kan føre en fornuftig udlændingepolitik. Men kan jeg ikke have ret i, at der såmænd nok skal komme en ambassadør, som sætter sig ned og skal kigge på det her? Så går vi hen over et folketingsvalg, og så kan man prale lidt med det i folketingsvalgkampen.

Kl. 10:08

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:08

Frederik Vad (S):

Det tror jeg simpelt hen ikke, fru Pia Kjærsgaard, men jeg synes, det er vildt med de her processpørgsmål. Altså, det er meget få politiske spørgsmål, jeg får – det hele er sådan noget proces. Hvad har været i hvilke regeringsudvalg? Altså, hvad med en politisk diskussion? Hvad vil folk gøre ved, at B.T. nu kan dokumentere 550 skilsmissekontrakter, hvor kvinder skal leve i cølibat og skal opgive deres børn for at slippe fri af ægteskabet? Hvad tænker man om det? Hvad tænker man om, at flere klasser ude på Københavns professionshøjskole og lektorer boykottede markeringen af Auschwitzdagen den 27. januar, fordi man mente det var upassende, grundet det der sker i Mellemøsten? Det er jo den type diskussioner, vi skal have.

Det er faktisk lidt en anden spillebane – jeg er ked af at sige det til jer, der har været med på denne her udlændingedagsorden i 20-25 år – end det var for 20 år siden, for nu handler det ikke længere om Kærshovedgård; nu handler det om mennesker, der er født og har boet her, og som for manges vedkommende kan sproget og har en pletfri straffeattest, men som bærer nogle forkerte holdninger. Hvad stiller vi op med det? Det kunne jeg godt tænke mig at få nogle svar på.

Kl. 10:09

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 10:09

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen lad nu være med at blive så sur, hr. Frederik Vad. Men uanset hvad er de her to forskere kommet med et opråb til regeringen. Vi fremsætter rigtig gerne forslag om at forbyde islamisk polygami og kvindeafpresning, det vil vi gøre. Hvor står Socialdemokratiet så? Med garanti vil man stemme imod forslaget – lad os nu vente og se, for vi skal nok komme med det. Jeg vil da være utrolig glad, hvis Socialdemokratiet stemmer for. Det kan man kalde proces, eller hvad ved jeg – jeg vil overhovedet ikke kalde det proces. Men jeg er træt af at læse om en minister, der spærrer øjnene op, for hvad kan det bruges til? Vil det stoppe religiøs polygami og kvindeafpresning? Fint, vi venter. Og jeg håber på, at ministeren går på talerstolen igen senere i dag og ikke bare bliver siddende.

Kl. 10:10

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:10

Frederik Vad (S):

Det, der er processpørgsmål, fru Pia Kjærsgaard, er at blive ved med at tale om, hvad der foregår i forskellige regeringsudvalg, og hvornår et konkret punkt i regeringsgrundlaget bliver gennemført. Men fru Pia Kjærsgaard har jo læst citaterne op fra ministeren. Der er blevet svaret på, hvad regeringen tænker om den her form for religiøs polygami. Vi kan ikke lide det, vi vil gerne af med det, og Socialdemokratiet kommer til at presse på for, at det svineri forsvinder fra Danmark.

Kl. 10:11

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til fru Rosa Lund, Enhedslisten.

Kl. 10:11

Rosa Lund (EL):

Tak for det. (*Tredje næstformand* (Karsten Hønge): Det må fru Pia Kjærsgaard undskylde. Har fru Pia Kjærsgaard ikke haft to korte bemærkninger? Jo, det mener jeg. (*Munterhed*). Jeg er ret sikker på, at den næste korte bemærkning er til fru Rosa Lund, Enhedslisten).

Tak. Og det skal egentlig være en tak for opfordringen, hr. Frederik Vad, til ikke at snakke proces, men snakke konkret politik. Det vil jeg rigtig gerne.

Vi er i Enhedslisten ligesom regeringen imod negativ social kontrol, selv om jeg godt ved, at regeringen helst ikke vil stå ved siden af Enhedslisten i det her spørgsmål, selv om vi har nogle fælles dagsordener – men lad det nu ligge. Der kunne jeg godt tænke mig, hr. Frederik Vad, hvis Socialdemokratiet kunne blive konkrete om, hvad det er, I gerne vil gøre for at stoppe det her. Vi har nogle forslag i Enhedslisten, dem har I afvist. Fair nok, det er jo netop konkret politik. Men hvad er det så, vi konkret skal gøre? Og nu kan jeg jo forstå på hr. Frederik Vad, og det synes jeg faktisk er lidt dejligt, at vi ikke skal diskutere, om det kommer i et regeringsudvalg, eller om det kommer senere, men konkret politik – så hvad skal vi gøre?

Kl. 10:12

Tredje næstformand (Karsten Hønge): Ordføreren.

Kl. 10:12

Frederik Vad (S):

Vi vil gerne stå ved siden af Enhedslisten, men problemet er jo, at de fleste af Enhedslistens forslag handler om, at flere skal blive i landet. Det er det, der er problemet, og det er derfor, vi har nogle udfordringer med Enhedslisten.

Hvad skal vi gøre i forhold til social kontrol? Jamen vi skal stille kvinderne bedre. Socialdemokratiet er imod, at de her imamer blander sig i at lave skilsmissekontrakter. Socialdemokratiet er imod religiøse polygame vielser. Socialdemokratiet er imod den form for socialt bedrageri, der foregår, som i høj grad går ud over kvinderne. Socialdemokratiet er imod, at kvinder bliver holdt hjemme; vi vil gerne have kvinderne ud at arbejde. Det er derfor, vi har foreslået en arbejdspligt. Vi har masser af ting, vi gerne vil – og mere skal nok komme.

Kl. 10:12

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 10:12

Rosa Lund (EL):

Jeg tror, vi alle sammen kan blive enige om, at vi er imod alt det, som hr. Frederik Vad remsede op på den liste der. Men hvad gør vi så ved det? Grunden til, at jeg spørger, er jo, at jeg har et reelt ønske om, at vi laver nogle indsatser, at vi laver nogle lovændringer, som gør, at de her – primært kvinder, men også mænd, det er jeg med på – bliver udsat for negativ social kontrol. Så hvad kan vi gøre konkret? Noget af det, der undrer mig, når jeg nu ved, at regeringen og hr. Frederik Vad er optaget af den her dagsorden, er, at man f.eks. vil fjerne tilskuddet til KVINFO's mentornetværk, som netop får indvandrerkvinder i arbejde.

Kl. 10:13

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:13

Frederik Vad (S):

Det tror jeg ikke er rigtigt, fru Rosa Lund, men problemet med de forslag, Enhedslisten kommer med – jeg kom med en liste før over, hvad vi skal gøre – er, at det alt sammen er forslag, som vil have flere til at blive i Danmark; flere skal blive og færre skal ud. Det understøtter i min optik mange af de ngo'er, som har et enøjet fokus på, hvordan vi løser de her problemer.

Vi havde et møde i går med Institut for Menneskerettigheder i Retsudvalget. Jeg noterer mig, hvad der foregår i Mellemfolkeligt Samvirke, jeg noterer mig, hvad KVINFO markerer sig på, jeg noterer mig det ngo-billede, vi har derude. Altså, det er jo ikke, fordi der er særlig meget fokus på, at jøder ikke kan gå på gaden i Danmark. Det er jo ikke, fordi der er særlig meget fokus på, at alt for mange i det her land begår kriminalitet med rod i en æreskultur, ikke med rod i en dårlig barndom. Vi har et statsfinansieret ngo-billede, som jeg synes har en enøjet tilgang til det her, og det kan ikke kun være løsningerne, fru Rosa Lund, for så bliver Enhedslisten og Socialdemokratiet ikke enige.

Kl. 10:14

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren. (Frederik Vad (S): Jeg tror, hun har haft to gange.) Jeg er helt belastet efter det med Pia Kjærsgaard. Jeg er bange for at begå en fejl igen. Det er godt, at man kan være opmærksom på det på hver sin måde. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet. Næste ordfører er hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak til Dansk Folkeparti for – kan jeg så forstå – for tiende gang at indkalde til den her forespørgselsdebat. Det er jo en oplagt lejlighed

til at få en bred debat om værdipolitik og udlændinge- og integrationspolitik.

I Venstre går vi ind for en stram og en ansvarlig og en konsekvent udlændingepolitik. Danmark skal være for dem, der kan og vil Danmark. Det har været sigtelinjerne for Venstres udlændingepolitik i mere end to årtier, og det er det fortsat. Det er også i høj grad den politik, der er blevet ført af et politisk flertal de sidste to årtier. For i Danmark var vi hurtigere til at indse de udfordringer, der følger af indvandring fra særlig ikkevestlige lande, end mange af vores nabolande, og vi fik i 00'erne i høj grad rettet op på den helt forfejlede udlændingelovgivning fra 1983. Det betyder, at vi i dag står et bedre sted end række andre europæiske lande, der først langt senere har strammet op eller helt har undladt det, og der er mange der kigger mod os i Danmark, når de skal hente inspiration på udlændingeområdet.

Det betyder selvfølgelig ikke, at vi har sagt, at nu er der styr på det hele. Det er tydeligt for enhver. For vi har brug for at fastholde en stram og ansvarlig udlændingepolitik. Det starter naturligvis med, at der er styr på tilstrømningen til Danmark, for antallet betyder naturligvis noget, og det er heldigvis også en erkendelse, der efterhånden har spredt sig til alle partier. Det er jo selvfølgelig positivt, men det er bestemt ikke for tidligt. For antallet betyder noget i forhold til integrationsindsatsen og vores mulighed for at fastholde en stærk sammenhængskraft, en fælles identitet og et tilhørsforhold.

Integration er jo i sidste ende et personligt ansvar for den enkelte, der kommer hertil, og som samfund skal vi møde folk, der kommer hertil, med klare krav og forventninger. Det skal ikke være sådan, at hvis man kommer til Danmark, så kan man lade sig forsørge af det danske samfund uden at bidrage, selv om man er i stand til at passe et arbejde. Der skal være en tydelig gevinst, også for indvandrere, ved at være i arbejde frem for på offentlig forsørgelse.

Beskæftigelsen blandt indvandrere med ikkevestlig baggrund går den rigtige vej. Det er glimrende, både for den enkelte og for samfundet. Men der er stadig store udfordringer. Kigger man eksempelvis på kvinder, der har været på kontanthjælp i mere end 10 år, så har mere end 40 pct. af dem ikkevestlig baggrund. Derfor mener jeg også, at den arbejdspligt målrettet ikkevestlige indvandrere på kontanthjælp, som vi indgik aftale om sidste år, er den helt rigtige vej at gå. Flygtninge og indvandrere skal bidrage til fællesskab, uanset om man har været her i få eller i mange år.

Men blot fordi man har lært sproget og fundet sig et arbejde, ja, så er man ikke pr. definition velintegreret. Det er en i høj grad ofte nødvendig forudsætning, men det er ikke tilstrækkeligt, for det handler også om det værdisæt, man bærer med sig. Det har for mig været særlig tydeligt efter Hamas' bestialske terrorangreb i Israel den 7. oktober sidste år. Der har vi set folk i Danmark hylde nedslagtning af uskyldige civile israelere, og der er store menneskemængder på gaden, som kalder på Israels udslettelse og islamisk jihad.

Det er det samme, når vi alt for ofte hører om kvinder i nogle muslimske miljøer, der udsættes for stærk negativ social kontrol, hvor deres personlige frihed undergraves og deres liv dikteres af deres mand, deres far eller deres bror. Det ser vi, når kvinder tvinges ind i ægteskaber imod deres vilje. Og når kvinder forsøger bryde ud af ægteskabet, kan det være stort set umuligt, og hvis det så endelig lykkes, kan de blive tvunget til at underskrive absurde kontrakter, hvor kvinderne forpligter sig til at give afkald på forældremyndighed eller sværger ikke at indgå i nye parforhold.

Vi har talrige eksempler på børn og unge, der sendes på genopdragelsesrejser til Mellemøsten og Afrika, fordi de er blevet for danske. Så ryger man retur til hjemlandene. Det er ting, der foregår i dagens Danmark, og uden at skulle lave en lang gennemgang af kriminalitetsstatistikken er det også særligt bekymrende, ikke bare at der er den overrepræsentation i kriminalitetsstatistikken af indvandrere, der er, men at den for visse grupper endda bliver forstærket, når man kigger på efterkommere.

Det kan ikke siges tydeligt nok, at hvis man ønsker at bo i Danmark, skal der være respekt for grundlæggende danske værdier, demokrati, ligestilling og personlige frihedsrettigheder. Vi har igennem årene strammet op på en lang række regler og lovgivning, men vi er ikke i mål endnu. Vi skal fortsætte det vedvarende fokus på, at indvandrere kommer i arbejde og lærer dansk, og at så mange kriminelle udlændinge udvises. Vi skal også tage værdiskreddet dybt alvorligt og konstant have for øje, hvordan vi bekæmper parallelsamfund og de værdier, der er uforenelige med de værdier, vi hylder her i Danmark.

Kl. 10:20

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Første korte bemærkning er til hr. Lars Boje Mathiesen, uden for grupperne.

Kl. 10:20

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Jeg bliver dybt, dybt bekymret, når jeg hører Venstres ordfører. Jeg har, inden jeg kom i Folketinget, fulgt politik op gennem 00'erne og 10'erne, og det er den samme plade. Det er nøjagtig samme tale, man har fundet frem af skufferne. I det mindste var der fra Socialdemokratiet da en erkendelse af, at fundamentet brænder. Det var den samme plade fra Venstre om folk i arbejde, og så gudhjælpemig, om ordføreren ikke taler om de store demonstrationer derude. Hvad vil man gøre ved dem? Det er mennesker, der er kommet hertil, mange af dem på Venstres vagt. Skal de stadig væk være i landet?

Så siger man, at det er vigtigt, at der ikke kommer for mange hertil. Det er korrekt, men selv om der ikke kom flere hertil, er der en demografisk udvikling, som eroderer det grundlæggende danske samfund. Hvad vil man gøre ved det? Hvad er de konkrete svar på de mange tusind mennesker, som står og tydeligvis har en større samhørighed med Palæstina, end de har med det danske samfund? Hvad er svaret på det?

Kl. 10:21

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:21

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, det er en meget, meget besynderlig tilgang at sige, at det her svarer til, hvad der har været sagt de sidste mange år, og at vi ikke anskuer problemerne på en anderledes måde. Jeg kan huske valgkampen i 2001. Jeg var formand for VU, og det var en hård valgkamp, hvor vi i Venstre krævede, at der skulle strammes op på udlændingeområdet, og der var diskussionen alene om tilstrømning. Det var vigtigt, og vi ændrede reglerne, og vi har strammet reglerne gentagne gange, og det har været nødvendigt.

Men jeg understreger også her i min tale, at det ikke er nok, at vi begrænser; det er ikke nok, at man lærer dansk, og at man er i beskæftigelse. Det er vigtigt, at man tager danske værdier til sig. For det skræmmer mig med de eksempler, jeg fremhæver, og det er klart, at det kræver stribevis af initiativer. Noget er i gang, og noget kommer vi til. Jeg synes, at vi ganske fornuftigt skal sikre, at flere, der begår kriminalitet, bliver udvist af Danmark, og så er det en vedholdende indsats overalt i det danske samfund at gribe ind, når der er unge mennesker eller andre, der har antidemokratiske udtalelser og sindelag, og sørge for en evig kamp for de demokratiske værdier.

Kl. 10:22

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 10:22

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Venstre gik i 2011 til valg på, at kriminelle udlændinge skal udvises. Det skete ikke. Venstre gik til valg på i 2015, at kriminelle udlændinge skulle udvises. Venstre gik til valg på det i 2019, Venstre gik til valg på det i 2022. Det er stadig væk ikke sket.

Nu må jeg så spørge Venstre: Jeg kommer til at fremsætte et beslutningsforslag om, at udenlandske voldtægtsforbrydere skal udvises konsekvent og efter første dom. Så kan det godt være, de kommer til at sidde på et udrejsecenter, men de bliver udvist konsekvent af Danmark. Vil Venstre stemme for det?

Kl. 10:23

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:23

Torsten Schack Pedersen (V):

Men det er jo heller ikke en korrekt gengivelse af virkeligheden. Vi har, i de år jeg har siddet i Folketinget, konsekvent strammet reglerne i forhold til udvisning. Tidligere, hvor man var meget bekymret for, hvor tæt man kom på konventionerne, afstod man fra at gøre det. Vi har i Venstre været bannerførere for, at vi har gennemført lovgivning, mens vi har haft ansvaret, hvor vi skulle gå helt til kanten, og hvor vi også accepterede en procesrisiko i forhold til de stramninger, vi lavede. Vi har også haft arbejde i forhold til at ændre konventionerne. Så det, hr. Lars Boje Mathiesen siger, er simpelt hen ikke rigtigt.

Kl. 10:24

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:24

Morten Messerschmidt (DF):

Jo, det er det desværre, hr. Torsten Schack Pedersen. Virkeligheden er jo, at det ikke er Folketinget, der styrer Danmarks udlændingepolitik, men at et stort flertal i Folketinget har deponeret beslutningskraften hos nogle i øvrigt ikke særlig velkvalificerede dommere, der nyder en eller anden form for tilværelse nede i Strasbourg, og at det er dem, der, når vi har de her kriminelle udlændinge, der skal ud, afgør, om de så må det eller ej. Og jeg kan i min egen enfoldighed ikke forstå, hvordan man egentlig over for sine vælgere kan sige, at man nu virkelig går til makronerne, når man ikke også er villig til at tage et opgør med det syge system, altså at det er nogle ukvalificerede dommere, danskerne aldrig har mødt eller stemt på – hovedparten af dem har aldrig mødt danskerne og kender ikke vores forudsætninger - som skal afgøre, om den etbenede pirat, der har angrebet vores skibe, skal have lovligt ophold i Danmark, om voldtægtsforbrydere skal have lovligt ophold i Danmark, eller om terrorister skal have lovligt ophold i Danmark.

Der er jo ikke nogen herinde, der ville stemme ja til, at de mennesker skulle have lovligt ophold i Danmark. Problemet er bare, at I alle sammen heller ikke vil stemme ja til at tage magten væk fra dem, der siger, at de skal være her.

Kl. 10:25

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Vi skal lige iagttage forretningsordenen om direkte tiltale, og det gælder også i flertalsformer.

Ordføreren.

Kl. 10:25

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg ved, at hr. Morten Messerschmidt har fulgt rigtig godt med i dansk udlændingepolitik, og derfor undrer det mig også, at hr. Morten Messerschmidt ikke bare kommer til den erkendelse, at den tilgang, der har været for 15-20 år siden, bl.a. har været, at den danske tolkning af reglerne gjorde, at man selv fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols side sagde til Danmark, at vi har mere spillerum, og det har vi udnyttet, og derfor har vi strammet udvisningsreglerne gentagne gange.

Vi har accepteret en procesrisiko, og vi har – jeg tror, at det var tilbage i den smalle Venstreregering – i 2015 også haft et arbejde i forhold til at ændre på konventionerne, og at Danmark skulle spille en aktiv rolle, for at konventionerne var mere nutidige og mere rimelige, og det er et arbejde, der også gælder for den her regering. For det er vigtigt, at vi har de videst mulige rammer for at udvise folk, der har begået grov, grov kriminalitet, og reglerne er i dag langt strammere, end de var for 23 år siden.

Kl. 10:26

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 10:26

Morten Messerschmidt (DF):

Må jeg bare gøre hr. Torsten Schack Pedersen opmærksom på, at de danske arrester og fængsler bugner med muslimer, muslimer uden et dansk statsborgerskab, som burde sendes ud af Danmark, men at det, som forsvaret altid procederer på, enten er artikel 3 om, at forholdene i deres hjemlande er umenneskelige, som man kalder det, eller artikel 8 om, at de ikke har noget familieliv? For nylig tabte Italien en sag på Lampedusa, fordi der var 40 illegale immigranter og der kun var stillet to toiletter til rådighed, og det så blev vurderet som værende en krænkelse af deres fundamentale rettigheder. Hvorfor skal vi underlægge os det syge system?

Kl. 10:27

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror altid at et retssamfund er at foretrække, og jeg må sige, at det burde vække lidt eftertanke hos Dansk Folkeparti, at det – som det er mig bekendt, og jeg kan huske forkert – alene er Dansk Folkeparti, der har det synspunkt i forhold til en udtrædelse af konventionerne. Danmarksdemokraterne anerkender konventionerne, og jeg mener også, at Liberal Alliance gør det, og De Konservative gør det i hvert fald også, og så er det måske lidt voldsomt at tro, at Dansk Folkeparti lykkes med det formål.

Kl. 10:27

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:27

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Jeg er lidt nysgerrig på, hvad Venstre egentlig mener om de demografiske forskydninger, vi i øjeblikket ser ind i. For man bliver ved med at nævne, at Danmark ikke er som Sverige og Frankrig og mange andre lande, hvor det står endnu værre til. Men det ændrer jo ikke på det grundlæggende vilkår, at vi i Danmark, hvis vi kigger på de demografiske forskydninger, så kigger ind i

en forandring, der handler om, at danskerne i år 2100 vil være i mindretal i deres eget land.

Danmarks befolkningstal står til at falde ned til 2,5 millioner, og hvis vi skal opretholde den nuværende befolkning, kan det kun gøres ved enten at sørge for, som Dansk Folkeparti foreslår det, at danskerne får flere børn, eller ved at gøre, som udenrigsministeren foreslår, og hente en masse indvandrere hertil fra Indien, Mellemøsten og alle mulige andre fjerne lande. Derfor er jeg nysgerrig på at høre, hvad Venstre mener, og hvad der er Venstres ambition på det her område. Er det, at der også i fremtiden er et Danmark, der er præget af dansk kultur? Eller er det, at vi bare henter en masse mennesker hertil fra fjerne lande og andre steder i verden?

Kl. 10:28

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:28

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er meget enig i, at vi skal have et Danmark i fremtiden, der også er præget af dansk kultur og danske værdier, for det er helt afgørende. For jeg betragter ikke nationalstaten Danmark bare som sådan en eller anden kasse, og at man så har sagt, at det er fint, og at man også godt kan have noget andet ved siden af, der er lige så godt. Nej, for vi har nogle særlige værdier i Danmark. Vi har en kultur, og vi har en historie, og det er det, der kendetegner vores samfund, og det er det, der i min optik gør os til verdens bedste samfund, og selvfølgelig skal vi stå vagt om det. Og det betyder bl.a., at vi skal have styr på tilstrømningen, men at vi også skal have styr på, at dem, der er i Danmark, tager de danske værdier til sig. Det er der også rigtig mange der gør, og dem, der ikke gør, skal vi være endnu hårdere over for.

Kl. 10:29

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 10:29

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Men det var ikke rigtig et svar på mit spørgsmål. Hvad vil Venstre gøre ved de demografiske forskydninger? Hvad vil Venstre gøre for at sikre, at danskerne ikke, som det ser ud i øjeblikket, hvis man fremskriver tallene, kommer i mindretal i deres eget land i år 2100? Har Venstre nogen politiske holdninger til, hvordan vi forhindrer det vilkår, hvis ikke det er indvandringen?

Kl. 10:29

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:30

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, at andelen af ikkevestlige indvandrere og efterkommere, hvis vi kigger på Danmarks Statistik og DREAMs seneste befolkningsfremskrivning, vil stige fra 10 pct. i 2023 til 12 pct. i 2070, og det siger jeg bare for at nuancere billedet. Men jeg synes, at det er afgørende, at det er værdier som respekt for ens medmennesker, ligestilling mellem kønnene og grundlæggende demokratiske rettigheder, der skal kendetegne Danmark og det danske samfund, og det vil jeg vedholdende kæmpe for. For jeg mener, at det er værd at bevare.

Kl. 10:30

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 10:30

Peter Skaarup (DD):

Tak til ordføreren for talen. Jeg kunne godt tænke mig at spørge til social kontrol – negativ social kontrol, må man sige det er. Det foregår jo, specielt over for muslimske piger, i Danmark hver eneste dag. I februar måned kom det frem, at en imam havde giftet en mindreårig muslimsk pige væk til en ældre mand. Det er desværre ikke et enestående tilfælde, men nu kom det frem, fordi der var nogle politikere i byrådet, der spurgte mere ind til det her fænomen.

Svaret fra ministeren og regeringen er jo noget, der ikke rigtig har ført til noget som helst, for regeringen vil ingenting gøre i sådan en sag. Er hr. Torsten Schack Pedersen enig i, at det da er frygtelig forfærdeligt, at vi i et land som Danmark med ligestilling mellem kønnene tillader sådan nogle ting? Altså, vi tillader i virkeligheden barnebrude, og at imamer gifter mindreårige piger væk.

Kl. 10:31

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:31

Torsten Schack Pedersen (V):

Nej, jeg synes ikke, det er i orden, at der er nogen, der skal giftes, når de er mindreårige. Det har vi strammet voldsomt op på over årene. Det er ikke længere muligt at få et kongebrev, det synes jeg er fornuftigt, og hvis jeg ikke husker helt galt, tror jeg, hr. Peter Skaarup var udlændingeordfører for et andet parti, da vi lavede den aftale. Jeg synes jo heller ikke, det er acceptabelt, hvis man i visse religiøse miljøer laver religiøse ægteskaber, som binder. Det må vi gribe ind over for. Jeg er lidt i tvivl om, om der er gennemført et forbud mod, at religiøse ægteskaber kan indgås, eller hvordan de skal håndteres. Men jeg bryder mig bestemt ikke om det. Jeg er klar til at lave stramninger, og jeg er lidt usikker på, hvordan reglerne præcis er i dag.

Kl. 10:32

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 10:32

Peter Skaarup (DD):

Det kan godt være, men så kan jeg så hjælpe hr. Torsten Schack Pedersen. Altså, det er forbudt – det er forbudt. Problemet er bare, at det sker alligevel, og det er så der, vi efterlyser et svar på, hvad regeringen vil gøre ved det. Nu taler man om at have en stram udlændingepolitik, og statsministeren taler om herskerattituden. Det her er også en slags herskerattitude. Til trods for hvad lovgivningen er, gennemfører man alligevel religiøse vielser af mindreårige. Så hvad vil Venstre gøre ved det? Altså, hvornår ser vi noget fra regeringen på det her?

Kl. 10:33

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:33

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for oplysningen. Jeg var også ret sikker på, at vi havde strammet reglerne og lovgivningen var på plads, men jeg var lige et kort øjeblik i tvivl, og jeg ville nødig sige noget forkert her fra talerstolen. Men det er jo et godt eksempel på, at vi kan lave mange ting herinde, at vi laver lovgivning og strammer, men at det måske ikke bliver ført ud i livet. Der er en håndhævelsesudfordring i forhold til det her, og den ligger både hos sociale myndigheder og hos politi; det siger sig selv. Det er et godt eksempel på, at vi kan lave alle de

stramninger, vi vil, men at hvis vi ikke er villige til at sikre en ordentlig håndhævelse, bliver det lidt et slag i luften, og her er der jo ret meget, der tyder på, at der er brug for forstærket håndhævelse, og at der er nogen, der bliver dømt for det.

Kl. 10:34

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det hr. Kim Edberg Andersen.

Kl. 10:34

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det, og tak til ordføreren. Det er jo fuldstændig rigtigt. Det er jo håndhævelsen – det er håndhævelsen. Der kan jeg forstå, at håndhævelsen af det her med separat svømning så er, at ministeren har skrevet et strengt brev. Og det ved vi jo alle sammen hjælper, for som vi lige har fået bekræftet, foregår islamiske vielser stadig væk, selv om det er ulovligt. Virkeligheden er, at vi har med en befolkningsgruppe at gøre, som er fuldstændig ligeglade med, hvad der sker, for de ved, at der er ingen handling bag – der er ingen handling bag. Hjemrejsestyrelsen havde anslået, f.eks. på Kærshovedgård, at der manglede 240.000 tryk på klokken, når man skulle melde sig, og jeg vil gerne høre: Synes Venstre, det er o.k.?

Kl. 10:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:35

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg glæder jo mig over, at mængden af de borgere, der har været i position til at blive udsendt af Danmark, er nedbragt. For jeg er sådan set optaget af, at når der er udlændinge i Danmark, som vi i vores retssamfund har sagt til at de ikke har krav på at være her, og der så er hindringer for at få dem ud, og de så er i hjemrejseposition, så lykkes det at få sendt dem ud ad de officielle kanaler, og der er også nogle, der åbenbart finder græsset grønnere andre steder uden for landets grænser. Det fører det rigtige sted hen, nemlig til at der er færre, der venter på at blive sendt ud af landet. Og det er klart, at de melderegler, der er, skal man overholde, og hvis ikke man gør det, må det også have en konsekvens.

Kl. 10:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 10:36

Kim Edberg Andersen (DD):

Hold da op. Altså, der er 72 udvisningsdømte, som vi og regeringen ikke aner hvor er henne. Det kan jo ikke være et succeskriterie i sig selv, at man ikke har styr på folk, men det kan jeg forstå det er for Venstre, lidt ligesom når Venstres ordfører fortæller med stolthed om sin VU-formandstid i 2001, hvor han var med til at indføre stram udlændingepolitik. Og til det bliver jeg bare nødt til at sige: I den regering, der kom derefter, var det vel primært på grund af fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti, at der blev ført en stram udlændingepolitik.

Jeg har et enkelt spørgsmål mere til ordføreren. Jeg kan forstå på alle de socialdemokrater, der har været på talerstolen, at de går ind for at stramme. Og så må jeg jo gå ud fra, at det er Venstre, der er dem, der ikke ønsker at stramme, siden der ikke sker noget rent lovgivningsmæssigt. Er det korrekt antaget?

Kl. 10:36

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:36 Kl. 10:39

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg skal på ingen måde fratage Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaard en stor del af indsatsen for, at vi fik et markant skifte i dansk udlændingepolitik ved 2001-valget. Det var helt centralt, også i Venstres valgkamp. Det husker jeg særdeles godt. Jeg husker også den kritik, vi fik for nogle af de forslag, vi havde i valgkampen. Den var relativt voldsom. Jeg husker, at der blev indrykket annoncer fra kulturpersonligheder, som var dybt forargede over udsigten til, at man kunne få et regeringsskifte og en ny udlændingepolitik. Og så må jeg vende tilbage til den sidste del – beklager.

Kl. 10:37

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 10:37

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. For lige at komme tilbage til det der med ægteskaber mellem mindreårige, så er barnebrude jo desværre ikke forbudt i Danmark. Man foretager jo individuelle vurderinger, og det ved hr. Peter Skaarup godt, det ved ordføreren godt, og det ved Socialdemokratiet godt. Sådan er det, og det vil jeg bare cementere. Dansk Folkeparti ønsker forbyde det totalt, men det er der åbenbart ikke nogen andre der ønsker at gøre. Sådan er det.

Det næste, jeg lige vil spørge til, er debatten om kønsopdelt svømning. Nu kan jeg godt frygte lidt, at ministeren ikke kommer mere, så derfor vil jeg stille spørgsmålet til Venstres ordfører, da Venstre jo er en del af regeringen. Ministeren siger ikke, at han har kigget i Dansk Folkepartis forslag B 51 fra 2023 om at forbyde det, men det er jo det, ministeren har, og det også fint nok, men ifølge Ritzau har man skrevet ud til samtlige 98 kommuner, hvoraf 92 har svaret, og 11 af kommunerne siger så, at de har kønsopdelt svømning.

Der vil jeg gerne høre fra ministeren – og jeg vil så spørge Venstres ordfører, om det bliver bakket op af Venstre – om alle de kommuner, der har svaret, bare har givet deres svar uden at meddele, om der er kønsopdelt undervisning, og jeg vil også gerne høre, hvorfor ministeren ikke meddeler, hvilke kommuner det er, der så har meddelt det. Nu bliver jeg nødt til at stille spørgsmålet her, for Venstre kan jo presse på som en del af regeringen.

Kl. 10:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:38

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, der er godt, at der er kommet den kortlægning, men hvad angår processen, indholdet, og hvordan det er foregået, så vil jeg anbefale fru Pia Kjærsgaard at spørge ministeren om det. Det har jeg ikke indsigt i.

Jeg synes, det er væsentligt at få frem i lyset, for jeg synes, det er en forstokket tankegang. Tænk, hvis jeg, da vores datter gik til svømning, ikke havde måttet være til stede i svømmehallen – hvad er det for noget? Derfor synes jeg, det er ganske fornuftigt, at det er blevet kortlagt, og jeg deler det, som ministeren har sagt om sagen, og jeg vil kraftigt opfordre kommunerne til at genoverveje deres beslutning, for jeg synes, det er et på alle måder forkert signal at sende.

Kl. 10:39

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Pia Kjærsgaard (DF):

Selvfølgelig er det da det. Det var det også, da Dansk Folkeparti fremsatte forslaget i 2023, og det var så heller ikke engang første gang, for vi har gjort det mange gange.

Jeg vil lige gå videre. Jeg vil gerne tilbageholde spørgsmålet, hvis ministeren lover at gå op og svare senere, men det tror jeg bare ikke han gør. Jeg synes bare, det er så mærkeligt, at det er hemmeligt. Hvad er det for nogle kommuner, der gør det der? Hvordan af de ledet – er de måske ledet af Socialdemokratiet, Venstre, Konservative eller andre partier? Det ved man jo ikke rigtig, og det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide, om alle bare har sagt, at man har taget mailen fra ministeren til efterretning, eller om man virkelig har svaret konkret. Men ministeren skal nok få spørgsmålet skriftligt uanset hvad.

Kl. 10:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:40

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, det er meget fornuftigt, at det er ministeren, der svarer på spørgsmålet om ministerens undersøgelse, og hvordan det er forløbet. Det er jeg tryg ved, da min indsigt i det er begrænset.

Nu har jeg så taletiden til at svare på hr. Kim Edberg Andersens spørgsmål om, hvorvidt Venstre står fuldtonet bag en hård og konsekvent udlændingepolitik. Ja, det gør vi, og jeg synes egentlig, at jeg kan høre på noget af det, der er blevet sagt tidligere i debatten, at den største kritik mod regeringens udlændingepolitik er, at det går for langsomt med at få den indført. Jeg er altid utålmodig, men kritikken går simpelt hen på, at det går for langsomt for regeringen at komme i mål med sine ting. Det er jo dejligt, at der er så bred opbakning til regeringens politik.

Kl. 10:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste er fru Anne Valentina Berthelsen fra SF. Velkommen.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Tak for ordet. Fru Pia Kjærsgaards sagde ved selv samme forespørgselsdebat for et års tid siden, og jeg citerer:

»I Dansk Folkeparti kan vi jo godt lide traditioner, og det er blevet en tradition at afholde denne værdidebat, hvor vi i Folketinget får en grundig debat om den islamiske indvandring til Danmark.«

Hvis den her debat traditionen tro skal gentages år efter år, synes jeg, at vi skal kigge lidt nærmere på virkeligheden, for der er noget, som har ændret sig. Navnlig er det, som om udlændingedebatten og værdipolitikken ikke fylder helt så meget i mediebilledet længere, og jeg ikke så sikker på, at den faldende interesse gavner debatten. Jeg er sikker på, at der ikke er nogen herinde, der ønsker sig 00'ernes udlændingedebat tilbage. Men for at løse nogle af de udfordringer, som vi står over for i forhold til integrationen af ikkevestlige indvandrere, kræver det, at vi forholder os sagligt og nøgternt til de problemer og udfordringer, men også muligheder, der er i integrationen. Lad mig derfor dvæle lidt ved nogle af højdepunkterne fra debatten.

Rapporter fra eksempelvis Institut for Menneskerettigheder har vist, at jobansøgere med ikkevestlige navne systematisk stilles ringere, selv når deres kvalifikationer er identiske med etniske danskeres,

eller når de f.eks. kommer fra specifikke boligområder, hvor en høj koncentration af ikkevestlige indvandrere har ført til udfordringer med segregation, parallelsamfund og social kontrol af især kvinder i minoritetsfamilier osv.

Jeg tror, at danskernes voksende utålmodighed med integrationsdebatten, der af og til lyder lidt som en grammofonplade, der er gået i hak, delvis skyldes en tendens til, at man i debatten enten uhensigtsmæssigt nedtoner eller overdramatiserer problemstillingerne ud over deres sande omfang. Det er, som om der ikke er andre standpunkter og fortolkninger end de to yderste, og det er skadeligt for sagligheden.

Det er vores ansvar herinde i Folketinget. Det er vores ansvar at gøre noget ved det. Med det som udgangspunkt for den aktuelle debat, som centrerer sig om de udfordringer, der ofte forbindes med islamisk migration fra Mellemøsten og Nordafrika, og den indflydelse, det har på danskernes levevis, er min indtrængende opfordring derfor følgende: Vi vil ikke nærme os en løsning, en samhørighed eller et fremskridt på det her område, før vi skifter fokus fra mediernes opmærksomhed på yderliggående positioner til faktiske løsninger – uafhængigt af politisk ståsted.

I SF mener vi, at de her løsninger begynder med et nyt fundament i debatten, som resonerer med et sundt fornuftsgrundlag, som flertallet af danskerne kan identificere sig med. Vi skal have en sund forventning om uddannelse eller arbejde ved ankomsten til Danmark, en nultolerance over for kriminalitet og et ufravigeligt krav om respekt for fundamentale frihedsrettigheder. Vi skal sikre tilvejebringelse af den nødvendige støtte til dem i nød eller dem, som er syge. Vi skal forvente en seriøs håndtering af social kontrol og æresrelateret vold, en urokkelig tro på integration som en reel mulighed og ikke en illusion, en ukrænkelig ytringsfrihed, som betyder, at man i øvrigt accepterer, at ens børn lærer om emner, man måske ikke selv værdsætter, og en behandling af alle med grundlæggende menneskelig anstændighed.

Det indebærer, at vi tillader uddannelse at fortsætte, selv hvis opholdstilladelsen udløber, og at vi undgår udvisning af dem, der har etableret et liv i Danmark og bevist, at de vil integrationen i vores samfund, men samtidig indebærer det også, at vi bekæmper diskrimination og racisme, når det opstår, og at vi respekterer internationale konventioner og arbejder aktivt på at fremme dem.

Det handler grundlæggende om respekt for grundpillerne i det danske samfund, respekt for demokratiet, respekt for værdier som ligestilling, beskyttelse af seksuelle og etniske minoriteter, religionsfrihed, forsamlingsfrihed og ytringsfrihed, altså de ting, som vi har bygget vores samfund på, og som ofte er udfordret, også i dele af etniske minoritetsmiljøer. Er der mange her i salen, der modsætter sig det grundlag? Det kan der måske være, men jeg tror ikke, at det gælder for mange af danskerne. Med tanke på den igangværende diskussion om en stram versus en åben holdning og utallige forsøg på at reformere sig ud af problemerne, som ikke har virket, håber jeg, at vi kan blive enige om en ny tilgang – et nyt nationalt kompromis om dansk udlændingepolitik. Tak for ordet.

Kl. 10:46

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger. Den første er fra fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 10:46

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Altså, det var lidt på den ene side og på den anden side. Ordføreren talte lidt om, at medierne kun tager de ekstreme synspunkter, og at det egentlig ikke fylder så meget. Nej, det gør det måske ikke så meget i medierne. Jeg bliver også tit stillet spørgsmål af journalister om, om det egentlig ikke er helt overstået. Men nej, det er det ikke, og det er også derfor, at vi har den debat i dag. Og

tallene siger jo noget ganske, ganske andet end det, man prøver at få dem til at gøre.

Nu nævnte ordføreren, at det mange gange er svært at have et udenlandsk klingende navn, og at man eksempelvis bliver afvist i forhold til at finde et arbejde. Og det synes jeg er så ærgerligt for dem, som kan og vil. Men man stempler dem jo, fordi der er så mange, som arbejdsgiverne udmærket godt ved at de får problemer med. Hvis de skal begynde at skændes med en kvindelig ansat om, hvorvidt hun skal bære tørklæde eller ej, eller hvis nogen påberåber sig, at man skal bede tre gange om dagen, eller noget i den stil, så kan godt forstå det, hvis arbejdsgiverne holder sig tilbage, ligesom jeg udmærket godt kan forstå den anden holdning, der også har været, nemlig i forhold til at der er flere, der bliver stoppet rundtomkring i trafikken. Men til det vil jeg sige: Det er ikke hr. og fru Olsen i en Fiat Uno, der har været til banko, men det er en BMW eller en Audi med tonede ruder, og dem forstår jeg godt at politiet nogle gange stopper.

Kl. 10:47

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:47

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Først og fremmest tak til fru Pia Kjærsgaard for at indkalde til debatten. For når jeg fremhæver, at mediediskussionen ofte er polariseret, er det jo, fordi vi netop har brug for en grundigere og mere saglig diskussion om tingenes tilstand og en mulighed for at finde frem til nogle reelle løsninger. Det synes jeg sådan set at en debat som den, vi har i salen i dag, burde give mulighed for. Jeg vil så sige, at i mine øjne skal arbejdsgivere ikke usagligt bedømme, om mennesker har den nødvendige arbejdsvilje eller -evne, på baggrund af fordomme. Jeg kan godt forstå det, hvis der er nogle, der gør det, men det er jo – det anerkender jeg og fru Pia Kjærsgaard også, sådan som jeg hører hende – et problem i forhold til mulighederne for at få de her mennesker i beskæftigelse, at man ikke forholder sig konkret til det, de kan og vil, og måske i stedet for blot læner sig op ad fordomme og en frygt for, at de kan være i en kategori, som man har svært ved at få noget ud af.

Kl. 10:48

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 10:48

$\textbf{Pia Kjærsgaard} \ (DF):$

Jo, men det er jo ikke fordomme. Der er jo masser af realitet bag det, og det viser de her tal, som bliver offentliggjort, jo også gang på gang, i forhold til muslimer og hvordan de har det med det danske samfund, altså at man mener, at de religiøse love rangerer over de demokratiske. Det er faktisk 20 pct., der mener det. Og 39 pct. mener, at en imam eller en moské er en meget, meget vigtig institution i ens liv. Og jeg kunne blive ved og ved. Så jeg må bare sige, at nu kan jeg ikke lade være med at tænke på de her debatter, vi har haft i så mange år, og jeg kan næsten se Ekstra Bladets forside for mange år siden for mig – jeg tror, det var i en valgkamp – hvor tidligere formand hr. Villy Søvndal sagde, at Hizb ut-Tahrir kunne, undskyld, men jeg citerer: gå ad helvede til. Altså, det var jo også en polarisering. Det må man jo sige uanset hvad.

Kl. 10:49

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:49 Kl. 10:52

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Ja, det tror jeg er svært at fornægte Pia Kjærsgaard. Men ikke desto mindre havde han jo ret. Det tror jeg også at vi er enige om. Jeg vil så sige igen, at selv om der er tal, der underbygger, at der er store kulturelle problemer, som vi selvfølgelig skal tage hånd om, så bliver vi også nødt til at tage imod en vilje, når den er der. Og derfor vil jeg i al beskedenhed sige: Hvis man kan indordne sig under en arbejdsgivers vilkår, skal man også have lov til at være der.

Kl. 10:50

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det hr. Steffen Larsen.

Kl. 10:50

Steffen Larsen (LA):

Jeg ved jo, at SF går meget op i fagforeninger og overenskomster og al den slags, og nu har hr. Frederik Vad og jeg talt om infiltration af institutioner. Så kunne det jo være interessant at høre SF's eller i hvert fald ordførerens mening om, at en tillidsrepræsentant for en dansk uddannelsesinstitution f.eks. opfordrer til reelt ulovlige strejker på grund af Gaza og konflikten med Israel. Det kunne jo være et spændende emne at tage op, for vi kan jo se, at det sker derude, at der er folk, der opfordrer til ulovlige arbejdsnedlæggelse på grund af en konflikt, som jo reelt set intet har med det danske arbejdsmarked at gøre.

Kl. 10:50

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:50

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Ulovlige strejker og arbejdsnedlæggelser er problematisk, næsten uanset hvad det drejer sig om. Konflikten i Gaza lige nu synes jeg skal belyses meget mere nuanceret, end det bliver gjort, og det bærer min tale også præg af, på trods af den slet ikke berører det emne.

Jeg har f.eks. svært ved at identificere mig med mange af de demonstrationer, der bliver afholdt, og de ting, som man råber, og den ubetingede støtte, man kommer med til de mennesker, som mere eller mindre ønsker Israel nedlagt. Det kan jeg ikke se mig selv i. Samtidig er der jo helt umiskendeligt en kæmpe, kæmpe krise i Gaza lige nu, hvor mængden af nødhjælp, som når ind, er alt for lille, og hvor der er en utrolig mængde mennesker, som lider, og hvis liv går tabt, uden at de har nogen som helst skyld i situationen. Uanset at det er baggrunden, er ulovlige strejker og arbejdsnedlæggelser ikke i orden, men nuancerne skal bibeholdes, og det er derfor, jeg fremhæver det.

Kl. 10:51

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 10:51

Steffen Larsen (LA):

Tak til ordføreren for at sige klart, at ulovlige strejker ikke er noget, man går ind for uanset sag. Det er relativt klar tale. Men det her er jo en af de ting, som hr. Frederik Vad og jeg har talt om, altså netop infiltration af institutionerne. Her er det en fagforening, som jo reelt set står over for det problem, at tillidsrepræsentanter fra fagforeningen på grund af deres baggrund som muslimer går ud og opfordrer til en boykot og til, at man skal gøre ting, som er ulovlige, og det synes jeg jo er et problem, som vi er nødt til at tage alvorligt, også her på Christiansborg.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:52

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Det er jeg enig med hr. Steffen Larsen i, og jeg er også enig i, at det er dybt kritisabelt.

Kl. 10:52

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det fru Rosa Lund.

Kl. 10:52

Rosa Lund (EL):

Tak, og tak til ordføreren for talen, som jeg synes var rigtig god.

Jeg kan forstå på vedtagelsesteksterne, at SF bakker op om regeringens stramme udlændingepolitik. Det er måske mig, der har sovet i timen, men det er første gang, jeg har set det på skrift, og derfor vil jeg gerne spørge ordføreren, om der er dele af regeringens og Socialdemokraternes stramme udlændingepolitik, som man ikke bakker op om i SF.

Kl. 10:53

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:53

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Ja, det er der. En vedtagelsestekst er jo også et kompromis langt hen ad vejen. Men jeg tror også, vi bliver nødt til at anerkende, at i en situation, hvor så mange millioner mennesker er på flugt, og hvor vi ikke har løsningerne i Europa til at håndtere det, er man nødt til at prioritere. Medmindre man mener, at det er en holdbar løsning på flygtningekrisen at genbosætte 80 millioner mennesker eller mere, så bliver man i et eller andet omfang nødt til at prioritere. Det kræver en restriktiv udlændingepolitik på en lang række områder, og vi sørger for, at det er dem, der har mest brug for hjælp, der får den, frem for alle mulige andre.

Så der er områder, hvor vi er uenige med regeringen, men grundlæggende mener jeg, at situationen tilskriver, at vi ser realiteterne i øjnene.

Kl. 10:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 10:54

Rosa Lund (EL):

Jeg tror ikke, at der er nogen tvivl om, at vi er nødt til at se realiteterne i øjnene, når der er mere end 100 millioner mennesker på flugt på verdensplan, men det var jo ikke det, jeg spurgte om.

Måske kan ordføreren så blive lidt konkret på, hvad det er for nogle dele af regeringens og Socialdemokratiets stramme udlændingepolitik, man så ikke bakker op om. Er det et modtagecenter i et tredjeland? Er det familiesammenføringsreglerne? Er det reglerne for permanent opholdstilladelse? Er det reglerne for, hvordan man kan blive dansk statsborger? Det er lidt uklart for mig, hvad SF mener, og det synes jeg jo i sagens natur er lidt ærgerligt, eftersom vi tilhører den samme blok.

Kl. 10:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:54 Kl. 10:57

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Det undrer mig egentlig lidt, for vi har jo egentlig fremsat mange forslag sammen, så Enhedslisten burde være bevidste om, hvad vi mener på en lang række områder. Nu fremhæver ordføreren f.eks. statsborgerskabsdiskussionen, hvor vi jo mener, at man skal have et statsborgerskab, idet man fylder 18 år, er under uddannelse og dermed også har vist, at man vil det danske samfund. Samtidig mener vi jo, at udvisning af kriminelle udlændinge er noget, vi skal gøre alt, hvad vi kan for at gøre i en højere grad, samtidig med at vi beskytter konventionerne og efterlever dem. Der er mange eksempler; jeg kan godt fortsætte, men der er nuancer. Selvfølgelig er vi uenige med regeringen en gang imellem, ligesom vi er det med Enhedslisten.

Kl. 10:55

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det hr. Frederik Vad.

Kl. 10:55

Frederik Vad (S):

Tak for det. Den her rapport fra Sverige, som jeg talte om i min tale, og som viser, at der ikke findes en eneste branche i Sverige, der ikke er infiltreret af de 60.000 mennesker, som bidrager til den her infiltrering, hvilket jo er ret vildt, beskriver, at der i høj grad er tale om ansatte, der kan flydende svensk og udadtil har et godt liv kørende for sig og er fuldt integreret, men indadtil opfører sig anderledes. Vi har jo haft en debat her på det sidste, hvor bl.a. Isam B., den her musiker, som bliver omfavnet meget af Instagrammiljøet, synes jeg, har været ude at sige, selv om han bl.a. har et meget problematisk kvindesyn, at islam er en usynlig religion i Danmark og i Skandinavien. Det har han bl.a. sagt med henvisning til, at vi ikke i det offentlige rum fejrer de her muslimske højtider. Jeg kunne bare godt tænke mig at spørge SF's ordfører, om SF også mener, at islam er en usynlig religion i Danmark.

Kl. 10:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:56

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Nej. Jeg synes da godt nok, at den er meget synlig. Jeg har i øvrigt aldrig været Isam B.-fan.

Kl. 10:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 10:56

Frederik Vad (S):

Det er jeg meget glad for. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren ikke er enig i, at forudsætningen for, at vi kan gøre op med den her infiltrering, er, at vi mindsker antallet af mennesker, der kommer hertil. Vi har haft en debat her i Folketingssalen for nylig, hvor SF var inde på, at nogle af de særregler, der er for ukrainske flygtninge, burde bredes ud til de generelle flygtningeog asylregler. Det undrede mig lidt, at SF stod på det synspunkt, så jeg vil bare gerne have bekræftet fra SF's ordførers side, at opgaven er at få så få hertil som overhovedet muligt.

Kl. 10:57

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Opgaven er at få dem hertil, som har reelt krav på det og mest brug for hjælp. Antallet betyder noget, det er klart, og det anerkender vi, og det gælder især i den situation, som jeg fremhævede før, hvor så mange mennesker er på flugt, og hvor vi bliver nødt til at prioritere. Er der dermed sagt ikke problemer i, hvordan vores lovgivning er skruet sammen, og hvilke muligheder man har? Jo, det er der. Jeg er jo f.eks. meget frustreret over, at det ikke altid er dem, der har mest krav på det og mest brug for hjælp, som kommer hertil.

Kl. 10:58

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 10:58

Morten Messerschmidt (DF):

Det lyder jo rørende, når man hører hr. Frederik Vad sige, at vi skal forhindre, at flere kommer hertil. Vi kunne jo også kigge på det, der er det egentlig problem, nemlig de mange hundredtusinde, der aldrig burde være kommet hertil, og hvordan vi får dem ud igen. Der husker jeg, at SF's tidligere formand og vistnok spidskandidat nu til Europa-Parlamentet i hvert fald havde et frisk syn på dem, der var tilsluttet Hizb ut-Tahrir, og jeg tillader mig at citere, formand. Han foreslog, at de skulle ad helvede til.

Der vil jeg bare høre: Er det stadig væk SF's synspunkt, og hvor er Helvede henne, og hvor mange er der kommet dertil?

Kl. 10:58

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 10:58

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Tak til hr. Morten Messerschmidt for spørgsmålet og for at live debatten lidt op. Det er stadig SF's synspunkt – og for mange er kommet hertil, og for mange er her stadig. Udfordringen er jo, hvordan vi skiller fårene fra bukkene. Modsat ordføreren har vi en generel respekt for internationale konventioner og mener, at det er rigtigt, at man skal have nogle fælles spilleregler, for at vi kan sikre både Europas grænser og vores sikkerhed, men også at folk bliver behandlet retfærdigt. Samtidig skal vi sørge for, som jeg også tidligere har haft en debat med ordføreren om, at få udvist kriminelle udlændinge, at få udvist dem, der ikke vil Danmark, og som viser det, især når det drejer sig om alvorlig kriminalitet. Og det er jo ikke altid nemt at finde den balance. Det ved ordføreren alt om, og det tror jeg også debatten her afspejler med al tydelighed, også hvad angår, hvad der kan lade sig gøre i praksis.

Kl. 10:59

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 10:59

Morten Messerschmidt (DF):

Jo, det er enormt nemt. Altså, forbryderne har alle fordelene i de der konventioner, som I elsker.

Men spørgsmålet drejede sig om Hizb ut-Tahrir-tilhængere, altså folk, der har en fascistisk islamistisk tilgang til tilværelsen og mener, at Danmark skal omdannes til et kalifat. Der har SF tidligere markeret, at de i hvert fald ikke skal være i Danmark; så kan vi altid få gps-koordinaterne for Helvede på plads på et andet tidspunkt. Men de skal ikke være i Danmark. Hvornår ser vi et forslag fra SF om at få Hizb ut-Tahrir-tilhængere ud af Danmark? Ser vi et forslag om at få nedlagt Hizb ut-Tahrir i Danmark? Det er jo dem,

der arrangerer de her vanvidsdemonstrationer på gaderne og står og hylder terrorbevægelser osv. Så hvornår kommer der et initiativ fra SF?

Kl. 11:00

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:00

Anne Valentina Berthelsen (SF):

For det første er jeg uenig med ordføreren i, at konventionerne kun beskytter dem, som vi ikke vil have her. De beskytter også rigtig mange af dem, som har krav på beskyttelse. Men lad nu det ligge.

For det andet vil jeg sige, at når vi siger, som vi gør, eller når Villy Søvndal sagde, som han gjorde, så er det jo også et spørgsmål om substansen i, hvad Hizb ut-Tahrir står for. Derfor har vi i SF jo bakket op om en lang række forslag til, hvordan vi begrænser social kontrol, hvordan vi udviser kriminelle udlændinge, hvordan vi sørger for, at uskyldige børn bliver behandlet efter danske værdier og sikret deres egne rettigheder, barnets tarv, og det er ikke nødvendigvis i overensstemmelse med Hizb ut-Tahrir – det er det ofte ikke – og derfor skelner vi på den måde.

Kl. 11:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 11:01

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Tak. Ordføreren nævner selv de grupper, der demonstrerede herude, og det er tydeligt, at der er en massiv antisemitisme blandt de grupper. Hvad vil SF gøre, for at vi sikrer, at jøder kan færdes frit i Danmark? Hvad vil SF gøre, for at vi ikke længere har behov for at have maskinpistoler ude foran steder, hvor jøder gerne vil samles? Jeg synes, det er den største skamplet på vores moderne samfund, at vi tillader det. Det er en revidering af alt, hvad vi står for i det danske samfund. Så hvad vil man helt konkret gøre for at sikre, at jøder ikke har behov for maskinpistoler ude foran de steder, de gerne vil mødes?

Kl. 11:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:01

Anne Valentina Berthelsen (SF):

For en sjælden gangs skyld tror jeg faktisk, jeg er fuldstændig enig med spørgeren. Antisemitisme er aldeles uacceptabelt, og jeg tror, det kommer bag på mange, at omfanget er så voldsomt, især i lyset af det sidste halve års begivenheder. Desværre vil jeg gerne udfordre præmissen for spørgsmålet, for jeg tror ikke, det er realistisk, at jøder inden for nærmeste fremtid ikke vil have behov for beskyttelse, og at der ikke vil være behov for mennesker, som bevogter og beskytter jødiske institutioner og jødiske familier og børn. Det er helt grotesk, at det er sådan, men jeg tror snarere, vi lige nu skal snakke om, hvordan vi beskytter jøder bedre, i lyset af situationen, og at vi så skal have et opgør med den del af ekstremistisk islam og minoritetssamfund i øvrigt, som mener, at antisemitisme er i orden. Der skal slås hårdt ned på det på en lang række måder – i institutioner og i offentligheden.

Kl. 11:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:02

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Det er jo helt sikkert, at hvis vi ikke gør noget, vil behovet for beskyttelse blive ved med at være der, for antallet af mennesker, som har den dagsorden, vokser i antal i Danmark. Så jeg spørger til, hvad man konkret vil gøre. Jeg er udmærket klar over, at det ikke er noget, der løses om 2 uger, om 3 uger eller om ½ år, men hvis vi ikke handler på det, går problemet ikke væk. Derfor spørger jeg til, hvad SF's konkrete forslag er til, hvordan vi sikrer, at jøder ikke også om 5 år og om 10 år oplever det, som de oplever nu, for udviklingen gør jo bare, at lige nu bliver der flere af de mennesker, som har det syn på jøder.

Kl. 11:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:03

Anne Valentina Berthelsen (SF):

I første omgang, som jeg sagde, handler det om beskyttelse og om at sikre, at der bliver slået hårdt ned på det her, både i offentligheden og i institutionerne. Når man f.eks. ser på undervisningsinstitutioner, at antisemitisme om ikke fremelskes, men så i hvert har lov at være der, har grobund, så er det noget, som skal sanktioneres. De her løsninger har jeg ikke alle sammen, men det er jo noget, som vi er enige om, tror jeg, herinde i Folketinget. Jeg tror bare ikke, det er realistisk at sige, at vi kan komme et sted hen lige nu, hvor jøder ikke har brug for beskyttelse. Tværtimod tror jeg de har brug for mere lige nu.

Kl. 11:04

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 11:04

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Nu følte jeg lige, jeg var nødt til at tage ordet, for SF's ordfører sagde til hr. Morten Messerschmidt, at hun er enig i, at tilhængere af Hizb ut-Tahrir skal ad helvede til. Kort tid forinden sagde ordføreren, at hun mente, at hvis man var født i Danmark, skulle man have automatisk statsborgerskab i gave, når man fyldte 18 år. Det er der, jeg er lidt nysgerrig på, om det også gælder medlemmer af Hizb ut-Tahrir, altså skal de også have automatisk statsborgerskab, når de fylder 18 år? Og hvis de skal, kan vi jo ikke sende dem nogen steder hen. Så der jeg lidt nysgerrig på, hvad det egentlig er, SF mener på det her område.

Kl. 11:04

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Inden ordføreren får lov til at svare, vil jeg sige, at det er fint at citere nogle ord, som man ikke normalt bruger, men man bruger det ikke inde i sine egne taler. Man holder sig til citaterne, og så kan formanden gå med til det.

Så er det ordføreren.

Kl. 11:05

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Når vi siger, at man skal have et statsborgerskab i gave, er det, under forudsætning af at man f.eks. ikke har begået alvorlig kriminalitet, planlagt terror eller andre ting, som bryder med opfattelsen af, hvad man skal opfylde for at have et statsborgerskab. Vi konstaterer bare, at der er en lang række unge mennesker i dag, som ikke har gjort noget galt, og som er under uddannelse, har et job, kommer til at være en gevinst for det danske samfund, og dem kan vi sagtens give et statsborgerskab, synes jeg. Men der er masser af eksempler

på Hizb ut-Tahrir-tilhængere, som samtidig udgør et stort problem på nogle af de parametre, som måler, hvorvidt man er egnet til et statsborgerskab, som begår kriminalitet, som laver social kontrol, som udviser en stor disrespekt for religionsfrihed, de her ting, og det skal man jo have med i sine betragtninger; det er klart.

Kl. 11:06

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:06

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg skal bare lige forstå det korrekt: Hvis man er medlem af Hizb ut-Tahrir, overholder lovgivningen fuldstændig, men er medlem af Hizb ut-Tahrir, så skal man have statsborgerskab i 18-årsfødselsdagsgave, hvis det står til SF?

K1 11:0

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:06

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Hvis man er en ordentlig samfundsborger, og det tror jeg ikke at de fleste af Hizb ut-Tahrir-tilhængerne er, hvis man ikke begår kriminalitet, hvis man er under uddannelse, hvis man ikke udviser disrespekt for danske værdier, f.eks. ved at ytre sig offentligt om, at demokratiet er en dårlig konstruktion, ved at udøve social kontrol mod kvinder, ved at underminere beskyttelse af seksuelle minoriteter, ja, så mener jeg, at man er egnet til at få et statsborgerskab. Men der er mange eksempler på, at det ikke er tilfældet.

Kl. 11:06

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Kim Edberg Andersen.

Kl. 11:06

Kim Edberg Andersen (DD):

Det er helt vildt. SF's tidligere ordfører på posten har været ude at sige, at det er en forskruet tankegang, at vi skal give Hizb ut-Tahrir kamp til stregen. Den nuværende siger så, at de, lige så snart de bliver 18, bare skal være en del af samfundet, bare de kan finde et job nede i Brugsen. SF har simpelt hen ikke forstået problemstillingen her. Det er ellers endda blevet sagt fra Socialdemokraternes side. Problemstillingen er ikke, at de alle sammen kan snakke sproget, at de er integrerede, men de tror ikke på systemet, de vil undergrave systemet, de vil have lov til at undertrykke deres kvinder, bortgifte dem ulovligt og straffe dem med skilsmissekontrakter, som Københavns Universitet har påpeget. Så siger SF's ordfører, at uanset om de tilbeder Hizb ut-Tahrir, skal de naturligvis som 18-årige være danske statsborgere, for så har vi da givet dem et stempel i bogen, der sikrer, at så kan vi i hvert fald ikke smide dem ud. Men så kan vi stå på talerstolen og sige alle de rigtige ting og samtidig sikre, at der bare bliver flere palæstinensiske flag i gaderne, næste gang der sker et terrorangreb i Israel. Er det ikke fuldstændig korrekt fortolket fra min side?

Kl. 11:07

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:07

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Nej, det mener jeg ikke. Jeg er enig i, at hvis man udøver social kontrol, hvis man begår kriminalitet, udviser disrespekt for det danske

samfund på alle de her konkrete måder, som ordføreren fremhæver, har man ikke fortjent et statsborgerskab.

K1. 11:08

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:08

Kim Edberg Andersen (DD):

Jamen så tager vi den lige en gang til. Hizb ut-Tahrir, siger den tidligere integrationsordfører, er imod demokrati og er imod homoseksualitet. Jeg sidder i Ligestillingsudvalget, og det ved jeg ordføreren og jeg er enige om er noget, som skal beskyttes på lige fod med alt andet. Nu siger ordføreren så: Men du kan godt være med i en forening, der bare hader homoseksuelle. Det er superfint. Du skal naturligvis, lige så snart du bare bliver 18 år gammel, sikres i al fremtid at kunne have de her forkvaklede synspunkter i Danmark. Kan ordføreren ikke forstå, at jeg bliver meget overrasket? Jeg er nordjyde, og jeg forstår det simpelt hen ikke, for man siger to ting i talen, og man har ikke rigtig noget svar. Hvorfor er SF så uafklaret? Er det bare, fordi det føles bedre at ville gøre alle glade?

Kl. 11:09

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:09

Anne Valentina Berthelsen (SF):

Jeg synes egentlig ikke, at vi er uafklarede. Det, jeg forsøger at formulere for ordføreren, er, at vi gerne vil dømme folk på deres handlinger, hvis de gør noget, som undertrykker kvinder, hvis de begår kriminalitet, hvis de begår terror eller noget andet, som er meget alvorligt. Og hvis de udviser manglende respekt for de danske værdier og for det samfund, vi har bygget op, vil vi ikke være med til, at de skal være her.

Kl. 11:09

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så siger vi tak til ordføreren. Der er ikke yderligere bemærkninger. Vi går videre til den næste, og det er hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance. Velkommen.

Kl. 11:09

(Ordfører)

Steffen Larsen (LA):

Mange tak, hr. formand. Når det kommer til udlændingepolitik, er vi i Liberal Alliance altid placeret fuldstændig forskellige steder, alt efter hvem og hvornår man spørger. Hvis man f.eks. talte med Jyllands-Posten for under en måned siden, har vi en hardcore indvandringspolitik. Hvis man spurgte Jyllands-Posten for 2 år siden, var det en blødsøden udlændingepolitik. Det er nu sjovt at se, hvorledes man alt efter dagsformen på landets kommentatorer, andre politikere og aviser kan blive skudt både det ene og det andet i skoene. I 2016 var vi i Liberal Alliance f.eks. for nationalkonservative for hr. Rasmus Brøgger, der af den grund forlod partiet, og i 2016 var vi også nogle radikale slappere ifølge hr. Lars Boje Mathiesen, der på det tidspunkt var skiftet til Nye Borgerlige. Ja, hvem af dem skulle man dog tro på; var vi Radikale slappere, eller var vi nogle nationalkonservative strammere? Således kan man blive ved med at blive skudt gloser i skoene, selv om selve kernen i politikken ikke har ændret sig siden 2014.

Men det er jo det med historie, at den nogle gange skrives af sejrherrerne, men det er nu bedst, når den skrives, som den faktisk er og var. Så derfor vil jeg dykke kort ned i et andet parti, nemlig Socialdemokratiet, for lad os se på forandringen af Danmark fra det

Kl. 11:15

perspektiv, som en række socialdemokrater besad i 1987. Vibeke Storm Rasmussen, der sad i Socialdemokraternes flygtninge- og indvandrerudvalg, og Per Madsen og de øvrige vestegnsborgmestre blev udskældt. De blev kaldt racister, og opgøret med den ledende linje i Socialdemokratiet fik store konsekvenser for dem, men også for Danmark. For at forklare alvoren af fejltrinnene i 1987 citerer jeg her daværende borgmester i Ishøj, Per Madsen, om familiesammenføringens konsekvenser: Og så sker der det, at mange af kvinderne, som har fået en god uddannelse i Ishøj, altså får lov til at stå bag ved kødgryderne med et tørklæde om hovedet, og de oplever ikke andet, og de får ingen fremtid, når deres mand kommer til Danmark.

Det var altså i 1987, og der var 12,7 pct. indvandrere i Ishøj Kommune på det tidspunkt. Men med klarsyn så Per Madsen nogle af de samme problemer, som vi diskuterer endnu i dag her i salen, og han tilføjede, at dette ville udvikle sig til en ren kulturkamp. Det er noget, som kan bekræftes, når man ser folk kalde på jihad i gaderne, ser personer som Isam B. stille krav om, at dansk kultur skal give plads og rum til islam i den danske offentlighed, og hører prædikener fra Imam Ali Moskéen. Og det er grove løjer.

Men lad os se på tallene nu. Det var som benævnt 12,7 pct. med udenlandsk oprindelse i Ishøj i 1987, og i 2017 var 68 pct. af de fødte børn i Ishøj født af en mor med udenlandsk baggrund. I 2017 var 39 pct. af de udsætte kommuners borgere af anden etnisk herkomst end dansk, og de nyeste tal fra Ishøj, jeg har kunnet finde, siger, at det er over 44,2 pct. med udenlandsk herkomst pr. 1. januar 2023. Tilflytningen til kommunen er primært udlændinge, fraflytningen er etniske danskere, og børn født i kommunen er primært af udenlandsk herkomst, og danskernes alder i Ishøj Kommune er væsentlig over gennemsnitsalderen i kommunen. Demografiens retning i Ishøj Kommune er altså den samme som i 1987, da Per Madsen advarede om, hvad der skete. Hvis man ser på det med runde tal, forsvinder der reelt 1 pct. danskere, og der kommer 1 pct. udlændinge til i Ishøj om året. Så i 2030 vil fremskrivningen sige, at Ishøj formodentlig er den første kommune i Danmark, hvor danskere ikke længere er majoritet. Vi er altså på de 36 år, der er gået, siden 1987 med Per Madsens ord gået fra slemt til værre.

Men gør det så noget, at der er mange indvandrere i en kommune? Er de måske ikke lige så gode samfundsborgere som alle mulige andre? Det kan man jo altid spørge om. Og svaret er et tydeligt: Ja, det gør noget, for der er forskel på den kultur, vi mennesker bærer, og de resultater, det skaber for os. Ishøj er den kommune i Danmark med den laveste skatteindtægt pr. borger, og Ishøj Kommune er den kommune i Danmark med den højeste ledighedsprocent, og ja, i Danmark er det også den kommune med den højeste andel af folkeskoleelever med udenlandsk herkomst. I de seneste tal, jeg kunne grave frem, er det over 60 pct. tosprogede elever i skolerne i Ishøj. Ishøj er den kommune i Danmark med flest straffede pr. indbygger, hvor knap 4 ud af 1.000 indbyggere om året får en fængselsstraf, altså en frekvens, som er mere end ti gange så høj som de fleste landkommuners.

Den kriminalitet, vi ser, er uforenelig med et trygt og frit tillidssamfund, og den intolerance, vi også ser, er uforenelig med en liberal og åben kultur, og den ledighed, vi ser, er uforenelig med ønsket om integration og selvforsørgelse. Derfor bekymrer vi os i Liberal Alliance naturligvis over den værdipolitik, der føres i Danmark, for vi kan godt se de problemer, som vestegnsborgmestrene så i 1987. Og vi ser dermed med stor alvor også på regeringens ønsker på det udlændingepolitiske område. Tak.

Kl. 11:14

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger. Den første er til hr. Frederik Vad.

Frederik Vad (S):

Tak til hr. Steffen Larsen for en virkelig, virkelig god tale. Jeg har også fået beskeder fra forældre i Ishøj, der kan fortælle om, at nu er man i nogle klasser nede på kun at have 1-2 elever, der skal konfirmeres. Det kan godt blive en lidt hård blå mandag for nogle af de unge der. Ordføreren siger, at Liberal Alliance står der, hvor Liberal Alliance skal, men der har heldigvis også været noget forandring der. Altså, engang talte man om åbne grænser og lukkede kasser, og det er man heldigvis gået væk fra, forhåbentlig.

Jeg har et spørgsmål til ordføreren, som jeg betragter som en meget seriøs kollega. Det her med forhandlingspædagogik i offentlige institutioner er noget af det, som jeg selv er kommet frem til er et problem. Altså, vi ser fagpersonale i velfærdsstaten, som tror, at man ved at se gennem fingre med små forseelser så kan sætte i banken til at sætte ind over for de store forseelser, hvad enten det er politi, lærere eller pædagoger. Hvad gør vi der? For vi kan jo ikke bare lovgive herindefra om en anden kultur, en anden pædagogik, en anden ledelse eller en anden ånd. Har Liberal Alliance nogle bud på, hvad vi stiller op med det der mærkelige, nye spændingsfelt?

Kl. 11:16

Første næstformand (Leif Lahn Jensen): Ordføreren.

Kl. 11:16

Steffen Larsen (LA):

Nu er jeg jo far, men derudover har jeg også været underviser, og i min tid som underviser – jeg havde for resten også min egen lærling i min forretning – troede jeg på, at hvis man sørgede for at rette de små ting i folks opførsel, behøvede man ikke at tage sig af de store. For når man sørger for, at folk får belønninger for at gøre de små gode ting i dagligdagen, men at de også får at vide, når der er noget, der ikke er så godt, så retter man jo kursen, sådan at man så forhåbentlig slipper for de store problemer.

Det er jo der, hvor den her rundkredspædagogik, som du kalder den, tit og ofte fejler. For så sker der det, særlig hvis du har nogle elever, som allerede er meget forråede, at hvis du bare sætter sig ned og beder dem om at sige undskyld, hvorefter de så siger undskyld - de mener måske ikke engang - så slipper de for yderligere konsekvenser. Men hvad betyder det for dem? Det betyder for dem, at de egentlig føler, at de har fået carte blanche til at opføre sig dårligt. Det synes jeg er problematisk, og det skal vi selvfølgelig agere på. Nu løber jeg desværre tør for tid.

Kl. 11:17

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:17

Frederik Vad (S):

Det er jo ikke kun rundkredspædagogik. Det er jo også, når madkundskabslærere fra Københavns Professionshøjskole, der efter at have været ude i praktik siger: Det var nogle ulækre køkkener, jeg kom ud til, men hvor var det dog dejligt, at det var ramadan, for så behøvede jeg ikke at smage på maden sammen med eleverne.

Altså, det er jo nogle værdier, man bærer med sig ind i institutionerne, og der kunne jeg bare godt tænke mig at høre, hvad hr. Steffen Larsens sådan liberale tanker er om at begynde at interessere sig for, hvilken kultur mennesker, der bliver uddannet fra vores institutioner, bærer med sig. Hvordan kan vi lave det om? Det her er en brainstormøvelse, for jeg er selv i proces på det her spørgsmål. Hvad tænker hr. Steffen Larsen?

Kl. 11:17 Kl. 11:20

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:17

Steffen Larsen (LA):

Jeg tænker, at der er nogle ting, der skal gøres. Jeg tror, at vi måske skal overveje, om vi i vores institutioner i velfærdsstaten skal se på at have nogle kodekser for adfærd eller nogle tanker om de værdier, som vi gerne ser der ligger i de institutioner.

Som sagt er den intolerance, vi ser, også uforenelig med en liberal og åben kultur, og jeg vil jo gerne bevare en liberal kultur i Danmark, altså en tillidskultur, hvor man kan tilegne sig evner og kæmpe sig op. Men det forsvinder også med det her.

Kl. 11:18

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 11:18

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Tak for turen ned ad memory lane. Jeg tror heller ikke, det er nogen hemmelighed, at på det tidspunkt, citatet er fra, hed ledelsen i Liberal Alliance Anders Samuelsen, Simon Emil Ammitzbøll og Christina Egelund, og Mette Bock sad også på centrale poster. Jeg tror også, ordføreren nok er enig i, at det var en anden linje, der var på det tidspunkt, end hvad den nuværende linje er. Jeg kan huske, at jeg stillede mig op til et møde i fængslet i Horsens, dengang man havde åbne grænser og lukkede kasser, og sagde, at det syntes jeg var urealistisk, og at det ikke holdt. Jeg blev nærmest buhet ud på det tidspunkt. Så der er nogle ting, der har forandret sig i Liberal Alliance.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til den her bekymring, som jeg i hvert fald har, omkring den demografiske udvikling i Danmark. For ét er jo, at vi har styr på, hvem der kommer hertil, og at vi måske udviser lidt kriminelle udlændinge osv., men deler ordføreren, at vi har en grundlæggende udfordring med den demografiske udvikling i Danmark?

Kl. 11:19

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:19

Steffen Larsen (LA):

Det var jo det, min tale handlede om. Den handlede reelt set om Ishøj Kommune, hvor vi lige nu har over 44 pct. mennesker af ikkevestlig herkomst. Det er jo for mig at se et tydeligt problem. Det medfører fremmedgørelse af de danskere, der er i kommunen. De føler sig måske ikke længere hjemme det sted, de er. Tingene forandrer sig rundtomkring dem, og det er sket relativt hastigt. 40 år er det her sket på. Vi må konstatere, at det er en meget stor kulturel forandring af en kommune i Danmark, og så må vi sige, at der er nogle ting dér, som vi er nødt til at finde nogle rigtig gode svar på her i lokalet, men også ude i de enkelte kommuner, for det er et problem, hvis demografien ændrer sig for meget. Jeg har jo lige nævnt en række af de konsekvenser, det har haft, altså at Ishøj Kommune er det sted i landet, der stort set er mest kriminelt, men også har den dårligste skatteindtægt i landet.

Kl. 11:20

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Vi ser det jo også i en lang række provinskommuner. Jeg kan nævne Kolding, som er et fælles ståsted, og hvor hele boligområder og skoler lige nu bliver tømt osv.

Men hvad er Liberal Alliances bud på at løse det? Man har stemt for flere statsborgerskaber, og man har stemt nej til at udvise kriminelle osv. konsekvent. Så hvad er Liberal Alliances konkrete bud på, hvordan vi får ændret den her demografi? For hvis vi ikke gør noget, udvikler det sig, og så bliver demografien bare, som den bliver. Så hvad er Liberal Alliances bud på, hvordan vi får ændret den her demografi, så der ikke bliver flere med en ikkevestlig baggrund i Danmark?

Kl. 11:21

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:21

Steffen Larsen (LA):

En af de ting, vi eventuelt skal se på, er det her med, om folk fortsat kan bo i udsatte boligområder, altså om vi reelt set skal kigge på den ghettolovgivning, der har været før. En anden ting, vi skal kigge på, er selvfølgelig tilstrømningen. Der må vi jo også kigge på konventionerne, og det er derfor, jeg personligt sender spørgsmål relativt ofte til regeringen omkring, hvornår man får sendt de ambassadører ud, for jeg er jo faktisk interesseret i, at det sker før end senere, så vi kan få ændret konventionerne, og så vi kan begynde at operere på en fornuftig måde inden for det område.

Kl. 11:21

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Kim Edberg Andersen.

Kl. 11:21

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det. Og tak for talen. Det er jo altid en fornøjelse, og jeg er sikker på, at ordføreren og jeg står ret lige på mange af synspunkterne i forhold til det her. Ordføreren og jeg har jo tidligere stået hernede sammen med udlændinge- og integrationsministeren, hvor der er blevet påpeget ting som vold i skolerne og dominansadfærd i skolerne i Sønderjylland, og vi har tidligere snakket om det her med kønsopdelt svømning. Og er ordføreren enig i, at det jo lyder godt, når man står og siger det deroppe? Altså, vi får altid den rigtige tale og de rigtige svar fra regeringen; vi får bare ingen handling.

Er virkeligheden ikke også – ordføreren er jo også selv håndværker – at man kan snakke om tegningerne på huset alt det, man vil, men hvis man ikke begynder at slå søm i, så sker der ingenting? Er det ikke bare helt konkret sådan, det er? Udlændinge- og integrationsministeren ligner ikke en, der er god til at slå søm i, sådan lige i øjeblikket.

Kl. 11:22

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:22

Steffen Larsen (LA):

Nu har jeg jo ikke haft udlændinge- og integrationsministeren til at stå ved siden af en træstub sammen med mig og slå søm i lige for nylig, men han sidder her og siger, at det kan vi godt gøre.

Men jo, jeg er jo sådan set enig med hr. Kim Edberg Andersen i, at der skal ske noget, og det er også derfor, at jeg, som jeg også lige nævnte over for hr. Lars Boje Mathiesen, f.eks. rykker for den ambassadør, der skal udsendes, så vi kan få begyndt at samle den

opbakning, som jeg har en fornemmelse af at der bl.a. er i EU. Der er jo flere EU-lande, der har de samme problemer som Danmark, og nogle af dem har det endda i meget højere grad, fordi de har været langsommere til at opdage problemets omfang, end vi har i Danmark.

Så derfor tror jeg da, at vi er nødt til at få samlet det, vi kan, for at kigge på både menneskerettighedskonventionen, men også FN's konventioner på området – så vi kan få nogle mere fornuftige tiltag og nogle mere fornuftige konventioner. Verden har forandret sig siden 1950.

Kl. 11:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:23

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det. Det kan jo så være en anbefaling, som statsministeren kan tage med til sine ministerkollegaer. Det er på tide, at vi får nogle flere udlændingeministre, der kan slå søm i og ikke bare snakker om søm. Det er jo det, der er problemstillingen.

Men når det så er sagt, er vi nu kommet et stykke hen i debatten, og vi har hørt to regeringspartier, og indtil videre har de to regeringspartier sagt, at de gerne vil have den her ambassadør. Og ud fra sådan lidt håndværkermatematik er det så ikke bare sådan, at når vi på et tidspunkt får det tredje regeringsparti op, så har vi synderen; så har vi partiet, som ikke vil, altså Moderaterne? Bliver det ikke en spændende debat, som ordføreren også ser frem til, altså hvor vi spørger dem om det?

Kl. 11:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:24

Steffen Larsen (LA):

Jo, det tror jeg da bliver meget interessant. Altså, det er jo også hr. Lars Løkke Rasmussen, der er leder af Moderaterne, som er udenrigsminister, og som derfor skal sende ambassadøren af sted. Så det bliver da interessant at høre, om hr. Mohammad Rona, som sidder beredvillig og klar hernede, kan jeg se, har nogle gode svar på, hvad det er, der sker i regeringen. Det kunne jo være spændende at høre.

Kl. 11:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 11:24

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Dansk Folkeparti har jo i løbet af det seneste år afdækket rigtig mange fejl på indfødsretsområdet. Der er både manglende supplerende kriminalitetstjek af ansøgere, et beskæftigelseskrav, der er blevet brudt, og sagsakter, der er forsvundet ud i den blå luft. Og det har betydet, at der jo ikke er andre borgerlige partier tilbage, der stadig stemmer grønt hernede i salen, når indfødsretslovgivning bliver behandlet, end Liberal Alliance. Og jeg har hørt et rygte om, at Konservative ovenikøbet står til at blive smidt ud af indfødsretsaftalen, hvis ikke de stemmer grønt, næste gang en indfødsretslovgivning bliver behandlet her i salen.

Der er jeg lidt nysgerrig på, om Liberal Alliance virkelig kan forsvare at blive ved med at stemme grønt til tusindvis af ansøgere om dansk statsborgerskab, når der ikke er styr på, om de mennesker, der får dansk statsborgerskab, er kriminelle, bandeforbrydere, voldtægtsforbrydere eller noget helt tredje. Det er jo det, vi har set at

der ikke er styr på. Der er jeg nysgerrig på, hvad Liberal Alliance helt præcis har tænkt sig gøre ved det. Vil man acceptere at smide Konservative ud af aftalen, hvis ikke de stemmer grønt, i stedet for rent faktisk at gøre noget for, at der bliver strammet op på det her område?

Kl. 11:2:

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:25

Steffen Larsen (LA):

Lad mig komme forbi to ting her. Den ene er selvfølgelig, at jeg jo bl.a. har støttet hr. Mikkel Bjørns mulighed for at få svar på de spørgsmål, han har stillet, også til justitsministeren. Der er jeg i min funktion af formand for Retsudvalget gået ret direkte ind i den sag for at sikre, at det kunne fortsætte med, at man fra regeringens side gav de svar til Folketinget, som man skulle.

Den anden ting er jo så, at jeg ikke er indfødsretsordfører – det er fru Sandra Elisabeth Skalvig – så jeg må simpelt hen blive spørgeren svar skyldig, med hensyn til hvor vi stiller os der. Men i min verden skulle vi nok kontinuerligt overveje vores positioner på det område, sådan som tingene udvikler sig.

Kl. 11:26

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:26

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg synes, det lyder meget fornuftigt at overveje sin position på det her område, og jeg håber virkelig, at Liberal Alliance vil sætte ministeren stolen for døren og sige, at hvis ikke ministeren indkalder aftalekredsen til nogle forhandlinger om, hvordan vi kan få strammet op på det her område og sikret, at bandekriminelle, voldtægtsforbrydere og alle mulige andre ikke får dansk statsborgerskab, så kan man ikke blive ved med at stemme grønt hernede i salen. Det er fuldstændig i tråd med andre borgerlige partier, som har trukket deres grønne stemme, fordi der ikke er styr på det her område.

Kl. 11:26

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:26

Steffen Larsen (LA):

Jeg må igen referere til, at det må jeg lige tale med vores indfødsretsordfører om.

Kl. 11:27

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke yderligere bemærkninger. Vi går videre i rækken, og den næste er hr. Peter Skaarup fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 11:27

(Ordfører)

Peter Skaarup (DD):

Tak for ordet, og tak til Dansk Folkeparti for at indkalde til den her forespørgsel, som jo efterhånden er en fin tradition, vi har fået, og som er interessant, fordi vi jo så der kan diskutere regeringens politik i forhold til indvandring og på værdiområdet i det hele taget. Det er det, vi skal. Vi skal her i dag have fokus på de udfordringer, der følger af indvandringen, og hvad regeringen så rent faktisk vil gøre ved det. I Danmarksdemokraterne mener vi, at man, særligt i de her tider, er vidne til nogle meget negative konsekvenser ved den indvandring, som Danmark har fået igennem mange år efterhånden. Vi ser jo en islamisk vækkelse i de her tider, hvor indvandrere og propalæstinensiske demonstranter kalder til jihad i gaderne. Med andre ord ser vi faktisk udlændinge i vores gader og stræder bakke op om Hamas, der den 7. oktober udførte et brutalt terrorangreb på staten Israel, hvor omkring 1.200 israelere og andre landes statsborgere blev dræbt.

Det var jo en massakre, der bringer mindelser frem om holocaust under anden verdenskrig, og en massakre, som vi jo heldigvis fra dansk side har fordømt på det kraftigste; men ikke desto mindre er der altså herboende borgere i Danmark, der hylder massakren, og bruger tiden ved demonstrationerne på i virkeligheden at bakke op om det, som Hamas stod bag. Det bliver vi nødt til at tage alvorligt i Folketinget.

I Danmarksdemokraterne mener vi, at man kan sætte spørgsmålstegn ved, om man reelt er integreret i Danmark, hvis man bakker op om Hamas' brutale terrorangreb. Vi er forfærdede over, at så mange herboende stadig væk mentalt, åbenbart, befinder sig i Gaza eller et andet sted i verden – i hvert fald ikke i Danmark – og vi støtter alle bestræbelser her i Folketinget på afstandtagen og indgreb over for mennesker, der hylder terror her i verden. Det er simpelt hen ikke foreneligt med danske værdier, hvis man bakker op om terrorvirksomhed.

Vi har så en regering, der udadtil siger – og det gør den også her i dag – at man har en stram og konsekvent udlændingepolitik. Men er det rent faktisk tilfældet? Det er jo det, vi bl.a. under de korte bemærkninger i dag har prøvet at finde ud af. Og når man så spørger til nogle af de her ting, er det bare proces, er der nogen, der siger. Det er bare proces, siger Socialdemokratiets ordfører, når vi gerne vil have nogle initiativer på det her område.

Så gør man reelt noget ved de udfordringer, vi har været vidne til, ud over at tale om dem? Man taler om herskerattitude og sådan noget, og statsministeren gjorde det også i dag. Men hvad sker der? Altså, er der nogen, der gør noget? Er der nogen i regeringen, der gør noget ved det? Ikke rigtigt, vel?

Man kan så kigge på, hvad der er foregået i de her halvandet år, regeringen har siddet. Ja, eksempelvis har man lempet grænse-kontrollen. Altså, noget fuldstændig logisk i en tid med terrorvirksomhed, i en tid med rekordagtige tal på migranter, der kommer til Europa – så lemper man grænsekontrollen. Altså, hvad er det for noget? Nå, videre.

I november kunne Berlingske afsløre, at der i perioden fra 1980'erne til 2010'erne er tilladt mere end 1.200 ægteskaber mellem ikkevestlige mindreårige piger og ældre mænd i Danmark. Vi har så sent som i februar måned været vidne til, at en mindreårig muslimsk pige er blevet giftet bort ved en religiøs vielse, mens hun boede i Aarhus. Alligevel er der ikke nogen, der er dømt efter lovgivningen, der forbyder både borgerlige og religiøse vielser af mindreårige. Så barnebrude er faktisk fortsat et problem, selv om alle gerne vil bekæmpe det, i islamiske miljøer i Danmark.

Har vi så en regering her, der gør noget ved det? Jo altså, vi har en socialminister, der kalder den her sag for Berlingskes afdækning af statsautoriseret pædofili. Altså, vi har en regering, der vil undersøge sagen. Vi har en regering, der siger, at den selvfølgelig er imod barnebrude, men gør man noget ved det? Nej, ingenting, og det er under al kritik. Det er jo altså kritisk, når der ikke er overensstemmelse mellem det, man siger, man vil, og det, man så rent faktisk gør. Om det så hedder at slå søm i, eller hvad der skal ske fra regeringens side, kan vi diskutere, men noget må der ske, regering. Det kan ikke nytte noget, at man taler om proces hele tiden.

Kl. 11:32

Så vil jeg på tre partiers vegne, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Danmarksdemokraterne, læse en vedtagelsestekst op med formandens tilladelse, og den lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at indvandringen fra især ikkevestlige lande har medført store udfordringer. Disse udfordringer er blevet endnu tydeligere efter Hamas' terrorangreb på Israel den 7. oktober 2023, hvor udlændinge på gader og stræder i Danmark har støttet antisemitiske demonstrationer samt givet udtryk for foragt for vestlige værdier som f.eks. ytringsfriheden, ligestilling mellem kønnene og seksuelle minoriteters rettigheder.

Samtidig konstaterer Folketinget, at fænomener som parallelle retssystemer, barnebrude og negativ social kontrol er et stort problem i ikkevestlige miljøer. Derfor ser Folketinget med alvor på regeringens udlændingepolitik, der på ingen måde tager et konsekvent opgør med disse udfordringer.

Derfor opfordrer Folketinget regeringen til at føre en stram udlændingepolitik. Det er vigtigere end nogensinde før, at tilstrømningen er lav og integrationen styrkes, så parallelsamfundene i Danmark, hvor man lever efter andre værdier, der ikke er forenelige med værdierne, som demokratiske stater som Danmark bygger på, ikke vokser.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 62).

Kl. 11:34

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en række korte bemærkninger. Den første er til hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 11:34

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Jeg kommer jo til at fremsætte et beslutningsforslag om, at udenlandske voldtægtsforbrydere skal udvises konsekvent efter første dom uden mulighed for, at de kan blive her. Jeg er meget, meget interesseret i, om Danmarksdemokraterne kunne komme til at bakke op om sådan et forslag. Jeg ved godt, det måske kan være lidt i strid med nogle konventioner, men lige præcis på det her område kan vi jo indskrive i loven, at der gælder dansk ret altså. Danske kvinders sikkerhed og tryghed gælder over nogle konventioner, som skal beskytte nogle udenlandske kriminelle voldtægtsforbrydere. Ville Danmarksdemokraterne kunne støtte sådan et beslutningsforslag?

Kl. 11:34

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:34

Peter Skaarup (DD):

Jeg synes, det lyder totalt fornuftigt at vedtage sådan et forslag. Om det så rent praktisk kan lade sig gøre, fordi vi jo har de der konventioner, er en anden sag. Men selve intentionen er vi fuldstændig enige om.

Kl. 11:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:35

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Hvis der er flertal for det i den danske lovgivende forsamling, bliver embedsværket jo tvunget til at igangsætte de her ting. Og så må man tage det slagsmål, som det giver med nogle konventioner, efterfølgende i Strasbourg. Det er sådan, det ville fungere. Så derfor skal man ikke bruge det som en undskyldning. Det er jo ren og skær politisk vilje i det danske Folketing. Og jeg synes, det er en god anledning til at sige: Der kan måske være noget diskussion om, om det er alle kriminelle, der skal udvises, men vi burde alle sammen kunne blive enige om udenlandske voldtægtsforbrydere. Der er i hvert fald et sted i den lovgivning, hvor vi kunne starte med at tage fat.

Kl. 11:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:35

Peter Skaarup (DD):

Jeg er fuldstændig enig. Voldtægt er en ækel forbrydelse, som vi alle sammen må tage voldsomt afstand fra. Og er man ikke dansk statsborger, så er det ud af vagten.

Kl. 11:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Frederik Vad.

Kl. 11:35

Frederik Vad (S):

Det, der lidt er problemet med Danmarksdemokraterne, er, at man har det hele i munden, og at man ikke rigtig vil svare på noget som helst konkret. Altså, det sidste år har Danmarksdemokraterne kritiseret, at vi ikke gør noget ved Kærshovedgård – det er det, der bliver sagt. En i lokalområdet kalder det for Støjbergcenteret. Men Danmarksdemokraterne er ikke kommet med noget bud på, hvad der skal ske med det center, som fru Inger Støjberg selv oprettede. Skal det lukkes? Skal det flyttes? Hvad skal der ske?

Det andet er, at vi får kritik for ikke at sende flere ud af landet. Da fru Inger Støjberg overdrog Udlændingeministeriet til hr. Mattias Tesfaye, var der 1.200 på udrejsecentre, nu er der omkring 400-500. Altså, det er bare snak. Og Danmarksdemokraterne vil ikke svare på, hvordan man skal sende flere ud af landet, men samtidig holde sig inden for konventionerne, som Danmarksdemokraterne siger vi skal.

Kan hr. Peter Skaarup ikke prøve at gøre os lidt klogere på: Hvad skal der ske med Støjbergcenteret, Kærshovedgård, og hvordan skal flere sendes ud af landet nu, hvor regeringen ikke gør det godt nok?

Kl. 11:36

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:36

Peter Skaarup (DD):

Nu er det ret moderne at sige spejl til folk, og hr. Frederik Vad kigger jo altså på sig selv i spejlet, når han siger her i Folketingssalen, at nogen ikke vil gøre noget. Altså, sagen er jo, at vi har brugt det meste af debatten på at få regeringen til at fortælle, hvad den vil gøre, og hvornår der sker noget, f.eks. med udvisning af kriminelle udlændinge – den her ambassadør, som vi har talt om flere gange. Så det er da totalt dobbeltmoralsk, at hr. Frederik Vad begynder at beskylde nogle af os andre for ikke at gøre noget og ikke ville svare, eller hvad det nu er, for det er jo altså ikke os, der er i regering. Det er hr. Frederik Vads parti. Og det kan godt være, at der er et parti i regeringen – det kommer vi til at høre Moderaterne om senere – der ikke vil det, som hr. Frederik Vad vil, men så skulle man jo have ladet være med at danne den her regering, der ikke vil gøre noget.

Så hr. Frederik Vad må jo her i Folketingssalen svare på: Hvornår sker der noget fra regeringens side? Hvornår stopper man med at lempe udlændingepolitikken? Hvornår stopper man med at lempe grænsekontrollen f.eks.? Kommer der noget svar på det?

K1. 11:37

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:37

Frederik Vad (S):

Nu er det jo mig, der stiller spørgsmålene, og ordføreren, der skal svare. Hvad skal der ske med Støjbergcenteret, Kærshovedgård? Den her regering med socialdemokratiske ministre har reduceret antallet på udrejsecentre fra 1.200 til omkring 400. Hvordan skal de sidste 400 sendes hjem, hr. Peter Skaarup, uden at vi bryder med konventionerne?

Så der er to spørgsmål: Hvad skal der ske med Støjbergcenteret, Kærshovedgård? Og hvordan skal de sidste 400 på udrejsecentrene sendes hjem?

Kl. 11:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:38

Peter Skaarup (DD):

Altså, det har vi jo talt om mange gange på de samråd, vi har haft med ministeren, hvor vi har prøvet at få ministeren til f.eks. at lave noget ordentlig adgangskontrol, så man ikke snyder med adgangen til det her center, f.eks. at få regeringen til at sætte ulandsbistanden på højkant over for de lande, som ikke vil tage imod egne borgere, og at f.eks. efterlyse udlændinge, når de bryder meldepligt og opholdspligt og sådan noget. Men der sker jo heller ikke noget. Så altså, jeg vil sige: Spejl.

Kl. 11:39

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det hr. Rasmus Stoklund.

Kl. 11:39

Rasmus Stoklund (S):

Tak for talen, hr. Peter Skaarup, om end det var en skuffende omgang. Jeg synes, det skuffende for det første er, at man får det til at lyde, som om man er dybt uenig med regeringspartierne og med en række andre partier i Folketinget og man vil noget meget strammere, når virkeligheden er, at ens egen udlændingepolitik faktisk flugter ret meget med den udlændingepolitik, der føres i Danmark.

Og så synes jeg i øvrigt, at den relativisme, der jo også blev udtrykt i talen, og hvor der sættes spørgsmålstegn ved, om man er velintegreret, hvis man bakker op om Hamas, lige fortjener en bemærkning. Det mener jeg ikke man kan. Nej, man er ikke velintegreret, hvis man bakker op om Hamas.

Det er efterhånden en arbejdsform, vi nu igennem et par år har set fra Danmarksdemokraterne, at man konstant springer op som løver og så falder ned som lam, og at der ikke rigtigt er noget hold i billetterne, når det kommer til det substantielle. I jeres store udlændingeudspil siger I, at I vil have et modtagecenter i et tredjeland, I vil fortsætte hjemsendelsespolitikken, sænke ydelserne for arbejdsløse indvandrere og fastholde stramme regler for familiesammenføring osv. Hvad er egentlig det nye? Hvor er det, I er så uenige med regeringspartierne? Kunne hr. Peter Skaarup ikke være lidt mere konkret i sine synspunkter?

Kl. 11:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:40

Peter Skaarup (DD):

Vi er jo meget uenige med regeringspartierne i, at man f.eks. har lempet grænsekontrollen. Jeg ved ikke, hvad hr. Rasmus Stoklund reelt mener om det, men da man gjorde det, jublede Moderaterne, og regeringen var sådan lidt: Nå ja, det gør vi så. Men er det ikke, fordi regeringen er fuldstændig i strid med sig selv og det er en forkvaklet regering, man har fået dannet?

Socialdemokratiet siger jo faktisk tit nogle fornuftige ting, og jeg tror faktisk ikke, at hr. Rasmus Stoklund og jeg selv er særlig uenige om alt på udlændingeområdet, slet ikke. Men jeg tror, at hr. Rasmus Stoklund og jeg selv er meget uenige med udenrigsministeren og med mange af de andre støttepartier, som regeringen nogle gange benytter sig af. Derfor synes jeg, at regeringen skulle holde et ordentligt møde om dens udlændingepolitik, for hvis man mener det, som Socialdemokratiets ordfører siger i dag, om, at vi skal gøre op med herskerattituden, at vi skal stramme osv., så se at få det gjort!

Kl. 11:41

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:41

Rasmus Stoklund (S):

Det er lige netop derfor, jeg synes, det er så ærgerligt, at man altid prøver at foregive, at vi er så uenige, fordi vi jo netop har en meget stor fællesmængde i forhold til vores syn på udlændingepolitikken, og den udlændingepolitik, der føres i Danmark, flugter f.eks. nærmest en til en med det udspil, som Danmarksdemokraterne selv lancerede op til folketingsvalget i forhold til udlændingepolitikken. Det var jo så også derfor, det kom til at virke lidt mærkeligt i den afdækning, det var i pressen, at de synspunkter, man kom med, sådan set var den gældende udlændingepolitik og den udlændingepolitik, der også er gældende i dag. Det er jo en falsk præmis at prøve at tegne den her uenighed op.

Endelig synes jeg da blot, at hr. Peter Skaarup skulle glæde sig over, at Socialdemokratiets udlændingeordfører jo netop sætter en masse ting på dagsordenen, som ikke har fyldt så meget i udlændingepolitikken, heller ikke under fru Inger Støjbergs regime.

Kl. 11:42

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:42

Peter Skaarup (DD):

Jeg synes, det er glimrende at få sat noget på dagsordenen, og kan den her debat medvirke til det, er det godt, men jeg tror ikke, hr. Rasmus Stoklund og Danmarksdemokraterne er særlig uenige om meget af det her, men jeg tror, at regeringen har et kæmpe forklaringsproblem, fordi man har dannet en regering, der er handlingslammet og ikke kan gøre noget, for der sker jo ikke noget omkring de her ting; der sker ingenting. Det tror også hr. Rasmus Stoklund sådan set er enig i. Det tror jeg faktisk hr. Rasmus Stoklund er. Der sker ingenting fra regeringens side.

Kl. 11:42

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 11:42

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Danmarksdemokraternes ordfører siger, at det er bekymrende, når der ikke er overensstemmelse mellem det, man siger, og så det, man rent faktisk gør. Det er bare meget sjovt, for det er jo

en meget præcis beskrivelse af den måde, Danmarksdemokraterne agerer på i dansk politik. Altså, man svinger sig op på den høje hest og kritiserer og kritiserer, men når det kommer til at stemme hernede i salen om reelle stramninger af udlændingepolitikken, ja, så stemmer man imod.

Man kunne tage nogle eksempler: Statsløsekonventionen, som giver statsløse mennesker, dvs. de mennesker, der går og hylder terror i gaderne, ret til automatisk statsborgerskab, når de fylder 18 år, vil Danmarksdemokraterne ikke opsige. Der er også statsborgerstskonventionen, som gør det umuligt for os at tage statsborgerskabet fra kriminelle voldtægtsforbrydere, bandemedlemmer og meget andet. Der stemmer man også imod hernede i Folketingssalen. Er det ikke en smule hyklerisk, at man fra Danmarksdemokraternes side går så hårdt ud og kritiserer, at der ikke bliver gjort noget mere, og at vi skal gøre noget mere og vi skal smide folk ud og vi skal alt muligt. Men når man skal stemme hernede i salen, gør man det stik modsatte af det, man selv siger man vil.

Kl. 11:43

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:43

Peter Skaarup (DD):

Jeg mener, regeringen har et forklaringsproblem, og jeg tror, det er vigtigt, at de partier, der så er meget enige, bl.a. Dansk Folkeparti, ligesom står sammen mod regeringen for at sikre, at nogle af de ting – rigtige ting – regeringen egentlig siger den gerne vil, bliver gennemført, f.eks. udvisning af kriminelle udlændinge. Grænsekontrol vil regeringen jo åbenbart ikke indrette på den rigtige måde. Der har de borgerlige partier en mulighed for at sige til regeringen: Prøv nu at komme i gang.

Et modtagecenter har statsministeren jo tidligere ført valgkampagne om skulle laves for asylansøgere i nærområderne. Der blev sendt flotte aviser ud til alle danskere om, hvor fantastisk det var, at man gennemførte det sammen med en masse andet, men hvad er der så blevet gennemført? Det synes jeg er det afgørende spørgsmål, og der synes jeg, at enten må regeringen komme i gang med at gøre noget, eller også er der simpelt hen ikke behov for den regering. For vi kan ikke have en situation, hvor man sidder på hænderne.

Kl. 11:45

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:45

Mikkel Bjørn (DF):

Mange af de ting, Danmarksdemokraterne kritiserer regeringen for ikke at gøre, er jo ting, som Danmarksdemokraterne selv stemmer imod at gøre, når de stemmer hernede i salen. Det er bare der, hvor jeg er lidt nysgerrig på, hvorfor Danmarksdemokraterne stemmer imod, at vi skal kunne tage statsborgerskabet fra eksempelvis voldtægtsforbrydere og bandemedlemmer. Og hvorfor stemmer Danmarksdemokraterne imod, at man ikke automatisk skal have et statsborgerskab i 18-årsfødselsdagsgave, hvis man er statsløs og går og hylder terror ude på åben gade? Det er det, jeg er nysgerrig på. Jeg synes bare ikke, det harmonerer særlig godt med de signaler, som Danmarksdemokraternes sender til den danske befolkning, at man hernede i salen stemmer imod de ting, men selv igen og igen går og kritiserer.

Kl. 11:45

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:45 Kl. 11:48

Peter Skaarup (DD):

Jeg vil slet ikke afvise, at der kan være forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, som vi har stemt imod, for der kan være en god grund til, at man ikke støtter alle beslutningsforslag, der bliver fremsat i Folketinget. Men det ændrer jo bare ikke ved, at vi har en regering, som sidder på hænderne, og det burde vi jo være enige om at kritisere. Jeg nævnte tidligere modtagecenteret, som statsministeren har sagt skulle komme, grænsekontrollen samt en fast og stram udlændingepolitik som områder, hvor der jo ingenting sker. Det burde jo egentlig være det, vi i de borgerlige partier fokuserede på.

Kl. 11:46

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 11:46

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må dog sige, at når det gælder hykleri og troværdighed, må hr. Peter Skaarup være langt, langt foran i forhold til regeringen. Jeg holder mig normalt ikke tilbage med at kritisere regeringen, men det, vi oplever fra hr. Peter Skaarups side, er jo decideret utroværdigt, og når han så ikke engang vil svare, men kun vil svare på spørgsmål, der ikke er blevet stillet, bliver det jo bare pinagtigt. Nogle af de forslag, som hr. Peter Skaarup og hans nye parti stemmer nej til hernede, har hr. Peter Skaarup jo selv været med til at skrive, da han var medlem af Dansk Folkeparti. Så det er jo grænsende til latterligt.

I stemmer nej til et forslag om at forbyde det muslimske tørklæde i skolerne; I stemmer nej til den permanente grænsekontrol; I stemmer nej til et opgør med konventionerne; I stemmer ja til at give tusindvis af muslimer indfødsret, ovenikøbet dem, der ikke overholder reglerne osv. – noget, som hr. Peter Skaarup i sin tid i Dansk Folkeparti da aldrig nogen sinde havde gjort. Og så kommer I med en eller anden fuldstændig tandløs tekst, hvor der står, at parallelsamfundene ikke må vokse. Altså, hallo! Hvad med at sige, at parallelsamfundene skal herut, altså at de skal ud, måske endda derhen, hvor hr. Villy Søvndal ville sende dem.

Kl. 11:47

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Man må ikke bruge direkte tiltale. Der er flere, der har brugt ordet I, og det er også direkte tiltale. Så er det ordføreren.

Kl. 11:47

Peter Skaarup (DD):

Altså, vi er jo forskellige partier. Dansk Folkeparti er ét parti, og Danmarksdemokraterne er et andet parti. Skal vi bekæmpe hinanden hårdt? Ja, det kunne man selvfølgelig godt vælge at gøre. Vi har valgt den kurs – og det kan nogle så være uenige i – at vi gerne vil have en anden regering, fordi den regering, der sidder nu, i hvert fald ikke gør noget. Der kan man jo vælge, om man vil gøre det ene eller det andet. Vi har valgt den kurs, og den holder vi.

Vi holder fokus på, at vi har en statsminister, der siger en hel masse fornuftige ting, men som altså har dannet regering, som ikke gennemfører noget af det. Det kan man jo mene om, hvad man vil. Vi tillader os at kritisere og holde statsministeren fast på tingene, i hvert fald når statsministeren som i dag er i Folketingssalen.

Kl. 11:48

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Morten Messerschmidt (DF):

For mig, hr. Peter Skaarup, handler det her faktisk ikke om Dansk Folkeparti, Danmarksdemokraterne eller regeringen. For mig handler det her om Danmark. Det handler om, at der for de kommende generationer skal være et fædreland, som man kan se som det land, man fik af sine forældre i fødselsgave. Der må jeg bare sige, at man kan sige meget om den her regering, men den står på mål for sin politik, og så kan man være uenig i politikkens indhold og hvad man vil. Men et parti, som er ledet af folk, der så ryggesløst er villige til at ændre standpunkt alene for at blive genvalgt, et parti, som ikke engang vil svare på de spørgsmål, man så bliver stillet, et parti, der ikke engang vil forholde sig til, at man stemmer nej til ting, som man udadtil giver indtryk af at man er for – det parti kan ingen have tillid til.

Kl. 11:49

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:49

Peter Skaarup (DD):

Det må så stå for hr. Morten Messerschmidts egen regning.

Kl. 11:49

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:49

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg tror også, at den påståede uenighed kan ligge et meget lille sted, for det er jo grundlæggende sådan, at hr. Peter Skaarup siger, at regeringens politik er god. Det går bare for langsomt med at få den indført. Så det handler jo om proces og hastighed, men man er enig i regeringens politik, og det glæder mig. Hr. Peter Skaarup skal bare have mulighed for at komme med nogle konkrete svar, som det har knebet med at få oppe fra talerstolen.

Hr. Peter Skaarup efterspørger handling, og det kunne jo være rart, hvis Danmarksdemokraterne havde gjort sig nogle konkrete tanker om, for det første, hvordan man kan udvise folk hurtigere, så længe man overholder konventionerne, og hvad det er, Danmarksdemokraterne konkret foreslår for at gøre op med en herskermentalitet i visse indvandrergrupperinger.

For vi er alle sammen imod de ting, men jeg synes, det virker, som om Danmarksdemokraterne efterspørger, at regeringen løser problemet, og at det kniber for Danmarksdemokraterne med at komme med håndfaste løsningsforslag.

Kl. 11:50

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:50

Peter Skaarup (DD):

Tak for spørgsmålet, hr. Torsten Schack Pedersen. Det giver mig jo anledning til netop at fortælle om nogle konkrete tiltag, som vi har foreslået i et udspil, og som skal tage et opgør med negativ social kontrol. Vi har lagt det åbent frem, så man kan se det på vores hjemmeside. Vi har også set regeringen kigge konkret på, om man vil gennemføre de 11 konkrete forslag, som ligger der.

Regeringen kunne jo starte med at indføre det, og det handler jo, om at man skal tage negativ social kontrol meget mere alvorligt. Det handler om, at man skal øge straffen, og at man skal sikre, at imamer ikke bare kan vie mindreårige, uanset om det er religiøst eller ikke er religiøst. Alle de ting, der ligger i det forslag, kunne regeringen jo sådan set bare gennemføre nu, og så kunne regeringen stoppe med at gennemføre noget, der er lempelser. Jeg nævnte f.eks. grænsekontrollen. Når man laver mindre grænsekontrol i den her regering, hvor Venstre er med, så forstår jeg det simpelt hen ikke.

Kl. 11:51

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:51

Torsten Schack Pedersen (V):

Ambitionsniveauet, i forhold til hvad man skal opnå, afspejler sig jo i vedtagelsesteksten. En af mine kollegaer har sagt, at opfordringen fra Danmarksdemokraterne, Liberal Alliance og Konservative er, at problemerne ikke skal vokse. Der er jeg af samme opfattelse, som andre har givet udtryk for, nemlig at de problemer skal mindskes. For det niveau, det foregår på i dag, er uacceptabelt. Jeg kan jo sige, at fra Venstres side har vi foreslået, at den midlertidige grænsekontrol bliver forlænget, når den står til at udløbe. For vi er enige i, at det er nødvendigt. Men jeg mangler stadig væk forslag fra Danmarksdemokraterne til, hvad man konkret vil gøre af ting, som regeringen ikke allerede gør, for at kunne udsende udviste udlændinge inden for konventionerne.

Kl. 11:52

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:52

Peter Skaarup (DD):

Regeringen gør ikke noget og har ikke gjort noget. Man har skrevet noget i regeringsgrundlaget, men der er gået halvandet år, og der er ikke sket noget. Men man kunne jo starte med at afskaffe den her trappestigemodel, der gør, at folk kan optjene ret til ophold, selv om de egentlig burde være blevet udvist. Det kunne vi starte med. Det gælder jo bare om at få det gjort, selv om Moderaterne måske synes, det er en dårlig idé.

Så er der grænsekontrollen. Venstre siger, at man vil forlænge grænsekontrollen, men den har man jo barberet ned. Hvis man kører en tur over broen til Sverige, møder man nogle flinke svenske toldere og betjente, der kigger efter, hvad der foregår. Den anden vej er det slut med det. Det har Venstre afskaffet.

Kl. 11:53

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:53

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må jo bare sige, at jeg sidder og tænker ryggesløst, slapt og glat, og det er med et stort smil, og at jeg faktisk også synes, det er utroligt, når jeg tænker på, hvor mange forslag Dansk Folkeparti har fremsat sammen med hr. Peter Skaarup, som hr. Peter Skaarup nu stemmer imod. Det virker underligt på mig, og det er der vel en forståelse for, men jeg bliver bare nødt til at fremhæve nogle ting.

Barnebrude har Dansk Folkeparti fremsat et forslag om at forbyde, og det har Danmarksdemokraterne stemt imod, fordi man fortsat vil lave en individuel vurdering, og hr. Peter Skaarup bliver ved med at tale om grænsekontrol. Hvordan kan man indføre en fast permanent grænsekontrol, når man samtidig er tilhængere af Schengenaftalerne? Og i forhold til Hr. Lars Boje Matthiesens forslag om at udvise ved voldtægt den første gang siger hr. Peter Skaarup også, at det er, hvis det kan lade sig gøre, og hr. Peter Skaarup tænker i sin hjerne, at det kan det ikke, fordi man er tilhænger af konventionerne.

Jeg må bare sige, at jeg lige så godt synes, hr. Peter Skaarup kunne have ladet være med at gå på talerstolen i dag. Sådan har jeg det, for det er egentlig bare lidt spild af tid, og det beklager jeg virkelig, for jeg ville faktisk gerne have, at vi var flere om at forstå, hvordan vi holder Danmark dansk.

Kl. 11:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:54

Peter Skaarup (DD):

Jeg tror, man er nødt til at lægge den der fortid væk og kigge fremad, og vi har en regering, der virkelig har brug for at blive presset, og det var måske der, man skulle starte fra alle partiers side, der er i opposition, altså presse regeringen i forhold til de ting, som den ikke leverer, og som den ikke gennemfører, uanset om det er noget, som den selv siger at den vil gennemføre, og som den ikke gennemfører, eller det er noget nyt, som vi gerne vil have den til at gennemføre.

I forhold til debatten om grænsekontrol kender fru Pia Kjærsgaard den jo vældig godt, og Danmark har heldigvis, uanset om der er en Schengenaftale eller ej, en mulighed for at lave grænsekontrol, og regeringen har lige villet forlænge grænsekontrollen, og det er jo fint nok. Problemet er jo bare, at den grænsekontrol, regeringen gerne vil forlænge, ligger på et lavere niveau, end den har gjort tidligere. Man har ikke længere en permanent grænsekontrol på grænsen, og man har ikke grænsekontroller mod Sverige, og det gør altså, at vi burde være fælles om at gå efter den her regering og sørge for, at der kom en anden.

Kl. 11:55

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:55

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, vi skal bare glemme fortiden og lave en anden fremtid? Men det er fortiden, der gør, at vi har den her debat. Det bliver jeg bare nødt til at sige. Og igen svarer hr. Peter Skaarup fuldstændig udenom. Hvorfor stemmer man imod i forhold til barnebrude? Hvordan kan man sige ja til grænsekontrol nu og da, men man godt ved, at det ikke bliver en permanent grænsekontrol, fordi man ønsker Schengensamarbejdet. Hvordan kan man blive ved med at tale om udvisninger, når man udmærket godt ved, at der er en række konventioner, som forhindrer de udvisninger, og som hr. Peter Skaarup og Danmarksdemokraterne nu er tilhængere af?

Kl. 11:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:56

Peter Skaarup (DD):

Jamen jeg synes egentlig, fru Pia Kjærsgaard næsten selv svarer på det. Når man kritiserer Danmarksdemokraterne og fru Inger Støjberg, som er partiets formand, fordi hun og vi ikke vil gøre noget ved barnebrude i Danmark, er det jo bare sådan noget, hvor man tænker: Hvilken verden lever man i?

Altså, kan man ikke komme ind i kampen og koncentrere sig om, at det, man gjorde dengang, var godt, og at der skal gøres meget mere? Og det er på den måde, jeg siger, at lad os nu kigge fremad og gennemføre noget sammen med regeringen eller uden om regeringen, og nu er der jo måske et andet flertal, der kan bruges i nogle sager, og det er jo positivt.

Kl. 11:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger, så vi går videre, og den næste er hr. Mohammad Rona fra Moderaterne. Velkommen.

Kl. 11:57

(Ordfører)

Mohammad Rona (M):

Tak for ordet, og tak for debatten i dag. Danmark er mit land, og jeg ville føle mig fremmed, hvis jeg i morgen tog turen til min fødeby Kabul. Det har jeg faktisk tit tænkt over. Hvordan ville folk egentlig tage mig imod mig, hvis jeg tog tilbage? Hvad ville de egentlig sige? Det ved jeg ikke, men den modtagelse, min familie og jeg fik i Danmark den sommerdag i maj 1991 var fantastisk, og det er for mig nogle af de allervigtigste danske værdier, nemlig tolerance og hengivenhed. For både mit og min families hjem er Danmark, og det har det været siden den dag, vi landede her, og jeg tror på, at mange andre udlændinge har det på samme måde.

Dermed ikke sagt, at jeg ikke godt er klar over, at der er udfordringer. For det er der. Der er f.eks. udfordringer med negativ social kontrol, som har været vendt en del gange i dag og med rette. Når jeg snakker med en organisation, som siger, at de på et år måske har 50 til 55 sager, men at de så allerede i år, hvor der kun er gået 3 måneder, har haft 68 sager, og at de forecaster med 300 sager i år, så bliver jeg nervøs. For så er der jo et eller andet rivravende galt. Jeg har aldrig nogen sinde forstået, og jeg kommer heller aldrig nogen sinde til at forstå det, at der er borgere, der kommer til Danmark, dem, der vælger Danmark som deres land, eller dem, der er født i Danmark, der ikke anerkender de danske værdier og efterlever de love, der gælder her i landet, og det skal vi gøre noget ved. Jeg voksede op ude på den københavnske Vestegn, det var godt nok i en konservativ kommune og ikke i en socialdemokratisk kommune, men jeg kunne jo se, hvad de kommuner rundtom os døjede med, og jeg kan jo f.eks. også se, at nogle af dem, der er allerbedst integreret, er fra nogle af de konservative kommuner.

Danmark er et åbent og inkluderende samfund, og de krav og forventninger, vi retter mod hinanden, er et udtryk for tillid, og det er også rimeligt at forvente, at alle, der ønsker at bo i Danmark, lever op til de forventninger. Det multikulturelle samfunds paradoks er en manglende fælles kultur, men i Danmark er den dansk. Det betyder, at der er plads til de fleste, men at alle forventes at bidrage til sekulære retsprincipper, demokratisk dannelse og absolut ligestilling og ligeværd mellem kønnene, som vi absolut heller aldrig nogen sinde må gå på kompromis med. Moderaterne har jo også den klare holdning, at vi gerne vil fastholde en stram udlændingepolitik, hvor vi kan regulere og justere, hvis der er behov for det, og i en balance, og hvis det ikke spænder ben for almindelige familier, og det står også i regeringsgrundlaget. Men det er også vigtigt at understrege, at vi, når vi har med udlændingepolitik at gøre, hele tiden er i balance. Det overblik må vi ikke miste.

Vi ønsker et Danmark i balance både i dag, men også i fremtiden, eller som Albert Einstein sagde det: Livet er som at køre på cykel, for at holde balancen må man holde sig i bevægelse. Tak for ordet.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er et par korte bemærkninger, og den første er til hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 12:00

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Det, jeg hører fra talerstolen, er simpelt hen ikke, hvad jeg kan forestille mig at der foregår inde i regeringskontorerne. Jeg tror simpelt

hen, det er en anden virkelighed. Men lad det nu ligge. Jeg er ikke derinde

Ser ordføreren den demografiske udvikling i Danmark som en udfordring? Og hvis man ser det som en udfordring, hvad skal der så gøres ved det?

K1 12·01

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:01

Mohammad Rona (M):

Altså, vi var jo til årsmøde her den 16. marts, og der er holdt vores formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, også en tale, hvor han bl.a. kom ind på den demografiske udvikling. Og når man læser en artikel her fra Politiken, som kun er en lille måneds tid gammel, så er det bekymrende. Det er bekymrende, at fødselsraten i Danmark er så lav. Det *er* bekymrende. Og det er bekymrende at se, at et land som Italien, som vi normalt sammenligner os med, er nede på en fødselsrate på 1,2. Det er et problem. Det *er* et problem. Vi bliver nødt til at snakke om at lave en form for en familiepolitik, i forhold til hvordan vi får fødselsraten op i Danmark. Det er et problem. Det er det.

Kl. 12:01

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Lars Boje Mathiesen.

K1. 12:01

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Ja, og det kommer så også an på, hvilke grupper det er, fødselsraten kommer op for. Ellers ændrer det jo ikke på den demografiske udvikling. Vil Moderaterne være med til at ændre definitionen inde ved Danmarks Statistik? I dag er det jo sådan, at man ret hurtigt går fra at være efterkommer til at blive registreret som dansker, hvis en af forældrene har dansk statsborgerskab. Fordi vi nu er henne i anden-tredje generation og måske længere, giver det jo på sigt et falsk billede af, hvor stor andelen er af folk, som måske køber ind på en islamisk dagsorden eller måske en ikkevestlig dagsorden og måske ikke på nogen af de værdier, som statsministeren står og taler om. For så giver det jo ikke et klart billede af, hvor stor den andel af personer reelt set er. Og det er vel i alles interesse, at vi får et klart billede af det.

Kl. 12:02

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Det er ordføreren.

Kl. 12:02

Mohammad Rona (M):

Jeg ved ikke, om jeg ville gå ind og fortælle, hvordan definitionen skal være. Det ved jeg sådan set ikke noget om. Men jeg bliver jo bekymret, når jeg læser en artikel om, at man i f.eks. København har droppet opførelse af nye børnehaver og skoler, fordi der netop ikke kommer de børn, som man sådan set havde regnet med. Det er et problem. Og jeg synes, at det skal vi tage dybt, dybt alvorligt.

K1. 12:02

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det Kim Edberg Andersen.

K1. 12:02

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det. Vi har jo nu fundet synderen i regeringen. Vi har fundet synderen bag, at den her regering siger alle de rigtige ting. Jeg tror faktisk på de ordførere, der har sagt det; jeg kender dem og taler med

dem tit. Jeg tror faktisk, at de alle sammen inklusive statsministeren faktisk mener det, de siger på talerstolen. Jeg tror faktisk på, at Venstre mente det, de sagde på talerstolen. Moderaterne holder en tale, hvor de siger, at de vil have multikulturelle samfund, og det er Moderaternes formand, der skal udpege den her ambassadør for at kigge på konventionerne, hvilket heller ikke er sket. Så velkommen på talerstolen, ordfører for Moderaterne – grunden til, at Danmark ikke har lavet de stramninger, der er nødvendige. Er det ikke virkeligheden, at det er Moderaterne?

Vi ved det alle sammen. Der er bare ingen, der siger det højt. Vil Moderaterne ikke bare anerkende, at det simpelt hen er Moderaterne, som med stor glæde har sat foden på bremsen og sørget for, at vi ikke gør noget ved alle de problemstillinger, som andre ordførere rent faktuelt har fremvist med islamisering, antisemitisme?

Kl. 12:04

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:04

Mohammad Rona (M):

Jeg forstår det ikke. Jeg ved ikke, om der var et spørgsmål i det der.

Det er sådan set vigtigt for mig at sige, at vores udlændingepolitik står sådan set på tre ben. Det ene er udlændingeloven, det andet er international arbejdskraft, og det sidste ben er vores værdipolitik – det, vi faktisk primært har talt om i dag. Det hverken står på vores hjemmeside eller fremgår af nogen af mine udtalelser, at vi aldrig nogen sinde vil være med til at stramme noget, hvis der var behov for det. Det gør der ikke. Hvis ordføreren kan finde det nogen steder, må ordføreren meget gerne sende det til mig.

Kl. 12:04

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Kim Edberg Andersen.

Kl. 12:04

Kim Edberg Andersen (DD):

Så Moderaternes konklusion på det, der sker i Danmark, er, at der faktisk ikke er behov for at stramme på noget, som ordføreren siger. Man ville gerne, hvis det var nødvendigt, men det er det ikke. Der er ordføreren nok den eneste i lokalet lige nu, der ikke har fanget, hvor voldsomt og frygteligt det er, det, der sker. Jeg har hørt folk snakke om, at vi måske kunne slippe for at bruge bevæbnet beskyttelse omkring jødiske samfund. Det er så vildt, at man slet ikke forstår, at det burde være nødvendigt. Det er en præmis, vi skal forholde os til – det er jo det, der er hele problemet. Og Moderaterne synes, at det er fint, at vores jødiske venner ikke kan få lov til at gå i fred på gaden. Tusind tak for det, siger jeg til Moderaterne, for enten gør man noget ved det, eller også gør man som Moderaterne og siger: Der er ikke behov for stramninger.

Kl. 12:05

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:05

Mohammad Rona (M):

Jamen prøv at høre her: Det er simpelt hen sludder og vrøvl. Jeg er vokset op på den københavnske Vestegn. Nej, det er ikke lige meget. Jeg har gået på en skole, hvor jeg blev tvunget til at faste og til ikke at gå med til fester osv., og så skal man ikke stå der og spille fandango, fordi man kommer fra Nordjylland. Det her er dybt, dybt alvorligt, og den værdipolitiske debat er rigtig vigtig for os – ikke kun for Moderaterne, men også for regeringen. Så det der er noget sludder.

Kl. 12:05

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det fru Rosa Lund.

Kl. 12:05

Rosa Lund (EL):

Tak for ordet, og tak for talen. Ordføreren og jeg deltog for nylig i en konference, som ordføreren selv var vært for. Jeg synes, det var en god konference. Jeg blev klogere, og jeg tror også, at ordføreren blev klogere. Konferencen handlede bl.a. om – hvad skal vi sige – snubletråde for integrationen, og her diskuterede vi permanent ophold. På konferencen gav ordføreren udtryk for, at han ligesom Enhedslisten mener, at uddannelse skal tælle med, når man søger om permanent ophold. Ordføreren gav endda også udtryk for, at det var noget, men arbejdede på i regeringen. Nu skal jeg bare høre: Hvor langt er man med det arbejde?

Kl. 12:06

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:06

Mohammad Rona (M):

Nej, jeg gav ikke udtryk for, at man var i gang med det i regeringen. Jeg sagde bare, at det stod i lovprogrammet for den daværende regering – der stod det. Jeg har ikke sagt noget om, at regeringen er i gang med det. Jo, det er fuldstændig rigtigt, at jeg synes, det er vigtigt, at folk vælger en uddannelse, en erhvervsuddannelse, frem for at arbejde ufaglært et sted i forhold til at opnå permanent ophold, og det holder jeg sådan set stadig fast i, og det holder Moderaterne stadig fast i.

Det er jo klart, at når vi er tre forskellige partier, skal alle tre partier selvfølgelig være enige om det. Det her er jo ikke et ultimativt krav fra vores side, men vi er bare meget ærlige omkring det. Og jeg synes, det er helt fint, hvis vi kan få den dialog. Jeg ved også, at den daværende integrationsminister, hr. Mattias Tesfaye, også har været ude at sige, at det også er noget, han ville bakke op om, hvis det var en mulighed.

Kl. 12:07

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Fru Rosa Lund.

Kl. 12:07

Rosa Lund (EL):

Den nuværende integrationsminister har sådan set også sagt, at han er enig i, at i hvert fald praktikdelen af uddannelse bør tælle med det, når man søger om permanent ophold. Det er derfor, vi står lidt undrende tilbage i Enhedslisten, for det må jo så betyde, at hvis ministeren mener det, og hvis Moderaterne mener det, så er det jo to partier i regeringen, der mener det. Så spørgsmålet er måske mere: Hvornår vinder I så den armlægning med Venstre?

Kl. 12:07

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:07

Mohammad Rona (M):

Jeg ved ikke, om det er Venstre, eller hvordan det er. Det ved jeg ikke. Jeg forklarer bare, hvad vores politik er, hvad Moderaternes politik er, og hvad vi gerne vil bidrage med i de regeringsforhandlinger, der så kunne være på det her område. Så der er ikke så meget i det.

K1. 12:08 K1. 12:10

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 12:08

Peter Skaarup (DD):

Tak til hr. Mohammad Rona for en god tale. Jeg synes bare, jeg manglede svar på noget af det, vi har spurgt de andre regeringspartier om, nemlig det her med konventionerne. Der står jo i regeringsgrundlaget, at man gerne vil udpege en ambassadør, der skal medvirke til at få kigget på de konventioner, som vi er tilsluttet. Hvad sker der med det, hr. Mohammad Rona? Er det Moderaterne, der blokerer for det? Nu kan man læse i aviserne, at der er ministre, der har jobansøgninger ude omkring i Europa – er det derfor, man ikke får gjort det her, eller hvad er grunden?

Kl. 12:08

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:08

Mohammad Rona (M):

Jeg tror, det er det, man kalder et godt processpørgsmål. Det kan jeg faktisk med al respekt ikke svare helt konkret på, hr. Peter Skaarup. Jeg kan bare sige det samme, som nogle af min kollegaer både fra regeringspartierne, men også uden for regeringen, har sagt, nemlig at jeg synes, det er vigtigt, at der kommer den her ambassadør, og at jeg også synes, det er vigtigt, at vi får undersøgt de her konventioner. Det er vi sådan set hundrede procent med på. Men hvordan og hvorledes processen foregår internt i regeringen osv., kan jeg ikke sige noget om, selv om det er min formand, der sidder for bordenden.

Kl. 12:09

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 12:09

Peter Skaarup (DD):

Når der ikke sker noget, begynder man jo at lede efter forklaringer, og hvis det er sådan, at nogle danske ministre har en interesse i at få en international toppost, kunne man da godt forestille sig, at det ville være en dårlig idé at slå i bordet over for de andre lande og sige: Vi har i øvrigt lige et problem med kriminelle udlændinge, og det skal vi have ordnet, og vi skal have justeret konventionerne. Det er måske ikke lige så smart. Eller hvad tænker hr. Mohammad Rona om det? Hvad kan ellers være årsagen til, at der ikke er sket noget? Der er gået halvandet år.

Kl. 12:10

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:10

Mohammad Rona (M):

Altså, der må jeg melde pas. Det aner jeg simpelt hen ikke for at være helt ærlig. Men jeg vil gerne prøve at spørge min formand, og så kan jeg jo lige skrive en sms efterfølgende.

Kl. 12:10

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Og vi kan gå videre til Enhedslistens ordfører, og det er fru Rosa Lund.

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak for ordet, og tak til Dansk Folkeparti for endnu en gang at indkalde til den her forespørgselsdebat om værdipolitik eller måske identitetspolitik, som jeg godt kunne fristes til at sige. Der er for mig noget mærkeligt i, at hver gang venstrefløjen taler om det her emne, er det identitetspolitik, men når det er højrefløjen, der taler om det, er det værdipolitik. Det synes jeg bare er lidt mærkeligt. Men ikke desto mindre er det godt, at vi får debatten, synes jeg.

De mest afgørende danske værdier for mig og for Enhedslisten er grundstenene i vores samfund, nemlig vores demokrati, vores rettigheder og vores frihed. For mig indebærer de danske værdier lighed, fællesskab, bekæmpelse af alle former for racisme, antiislamisme og antisemitisme, åbenhed og nysgerrighed over for verden og andre menneskers kulturer og levevis, bistand og støtte til civilsamfund og demokrati, både her i vores eget land, men sådan set i hele verden. Det indebærer også en respektfuld og værdig integration af de flygtninge og indvandrere, som kommer til Danmark.

Disse værdier er for mig at se udfordret. Først og fremmest er det ikke alle i vores samfund, der er repræsenteret i vores demokrati. Der lever nemlig rigtig mange mennesker i Danmark, som ikke er en del af vores demokratiske samfund, og som ikke har de samme rettigheder som os, der sidder inde i den her Folketingssal. Det synes jeg er en kæmpe værdipolitisk udfordring, som vi skal have løst. Jeg synes ikke, at vi lever op til en respektfuld og værdig integration af flygtninge og indvandrere, og det er et ansvar, vi som samfund har svigtet. Jeg er med på, at der er mange, der gerne vil give venstrefløjen ansvaret for den fejlslagne integrationspolitik, og det har altid undret mig, for uanset hvor meget jeg selv ønsker det var sådan og arbejder på, at det bliver sådan, er det ikke os, der har haft ansvaret for integrationspolitikken de sidste 30 år i det her land. Det er nogle andre.

Fru Pia Kjærsgaard har ofte spurgt under den her forespørgsel, hvad det er, der ikke virker, når flygtninge kommer til Danmark. Og så bruger vi nogle timer på at tale om det, og så bruger vi også nogle timer på at tale om, om vi overhovedet skal tage imod flygtninge, om fejlslagen integration, og om det er, fordi der er for lidt svinekød i de danske daginstitutioner og kønsopdeling i svømmehallen. Men der er også rigtig meget, vi ikke taler om, når vi har den her debat, og det synes jeg også den bærer præg af i dag.

Regeringens eget integrationsbarometer viser faktisk, at flere ikkevestlige indvandrere og efterkommere kommer i arbejde, at flere ikkevestlige indvandrere og efterkommere færdiggør deres uddannelse, at færre ikkevestlige indvandrere og efterkommere begår kriminalitet, at færre ikkevestlige indvandrere og efterkommere er på offentlig forsørgelse. Altså færre! Betyder det, at der ikke er problemer? Nej, det gør det ikke, det gør det bestemt ikke. Der er problemer, og de skal både adresseres og løses, og det er også derfor, vi i Enhedslisten efterspørger konkrete initiativer, når det kommer til at stoppe negativ social kontrol. Det er også derfor, vi i Enhedslisten efterspørger en retspolitik, der virker over for banderne og ikke bare mere af det samme og det samme, vi har set de sidste mange år, og som ikke har stoppet f.eks. bandekrigen.

Vi skal tage integrationsopgaven meget mere alvorligt. Faktisk synes vi i Enhedslisten, at integration igen skal være en målsætning i dansk udlændingepolitik. For hvis vi skal lykkes med integrationen, skal vi lade være med at lægge så mange snubletråde ud, som vi har gjort i den nuværende lovgivning, f.eks. ved at gøre folk fattigere eller gøre det sværere at lære dansk. Noget andet, som ligger mig meget på sinde, er de ekstra indsatser, vi kan gøre for at bekæmpe negativ social kontrol. I Enhedslisten har vi fremsat konkrete beslutningsforslag til, hvordan vi kan sikre, at familiesammenførte kan forlade deres voldelige partnere, men desværre har der ikke været

stor nok opbakning her fra Folketingets side, selv om I alle sammen taler om, at I gerne være med til at hjælpe de her kvinder og stoppe negativ social kontrol. Når vi så i Enhedslisten fremlægger konkrete forslag, vil I alligevel ikke være med. Så herfra skal bare lyde en efterlysning af Socialdemokraternes, af Danmarksdemokraternes, Dansk Folkepartis og Liberal Alliances konkrete forslag til at stoppe negativ social kontrol.

Til sidst vil jeg gerne på vegne af Enhedslisten, Radikale Venstre og Alternativet fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at det store flertal af nye danskere er velintegrerede medborgere i Danmark og skal anerkendes som sådan. Der skal føres en udlændingepolitik, som fortsat støtter den positive udvikling af integrationen og modvirker, at der opstår parallelsamfund. Alle borgere i Danmark skal respektere frihedsrettigheder, ligestilling mellem kønnene og demokratiske principper. Folketinget konstaterer endvidere, at regeringen og Folketinget skal arbejde for at oprette og understøtte fællesskaber, der underbygger demokratiske værdier som alternativ til de antidemokratiske og ekstremistiske religiøse såvel som højreekstreme miljøer, der forsøger at undergrave demokratiet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 63).

Kl. 12:16

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Det fremsatte forslag til vedtagelse indgår nu i de videre forhandlinger. Der er en række korte bemærkninger, og den første er til hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 12:16

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Jeg kunne godt tænke mig at høre Enhedslisten om noget. Jeg er enig, hvis vi kan hjælpe de kvinder, som bliver ramt af den sociale kontrol, således at de måske ikke ryger ud automatisk. Vil Enhedslisten så være villig til at udvise de mænd, som udviser den her sociale kontrol og bliver dømt for det, så det er dem, der ryger ud af landet i stedet for? Så laver vi en konsekvent udvisning, hvis der er udlændinge, der på den måde bliver dømt for social kontrol, altså så de bliver udvist, mens kvinderne kan blive. Vil man være med til det?

Kl. 12:17

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:17

Rosa Lund (EL):

Nu er negativ social kontrol heldigvis blevet kriminaliseret i kriminaliseringen af psykisk vold. Der fik Enhedslisten skrevet ind i lovbemærkningerne, at det også skulle gælde negativ social kontrol, altså når psykisk vold foregår mod flere mennesker. Jeg ved ikke, hvor den lovgivning ligger henne på udvisningstrappen, men vi synes ikke, man skal udvise bare for at udvise. Men heldigvis er det blevet kriminelt. Vi vil hellere gå den anden vej og sikre kvinderne flere rettigheder.

Kl. 12:17

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 12:17

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Nej, der er jo ingen, der udviser bare for at udvise. Vi udviser jo for at gøre Danmark mere trygt og sikkert for folk at være i, og vi gør det f.eks. også for de kvinder, som ligger under for social kontrol, således at de ikke skal møde den mand igen, som har udsat dem for social kontrol. For vi ved, at de kvinder kan blive udsat for gengældelsesangreb og alt mulig andet. Vi ved det, for det er derfor, de skal have hemmelig adresse osv. Så derfor kan vi jo sikre, at kvinden i hvert fald ikke skal opleve, at den udenlandske mand er i landet længere. Så det er for at sikre de kvinders rettigheder. Derfor undrer det mig, at Enhedslisten ikke vil være med til det. Hvis man virkelig kerer sig om de her kvinders interesse, handler det om at få de mænd ud, for det er i kvindernes interesse.

Kl. 12:18

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:18

Rosa Lund (EL):

Hvis man udviser manden i de her situationer, udviser man også kvinden, for sagen er, at hun er her på hans opholdstilladelse. Så derfor kan man ikke gøre det, som hr. Lars Boje Mathiesen foreslår, uden at give kvinden ret til sin egen opholdstilladelse.

Kl. 12:18

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det hr. Frederik Vad.

Kl. 12:18

Frederik Vad (S):

Grunden til, at de skandinaviske lande er de mest menneskevenlige samfund i verden, er jo bl.a., at hver gang vi er stødt på noget forældet i vores egen kultur, har vi bortredigeret det. Det er derfor, vi har et andet syn på kvinder i dag, end vi havde for 100 år siden. Det er derfor, vi ikke slår børn i børneopdragelsen. Der er afvigere alle mulige steder, men vi har haft en evne til, hver gang vi er stødt på et problem, at gå ind i os selv, og så har vi sagt: Hvad kan vi dog lave om for at skabe et bedre samfund i morgen? Det er også det, ordføreren er inde på at vi skal blive ved med. Vi skal gå ind i os selv. Vi har alle de her problemer: Hvad kan vi gøre? Hvad skal vi gøre?

Den her rapport og den her debat, vi har været igennem, viser jo bare, at der ikke er nogen respons mange steder fra. Vi er inde i noget fuldstændig grundlæggende, hvor jeg synes, venstrefløjen har glemt Marx og har glemt meget fra det moderne gennembrud og alt muligt andet, som man har taget med sig. Kan ordføreren ikke se, at den kultur, vi står over for, ikke redigerer sig selv? Den går ikke ind i sig selv. Den peger en finger udad og siger: Fortsæt med at lave dig selv om, fortsat med at ændre de ting, vi ikke bryder os om. Bare kig i statsministerens instagramkommentarspor.

Kl. 12:20

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:20

Rosa Lund (EL):

Hr. Frederik Vad kan simpelt hen tage det helt roligt. Vi har ikke glemt Marx, jeg har i hvert fald ikke. Det er præcis også derfor, jeg står der, hvor jeg står, og Enhedslisten står der, hvor Enhedslisten står, når det kommer til regeringens forslag om at forbyde koranafbrændinger. Aldrig nogen sinde skal bøger med gamle skrifter stå over vores frihedsrettigheder – aldrig nogen sinde. Derfor støttede vi i Enhedslisten ikke regeringens forslag om et forbud mod koranafbrændinger. Det synes jeg selv er meget marxistisk.

KI. 12:20 KI. 12:22

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Frederik Vad.

Kl. 12:20

Frederik Vad (S):

Den lov kommer til at gøre nul forskel, i forhold til hvad der foregår rundtomkring i gaderne i Danmark. Jeg vil bare gerne spørge om noget igen, for det her var en afvigelsesmanøvre. Det er det figenblad, man har fra Enhedslistens side: Hvornår begynder Enhedslisten at kræve, at de her mennesker, der er kommet hertil, begynder at ændre på deres kultur?

Kl. 12:21

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:21

Rosa Lund (EL):

Jeg synes, det på mange måder er lidt sjovt at høre en regeringsordfører sige, at regeringens egen lovgivning kommer til at gøre nul forskel. Jeg er nemlig fuldstændig enig med hr. Frederik Vad i det.

For at svare på hr. Frederik Vads spørgsmål vil jeg sige, at jeg faktisk synes, at det er det, vi gør i Enhedslisten. Det er lige præcis derfor, vi gerne vil have en danskuddannelse for dem, der kommer hertil, som er indrettet efter, at man skal lære grundloven, og at man skal lære de danske værdier, i stedet for den arbejdsmarkedsindrettede uddannelse, som hr. Frederik Vads parti selv har været med til at lave. Så lad os nu starte der, hvis vi er enige om, at man skal lære de danske værdier, når man kommer hertil. Det vil vi gerne være med til i Enhedslisten. Det er præcis derfor, vi synes, det er så vigtigt, at danskuddannelsen ikke kun er bygget op efter, at du skal have et arbejde, men også er bygget op efter, at du skal kende din rettigheder.

Kl. 12:21

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det hr. Steffen Larsen.

Kl. 12:21

Steffen Larsen (LA):

Tak. Jeg havde egentlig tænkt mig at spørge: Hvad er Enhedslistens holdning til kønsopdelt svømmeundervisning, hvor f.eks. en far som mig ikke må deltage i svømmeundervisningen for mine to piger i en offentlig svømmehal? Er det ikke et problem, og har man tænkt sig at gøre noget ved det fra Enhedslistens side? Jeg kan forstå, at det bl.a. er Enhedslistens tidligere kulturborgmester eller teknikborgmester, eller hvad det nu er, som er en af dem, som opretholder, at der skal være opdeling af svømmeundervisning i visse svømmehaller. Er fru Rosa Lund enig i det, altså at der skal være opdelt undervisning?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:22

Rosa Lund (EL):

Jeg synes, at det skal være en lokal beslutning. Jeg synes ikke, at Folketinget skal bruge sin tid i den her sal på at lave lovgivning om, hvordan det skal være i svømmehallerne. Det må være en lokal beslutning, ligesom jeg mener, at det må være en lokal beslutning, hvad for noget mad børnene skal have nede i børnehaven.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Steffen Larsen.

Kl. 12:22

Steffen Larsen (LA):

Jeg er jo enig i, at det burde være en lokal beslutning. I Liberal Alliance går vi ind for, at tingene decentraliseres så meget som muligt. Men det lader så til, at ordføreren *har* glemt Marx, for en sekulær tanke havde jo været, at der ikke måtte komme religiøse særhensyn i en offentlig institution. Og derfor må jeg jo konstatere, at hr. Frederik Vads spørgsmål om, om fru Rosa Lund ikke havde glemt Marx, måske var meget passende at stille, for det lader fru Rosa Lund til at have gjort i dette tilfælde.

Kl. 12:23

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:23

Rosa Lund (EL):

Det synes jeg er en berettiget kritik. Man kan også sige, at vi har glemt Marx, når vi siger, at beslutningen skal ligge lokalt. For var der noget, som Marx gik ind for, så var det en stærk stat.

Kl. 12:23

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 12:23

Peter Skaarup (DD):

Tak til Rosa Lund for talen. Det bliver jo efterlyst, at partierne kommer med gode forslag til at bekæmpe negativ social kontrol, og nu kommer jeg lige med nogle, som fru Rosa Lund så kan overveje om Enhedslisten vil støtte.

Vi har nemlig lavet et udspil med 11 forslag, bl.a. at ægteskaber med barnebrude skal straffes bagudrettet, kommissionsundersøgelse af barnebrudsskandalen, fratagelse af imamernes vielsesmyndighed, at anerkendte trossamfund skal anerkende borgerlige skilsmisser, overvågning af moskéerne, exitstrategi for ofre, der vil bryde ud af den negative sociale kontrol, skærpet straf til familiemedlemmer, der er vidne til negativ social kontrol, en taskforce i politiet, der dedikeret skal arbejde med negativ social kontrol. Der er stadig væk tid endnu, kan se, så jeg fortsætter: genindførelse af registrering af æresrelaterede sager, indførelse af et tørklædeforbud i grundskolen og styrkelse af viden om negativ social kontrol til sygeplejersker m.fl. Var det noget for Enhedslisten at bakke op om?

Kl. 12:24

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:24

Rosa Lund (EL):

Jeg har også diskuteret netop de her 11 forslag med Danmarksdemokraternes ligestillingsordfører, og jeg synes, at der er nogle af dem, som lyder rigtig fornuftige, særlig det her med exitstrategierne og også det her med særlige enheder i politiet. Jeg synes, at vores dygtige politi ved for lidt om det her område. Derfor er vi i Enhedslisten også meget kede af, at politiuddannelsen er blevet så kort. For jeg tror, at noget af det, som virkelig kunne løfte det arbejde, som Danmarksdemokraterne foreslår, ville være, at politiet var bedre uddannet. Så jeg vil bare sige, at den del vil vi meget gerne være med til, ligesom vi er fuldstændig enig i, at borgerlige skilsmisser selvfølgelig altid skal anerkendes af alle trossamfund. Det kan der ikke være nogen diskussion om.

Kl. 12:25

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 12:25

Peter Skaarup (DD):

Det lyder da godt, hvis vi kan være enige om nogle ting. Nu er det så heldigvis sådan, at regeringen har mistet sit indenrigspolitiske flertal. Det er ligegyldigt, siger statsministeren, men jeg synes ikke, at det er sådan helt ligegyldigt. Så det kunne være, at vi skulle sætte os sammen og gennemføre noget af det her uden om regeringen. Hr. Frederik Vad smiler af det, så det er måske okay.

Kl. 12:25

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:25

Rosa Lund (EL):

Det vil vi gerne være med til i Enhedslisten, for det ligger os meget på sinde at få stoppet negativ social kontrol. Og jeg skal ikke være for fin til, når et parti, vi normalt er uenige med, kommer med nogle gode forslag, at behandle dem ordentligt og sagligt. Så vi vil rigtig gerne kigge på det her med exitstrategien, særlige enheder i politiet, og hvordan vi kan sikre, at borgerlige skilsmisser bliver anerkendt alle steder – for at nævne 3 ud af 11.

Kl. 12:26

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:26

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg blander mig måske lidt akavet i debatten, fordi jeg godt kunne tænke mig, at fru Rosa Lund spurgte hr. Peter Skaarup, om det er nogle forslag, der kommer, og som vi kan diskutere her i Folketingssalen, eller om det bare 11 overskrifter.

Kl. 12:26

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:26

Rosa Lund (EL):

Jeg håber da, at det er nogle forslag, som kommer her i Folketingssalen, eller som i hvert fald som minimum kommer ind i de relevante udvalg. Det kunne være Ligestillingsudvalget, det kunne være Retsudvalget, og det kunne også være Udlændinge- og Integrationsudvalget.

Vi holdt en høring i går, som jeg desværre ikke selv kunne deltage i på grund af nogle forhandlinger, og som netop handlede om negativ social kontrol. Så uden at blande mig i den lille diskussion, der foregår mellem Dansk Folkeparti og Danmarksdemokraterne, skal jeg være ærlig at sige, at jeg ikke ved, om de forslag var bragt op på den høring, der var i går. Jeg synes, det er oplagt, at Danmarksdemokraterne vil bringe det ind i Retsudvalget og Ligestillingsudvalget.

Kl. 12:27

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:27

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, eller i Folketingssalen. Det er jo her tingene bliver besluttet. Det er her, vi trykker på knapperne. Det er jo her, det virkelig er relevant, for at vi kan komme videre. Man kan diskutere herfra og til, jeg ved ikke hvad. Vi kan diskutere det i et udvalg, men det er jo her, det foregår, hvis vi overhovedet skal komme længere. Det er jo smart at lave 11 overskrifter. Det lyder godt, men det er bare ikke nok. Jeg sidder sådan og tænker: Lad os dog komme videre. Og så det er her, det foregår.

Kl. 12:27

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:27

Rosa Lund (EL):

Det sidste er jeg sådan set enig med fru Pia Kjærsgaard i. For noget af det, som jeg er rigtig ærgerlig over ved debatten om udlændingepolitik og integrationspolitik, er, at den er så ukonkret. Der er meget retorik, og det vil jeg også gerne tage på min kappe. Det gælder sådan set begge for fløje herinde, at der er meget lidt konkret politik i det, vi diskuterer. Så jeg er enig; jo mere, vi kan få ned på papir hernede i Folketingssalen og diskutere konkrete forslag, jo bedre. For ellers bliver det sådan en debat om debatten på en eller anden måde. Det gavner i hvert fald hverken integrationen eller de danske værdier.

Kl. 12:28

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre til Radikale Venstres ordfører, og det er fru Zenia Stampe.

Kl. 12:28

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak for det. Jeg vil ligesom statsministeren starte med at anerkende det store flertal af minoritetsborgere, der bidrager til det danske samfund, ikke bare som flittige studerende, driftige selvstændige og dygtige medarbejdere, men også som aktive medborgere, der deltager i demokratiet og engagerer sig i deres lokalsamfund og medmennesker. Jeg var glad for, at statsministeren startede med netop at fremhæve dem, for de fortjener ikke at blive skåret over én kam med dem, der ikke har integreret sig. For uanset hvad vi tror på, og uanset hvad vores etniske ophav er, er vi alle med Grundtvigs ord mennesker først, og intet menneske fortjener at blive frarøvet sin individualitet og reduceret til sit religiøse eller etniske tilhørsforhold. Som liberale vil vi altid stå på det enkelte menneskes side mod enhver form for diskrimination og undertrykkelse, og derfor er det alvorligt, når der finder diskrimination sted i vores samfund, også selv om det er forbudt. Det er et problem, når ansøgere med mellemøstlige navne skal sende dobbelt så mange ansøgninger for at komme til samtale, og det er et problem, når politiet udøver etnisk profilering. Det er et fundamentalt brud på det liberale demokrati og respekten for det enkelte individ.

Det giver også et forkert billede af integration, for integration er mulig. Det er der faktisk et stort flertal af muslimer, der beviser hver eneste dag. Men vi skal også tale om det mindretal, der skaber problemer, og som står uden for samfundet og uden danske værdier – dem, som bliver kriminelle, som udøver social kontrol, som er intolerante, og som undergraver demokratiske værdier. Vi skal tale om dem, og vi skal tale om de problemer, som de udgør og skaber for vores samfund, for at løse dem. Og der er én ting, vi i hvert fald

er enige med den borgerlige opposition om, og det er, at regeringen ikke gør nok for at løse de problemer.

Nu synes jeg egentlig, det her skulle være en konstruktiv diskussion. Det synes jeg egentlig også det har været indtil videre, men jeg vil alligevel tillade mig en lille smule kritik af regeringen, for jeg synes, den har gjort det til en yndet disciplin at eje problemet, men ikke at eje løsningerne af problemet. Man holder brandtaler her i Folketingssalen, man skriver harmdirrende indlæg i Berlingske, og man twitter løs. Med andre ord kommunikerer man til sine vælgere. Vi synes i stedet, man skulle smøge ærmerne op og løse problemerne. Det kan jo lade sig gøre. Det viser et stort flertal af muslimer hver eneste dag. Det er muligt at være muslim og dansk demokrat i hjertet. At tale om, at nogen er uintegrerbare, er bare en undskyldning for ikke at gøre noget. Det er ansvarsfralæggelse. Vi mener, at regeringen skal tage ansvar for at løse problemerne, og det vil vi gerne indgå i en konstruktiv og konkret dialog om.

Så sent som i går havde jeg udlændinge- og integrationsministeren i samråd om tolerance over for lgbt-personer i minoritetsmiljøet. Vi havde, synes jeg, en meget åben drøftelse om, hvad man kan gøre for ikke bare at tilbyde rådgivning af nydanske lgbt-personer, men også for at udbrede tolerance over for lgbt i minoritetsmiljøer. Vi talte f.eks. om muligheden for at pålægge friskoler eksterne forløb om medborgerskab, køn og identitet. Jeg tror, at både ministeren og jeg havde det sådan, at vi ikke helt havde hentet mandat hjemmefra, men det synes jeg også kendetegner en åben drøftelse, altså at man tør bevæge sig derud, hvor man ikke har alt klappet og klart på bagsmækken.

Vi vil også gerne være med til at forbyde religiøse vielser af teenagere, flerkoneri og i det hele taget indgåelse af religiøse ægteskabskontrakter, der indeholder vilkår og tvang som f.eks. forbud mod skilsmisse, cølibat, samvær med børn osv. Vi vil ikke acceptere parallelle religiøse retssystemer.

Vi vil også gerne sætte meget mere konsekvent, og ja, man kunne bruge et godt gammeldags ord som formynderisk, ind over for vold, social kontrol og udansk opdragelse i hjemmet. Da vi forhandlede bandepakke, foreslog vi en langt mere systematisk screening for vold i hjemmet, for vold avler desværre vold, og er man opvokset med en voldsparat far i et voldsparat miljø, risikerer man at arve den voldsparathed. Og vi var enige med Pernille Vermund, dengang fra Nye Borgerlige, når hun, syntes jeg, meget klogt spurgte i forhandlingerne, og jeg håber ikke, hun bliver ked af, at jeg nævner det her, hvorfor det altid er børnene, vi flytter ud, og ikke fædrene, når det er dem, der skaber problemet.

Kl. 12:34

Vi vil også gerne være med til at skærpe krav og tilsyn med godkendte trossamfund. Det havde vi også, synes jeg, en spændende debat om i Folketingssalen for nylig på foranledning af Dansk Folkeparti. Det var igen, synes jeg, en åben og nysgerrig debat. Desværre bar den en lillebitte smule præg af, at der var nogle ordførere, der havde misforstået forslaget, så de troede, det handlede om at forbyde islam i Danmark. Men jeg syntes, at de af os, der faktisk havde forstået forslaget, havde en god og konstruktiv dialog om, hvorvidt man skal stille større krav til det at være et anerkendt trossamfund i Danmark. Jeg vil gerne her fra Folketingets talerstol tilstå, at jeg synes, vi har alt for lidt viden om, hvad der egentlig sker, ikke mindst i vores islamiske trossamfund. Bare det, at der er 36 anerkendte islamiske trossamfund, herunder mange små moskéer, gør jo, at det er fuldstændig umuligt at finde ud af, hvad der egentlig sker, og det er også svært for os nogle gange at finde ud af, om de er fra den der gode moské, hvor de er moderate, eller om de er fra den der moské, hvor de hylder nogle meget, meget konservative ikkedanske værdier. Det er måske også det, der bidrager til en generalisering. Omvendt er det ekstremt svært med vores især muslimske indvandrere, for det kan godt være, de har islam tilfælles, men de kommer fra mange forskellige steder, hvor man har mange forskellige måder at praktisere islam på. Det gør det svært, og jeg tror, det er på tide, at vi får mere viden om, hvad det egentlig er, vi taler om, både for at kunne sætte ind der, hvor problemerne er, men også for at undgå, at vi skærer alle over én kam og skaber generel mistillid.

Vi er i det hele taget ikke bange for at sætte meget mere konsekvent og målrettet ind over for de mennesker og de miljøer, hvor problemerne er. Det er i de religiøse miljøer, det er i boligområderne, det er i familierne, og det er i mandeklubberne. Men vi vil ikke nøjes med at pege fingre. Det er jo bekvemt, fordi man ikke får beskidte fingre, men man kommer heller ikke rigtig i berøring med problemet, og det vil vi gerne, for vi vil gerne være med til at løse problemerne. Vi vil gerne være med til at lave om på de kulturer, som er blevet nævnt heroppefra i dag. I Radikale Venstre er vi altid på det enkelte menneskes side. Vi er imod diskrimination og undertrykkelse, og det er, uanset om undertrykkelsen og diskriminationen kommer fra staten, fra undertrykkende miljøer eller fra undertrykkende kulturer og familier.

Kl. 12:36

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning, og den er fra hr. Frederik Vad.

Kl. 12:36

Frederik Vad (S):

Tak til fru Zenia Stampe. Men så vil jeg gerne gå med fru Zenia Stampe ned i det maskinrum. Fru Zenia Stampe henviser til samrådet i går. Generelt er det jo sådan, at det der med at få flere ud, der skal undervise i medborgerskab, dialog og brobygning, og det med, at vi skal have mere forskning osv., er fint nok, og det er altid de løsninger, vi ender med at gå til. Man har vi det ngo-billede, og har vi det uddannelsesmæssige billede, der gør, at vi er sikre på, at dem, vi hele tiden efterspørger viden fra, også leverer noget viden, vi kan bruge til noget?

Det er jo blevet klart i den her uge på et møde, som fru Zenia Stampe og jeg selv deltog i sammen, at der ikke rigtig er nogen, der forsker i antisemitisme, og at der ikke rigtig er nogen, der forsker i den her æreskultur. Det er jo ikke muligt at opsøge en ngo, der får penge af staten, som har andre forslag end de sædvanlige, nemlig mere dialog og flere af de gammelkendte og velkendte pædagogiske metoder, som Sverige også har benyttet sig af altid. Man får tit det indtryk, når man taler med ngo'er, synes jeg, at det lidt er Enhedslisten og Radikale Venstres politik, de står på skuldrene af. Har vi det ngo-billede, der kan levere den viden, fru Zenia Stampe efterspørger?

Kl. 12:38

Den fg. formand (Erling Bonnesen): Ordføreren.

Kl. 12:38

Zenia Stampe (RV):

Ja, eller omvendt lægger vi os tit op ad f.eks. høringssvar fra Institut for Menneskerettigheder. Så måske skal man i stedet anklage os for at lytte for meget til de ngo'er. Jeg synes i hvert fald ikke, at det er helt fair at kalde dem for radikale eller socialister for den sags skyld.

Det kan godt være, at vi mangler nogle ngo'er. Jeg er ikke enig i, at de ngo'er, vi har, er – hvad kan man sige – farvede i den forstand, at der er vinkler, de ikke ønsker at beskæftige sig med. Jeg har selv haft et møde med Institut for Menneskerettigheder om netop antisemitisme og om, hvad man kan gøre mere for at bekæmpe antisemitisme, men det kan godt være, at vi skal have flere organisationer, der arbejder med antisemitisme. Jeg synes ikke, at det er de

eksisterende organisationers skyld, at det måske mangler på landkortet, men jeg synes jo, at nogle af de organisationer, vi har, arbejder med mange af de her problemstillinger. Det er jo derfor, vi er så kede af, at nogle af de organisationer måske risikerer mister deres bevilling. Altså, det er f.eks. en forening som Baba, der arbejder med – hvad kan man sige – nye manderoller, så det ikke er den undertrykkende patriarkalske far, men mere sådan nogle fædre, som vi andre måske ønsker at være eller være gift med, eller Bydelsmødre, som også arbejder med de her familier og miljøer.

Kl. 12:39

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det hr. Frederik Vad.

Kl. 12:39

Frederik Vad (S):

Der er masser af forskere, der gider at beskæftige sig med racisme. Der er masser af forskere, der forsker i diskrimination. Der er masser af ngo'er, som laver samtalekort, og som taler om, hvordan vi kan få mere diversitet ind i de offentlige institutioner. Der er ingen, der interesserer sig for æreskulturen. Der er ingen, der grundlæggende interesserer sig for antisemitisme. De gør det ikke af sig selv, og min påstand vil være, at der ikke er nogen ngo, der beskæftiger sig med børn, der har besøgt Carolineskolen de sidste 5-10 år – det er min påstand – hvor de 210 mest truede børn i Danmark befinder sig. Kan fru Zenia Stampe ikke se, at det ngo-billede gør det meget, meget svært for os at få løst det her problem?

Kl. 12:40

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:40

Zenia Stampe (RV):

Jeg synes, det er lidt underligt at placere ansvaret hos ngo'erne. Det er rigtigt, som hr. Frederik Vad peger på, at der ikke har været nok opmærksomhed omkring det her, men det er jo os i Folketinget, der beslutter, hvad det er for nogle projekter, vi skal sætte i gang, og hvem vi gerne vil give penge. Jeg har selv stillet et spørgsmål til justitsministeren og regeringen om, om man vil være med til at lave en 10-årig plan eller strategi for det jødiske liv i Danmark, ligesom man i øvrigt har gjort i Sverige.

Vi vil gerne være med til at prioritere det her område højere, men jeg synes, det er en lidt uordentlig måde at gå til det her på at gøre det til et angrebspunkt mod de ngo'er, der findes. Vi kan i stedet sørge for at fylde det hul ud på landkortet, når der er et hul, og det er der jo, når vi kan konstatere, at der ikke bliver forsket nok i holocaust og antisemitisme. Og så synes jeg da i den grad også, at der skal forskes mere i æreskultur. Jeg mener nu også, at der bliver forsket i det, men vi skal gøre endnu mere, for jeg er netop af den overbevisning, at vi skal ind at arbejde i de familier. Vi skal ikke acceptere det, vi skal ikke lade det gå under radaren, vi skal derind og ændre det.

Kl. 12:41

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Det er hr. Steffen Larsen.

Kl. 12:41

Steffen Larsen (LA):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad Radikales holdning er til lige nøjagtig det her med kønsopdelt svømmeundervisning, som også med Radikale Venstre i Københavns velsignelse foregår her i København. Når man ved, hvor principielle Radikale normalt er omkring, at religion ikke skal have indflydelse på offentlige insti-

tutioner, kan det jo godt undre mig, at man så tager en offentlig institution og siger: Nej, her skal vi da søreme have et religiøst særkrav, der adskiller drenge og piger og gør, at fædre f.eks. ikke kan komme og se deres døtre svømme i en svømmehal. Det synes jeg er en meget mærkelig holdning at have. Men det kan være, at De Radikales ordfører kan forklare mig, hvorfor man sidder på den holdning.

Kl. 12:41

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ordføreren.

Kl. 12:41

Zenia Stampe (RV):

Jeg personligt er imod kønsopdelt svømning, når det er ud fra et religiøst særkrav. Når jeg siger »jeg personligt«, er det, fordi det er vores holdning, at det skal være en decentral beslutning, og der kan sikkert være lidt forskellige balancer i det her, alt afhængig af hvilken radikal du spørger. Det tænker jeg egentlig der kan være i alle partierne.

Jeg er imod at tillade, at man kønsopdeler ud fra et religiøst særkrav. Men jeg er ikke imod, at der er nogle, der laver pigeundervisning, fordi de tror, de kan få flere piger til at komme. Jeg synes ikke, man skal lukke resten af svømmehallen, for jeg synes ikke, det er i orden at motivere det ud fra, at man ikke må se mænd, eller at mænd ikke må se kvinder. Men ligesom vi også prøver at få flere piger at gå til fodbold ved at have pigehold, synes jeg også, det kan være o.k. helt pragmatisk at lave pigesvømmehold. Men det må ikke være ud fra en religiøs betingelse, og det må ikke være på en måde, hvor man så siger, at så må mændene ikke komme i svømmehallen den gang.

Det er min personlige holdning. Det var sådan, jeg ville håndtere det, hvis jeg sad i Københavns Kommune eller sad endnu mere decentralt, hvis det er der, beslutningen skulle træffes.

Kl. 12:43

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 12:43

Steffen Larsen (LA):

Jamen så er vi jo nok egentlig langt hen ad vejen enige omkring i hvert fald nogle af tingene her. Men jeg finder stadig den kønsopdeling, der foregår her, meget mere problematisk end det, som Zenia Stampe taler om, hvor man kønsopdeler, for at man kan have en sportslig interesse eller lignende. Det tror jeg sådan set kan være meget sundt. Men problemet her er jo, at man også sender fædrene væk fra døtrene og mødrene væk fra sønnerne til deres sports- og fritidsinteresser. Man skulle ellers gå ud fra, vi var interesserede i, at netop fædrene f.eks. kunne få lov til at deltage i deres døtres sportsliv, som jo burde være normalt og den fornuftige holdning at have.

Kl. 12:43

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:43

Zenia Stampe (RV):

Så er vi jo ikke uenige. Det kunne være, man skulle lave pigehold, hvor fædrene så kommer med deres piger – nej, jeg ved ikke, om det er en god løsning på det. Men det er bare for sige, at det jo på den måde er nuanceret. Det er også derfor, at beslutningen – synes jeg – egner sig bedst til at blive truffet lokalt. Men hvis jeg sad derude og skulle træffe en beslutning, ville jeg ikke sige ja til kønsopdelt

svømning ud fra et religiøst krav. Men jeg ville måske sige ja, hvis der kom en svømmeklub og sagde: Vi tror altså, vi kan få nogle flere piger til at svømme, hvis vi laver et pigehold. Men jeg vil så samtidig sige: Det er bare en forudsætning, at I ikke får lov til at lukke hele svømmehallen, og de piger og deres forældre må altså finde sig i, at de måske ser en dreng eller en mand på vej ind i svømmehallen.

Kl. 12:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger, og så går vi videre til udlændinge- og integrationsministeren. Velkommen.

Kl. 12:44

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Tak for det, og tak for debatten. Tak til Dansk Folkeparti for at rejse den her debat. Man bliver både glad, men også noget opgivende. Man bliver selvfølgelig glad for, at der er en anerkendelse af det problem, der er i vores samfund, og som er kommet med en stor gruppe af udenlandske borgere, som har svært ved at tilpasse sig de værdier, vi har. Men man bliver også opgivende, når man så oplever en debat som den her, hvor det i høj grad handler om proces, altså med diskussioner om, hvor man er i forhold til regeringens interne spørgsmål. Der er spørgsmål fra partier, der selv anerkender konventionerne, om, om vi ikke kan bryde konventionerne.

Mens vi har siddet og diskuteret det, er det sådan, at der i Aarhus er fire børn, som er gået ind på en skole og har stukket andre med kniv – stor ballade i et skoledistrikt, hvor der er en stor andel af tosprogede med udenlandsk baggrund. Det er en type af hændelser, som vi aldrig har været vant til i Danmark, men som er blevet en del af hverdagen. Som også hr. Steffen Larsen fra Liberal Alliance påpegede, er der nu en situation, hvor vi oplever nogle ting, som vi som samfund aldrig før har oplevet, og som vi også bliver nødt til at sige klart fra over for.

Vi bliver nødt til at stå på det, som er vores samfunds grundlæggende værdier, og som er sunde, og hvis vi tror på, at det samfund, som vi har bygget, er et godt samfund, og at de værdier, som vi har bygget det på, hvad end det er folkestyre, ligestilling eller vores kristne værdigrundlag, er sunde, så skal vi da også tro på, at det er sundt for andre mennesker. Det betyder så ikke, at man skal tage til Mellemøsten og sige: I skal være sådan her. Men det betyder, at man skal sige til folk, der kommer fra Mellemøsten til Danmark: Sådan her skal man være.

Det, der er tilfældet rigtig mange steder i verden, er, at man har nogle værdier, som man bygger sit samfund på, men som skaber et dårligt samfund. Altså, det er stolte, gamle kulturnationer, som er blevet overtaget af en ekstremistisk religion, og det har skabt dårlige samfund, og i dag kommer der borgere derfra til vores samfund og siger, at de gerne vil blive ved med at holde fast i de værdier, vel vidende at vores samfund bygger på sunde værdier. Og hvis man lader folk gøre det, ender det jo med, at vores samfund også kommer til at gå i en dårlig retning og kommer til at blive et dårligt samfund ligesom mange af de stolte kulturnationer, som, før de blev styret af en ekstrem religiøs dogmatik, også var meget sundere samfund. I forhold til alt det mener jeg, at regeringen i bredeste forstand arbejder for at sørge for, at Danmark bygger på de værdier, som vi bygger på, og at sørge for, at vi kan sætte ind alle de steder, hvor vi opdager det.

Nu vi har haft diskussionen omkring svømmehaller i dag. Det er helt oplagt, at det selvfølgelig må være sådan, at hvis man er en far, der har en datter, som er tilmeldt et svømmehold, så kan det ikke være sådan, at når man kommer ind i svømmehallen, får man at vide: Du må ikke se din 8-9-10-årige datter svømme, fordi vi betragter det som en seksuel interaktion. Det er jo en helt forkvaklet

måde at opfatte børns idræt på, og det skal vi selvfølgelig heller ikke acceptere, og det mener jeg heller ikke de kommuner, som har gjort det, skal. Det er derfor, at jeg har sendt et brev til dem, og det er derfor, at jeg håber på, at de kommer til at lave den praksis om, inden vi kommer til at gøre det op igen om et års tid. Og hvis de ikke gør det, må vi selvfølgelig se på, hvad der er for nogle muligheder for at regulere det mere håndfast.

Så vil jeg også sige, at en værdidebat om udlændinge, som vi har haft i dag, lynhurtigt også bliver til en antalsdebat, altså en debat om, hvor mange der kommer til landet, og hvor mange vi kan absorbere i det her land, før vi også oplever det, som man oplever i Sverige, Frankrig og andre lande rundtom i Europa, hvor man får parallelsamfund, som stort set ikke kan nedbrydes.

Der må jeg bare sige en ting, måske særlig til Danmarksdemokraterne, som jeg synes er rejsende med en dobbeltbund i kufferten, idet man på den ene side konstant siger, at man gerne vil have, at der kommer strammere regler, og at flere skal ud af landet, mens man samtidig siger: Vi står på konventionernes grund. Der må jeg bare sige, at vi står et sted, hvor vi presser på til det yderste af det, vi kan, inden for de konventioner, vi har tilsluttet os. Hvis man vil meget mere end det, skal man jo stille sig der, hvor Dansk Folkeparti stiller sig, og sige: Vi vil slet ikke være med i de her konventioner. Det er jo et ærligt og redeligt synspunkt, men det er det ikke at komme og på den ene side sige, at det skal være meget strammere, og at regeringen slet ikke gør det godt nok og der skal meget mere til, og så samtidig sige: Vi er faktisk slet ikke klar til selv at gøre noget. Altså, langt de fleste af de regler, vi har i dag, er jo regler, som enten er vedtaget af Danmarksdemokraternes nuværende partiformand, eller hvor hun i hvert fald har været med i den proces, der har ført til de regler.

Kl. 12:50

Hvis man ser på, hvad det så er, den her regering gør – for der bliver flere gange spurgt, hvorfor vi ikke gør noget – så vil jeg bare sige: Hvis man ser på, hvad det er, der sker med tilstrømningen til Danmark, så er der et par ting, vi gør, som er afgørende for, at Danmark i øjeblikket bevæger sig i den rigtige retning, selv om jeg også mener, at det går for langsomt.

For det første sender vi folk ud af landet, hvis de er afviste asylansøgere. Stort set ingen andre lande i Europa lykkes med det på samme måde, som vi gør i Danmark. Jeg får besøg af delegationer fra en række europæiske lande – Tyskland, Belgien, Holland, Østrig, Sverige, Norge, Frankrig – og det er lande, som siger: Hvordan er det, at I sørger for at sende folk ud, som er afviste asylansøgere? Hvor mange har man i Tyskland? Der har man omkring 300.000. Mange har vi i Danmark? Vi har omkring 400. Altså, jeg er godt med på, at Tyskland er et større land, men så meget større end os er de ikke. Og den politik er blevet implementeret, da man gik fra, at udlændingepolitikken var et spørgsmål om hele tiden at markere sig, til, at det var et spørgsmål om at implementere en lovgivning, som er i overensstemmelse med det, som den danske befolkning gerne vil have, og det, som et flertal i Folketinget gerne vil have. Det var den ene ting.

Den anden ting er, at i forhold til asylansøgere, flygtninge og folk, der kommer og søger spontant asyl, er der over de sidste 5 år der flere, som har et opholdsgrundlag som spontane asylanter eller som familiesammenførte til spontane asylanter, der er rejst ud af landet, end der er rejst ind i landet. Det er at have styr på tilstrømningen. Det er, at vi kommer et sted hen, hvor det er herinde i Folketinget, hvor vi sidder, at vi kan beslutte, hvor mange der skal komme til landet, hvem vi gerne vil have, og hvilke grupper rundtom i verden det er, som reelt har allermest behov for beskyttelse. Og det er jo ikke nødvendigvis dem, der bor tæt på Middelhavet, og det er ikke nødvendigvis dem, som har mulighed for at betale menneskesmuglere for at komme over Middelhavet; det er dem, som

er i store flygtningelejre det centrale Afrika, og folk, der er i store flygtningelejre i Asien, og som i dag ingen muligheder har for at få del i de muligheder, der er som spontan asylansøger.

Dét er der styr på – ikke som dengang i 2015, hvor Danmarksdemokraternes formand var udlændinge- og integrationsminister og havde den post, som jeg har nu, og hvor der kom et rekordhøjt antal folk fra udlandet. Men det er på en helt anden måde end dengang.

Så vil jeg bare sige, at vi har det næstlaveste antal spontane asylansøgere i Danmark i Vesteuropa; det er kun Portugal, der har færre end os pr. indbygger. Det synes jeg at vi kan være stolte af. Det er, når alt kommer til alt, det, der definerer, hvad for nogle muligheder, vi har for at fastholde de værdier, som vores samfund bygger på, og det synes jeg at vi skal være stolte af. Jeg synes, at vi skal glæde os over, at vi nu har, både i Folketinget og også i de enkelte kommuner og i de enkelte lokalsamfund, mulighed for at få integreret folk og sørge for, at alle dem, der kommer, kan blive en del af vores samfund, både med de muligheder, det giver, men selvfølgelig også med de pligter, det medfører, i forhold til at tage del i at bidrage til at opretholde den sunde og gode demokratiske kultur og samfundsstruktur, som vi har opbygget her i landet.

Så jeg synes alt i alt, at det går den rigtige vej. Jeg synes, at der er grund til at være glad for der, der lykkes. Men jeg synes også, som flere har påpeget, også mine egne partifæller, at der er grund til hele tiden at være opmærksom på den måde, som parallelsamfundene udvikler sig på, hvor det går fra at være noget, som måske også er socialt betinget, til at være noget, hvor det i virkeligheden er folk, der har lange uddannelser og høje indkomster, som bliver meget store eksponenter for en helt anderledes samfundsmodel.

Det er noget, som går den forkerte vej i øjeblikket, og som vi bliver nødt til at være meget opmærksomme på. For diskussionen om integration stopper jo ikke, fordi vi stopper med at diskutere herinde; den vil jo altid være derude i samfundet. Og det, at vi har nogle steder, hvor man oplever den friktion og det sammenstød mellem kulturerne, er jo det, der peger i retning af, at vi trods alt stadig har en diskussion om det, og at vi ikke bare har accepteret, at folk deler sig op og lever i forskellige samfund.

Med de ord vil jeg sige tak til jer alle sammen for debatten. Det er jo egentlig ærgerligt, synes jeg, at der er to af Folketingets partier, der ikke har fundet anledning til at møde op i dag, selv om det jo ellers er partier, der normalt går meget op i udlændingepolitiske diskussioner. Men jeg er glad for, at vi trods alt er så mange, som har været med, og jeg synes, at det har været en god debat.

Kl. 12:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ministeren. Der er nogle korte bemærkninger. Først er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 12:54

Peter Skaarup (DD):

Tak til ministeren for at prøve at runde debatten af. Mange af de ting, ministeren siger, synes jeg jo er meget fornuftige, men det, som ministeren så ikke rigtig svarer på, er, hvad regeringen vil gøre nu. Vi har jo nogle gange under debatten spurgt både Socialdemokratiets ordfører og statsministeren om det, men statsministeren kommer nok umiddelbart ikke op mere her under debatten, så vi må spørge integrationsministeren.

Vi har jo talt for, at man fjerner det her princip i lovgivningen om optjening af ophold, hvis der er tale om en kriminel udlænding, og ministeren har faktisk nogle gange sagt, at det vil regeringen gerne gøre. Kan ministeren sige, om det er Moderaterne, der ligesom blokerer for, at det forslag bliver gennemført? For der falder jo hver dag domme i retterne, som tager udgangspunkt i den gamle og for liberale lovgivning på det område.

Kl. 12:55

Første næstformand (Leif Lahn Jensen): Ordføreren.

Kl. 12:55

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Jeg vil sige, at jeg tror, der falder relativt få domme, som drejer sig om den del af trappestigen, som er tilbage. Den største del af trappestigen for straf og udvisning er jo fjernet på de væsentligste områder, bl.a. vold, voldtægter og andre ting. Men der er noget tilbage, og det, der er centralt at får oplyst, er jo, hvordan man sikrer, at det kan blive implementeret, og hvordan man sørger for at have de medarbejdere, der skal gøre det. Det er jo meget ekstra arbejde, men jeg mener, det er det værd, og vi i regeringen har selvfølgelig fokus på, at det bliver implementeret på en ordentlig måde.

Så vil jeg også sige, at det jo ikke er sådan, at vi er stoppet med at kigge på, hvordan vi kan stramme værdipolitikken, og hvordan vi kan stramme udlændingepolitikken. Vi sidder og kigger på noget, som jeg synes er ekstremt væsentligt, nemlig kvinders mulighed for at leve det liv, de gerne vil. Vi ser jo i adskillige værdiundersøgelser, at der blandt folk, der har mellemøstlig baggrund, er en meget stor andel, som ikke anerkender, at deres døtre f.eks. skal have lov til at vælge de kærester, som de har lyst til at have. Der har vi stadig et uforløst arbejde, og jeg lover hr. Peter Skaarup, at vi vil have et bud på det inden for de næste par måneder.

Kl. 12:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen): Spørgeren.

Kl. 12:56

Peter Skaarup (DD):

Jeg kan høre på ministeren, at vi fortsat må have tålmodighed, og det har vi så, selv om det er svært.

Jeg kunne godt tænke mig spørge til et forslag, som Danmarksdemokraterne har med på den her 11-punktsliste, og som jeg var lidt
inde på tidligere i dag. Det handler om at håndtere det problem,
man f.eks. ser i Gellerupparken, med, at man har de her klanfamilier,
hvoraf mange begår kriminalitet, og hvor der foregår den her negative sociale kontrol, men ingen vil rigtig melde det. Jeg kunne godt
tænke mig at høre ministeren, om regeringen vil være parat til at
skærpe straffen for, at familiemedlemmer har viden om sådan noget
uden at ville fortælle det til offentligheden og omverden med det
resultat, at den sociale kontrol bare kan fortsætte.

Kl. 12:57

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 12:57

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Umiddelbart synes jeg jo, det lyder fornuftigt, men det er jo Justitsministeriets område, så jeg skal også have dem til at vurdere, om sådan noget giver mening i forhold til den øvrige lovgivning. Men der er for os ikke noget principielt til hinder for at stramme på alt det, der foregår, både med hensyn til familieæresbegreber, dominanskultur og folk, der står på S-togsstationerne og spytter efter alle andre, der går forbi. Vi er åbne over for alt det der.

Kl. 12:58

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Lars Boje Mathiesen.

K1. 12:58 K1. 13:00

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Tak. Jeg håber, at der er nogle ordførere, der vil have en anden runde, så jeg også kan komme på talerstolen. Det ville da være en kollegial dejlig ting. Nå, lad det ligge.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til den definition, vi har i statistikker, som jeg lige nævnte før, af, hvornår vi begynder at opføre folk som danske. I takt med den indvandring, vi har set været stor fra 1980'erne af, synes jeg, det begynder at trænge til en revision, for at vi får det helt reelle billede af, hvad det er for en andel af mennesker, som er i Danmark, som kommer f.eks. fra MENAPT-lande eller andre lande. Så vil det være noget, ministeren var åben for at kigge på? For det må være i alles interesse at få et fuldstændig klart billede af, hvor mange mennesker der er, hvorfra de er m v

Kl. 12:58

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 12:58

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Det synes jeg er en vigtig diskussion, og mine forgængere lavede netop den kategori med MENAPT-landene for at undgå, at vi roder alle det, vi kalder ikkevestligt, sammen. Nu har vi 30.000-35.000 borgere, som har baggrund i Ukraine, der er kommet til inden for de sidste par år. De er jo også ikkevestlige, men det er åbenlyst at se på den historik, der har været, at de er nemmere at integrere end så mange andre, der er kommet til landet. Så problemet for mig er, at Danmarks Statistik, som opgør de her ting, er uafhængige ved lov. Så selv om vi i nogle år på udlændingeområdet i ministeriet har opereret med MENAPT-kategorien, er Danmarks Statistik ikke forpligtet til at implementere den.

Tilsvarende er det med det, som jeg fornemmer også ligger i spørgsmålet – altså, når man nu har nogle, der er indvandrere, og så kommer der nogle, der er efterkommere, og hvad så med den generation efter? Skal disse opgøres på samme måde? Og der kan man sige, at det jo i sidste ende er Danmarks Statistik, som har beslutningskraften over, hvordan man indretter de her statistikker, men det gør jo ikke, at vi ikke skal være opmærksomme på det, for jeg synes, det er en super relevant diskussion.

Kl. 12:59

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 12:59

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Mon ikke? Hvis vi vedtager en ny lovgivning her i Folketinget omkring, hvordan vi definerer det, vil Danmarks Statistik selvfølgelig levere på dansk lovgivning. Det tror jeg nu de vil, hvis der var et politisk ønske omkring det.

Grunden til, at det er relevant, er jo, at perioden nu er oppe på 25 år fra lovgivningen i 1983 og til nu. Så det bliver mere og mere relevant, for flere og flere af dem, som man som skolelærer ganske enkelt oplever udeomkring, er registreret fuldstændig som danske, men forældrene taler måske ikke engang dansk. De kan selv dårligt dansk. Der er masser af ting, som ikke gør, at de mennesker ikke stadig væk er en kæmpestor udfordring, men de bliver registreret som fuldstændig danske, også i kriminalitetsstatistikkerne.

Kl. 13:00

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Som jeg i hvert fald har forstået det, kan vi ikke bestemme, hvordan den faglige statistiske opgørelse er, og vi har jo i ministeriet opereret med MENAPT-begrebet i nogle år efterhånden – 4 år, tror jeg, eller i hvert fald 3 år. Og det er ikke noget, man har taget til sig, men det ændrer jo ikke ved, at vi opgør det på den måde, fordi vi synes, det er ekstremt vigtigt, at vi finder ud af, at hvis f.eks. kvinder fra det sydlige Afrika i virkeligheden har høj beskæftigelse, og hvis mænd, der kommer fra Sri Lanka eller Vietnam, i virkeligheden har lav kriminalitet, så skal det jo ikke rodes sammen med det andet, og den her udfordring tror jeg vi er enige om.

Kl. 13:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:01

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak til ministeren for ordene om Danmarksdemokraternes dobbeltbund eller hykleri. Det var jo vederkvægende, og også tak for en meget stærk tale, som jeg hele vejen igennem er enig i.

Det, jeg så bare ikke forstår, er, hvorfor regeringen så bliver ved med at give statsborgerskab til mennesker fra en personkreds, hvor vi ved, at der er problemer, og hvorfra der udgår de problemer som ministeren i sin tale har været inde på. Er det ikke på tide, at vi strammer op og giver færre statsborgerskaber til den personkreds, medmindre de virkelig har vist, at de er assimileret og er blevet danske?

Kl. 13:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:02

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Jo, og det mener jeg også er det, der er sket over de sidste 10-15 år. Altså, jeg var studentermedhjælp herinde tilbage i slutningen af 00'erne, og når man fik lovforslag om indfødsrets meddelelse, var det jo for 80-90 procents vedkommende borgere med udgangspunkt i Mellemøsten, hvor jeg mener, at det, når vi ser på det i dag, er under en tredjedel, der kommer fra Mellemøsten og Nordafrika. De tre største kategorier var sidste gang briter, tyskere og polakker.

Så jeg mener både, at vi har skærpet reglerne, men også, at den persongruppe, som får statsborgerskab, er markant ændret, i forhold til hvordan den var tidligere. Man kan selvfølgelig godt argumentere for, at der er for mange, der får det, men jeg synes nu, vi er lykkedes med at lave en ret stram indhegning af, hvad det er, man skal leve op til, altså at man skal kunne dansk på 9.-klassesniveau, at man skal have beskæftigelse, og at man ikke må have begået kriminalitet og man heller ikke må have fået færdselsbøder på over 3.000 kr., hvad der giver en karenstid. Så jeg synes, vi er et sted, hvor det i dag er rimelig skrapt.

Kl. 13:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:03

Alex Ahrendtsen (DF):

Ja, vi vil jo gerne stramme yderligere. Et andet emne er push back. Vil regeringen og ministeren være med til at arbejde for en push back, ikke bare ved den danske grænse, men også ved den europæiske grænse? For det er jo det store problem, hvis de først er i Europa. Så kommer de til Tyskland, i Tyskland får de så opholdstil-

ladelse, og på et tidspunkt får de et statsborgerskab dernede, og så kan de bare rejse til Danmark. En push back er afgørende for, at vi redder Danmark. Vil ministeren arbejde for det?

Kl. 13:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:03

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Nej, jeg vil ikke arbejde for det push back på den måde, fordi det strider imod idéen om at kunne søge asyl. Men det, som er bedre end at arbejde for en bush back – og det tror jeg sådan set også at hr. Alex Ahrendtsen vil mene – er jo at sørge for, at vi har et asylsystem, hvor vi selv demokratisk beslutter, hvor mange der kommer til landet. Jeg tror nok, at Dansk Folkeparti vil mene, at det skal være meget tæt på nul, og vi vil nok mene, at det skal være en lille smule mere, og så er der nogle, der vil synes, at det skal være meget mere. Men det at få et modtagesystem, som er uden for Europa, vil reelt gøre diskussionen om en push back overflødig.

Kl. 13:04

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Kim Edberg Andersen.

Kl. 13:04

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det, og tak for en god debat i dag, og jeg er jo faktisk blevet mere forvirret, minister, og jeg håber, at ministeren kan hjælpe mig. For det startede med en statsminister og så en minister og derefter en ordfører fra Socialdemokraterne og fra Venstre, der alle sammen sagde, at man ville have en strammere udlændingepolitik, og så gik det jo lidt ud over hr. Mohammad Rona. For jeg er jo nordjyde, og jeg tænkte, at der kun er én tilbage, og at det måtte være ham, og Moderaterne vil også have en strammere udlændingepolitik, og så er jeg igen slået tilbage til nul, og jeg forstår det slet ikke. For hvis det var det, alle regeringspartierne ønskede, så kan jeg jo slet ikke forstå, at vi ikke bare får sat det i gang. Så krydrer ministeren det nu med at sige, at man gør det så godt, man kan, inden for konventionerne, og jeg kan bare mindes, at vi snakkede om, at vi skal have en ambassadør for konventionerne. Så du kan vel godt se, minister, at det er meget vanskeligt, og at det her bare er sådan en gang rundesnak, som jeg har fået igennem 4 timer, og jeg er overhovedet ikke er blevet klogere, og det er svært at gøre mig klogere.

Men vil ministeren ikke alligevel forsøge at forklare mig, hvordan vi kan have en regering, hvor alle er enige om, at der skal strammes, men at der ikke rigtig sker noget? Så kan man komme med alle succestallene, for det er jo det, der kommer nu, og et Støjbergcenter osv., men kan man ikke bare sådan helt faktuelt fortælle, hvorfor det er sådan, at vi har skolelærere i Sønderjylland, der bliver udsat for vold, og hvorfor der stadig væk er kønsopdelt svømning, når nu hele regeringen med et trylleslag kunne ændre det? Og jeg er også sikker på, at mange af de blå partier ville stemme for det.

Kl. 13:05

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:05

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Jeg er ikke enig i, at vi ikke har strammet lovgivningen. Altså, alene det, at vi nu beder kvinder, som har udenlandsk baggrund, om på lige fod med alle andre at arbejde 37 timer om ugen, mener jeg er en meget væsentlig stramning, som ikke er blevet gennemført tidligere. Så kan man selvfølgelig godt diskutere, hvad der er vigtigst, altså

om det er, at man laver nogle meget voldsomme stramninger, som man kan stå og slå ud med armene over hernede i salen, eller om man får implementeret stramninger i lovgivningen, der gør, at vi reelt får sendt folk ud, som ikke har lov til at være her.

Jeg tror nu, at de fleste danskere, også dem i Nordjylland, vil sige, at det egentlig er vigtigere, at vi får sendt folk ud, der ikke har lov at være her, end at vi laver nogle nye regler for, at der er endnu flere mennesker, der ikke må være her. For hvis det ikke bliver implementeret, vil det gå sådan, som det gjorde, dengang hr. Kim Edberg Andersens partiformand havde ansvaret for området, og hvor der var 1.200 mennesker, som sad på Kærshovedgård og andre steder og ventede på at komme ud af landet, og jeg tror da ikke, man får meget ud af at putte nogle flere grupper ind under lovgivningen, hvis det ikke lykkes med at sende dem hjem. Og det er jo det, vi er lykkedes med, for vi har nu en tredjedel af dem, der var, dengang hr. Kim Edberg Andersens formand sad med ansvaret.

Kl. 13:06

Første næstformand (Leif Lahn Jensen): Spørgeren.

Kl. 13:06

Kim Edberg Andersen (DD):

Det er det, vi i håndværkerbranchen kalder efterløb, altså at vi laver noget godt, og at der så er et efterløb, hvor den positive ting kommer, og det er jo så den, som ministeren nyder godt af. For virkeligheden er jo, at man, mens man har strammet udlændingepolitikken, også har fjernet grænsekontrollen. Så det er svært for mig at forstå, hvordan det er en stramning. Kan ministeren ikke forklare mig, hvordan det er en stramning, når man fjerner grænsekontrollen, og når man gør det nemmere at komme ind i landet? Så jeg forstår det ikke, men det kan ministeren vel lige forklare mig.

Kl. 13:07

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:07

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Jamen jeg får jo helt lyst til at tage en tur ned over »æ græns« sammen med hr. Kim Edberg Andersen og købe ind. For så tror jeg, at han vil opdage, at der er grænsekontrol i Danmark, og at der står politimænd nede på grænsen og kontrollerer. Men det må være sådan et internt selvsving, der er sket inde hos Danmarksdemokraterne, at man har bildt sig selv ind, at regeringen har afskaffet grænsekontrollen. Det har vi altså ikke, og den er blevet forlænget i flere omgange, ligesom en række andre europæiske lande, bl.a. Tyskland, Sverige og Norge, også har gjort det.

Kl. 13:07

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 13:07

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Nu var jeg her desværre ikke og kunne høre ministerens tale, fordi jeg var til møde ovre i Ligestillingsministeriet, men jeg hørte, at den faktisk var rimelig god, og det er jo glimrende, og det er godt at høre. Nu blev jeg bare lige foranlediget af det her med, at der faktisk er en grænsekontrol. Jeg var for noget tid siden selv nede ved grænsen sammen med et af mine gode venner, hvor vi kørte frem og tilbage over grænsen, hele vejen fra vestkysten til østkysten, for at se, hvor meget grænsekontrol der egentlig er, og det er rigtigt, at der ved de store veje er en eller anden form for kontrol, men at der ved mange af de små veje overhovedet ingen kontrol er. Altså, man

kan køre direkte over grænsen, uden at der er nogen som helst form for kontrol, og det er der givetvis også rigtig mange der benytter sig af.

Så derfor er jeg bare lidt nysgerrig efter at høre, om ministeren kan bekræfte, at der er rigtig mange grænseovergange, hvor der ikke er nogen som helst form for kontrol. I Dansk Folkeparti ønsker vi selvfølgelig en permanent, konsekvent grænsekontrol, hvor man kontrollerer alle grænseovergange, eventuelt også med brug af teknologi og meget andet, men jeg ved ikke, om Socialdemokratiet deler den ambition. Så det er jeg lidt nysgerrig efter at høre, om de gør.

Kl. 13:08

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:08

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Nej, vi står det samme sted, som regeringen gør, i spørgsmålet om grænsekontrol, og det er, at man skal grænsekontrollere der, hvor de fleste kommer ind. Det er da klart, at jeg, hvis man skal vælge mellem, om man skal lave grænsekontrol på E45, eller om man skal gøre det på en sognevej ude vestpå i Sønderjylland, så synes, at det er mest oplagt at bruge kræfterne der, hvor langt, langt de fleste kommer igennem, hvad enten det så er ved E45 eller det er ved færgerne på Lolland eller andre steder.

Altså, det, jeg opponerer imod i forhold til den diskussion, der er om grænsekontrol, er, at man vil prøve at bilde Folketinget ind, at grænsekontrollen er blevet fjernet. Det er den ikke. Den eksisterer på det samme niveau, som den gjorde før, altså at der er grænsekontrol i Sønderjylland og andre steder rundtom i landet, og det er, fordi der er nogle trusler imod Danmark, som er væsentlige, og som vi selvfølgelig fra regeringens side tager alvorligt.

Kl. 13:09

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:09

Mikkel Bjørn (DF):

Jamen det er jo en sandhed med modifikationer. Grænsekontrollen mod Sverige er blevet fjernet, og det blev lanceret for en måneds tid eller halvanden siden, hvor der var store overskrifter om, at regeringen nu fjerner grænsekontrollen mod Sverige, og der var ministre, der var ude at skrive på Twitter og Facebook, at man nu havde fået mindre grænsekontrol igennem, og at mindre grænsekontrol var en sejr. Så når man samtidig står fast på, at grænsekontrollen slet ikke er blevet fjernet, synes jeg godt nok, det er en sandhed med meget, meget store modifikationer, og jeg synes også, det er bekymrende, særlig set i lyset af Sveriges udvikling med en kolossal bandekriminalitet og bombeattentater og meget andet.

Er det virkelig det, Socialdemokratiet synes er en fornuftig varetagelse af vores sikkerhed i Danmark?

Kl. 13:10

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:10

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Jeg havde opfattet den her debat, som om den handlede om migration og den trussel, der er, og også det antal, der kommer til landet, og det kan være, at jeg ikke har fulgt godt med i timerne, men jeg har aldrig oplevet, at det var fra Sverige og nordfra, vi fik store migrationsstrømme. Det er jo ikke nordmænd og svenskere, der

kommer og søger asyl her i Danmark, men det er som regel folk, der kommer sydfra, og der er det altså grænsen til Tyskland og ikke grænsen til Sverige, som er relevant.

Kl. 13:10

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det fru Zenia Stampe.

Kl. 13:10

Zenia Stampe (RV):

Det er et superupolemisk spørgsmål. Regeringen, eller også var det hr. Frederik Vad, annoncerede en række kommende forhandlinger, bl.a. om social kontrol, og så var der også det her omkring 37 timers arbejdspligt – der var muligvis andre ting.

Kunne ministeren lige ridse op, hvad det er, der ligger i støbeskeen, og så tilkendegive, om der vil blive indkaldt til brede forhandlinger? For mit parti bliver jo sjældent indkaldt, når det handler om udlændingeregler. Det er jo ikke vores valg, hvad vi bliver inviteret til eller ej. Men vi vil i hvert fald gerne tilkendegive, at vi meget gerne deltager i de forhandlinger, som indtil videre er blevet annonceret. Men hvis jeg bare lige kunne få gentaget, hvad det er for nogle forhandlinger.

Kl. 13:11

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:11

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek): Der er jo ikke voldsomt mange forhandlinger på udlændingeområdet, men det er rigtigt nok, at der har været et enkelt forhandlingsforløb. Derudover kommer der et forløb omkring en handlingsplan mod racisme, og der kommer et forløb omkring negativ social kontrol.

Men jeg vil også sige, at sidste gang jeg inviterede en radikal ordfører til forhandling, gik han ud i Ekstra Bladet bagefter og sagde, at han aldrig var blevet inviteret til en forhandling, og at det var løgn, hvad ministeren sagde. Så det er ikke sådan, at jeg bliver meget opildnet til at gøre det igen. Men jeg skal nok huske at invitere fru Zenia Stampe, når det bliver relevant.

Kl. 13:11

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:11

Zenia Stampe (RV):

Det vil jeg gerne love. Jeg vil også sige, at jeg synes, at jeg altid skaber god stemning i forhandlinger. (*Munterhed*). Der er jo ikke mikrofoner; der er ingen grund til at sidde og fremføre et eller andet ubehageligt teater. Jeg håber bare, at vi bliver indkaldt. Vi vil meget gerne deltage i dialogen omkring de her ting.

Kl. 13:12

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:12

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Det er planen. I forhold til det med de 37 timer vil jeg sige, at det jo mest ligger i Beskæftigelsesministeriet, og jeg tænker, at det også er blevet forhandlet tidligere. Så ja, det skal nok blive godt.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ministeren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger, og så går vi til ordfører for forespørgerne, fru Pia Kjærsgaard, til at runde debatten af.

Kl. 13:12

(Ordfører for forespørgerne)

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja ja, jeg kan godt se utålmodigheden, men jeg vil alligevel sige tak for en god debat, og det synes jeg faktisk det har været. Det er den tiende debat om værdipolitikken i Danmark og det, som den muslimske indvandring medfører i forhold til det, som jeg selvfølgelig mener er negativt.

Jeg vil godt sige tak til ministrene, og jeg tilslutter mig hr. Alex Ahrendtsens ord, at det en gang imellem er rart, når de forskellige ordførere får sat lidt ord på det med dobbeltbund. Det tror jeg faktisk jeg vil bruge fremover omkring Danmarksdemokraterne. Så tak for det.

Jeg vil godt sige noget om, hvordan det stadig væk forholder sig. Vi er jo kommet langt. Altså, det indrømmer jeg, men vi er slet, slet ikke kommet langt nok. Men et skridt på vejen er jo altid godt, og der er sandelig sket noget i løbet af de 10 år, siden den her debat blev rejst første gang. Det må man jo bare konstatere, og det er godt. Det er også derfor, at jeg blev spurgt af en journalist i går: Vil du gøre det de næste 10 år? Og jeg svarede umiddelbart spontant ja, og det fortrød jeg egentlig lidt, fordi jeg tænkte: Det håber jeg da ikke. Det håber jeg da virkelig ikke, men hvis der ikke er noget, der ændres, så står jeg her igen de næste 10 år, hvis jeg overhovedet kan stå. Det håber jeg meget jeg kan. Det er vigtigt at holde liv i den her debat, og det er det mit indtryk, at det er samtlige partier faktisk meget enige i, og det glæder mig selvfølgelig, uanset hvordan man ser på det her.

Jeg bliver bare nødt til som afslutning på det her at komme med fakta. Jeg kan ikke nå at komme med dem alle sammen. Hvor lang tid er det, jeg har, formand – 5 minutter? (*Første næstformand* (Leif Lahn Jensen): Ja, det er 5 minutter). Det er ikke lang tid.

Men der er jo utrolig mange fakta om muslimer i Danmark. Der er 200 moskéer. Antallet er vokset markant. 76 pct. af de adspurgte indvandrere og efterkommere fra muslimske lande mener, at det bør være ulovligt i Danmark at kritisere islam. I den almindelige befolkning er det 18 pct. ifølge Ytringsfrihedskommissionen. 20 pct. af de adspurgte indvandrere og efterkommere mener, at religiøse love rangerer over demokratiske. 39 pct. er enige i, at en imam eller en moské er en vigtig institution i deres liv.

35 pct. af indvandrerne og 39 pct. af efterkommerne ønsker at indføre restriktioner i aviser for at beskytte folks religion, mens det kun er 13 pct. af personerne med dansk oprindelse, som er enige. Det er fra medborgerskabsundersøgelsen 2019. 77 pct. af indvandrerne går ind for ligestilling mellem kønnene. Blandt efterkommere og personer med dansk oprindelse er tallet 85 pct.

16 pct. af 18-29-årige indvandrere og efterkommere med ikkevestlig oprindelse i 2020 får begrænset deres frihed og selvbestemmelse af deres familie med hensyn til valg af kæreste og ægtefælle. 22 pct. mener, at kvinder bør være tildækkede. 22 pct. mener, at arrangerede ægteskaber er acceptable.

38 pct. af indvandrere i ghettoområder mener, at homoseksualitet er uacceptabelt. Henholdsvis 36 pct. af indvandrere og 31 pct. af efterkommere mener, at manden er det naturlige overhoved i familien. 8 pct. af indvandrere og efterkommere mener, at det er acceptabelt at opdrage og drenge med mere frihed end piger. 45 pct. finder, at det ikke er acceptabelt for kvinder at have sex før ægteskabet.

Religiøsitet – den er helt galt. Indvandrere og efterkommere er mere religiøse end etniske danskere – det er selvfølgelig godt at

være religiøs – men på en skala fra 1 til 5 er gennemsnittet for begge grupper 3, mens det for etniske danskere er 2,5. Ca. 15 pct. af indvandrere og efterkommere er blevet mere religiøse – mere religiøse! – i de senere år. 24 pct. er enig i, at islam bør fylde mere i det danske samfund – Isam B er jo altså en af dem – f.eks. i skolen og på arbejdsmarkedet.

Det er bare sådan noget, vi er nødt til at forholde os til. Det er virkelig vigtigt. Procenter og tal kan mange gange være kedeligt, men det er virkelig godt, at vi har de her forskellige kommissioner til at belyse det, fordi det giver os noget substans i den her debat, og derfor er det vigtigt, at den fortsætter en rum tid endnu. Det tror jeg desværre, men det tror jeg virkelig, er nødvendigt.

Som sagt vil jeg bare sige tak for debatten. Den har været lang. Der er egentlig også blevet tradition for, at man tager den årlige debat en fredag formiddag, og det synes jeg er meget fint. Den begynder dagen om fredagen, hvor der ikke er mange afstemninger eller forslag inden, og den varer faktisk de her efterhånden 4-5 timer. Så det siger stadig væk mig, at Folketinget, uanset hvilket synspunkt man har, betragter den som værende vigtig, og det kan jeg kun sige tak for.

Kl. 13:17

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er indtil videre en enkelt kort bemærkning, og den er til hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 13:18

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Tak for talen. Jeg er enig i, at tal er vigtige. Dansk Folkeparti har fremlagt en 2030-plan, som jeg synes er dejligt at man har fremlagt. I den fremgår det også, hvor meget man vil spare på udlændingeområdet frem til 2030, og det er 350 mio. kr., altså halvt så meget, som man vil spare på DR. Det undrer mig jo så. Hvad er det så for nogle initiativer, som DF ikke lægger frem, hvis man mener, at der kan spares på alle de her ting på udlændingeområdet, men at man i sin 2030-plan, som jo handler om de overordnede ting, som man gerne vil med økonomien, kun sparer 350 mio. kr. på et integrationsprojekt? Er det alt det potentiale, DF kunne finde?

Kl. 13:18

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:18

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, det er det sådan set ikke. Nu nævner hr. Lars Boje Mathiesen jo selv det med integrationsprojektet, men der er mange, mange andre ting. Så ved jeg godt, at hr. Lars Boje Mathiesen formentlig siger, at det koster 33 mia. kr., og at vi kan bare spare på det sådan og sådan. Det er den nemme løsning. Det kan desværre ikke lade sig gøre. Det så jeg gerne. Jeg så gerne, at det blev skåret ned med 33 mia. kr., som er det, man har opgjort at hele indvandringen koster. Men der må jeg bare sige, at når man fremlægger en seriøs 2030-plan – og det er faktisk det, vi har bestræbt os på – så går den ikke.

Kl. 13:19

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:19

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Nu er tallet så 27 mia. kr., men det er fuldstændig rigtigt, at det kan man ikke bare gøre. Derfor undrer jeg mig også over, at Dansk Folkeparti ser de 27 mia. kr. som et potentiale, altså at hvis man havde gennemført DF's udlændingepolitik, havde man fundet de 27

mia. kr. Nu står ordføreren netop selv og siger, at det ikke kan lade sig gøre.

Jeg kan huske, at da jeg lavede en økonomisk plan for et tidligere parti, jeg var med i, kunne vi netop heller ikke gøre det der. Der var det omkring de der 8-9 mia. kr., man kunne finde. Med resten – det er f.eks. udlændinge, der går i folkeskolen, som så måske ikke går i folkeskolen mere – kan man ikke finde de penge på den måde, som DF vil gøre. Jeg undrer mig over, hvorfor man ser et potentiale på 27 mia. kr., for de penge eksisterer ikke. Man har endda brugt de 13 milliarder af dem på noget moms, som så heller ikke eksisterer.

Kl. 13:19

Første næstformand (Leif Lahn Jensen): Ordføreren.

Kl. 13:19

Pia Kjærsgaard (DF):

Så må hr. Lars Boje Mathiesen jo bare komme med en stor og fuldstændig plan. Det kan hr. Lars Boje Mathiesen gøre som løsgænger. Værsgo, kom bare i gang i stedet for at sidde dernede på bagerste række som løsgænger og være fuldstændig uden politisk indflydelse og bare kværulere. Altså, det synes jeg er dumt.

Nu har vi faktisk haft en god debat. Jeg har stået her og takket ordførerne, og jeg synes, at det egentlig har været konstruktivt på mange områder, og så kommer der sådan en gang – jeg skal nok opføre mig pænt her, men jeg bliver stærkt provokeret; det skal jeg ærligt indrømme – brok fra hr. Lars Boje Mathiesen, som intet tilfører til det danske demokrati.

Kl. 13:20

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 9. april 2024.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Forlængelse af de udvidede frihedsgrader om afkortning af skoleugens længde og målsætningen om fuld kompetencedækning i skoleåret 2024/25).

Af børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye). (Fremsættelse 14.03.2024).

Kl. 13:21

Forhandling

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er fru Astrid Krag fra Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Astrid Krag (S):

Tak for ordet, formand. I de sidste 3 år har kommuner og skoler haft udvidede frihedsgrader. Det har givet dem mulighed for at afkorte skoledagens længde og i stedet for bruge ressourcerne på anden vis, ofte til tovoksenordninger, men også til undervisning i små hold eller turboforløb. Frihedsgraderne har også givet kommunerne mulighed

for at fravige kravet om fuld kompetencedækning. Det har åbnet for færre lærerskift i løbet af skoleugen og flere kendte ansigter, og det kan særlig være vigtigt for børnene i de mindste klasser, at der ikke er alt for mange voksne at forholde sig til.

Det er nogle muligheder, som både skoler og kommuner har været glade for. De har været brugt i udstrakt grad, men de bortfalder ved udgangen af det her skoleår. Vi har været her før, vi har forlænget ordningen tidligere, og nu gør vi det igen med det her lovforslag. Men til gengæld kan vi sige og love hinanden, at det nu er sidste gang, vi gør det, for med aftalen om folkeskolens kvalitetsprogram har vi i folkeskoleforligskredsen besluttet at gøre frihedsgraderne permanente i en udvidet form. Det når vi først at få omsat i lovgivning med virkning fra skolestarten i august 2025, og derfor må vi før sidste gang nu forlænge de midlertidige frihedsgrader med lovforslaget her. Jeg tror slet ikke, jeg skal stå og forholde mig til, hvornår vi kommer til at nå at have lovgivningen på plads med folkeskoleaftalen, for vi har jo næsten lige indgået den. Vi får den i hvert fald ikke på plads i tide, og derfor bliver vi nødt til at forlænge frihedsgraderne.

Vi ønsker fra Socialdemokratiets side helt grundlæggende mere lokal selvbestemmelse og mere frihed til skolerne, så der bliver tid til det vigtigste, nemlig at lære at læse, skrive, regne, udvikle sig, dannes og trives og blive klar til at tage en ungdomsuddannelse. Derfor bakker vi selvfølgelig op om at forlænge frihedsgraderne midlertidigt en sidste gang og ser frem til, at ordningen bliver permanent, og i øvrigt også til, at vi i fællesskab her i salen kommer til at behandle alle de mange andre gode dele af den nye folkeskoleaftale.

Med det siger jeg tak for ordet.

Kl. 13:23

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, og så går vi til den næste, og det er fru Anni Matthiesen fra Venstre. Velkommen.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for det, formand. Med dette lovforslag gennemfører vi forlængelser på to områder, og dermed sikrer vi også, at folkeskolerne kan fortsætte med at kunne konvertere den understøttende undervisning til andre aktiviteter eller til tolærerordninger. Samtidig forlænges den midlertidige ordning om, at kravet for fuld kompetencedækning kan fraviges. Det er simpelt hen nødvendigt, som den tidligere ordfører også sagde, at vi laver den her forlængelse endnu en gang, inden den permanente ordning træder i kraft. Det er selvfølgelig vigtigt, at skolerne også i den her overgangsperiode har de her frihedsgrader, og derfor støtter vi i Venstre selvfølgelig også op om det her lovforslag. Man kan sige, at ja, vi har været her før, og nu står vi her så igen, men jeg er sikker på, at med den folkeskoleaftale, som folkeskoleforligskredsen indgik lige før påske, er det forhåbentlig og formentlig sidste gang, vi kommer til at skulle forlænge det her område. Med dette kan jeg sige, at Venstre bakker op om lovforslaget.

Kl. 13:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Og så er det hr. Sigurd Agersnap fra SF. Velkommen.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Sigurd Agersnap (SF):

Tak for det, formand, tak for ordet. Det er jo, som det også er nævnt heroppe af de foregående ordfører, ikke første gang, at vi forlænger de udvidede frihedsgrader på folkeskolens område. Det har vi været glade for i SF, og det er vi også den her gang. Frihed til skolerne er SF-kernepolitik på skoleområdet. Vi mener, at vores opgave som politikere er at sikre ordentlige rammer om skoledagen, og at lærere og pædagoger og andet personale kan lykkes derude, men at vi ikke skal blande os for meget i indholdet af dagen eller stille for mange faste krav til, hvordan dagen indrettes. Derfor ønsker vi heller ikke, at man fortsætter med et forsøg, men at man gør det mere permanent. Det har vi også sagt de foregående år. Og selv om vi støtter forlængelsen her, og det gør vi, har vi også glædet os over de øgede frihedsgrader, som ligger i den nye skoleaftale, og som jo er permanente.

Men som vi i SF også har sagt tidligere, er vi bekymrede for skoleaftalens finansiering, og for at friheden ikke bare skal være en frihed til at vælge, om man vil skære på undervisningen eller skolefritidsordningen, skal der penge til. Det mener vi fortsat. I aftalen om folkeskolen støder man faktisk på den udfordring, som er afledt af det, vi behandler her i dag, nemlig at man på rigtig mange af landets skoler allerede har finansieret flere timer med to lærere eller pædagoger ved at skære i den understøttende undervisning. Den frihed har vi givet de foregående år, og den frihed har man brugt mange steder. Men de penge, der kommer fra den omdannelse af den understøttende undervisning, er også det, man vil finansiere skoleaftalen med. Der deler vi i SF den bekymring, som bl.a. Danmarks Lærerforening har, at det vil betyde, at man kan risikere, at tolærerordninger og timer til gode inklusionsinitiativer vil blive nedlagt ude på skolerne. Den frygt deler vi. I SF støtter vi den øgede frihed til skolerne. Det gør vi i skoleaftalen, og det gør vi også i det her lovforslag. Men lovforslaget viser også det paradoks, at finansiering til folkeskolen er afgørende for, om man reelt får frihed. Med det sagt, støtter vi i SF lovforslaget.

Kl. 13:26

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Og så er den næste fru Helena Artmann Andresen fra Liberal Alliance. Velkommen.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Helena Artmann Andresen (LA):

Tak for det. Med det her lovforslag forlænger vi de udvidede frihedsgrader, som folkeskolerne har haft, og det bakker vi selvfølgelig op om i Liberal Alliance. Det er omkring den understøttende undervisning, og om målsætningen om fuld kompetencedækning kan fraviges. I Liberal Alliance er vi store tilhængere af frihed og lokal styring ude ved fagpersonerne, og selvfølgelig skal de her frihedsgrader føres videre, indtil den nye folkeskoleaftale træder i kraft, hvor understøttende undervisning helt fjernes og erstattes af skolens timebank, og hvor man må fravige kompetencedækningen i indskolingen, i forbindelse med at børnene får færre voksne at se i løbet af en dag.

Helt generelt ønsker vi i Liberal Alliance mere frihed på skoleområdet. Vores ambition er, folkeskolerne på længere sigt bliver selvejende, og at folkeskolen kommer tilbage til at være folkeskole og ikke længere kommuneskole. Som sagt bakker vi op om det her forslag, selv om vi helst så, at beslutninger alene blev truffet af skolerne, og at kommunerne ikke var inde over. Tak for ordet.

Kl. 13:27

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren og går til den næste ordfører, fru Karina Adsbøl fra Danmarksdemokraterne. Kl. 13:27

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DD):

Tak for det, formand. Jeg skal lade være med at gentage alt det, min kollegaer har sagt, men sige, at Danmarksdemokraterne grundlæggende bakker op om øget frisættelse af folkeskolen og derfor også støtter det her forslag om at forlænge frihedsgraderne, så skolerne kan tilrettelægge undervisningen på en måde, der tager afsæt i den lokale virkelighed og børnenes behov. Samtidig kan vi også konstatere, at kommunernes tilbagemeldinger er positive, ligesom de foreløbige delevalueringer af ordningen også grundlæggende peger på opbakning fra pårørende, børn og elever. Og derfor bakker vi i Danmarksdemokraterne også op om, at frihedsgraderne forlænges.

Derudover har vi haft besøg af en skole i Mørkøv. De har været inde at fortælle, hvor positivt det her frihedsforsøg har været for dem, herunder også at de har kunnet mærke det i forhold til sygefravær for elever og personale, og at den faglige trivsel er blevet bedre. Så det har i hvert fald været rigtig positivt for dem. Og derfor støtter vi også en forlængelse af frihedsforsøget.

Kl. 13:28

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Vi går videre til hr. Lars Arne Christensen. Velkommen.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Lars Arne Christensen (M):

Tak for ordet, formand. Moderaterne har fra begyndelsen været båret af idéen om, at vi skal frisætte velfærdsinstitutioner fra politisk detailregulering. For os er frisættelse mere end blot frisættelse for frisættelsens skyld. I Moderaterne vil vi gennemføre en forvaltningsreform, der frisætter de nære velfærdsinstitutioner fra politisk detailregulering. De nære velfærdsinstitutioner skal have frihed til og ansvar for at løse deres opgaver på deres egen måde med fuldt fokus på en effektiv og fornuftig drift. Men igennem lang tid har vi desværre vedtaget for mange love og regler, skabt endeløse papirbunker og spundet et bureaukratisk spindelvæv, som har dannet en byzantinsk labyrint af statslige, kommunale og regionale systemer, som det er svært at navigere i. For os i Moderaterne handler det om at give tilliden tilbage til det nære, til lokale medarbejdere og ledere, der kender deres institutioner bedre, end vi gør herinde på Christiansborg. Det er en ambition, der deles ikke kun af resten af regeringen, men også bredt blandt Folketingets partier.

I dag behandler vi L 131, der forlænger de udvidede frihedsgrader til folkeskolen. Det er et skridt i den rigtige retning. Det er tredje gang, at de udvidede frihedsgrader til folkeskolen forlænges. Første gang var i juni 2021 og siden hen er de forlænget år efter år her fra Folketingets side. Med lovforslaget forlænger vi muligheden for at konvertere understøttende undervisning til andre aktiviteter lokalt. Det kan være tolærer- og tovoksenordninger, flere fagtimer, holddannelser og andre tiltag, som er egnede til at understøtte elevernes faglige udvikling.

Desuden indeholder lovforslaget også muligheden for at fravige kravet om fuld kompetencedækning. Det betyder, at skolerne lokalt får mulighed for at fravige målsætningen om, at lærerne skal have undervisningskompetence i de fag, de underviser i. Det er ud fra et pædagogisk hensyn, der betyder, at eleverne har samme lærer i løbet af en skoledag, det såkaldte fålærerprincip. Ambitionsniveauet for frisættelsen rammer ikke nødvendigvis det niveau, som vi ønsker i Moderaterne. Derfor er vi også meget glade for, at vi netop har afsluttet forhandlingerne om et kvalitetsprogram for folkeskolen, hvor vi tager frisættelsen et stort skridt videre. Moderaterne støtter derfor også dette lovforslag. Tak for ordet.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren og går videre til den næste ordfører, fru Lise Bertelsen fra Det Konservative Folkeparti. Velkommen til.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Lise Bertelsen (KF):

For ordet, formand. Jeg kan jo ikke skjule, at det er med et smil på læben, jeg står på talerstolen i dag, fordi vi netop har indgået den nye aftale for folkeskolen om at afskaffe understøttende undervisning og indføre permanente frihedsgrader. Det er blevet efterlyst i årevis, og vi i Det Konservative Folkeparti har kæmpet for det.

Vi giver med frihedsgraderne skolerne og lærerne endnu større mulighed for at tilrettelægge en undervisning ud fra lokale behov og ønsker, hvor eleven er i centrum, og hvor lærernes faglige kompetencer danner grundlag for undervisningen. I den nye aftale for folkeskolen har vi vægtet kompetencedækning, altså at lærerne er uddannet til det, de underviser i, særlig på mellemtrinnet og i udskolingen, hvor det i indskolingen har været vigtigt med få velkendte voksne og det tryghedsskabende, der ligger i det.

I Det Konservative Folkeparti har vi tillid til lærerne og det pædagogiske personale ude på skolerne, og derfor bakker vi op om en forlængelse af de udvidede frihedsgrader i skoleåret 2024/25 og ser frem til permanentgørelsen med den nye aftale for folkeskolen. Tak for ordet.

Kl. 13:32

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi går videre til den næste, og det er fru Anne Hegelund fra Enhedslisten. Velkommen.

Kl. 13:32

(Ordfører)

Anne Hegelund (EL):

Tak. I Enhedslisten er vi helt med på at slippe folkeskolen fri fra den politiske spændetrøje, den fik på med folkeskolereformen. Vi vil stadig gerne lade kommunerne gøre skoledagen kortere, og jeg skulle også hilse fra Alternativet og sige, at de også støtter op om lovforslaget. Vi synes, det er godt, at forligspartierne med den nye folkeskoleaftale endelig har fået taget hul på at rydde mere grundigt op i den stramme styring fra Christiansborgs side af, men det er bare træls, at der ikke følger nok nye penge med, og at også SF har været sat uden for døren i forhandlingerne. Godt, de andre partier er blevet klogere i løbet af de sidste 10 år, men det kunne være dejligt, hvis de den her gang lyttede, når vi siger, at det med at sætte kommunerne i en alt for klemt økonomisk situation gør det nærmest umuligt at løfte kvaliteten ude på skolerne. Det gør det svært at være elev og lærer i folkeskolen, og det har fået alt for mange lærere til at kaste håndklædet i ringen, at alle de partier, der stod bag folkeskolereformen, stjal lærernes forberedelsestid for at finansiere den længere skoledag.

Reformen var underfinansieret dengang, og det er skoler mod stadig, og det retter det her forslag ikke op på. Godt, at det gav kommunerne mulighed for at køre videre med kortere skoledage og bruge timerne på f.eks. ordninger med to voksne i klassen, helst to lærere eller en lærer og en pædagog. Men færre unge tør vælge en fremtid som folkeskolelærer, når der bliver skåret på skolerne ude i kommunerne, og det får også flere forældre til at vælge folkeskolen fra. Vi skal have vendt udviklingen med, at flere sender deres børn på privatskole eller må lave deres landsbyskole om til en friskole, når kommunerne lukker den for at få pengene til at række. Den her lappeløsning, som vi jo er for, fordi den har været midlertidig, har givet mulighed for at korte skoledagen ned, men mange steder er det

desværre endt med at gå ud over kvaliteten i sfo'en, som på grund af kommunernes alt for stramme økonomi er endt med at skulle holde længere åbent nu, hvor børnene ikke længere havde helt så sent fri fra skole, uden at der er fulgt timer med til at løse den opgave. Fritidspædagogikken skal ikke sættes under mere pres, den skal have et løft, for at flere unge får mod på at blive pædagog. Og både pædagoger og lærere skal have gode rammer for at kunne gøre deres arbejde ordentligt og med faglig stolthed. Der skal være økonomi til, at børn kan være børn og få et pusterum med plads til at lege med hinanden, have det sjovt og lave det, de synes er spændende, hvor fokus er på, om de har det godt, og ikke på, om de klarer godt ovre i skolen.

De kortere skoledage var et lille, men vigtigt første skridt i den rigtige retning. Træls, at økonomien ude i kommunerne så spænder ben for, at det kommer til at gøre en stor forskel for børnene, hvis de får mindre voksenkontakt i sfo'en, fordi de får mere ovre i skolen. Det var meningen, at det her med at binde pengene til skolen skulle sørge for, at de ikke blev brugt til at lappe huller andre steder i kommunens budget, men ude på mange skoler er økonomien så gennemhullet, at det lægger man nok ikke så meget mærke til.

Jeg tænker i hvert fald, at det er lidt en bekymring for os, at aftalepartierne nu vil åbne op for, at de her timer fra den kortere skoledag også kan bruges til at kompensere sfo'erne fuldt ud for den længere åbningstid, hvilket jo lyder godt, men det er bare ikke okay at sætte skolerne i sådan et urimeligt dilemma, hvor lederen er nødt til at vælge mellem at skære på den almindelige undervisning eller f.eks. de her tovoksenordninger, som pengene er blevet brugt på. For hvis de lader dem køre videre, er alternativet at lade det gå ud over fritidspædagogikken, at skoledagene er blevet kortere, fordi der ikke er penge nok i kommunekassen.

Så jeg vil sige, at vi støtter det her forslag, og vi synes, at der er mange gode takter i den nye folkeskoleaftale, men jeg kunne virkelig godt tænke mig at vide, om ordførerne for de partier, der er med i aftalen, virkelig synes, det er okay at tørre ansvaret for at vælge mellem den almindelige undervisning og fritidspædagogikken af på skolerne. Og så er der jo den her bekymring, som regeringen har, for de stigende udgifter til specialundervisningen og ønsket om, at flere elever skal kunne trives i den almindelige undervisning, og det kan jeg ikke få til at hænge sammen med de økonomiske prioriteringer. Hvis der kan findes penge til skattelettelser til de rige, må der også være råd til at sørge for, at vores alle sammens børn har det godt og kan blive glade for at gå i skole, uden at der skal vælges mellem, om man skal skære på deres undervisning eller deres fritid.

Kl. 13:37

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er et par korte bemærkninger, så jeg skal bede ordføreren om at give lidt endnu. Den første er til hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 13:38

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Jeg synes, ordføreren frikender kommunerne ret meget. Det er jo dem, der står for økonomien for folkeskolen. Der er lavet talrige analyser. Hvert eneste år bliver der opgjort noget, der hedder kommunepotentiale. Det vil sige, at hvis kommunerne er blevet drevet mere effektivt og billigere i administration, centraladministration og ledelse, så kunne det frigøre midler. Det sidste tal var et godt stykke over 30 mia. kr., som kommunerne på den måde kunne frigive. Synes ordføreren ikke, det er rimeligt, at kommunerne strammer op og bruger færre penge på administration og måske på sjove kulturprojekter og alt muligt andet og så bruger pengene på den grundlæggende kernevelfærd?

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:38

Anne Hegelund (EL):

Nu kommer jeg jo selv direkte ind i Folketinget fra socialforvaltningen som socialrådgiver, så jeg synes da, det kunne være en rigtig god idé, hvis der kom bedre ledelse ude i kommunerne og der blev prioriteret at bruge penge på kerneopgaven i stedet for på meningsløst bureaukrati.

Men til det her med at tro, at man bare kan effektivisere i det offentlige, som om det var en virksomhed, der gik ud på at tjene penge og ikke handlede om vores alle sammens velfærd, kan jeg bare sige, at hver gang der kommer sådan en plan om, at nu skal man afbureaukratisere og effektivisere, har jeg som socialrådgiver oplevet, at det endte med en ny stak papirer og flere spørgsmål og egentlig mere bureaukrati. Så jeg tænker, at den der afbureaukratisering er nødt til at komme fra neden, og det handler om, at der skal være flere kollegaer og bedre tid til kerneopgaven og måske også mere medarbejderindflydelse og mere indflydelse til borgere.

Kl. 13:39

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:39

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Ja, det er jeg fuldstændig enig i. Men nu er kommunepotentialet baseret på, at der er nogle kommuner, som bedre til at gøre det her. Den bedste kommune i Danmark til det her f.eks. er Vejle Kommune. Så det er jo ikke, fordi det er noget, vi siger inde fra Christiansborg – noget hokuspokus, der ikke kan lade sig gøre. Der er altså kommuner, som lykkes med det her. Der siger vi så bare, at hvis de dårligste kommuner kunne lære af de bedste kommuner, så ville det frigive alle de her midler, som man så kunne bruge på en folkeskole, som jeg er helt enig i trænger til et løft.

Kl. 13:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Anne Hegelund (EL):

Jeg tror bare ikke, at de kommuner, som ifølge kommunepotentialet gør det dårligst, kommer til at gøre det meget bedre, uden at der følger bedre økonomi inde fra Christiansborg med.

Kl. 13:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det fru Helena Artmann Andresen.

Kl. 13:40

Helena Artmann Andresen (LA):

Tak for det. Jeg vil gerne svare på spørgsmålet, som Enhedslistens ordfører stillede os, der er med i forligskredsen. Jeg synes, det er helt okay, at der ligger en lokal prioritering derude af, om man gerne vil have lidt længere skoledag, eller om de skal være kortere, og at man så dermed kan finde ud af, hvor mange penge der skal gå til sfo'erne. Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at Enhedslistens ordfører taler den her nye skoleaftale så meget ned. Vi var heller ikke med i folkeskolereformen, og det, vi har gjort, er faktisk at rulle store dele af folkeskolereformen tilbage. Vi har været nogle borgerlige partier i den forligskreds, der virkelig har kæmpet benhårdt for de kortere skoledage, som Enhedslisten så heldigvis ser positivt på.

Jeg vil også sige, at jeg også synes, det er trist, hver gang der en folkeskole, der lukker, og så åbner der en friskole, på grund af at kommunen ikke kan finde ud af at prioritere pengene til folkeskolen. Jeg synes, det er meget mere retfærdigt, hvis den folkeskole lukker, fordi den ikke har kunnet finde ud af at tiltrække elever nok og drive sin egen økonomi. Det er derfor, vi bl.a. i LA foreslår, at folkeskolerne skal være selvejende. Men jeg synes godt nok, det er ærgerligt at tale den aftale så meget ned.

K1. 13:41

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:41

Anne Hegelund (EL):

Nu starter jeg med at sige, at jeg synes, det er godt, at man endelig kommer i gang med at få ryddet godt og grundigt op efter reformen. Det, jeg taler ned, er økonomien i aftalen, som jeg er bange for kommer til at betyde, at de gode intentioner i aftalen ikke kommer til at blive til virkelighed ude på skolerne. Det er heller ikke så meget det her med, om man skal vælge mellem en længere eller kortere skoledag og så åbningstiderne i sfo'en. Det er mere, om der skal være nok lærere eller nok pædagoger.

Kl. 13:41

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:42

Helena Artmann Andresen (LA):

Folkeskolen har ca. 49 mia. kr., og jeg synes, det er vildt, at fordi man bruger nogle af de millioner, der er i skolen, og rokerer lidt rundt på dem, så kan folkeskolen lige pludselig slet ikke hænge sammen. Det er, som om de penge, man bruger nu på folkeskolen, er totalt fredede og skal blive ved med at blive brugt på den måde, de bliver brugt på i dag, ellers kan det ikke hænge sammen. Jeg forstår ikke helt logikken.

Jeg er enig i, at kommunerne ikke prioriterer nok penge til folkeskolen, og det synes jeg også er virkelig ærgerligt. Det er igen derfor, vi i LA foreslår selvejende folkeskoler, så vi kan komme uden om den her problematik.

Kl. 13:42

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Anne Hegelund (EL):

Jeg synes jo også, det er en god idé, at beslutninger skal træffes mest muligt ude lokalt, også prioriteringerne ude i kommunerne og ude på skolerne. Men det kræver jo, for at det skal føles meningsfuldt at få det ansvar og den frihed, at der faktisk følger penge nok med til, at det gør en forskel; at man ikke bare skal sidde og vælge mellem, om man helst vil skære på pædagoger eller lærere, den almindelige undervisning eller fritidspædagogikken.

Kl. 13:43

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så er det fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:43

Anni Matthiesen (V):

Jeg synes egentlig, Enhedslistens ordfører talte lidt imod sig selv i selve ordførertalen, for ordføreren indledte med at sige, at Enhedslisten egentlig siger, at det er så godt med al den her frihed, også til at man selv nu kan få lov til at træffe nogle lokale beslutninger. Og

det er jo faktisk netop det, vi nu har givet mulighed for, når vi får det her indført. Det er, at man selv kan træffe beslutninger om, hvordan man vil anvende de midler i timebanken. Anerkender Enhedslistens ordfører ikke, at det faktisk netop er at give lokal frihed til at kunne prioritere?

Kl. 13:43

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Anne Hegelund (EL):

Jo, det anerkender vi, og vi synes også, timebanken er en rigtig god idé. Vi kunne bare godt tænke os, at der var flere penge eller flere timer i den timebank, sådan at det beslutningsrum, man får derude, ikke blev så klemt, og at man ikke behøvede at skulle helt derned, hvor det handler om, om vi så skal skære de tovoksenordninger, vi lige har fået, væk, for at det ikke skal gå ud over fritidspædagogikken, at man gør skoledagen kortere. Altså, jeg tænker bare, at det ikke er det vilde kvalitetsløft, der er i de valgmuligheder.

Kl. 13:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:44

Anni Matthiesen (V):

Jeg ved jo godt, at det altid er sådan, når Enhedslisten står på talerstolen, at så er der aldrig penge nok, og man ønsker altid flere penge. Hvornår er der så nok penge ifølge Enhedslisten?

Kl. 13:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Anne Hegelund (EL):

Det er der, når det ikke er økonomien, der spænder ben for, at lærere og pædagoger kan gøre deres arbejde ordentligt og med faglig stolthed, og at børn kan gå i skole og være glade og lære noget. Så jeg tænker, at der er penge nok, hvis det ikke er økonomien, der spænder ben for det længere.

Kl. 13:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så siger vi tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Vi går til den næste. Det er hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti. Velkommen til.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak, formand. Dansk Folkeparti er jo med i skoleforligskredsen, og vi støtter selvfølgelig også denne forlængelse af frihedsgraderne, så vi får en god overgang til den nye skoleaftale. Og så har jeg bare lige en faktuel oplysning: SF forlod selv skoleforhandlingerne. De er ikke blevet smidt ud. De forlod dem selv.

Kl. 13:45

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi går til den næste, og det er hr. Lars Boje Mathiesen, uden for grupperne. Velkommen.

(Privatist)

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Det her kan være sådan en lille forsmag på den anden reform, som kommer. Det er, for at det lige kan bære os over i den næste, og det er sådan set fornuftigt nok, så jeg kommer også til at støtte det her. Det har jeg ingen problemer med.

Jeg vil godt adressere det, som Enhedslisten gerne vil debattere, og det er det omkring midlerne, der bliver prioriteret i kommunerne, for jeg tror ganske enkelt ikke, at ordføreren forstår kommunepotentialet. Og det er jo, at der er kommuner, som bliver drevet administrativt dyrere, altså kommuner, der bruger flere penge på centraladministration og ledelse, som jeg tror vi er enige om ikke giver den samme værdi, som hvis pengene blev brugt ude decentralt til den grundlæggende kernevelfærd. Og der er det bare, jeg tillader mig at sige, at de kommuner, som bliver drevet dyrest med hensyn til centraladministration og ledelse, burde bruge nogle af de penge ude på skolerne, daginstitutionerne og plejehjemmene i stedet for at bruge dem på administration og ledelse.

Men nogle kommuner insisterer på stadig væk at bruge flere penge på administration og ledelse og sjove kulturprojekter. Jeg kommer selv fra Aarhus Kommune, hvor man brugte 0,5 mio. kr. på at fejre fødselsdag for en bygning – og jeg er ked af at sige, at det er en socialdemokratisk kommune. Og nu skal der være en offentlig samkørselsapp, og man har købt sådan en hvilapp, så folk kan falde i søvn om aftenen, som også er offentligt finansieret. Altså, det har intet med grundlæggende kernevelfærd at gøre. De har farvelys på cykelstierne og løbestierne og offentligt finansierede jordbærbede, som ikke blev til noget, fordi folk tissede på dem.

Altså, der bliver brugt så mange penge ude i kommunerne på alt muligt frås og alt muligt, man ikke burde gøre. Så hvis kommunerne begyndte at prioritere alle de midler, som de faktisk får inde fra Christiansborg, på den grundlæggende kernevelfærd, kunne der leveres en langt bedre kernevelfærd, både for de ældre og de unge og de syge og de handicappede ude i kommunerne. Der er masser af penge derude, men de bliver bare prioriteret forfærdeligt. Og så har vi den situation, hvor borgeren derude oplever – og jeg er fuldstændig enig – de her nedskæringer på den grundlæggende kernevelfærd. Det kan både være de ældre, der oplever, at de ikke kan få gjort rent, eller at badene bliver kortet ned, og det kan være besparelser ude på skolerne, hvor de fjerner kantiner og alt muligt andet.

Men det er ikke, fordi midlerne ikke er der. Vi har verdens højeste skattetryk. Der bliver givet endnu flere penge ud til kommunerne. De politikere, der er derude, bruger bare pengene på noget forkert. Jeg kan huske sidste gang, man tilførte kommunerne flere penge, i 2016 eller 2017 tror jeg det var, hvor man også lavede et stort løft, og der man gav 2,3 mia. kr. mere ud. Og 125 mio. kr. ud af de 2,3 mia. kr., man gav ud – det var godt nok under en borgerlig regering – blev brugt til øget administration og ledelse. Altså, en fjerdedel af de midler, som kom fra Christiansborg, vælger kommunalpolitikere derude at bruge på administration og ledelse. Så synes jeg, det bliver en smule hyklerisk, når de samme borgmestre står og klager i Folketinget over, at de mangler penge. Så kan de begynde at bruge dem, de har fået, ordentligt. Tak for ordet.

Kl. 13:48

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til hr. Lars Boje Mathiesen, og så går vi til børne- og undervisningsministeren. Velkommen.

Kl. 13:48

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Tak til formanden for ordet, og tak til ordførerne for debatten. Den 17. november 2023, altså lige før jul, indgik regeringen sammen

med Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti en aftale om at forlænge de udvidede frihedsgrader på folkeskoleområdet i næste skoleår, altså skoleåret 2024/25.

I de seneste tre skoleår har kommuner og skoler haft midlertidig frihed til at afkorte skoleugen. De kan konvertere al den understøttende undervisning til andre aktiviteter i undervisningen. Det kan f.eks. være tovoksenordninger, undervisning i små hold eller turboforløb. Herudover har kommunerne mulighed for at fravige målsætningen om fuld kompetencedækning, så klasserne i højere grad kan have de samme lærere i løbet af skoledagen. Men de muligheder, altså frihed til at forkorte skoleugen og fravigelse af det, vi kalder fuld kompetencedækning, bortfalder med udgangen af det igangværende skoleår. Skolerne har sat pris på den her frihed til at tilrettelægge undervisningen ud fra, hvad der giver fagligt bedst mening for deres elever, og der er også fortsat behov for og et stort ønske om fleksibilitet, så de kan skabe de rammer, der løfter fagligheden og sikrer en god trivsel for både elever og ansatte.

Med det lovforslag, vi diskuterer i dag, vil kommunerne fortsat i skoleåret 2024/25 have mulighed for at afkorte skoleugens længde med al tiden til understøttende undervisning, og derved kan skolerne prioritere andre aktiviteter, der udløser et tilsvarende personaleforbrug i undervisningen, hvis skolen vurderer, at det er den rigtige løsning for at sikre klassens faglige udvikling. Kommunerne får i skoleåret 2024/25 også fortsat mulighed for at fravige kompetencedækningsmålsætningen, så skolerne kan prioritere pædagogiske hensyn, f.eks. få lærere-princippet, hvor klasserne i højere grad har de samme lærere i løbet af skoledagen.

Jeg er glad for, at folkeskoleforligskredsen netop har indgået en aftale – jeg tør også godt sige en reform af folkeskolen – hvori der indgår en permanent ordning for skoleugens længde. Da den permanente ordning først vil kunne få virkning fra august 2025, mener vi, at det er fornuftigt med en 1-årig forlængelse af de midlertidige frihedsgrader. Regeringen ønsker lokal frihed til skolerne, og regeringen vil sætte folkeskolen fri, så det vigtigste kommer i fokus: de basale færdigheder, børnenes udvikling, dannelse, trivsel og forberedelse til en ungdomsuddannelse. Derfor vil jeg godt takke for den brede opbakning, der har været til lovforslaget. Tak for ordet.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ministeren. Der er ingen korte bemærkninger. Tak. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af lov om forberedende grunduddannelse, lov om institutioner for forberedende grunduddannelse, lov om kommunal indsats for unge under 25 år og forskellige andre love. (Mere fleksible rammer til at tilrettelægge forbered-

ende grunduddannelse, smidigere overgang til den forberedende grunduddannelse m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye). (Fremsættelse 20.03.2024).

Kl. 13:51

Forhandling

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Forhandlingen er hermed åbnet, og den første ordfører er fru Astrid Krag fra Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 13:52

(Ordfører)

Astrid Krag (S):

Tak for ordet, formand. Jeg har set meget frem til, at vi skal behandle det her lovforslag i dag, og jeg kan vel også godt i den her sluttede kreds afsløre, at da formanden, som også er gruppeformand i den socialdemokratiske gruppe, læste titlen på lovforslaget højt i vores gruppe, så kunne jeg ikke lade være med at spørge, om det lovforslag dog ikke bare kunne hedde »Gennemførelse af den fantastiske fgu-aftale, vi har lavet« i stedet for det der meget lange og snørklede. Men det korte af det lange er jo, at vi er samlet her i dag for at gøre præcis det, nemlig udmønte en rigtig god aftale, som vi heldigvis er og blev rigtig bredt enige om her i Folketinget.

Fgu'en, den forberedende grunduddannelse, er et fantastisk tilbud for de 43.000 unge – i hvert fald nogle af dem – som står uden for fællesskabet, fordi de ikke er under uddannelse eller i arbejde. Det er unge, som har slået sig på livet, som ikke er gået den lige vej, som har problemer, også nogle af dem i den tunge ende, som har haft en hård opvækst, og som slås med et sårbart sind og har svært ved at finde vej ind i voksenlivet af mange forskellige grunde. De her unge er lige så forskellige som alle andre unge, men de rummer hver især et potentiale, som vi som samfund simpelt hen ikke er lykkedes med at udfolde. Det skal vi gøre bedre.

Fgu er hovedvejen for de her unge. Det er et forløb, der kan hjælpe dem tilbage på sporet og godt på vej, og som gør, at de kan blive del af et fællesskab, være til gavn, mærke, at der er nogle, der mangler dem, hvis de ikke møder op. Siden fgu blev oprettet i 2017, har vi set resultater, der taler for sig selv. Syv ud af ti af de her elever, som har afsluttet deres fgu-forløb, er nemlig videre på en ungdomsuddannelse eller i et job 4 måneder efter. Det er virkelig positivt og opløftende. Det er godt for hvert enkelte unge menneske, der dermed finder sin vej, og det er godt for vores samfund, at ingen står udenfor.

Men træerne vokser som bekendt ikke ind i himlen. Bl.a. har aktiviteten ikke været helt så stor, som man havde forventet fra start, og der har været visse opstartsvanskeligheder og børnesygdomme. Flere af de udfordringer tager vi livtag med nu. I november indgik vi – et bredt flertal – en aftale om at styrke den forberedende grunduddannelse og sikre ro om institutionernes økonomi. De dele af aftalen, som kræver lovændring, udmønter vi med lovforslaget her. Vi sender et klart signal om, at fgu er hovedsporet for unge uden uddannelse og job, og et tydeligt signal om, at det er en fælles opgave mellem stat og kommuner at få de her unge med i fællesskabet. Fremover vil staten påtage sig 55 pct. af udgifterne til fgu frem for de 35 pct., som dækkes i dag. Det forventer vi vil betyde noget for, hvor mange unge der får tilbuddet.

Samtidig sikrer vi med lovforslaget her en bedre og mere smidig overgang til fgu for elever allerede i 9. klasse. For der er elever, for hvem det allerede dér står klart, at de ikke vil kunne påbegynde en ungdomsuddannelse efter hverken 9. eller 10. klasse. De kan fremover allerede i 9. klasse blive tilbudt en målgruppevurdering, som det hedder, så de i den sidste del af deres skoletid har noget

godt at se frem til og et klart fremtidssigte efter deres skoletid. Det kan være afgørende, hvis man ellers ikke rigtig har fundet sig tilpas i enten det sociale eller det faglige i den skole, man går på.

Så styrker vi med lovforslaget fgu-skolernes bestyrelser. For der er brug for tydelige ledelser, som har gode muligheder for at udvikle skolerne efter lokale behov. Med lovforslaget får institutionerne mere fleksible rammer til lokalt at tilrettelægge en frihed, der kommer under ansvar, for vi stiller samtidig krav til, at fgu-bestyrelserne har fokus på resultater. De skal fremover fastsætte klare målsætninger for, hvor mange elever der kommer videre i uddannelse eller beskæftigelse, og de skal løbende holde øje med de resultater.

Så skal skolerne med lovforslaget fremover kunne beslutte, at forløb på basisniveau laves om til korte og introducerende forløb, så eleverne kan komme direkte ind på det uddannelsesspor, de har valgt, uden for mange omveje. Det vil gøre det lettere for eleverne at knytte sociale bånd, og det er vigtigt for mange af de her unge. Vi håber også, at det kan styrke det faglige miljø og kvaliteten af undervisningen, fordi der bliver mere tid på selve sporet.

Ud over det giver vi med lovforslaget fgu-institutionerne friere rammer for udbuddet af agu-sporet, ligesom vi åbner for, at skolerne kan oprette transportordninger. Det kan være den afgørende faktor for nogle unge, for at de lykkes, at de har en lettilgængelig måde at komme i skole på. Vi styrker også egu-sporet ved at skabe bedre muligheder for adgang til at forlænge uddannelsen, vi permanentgør den statslige refusion for udgifter til egu-elevers højskoleophold, ligesom eleverne vil få dækket deres udgifter til skoleophold eller certifikater. Elever vil også få mulighed for længere sammenhængende perioder og større fleksibilitet for perioder med erhvervstræning til gavn og glæde for både eleverne og virksomhederne.

Det sidste, jeg vil fremhæve, er, at vi med forslaget her ligestiller fgu med de andre ungdomsuddannelser, når det kommer til seksualundervisning. For det har alle unge på tværs af uddannelser gavn af. Alt i alt er det lovforslag, der rummer en række af de rigtig gode elementer fra en meget vigtig aftale, og som styrker fgu som hovedsporet for de unge i vores samfund, som har allersværest ved at finde deres vej. Det vil vi selvfølgelig meget gerne bakke op om fra Socialdemokratiets side, så det er en glad ordfører, der siger tak for ordet.

Kl. 13:57

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi går til den næste ordfører, og det er fru Anni Matthiesen fra Venstre. Velkommen.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. Jeg får næsten lyst til at indlede med at sige tak for roserne, for jeg kan jo starte med at sige, at jeg var en af dem, som var med til at sidde i det forhandlingslokale i 2017 i mange, mange timer til mange, mange møder for netop at få skabt den her nye fgu-uddannelse. Det, vi så er i gang med i Folketingssalen i dag, er jo egentlig at justere de ting, som ikke fungerer helt så godt, og det er helt naturligt, når man laver sådan en stor ny ungdomsuddannelse, at der er nogle ting, man efterfølgende er nødt til at tilpasse – det kan ikke undgås. Derfor er jeg selvfølgelig også glad for det lovforslag, vi behandler lige nu, for det vil jo så være med til at gøre det endnu bedre for fgu-uddannelserne og forhåbentlig også smitte positivt af på de unge mennesker derude.

Det er meget positivt, at vi med lovforslaget som sagt både smidiggør overgangen til fgu-uddannelserne, at vi indfører en udvidet brobygning på fgu-uddannelserne, og at vi også indfører en mulighed for målgruppevurdering af eleverne allerede fra 9. klasse. Så håber jeg meget, at de her initiativer også betyder, at fgu-uddannelserne kan forberede endnu flere unge til at starte på en uddannelse eller til at komme ind på arbejdsmarkedet.

Vi står lige nu med en rigtig stor gruppe unge mennesker, som desværre står uden job og uddannelse, og derfor er fgu-institutionerne også utrolig vigtige. De er med til at gribe mange af de her unge og få sporet dem ind på den rigtig den rigtige vej, så det på den måde kan undgås, at de måske havner på offentlig forsørgelse i årevis. Jeg har hørt om mange af de her udfordringer, når jeg har besøgt rigtig mange fgu-skoler rundtomkring i landet, og jeg har samlet mange af de her ting ind og tage idéerne med mig og også ind i forhandlingslokalet, og derfor er jeg også utrolig glad for, at vi nu er nået i mål med at lave de her justeringer.

Kort og godt er jeg og Venstre meget begejstrede for det fokus, som vi har på det potentiale, som fgu-uddannelserne har, og derfor kommer vi selvfølgelig også til at stemme ja til det her lovforslag.

Tak for ordet.

Kl. 13:59

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Vi går til den næste ordfører, og det er hr. Mads Olsen fra SF.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Mads Olsen (SF):

Tak for ordet. I dag førstebehandler vi et lovforslag om en meget vigtig aftale, nemlig aftalen om den forberedende grunduddannelse. Fgu'en er en fantastisk uddannelse, der kan hjælpe og løfte de unge, der måske ikke er gået den lige vej igennem uddannelsessystemet. For der er desværre for mange unge, som vi taber allerede i folkeskolen, unge, der måske har oplevet nederlag på nederlag, men som nu takket være de lokale ildsjæle på fgu'en endelig oplever en sejr. Man oplever, at de grafiske produkter, man laver i timen, vil det lokale erhvervsliv pludselig betale mange penge for. Man lærer at reparere biler og knallerter og kan hjælpe sine venner og familie med det. Og man giver tilbage til skolen ved f.eks. at være med til at bygge de klasselokaler, som ens klassekammerater har brug for.

Fgu'en styrker altså ikke bare de unges faglige, sociale og personlige kompetencer. Uddannelsen er også med til at give dem troen på sig selv tilbage – troen på, at de godt kan, og troen på, at samfundet og erhvervslivet har brug for dem. Netop derfor spiller fgu'en en enormt vigtig rolle i vores uddannelsessystem, og det har været afgørende for SF, at aftalen her sikrer stabilitet og mulighed for, at fgu-institutionerne kan løfte den vigtige opgave, som de er sat i verden for at løse.

Med aftalen får fgu-uddannelsen et grundløft på 165 mio. kr. om året. Det er ikke sensationelt, og det er ikke nok, men det er heldigvis ikke det eneste, vi gør. Jeg vil gerne starte med at sige, at generelt er vi i SF glade for aftalen, men vi havde jo gerne set, at regeringen var kommet med en større forhandlingsramme, især når vi i går førstebehandlede et lovforslag om at give 10 mia. kr. i skattelettelser. Skolerne *vil* opleve, at de har færre midler næste år, men i SF har vi kæmpet for at sænke prisen for kommunerne for at sende eleverne på fgu. Det vil over tid betyde, at institutionernes økonomi forbedres. Det er et af aftalens mange gode elementer, som vil løfte uddannelsen, men vi er ikke i mål.

Det gælder bl.a., at mange af institutionerne ikke har kunnet vedligeholde deres bygninger, fordi økonomien simpelt hen ikke har været tilstrækkelig. Fgu-sektoren har et enormt efterslæb på bygningssiden, og det håber vi i SF at ministeren vil være med til at kigge på. For man behøver bare at tage ud på en hvilken som helst fgu-skole for at se, hvor slemt det står til. Der er dårligt indeklima, frostsprængte mursten og kolde klasselokaler. Faktisk har alle 27 fgu-institutioner problemer med deres bygninger, og vi er nødt til at spørge os selv: Ville vi acceptere de fysiske rammer for andre unge,

der gik i f.eks. gymnasiet? Nej, det ville vi selvfølgelig ikke. Der ville komme et ramaskrig og med rette, og det skal selvfølgelig ikke være anderledes på fgu-institutionerne.

Derudover er det også SF's holdning, at vi skal indføre SPS på lige fod med på andre ungdomsuddannelser, og at vi generelt skal forbedre skolernes økonomi, så de kan komme efterslæbet til livs.

Selvfølgelig skal der være et handicaptillæg til den skoleydelse, som fgu-elever får, og lad mig lige komme med en personlig historie herom hvorfor. Det er historien om Nickie Maria, som er tidligere fgu-elev. Hun havde angst og borderline og var udeboende, og hun kunne ikke få økonomien til at løbe rundt med den skoleydelse for udeboende, som hun fik, for medicin, husleje, mad og psykologtimer koster altså en del. Derfor blev hun nødt til at arbejde 20-25 timer om ugen i Bilka ved siden af hendes fgu-uddannelse, der tog 33 timer. Det gav altså en arbejdsuge på 58 timer. Kort tid efter begyndte hun at få hovedpine hver dag. Hun fik svært ved at koncentrere sig om at lave sin lektier, og til sidst fik hun en stressdiagnose oven i sin borderline og angst. Hvis hun havde gået på en erhvervsuddannelse, havde hun fået handicaptillæg og havde kunnet fokusere hundrede procent på skolen, men det kunne hun altså ikke få på fgu'en.

Det er jo desværre for sent at hjælpe Nickie Maria, men vi kan hjælpe de fremtidige elever, der har et handicap, der gør, at de ikke kan arbejde 20-25 timer ved siden af skolen. Når det er sagt, vil jeg gerne gentage, at vi *er* glade for aftalen. Jeg vil også gerne bruge anledningen til at udtrykke min glæde over, at vi er så mange partier med i aftalen. For fgu-institutionerne har brug for bred støtte og stabilitet, og med aftalen her viser vi, at vi tager uddannelsestilbuddet seriøst. Jeg skal også hilse fra Radikale Venstre og sige, at de også støtter lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:04

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi går videre, og den næste er fru Helena Artmann Andresen fra Liberal Alliance.

(Ordfører)

Helena Artmann Andresen (LA):

Tak for det. Det her er jo et lovforslag, der er en udmøntning af en virkelig god aftale, som blev indgået tilbage i november. Før jeg blev undervisningsordfører, var mit kendskab til fgu meget begrænset, men jeg kunne læse, at der var virkelig flotte statistikker over, hvor mange unge mennesker fgu får til at lykkes. Og jeg vil sige, at noget af det første, jeg var ude at besøge, var en fgu. Det var en virkelig fantastisk oplevelse at tale med de her unge mennesker og høre fra ledelsen nogle af de her historier om unge, der lige har haft lidt flere bump, end gennemsnittet har oplevet i deres liv, og hvordan de har fået troen tilbage på dem selv.

Der er mange vigtige ting i den her aftale som et varigt taxameterløft, bevaring af udslusningstaxameteret og flere penge til ungdomsorganisationen Modstrøm. En smidigere overgang til fgu har været meget vigtigt for os i Liberal Alliance. Ingen unge skal falde ned mellem to stole. Vi havde egentlig gerne set, at fgu var blevet til en ret for de unge mennesker. Elever vil fremover kunne blive målgruppevurderet i 9. klasse og ikke først, efter de har afsluttet 9. klasse. Det fjerner usikkerheden for de unge mennesker, så de kan få klarhed over deres uddannelsesfremtid, før skoleåret er afsluttet. Styrket vejledning og mulighed for brobygning på fgu er også vigtige elementer, så de unge mennesker kan blive afklaret med, hvad de skal efter 9. klasse.

Jeg har talt med et par ærlige byrådspolitikere, der har forklaret mig, hvorfor der ikke går flere unge mennesker på fgu, end der gør i dag, og de har været ærlige at sige, at det altså er, fordi det er et meget dyrt tilbud for kommunerne. Det synes jeg selvfølgelig er en rigtig ærgerlig begrundelse, altså at man sætter økonomien i

kommunekassen så meget højere end de unge mennesker. Derfor er jeg også glad for, at vi med den her aftale gør sådan, at fgu kommer til at koste det samme som andre beskæftigelsestilbud for kommunerne, så man kommer til at kigge på de unge mennesker først og ikke, hvad der lige passer bedst for kommunens økonomi.

Vi i Liberal Alliance er rigtig glade for, at fgu bliver styrket. Der er stadig væk nogle ting, som vi ikke mener vi er helt i mål med, men vi støtter selvfølgelig lovforslaget.

Kl. 14:06

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste er fru Karina Adsbøl fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 14:07

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DD):

Tak for det. Jeg er enig med mine kollegaer i, at det her er en rigtig god aftale. Det var en aftale, vi indgik i november 2023 om den forberedende grunduddannelse, fgu, som skal give unge under 25 år viden, kundskaber, færdigheder, afklaring og motivation til primært at gennemføre en ungdomsuddannelse eller opnå beskæftigelse.

I Danmarksdemokraterne stemmer vi selvfølgelig også for forslaget, fordi det netop styrker rammerne om fgu og løfter institutionerne, så de fremover kan fortsætte arbejdet med at understøtte, at flere af de mere end 40.000 unge, der står uden uddannelse og job, bliver en del af fællesskabet. Det er positivt. Det er også positivt, at praktikperioden for fgu-elever forlænges, ligesom det også er fornuftigt, at det bliver muligt at målgruppevurdere folkeskoleelever tidligere til fgu, så vejledning omkring tilbuddet også styrkes og kan hjælpe eleverne til at træffe en oplyst beslutning på et tidligere tidspunkt. Samtidig er det også afgørende, at der tages hensyn til elevernes transporttid i forbindelse med ansøgninger om ikke at udbyde agusporet.

Så det, vi sikrer her, er en øget økonomisk stabilitet og mere bæredygtige institutioner, og vi skaber et fælles ansvar for de unge. Vi sikrer også gode overgange til fgu fra grundskole til ungdomsuddannelse, og vi styrker erhvervsgrunduddannelsen, egu. Derfor synes vi fra Danmarksdemokraternes side også, at det her er en rigtig god aftale. Det er jo dejligt, at man kan slutte af i Folketingssalen sådan en fredag eftermiddag her med enighed om i hvert fald det her lovforslag, og at vi i fællesskab har lavet en god aftale. Tak for ordet.

Kl. 14:09

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Lars Arne Christensen fra Moderaterne. Velkommen.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Lars Arne Christensen (M):

Tak for ordet, formand. Andelen af unge mellem 15 og 25 år, der hverken er i uddannelse eller beskæftigelse, er steget de seneste år. 43.000 unge er uden for enten uddannelse eller beskæftigelse, og det er et stort problem, som vi skal gøre noget ved.

De unge mennesker, som ikke helt kan selv, skal hjælpes videre i systemet, og her spiller fgu en vigtig rolle. For det er en prioritet for Moderaterne at hjælpe unge, der hverken er i uddannelse eller arbejde. Med L 140 giver vi fgu et økonomisk løft – et løft, der skal skabe ro og stabilitet omkring fgu-institutionerne, så de kan koncentrere sig om deres kerneopgave og hjælpe de unge videre i deres liv.

Lovforslaget udmønter en aftale fra efteråret. Aftalen indeholder en del pointer, og jeg ønsker at fremhæve de dele, der er vigtige for Moderaterne. Først og fremmest reduceres den kommunale medfinansiering af fgu'en fra 65 til 45 pct. Det betyder, at det fremover bliver billigere for kommunerne at sende unge på fgu. Det signalerer også i højere grad, at det er en fælles opgave at hjælpe de unge mennesker. Det fælles økonomiske ansvar sikrer, at flere sammenlignet med i dag vil kunne visiteres til en fgu, og det er godt. Og det økonomiske løft til fgu sikrer desuden også bedre værksteds- og køkkenfaciliteter og undervisningsmateriale. Det er også godt. Det er alt i alt et løft af fgu, der kommer til at kunne mærkes.

Som sagt er det afgørende for Moderaterne, at vi får alle unge med. Samtidig ved vi også, at alle unge er forskellige, og derfor skal vores tilbud til dem også være målrettet mod deres individuelle behov i deres videre færd i livet. Unge mennesker, der er faldet ud af uddannelsessystemet, skal hjælpes videre på hvert deres niveau. Det taler ind i Moderaternes frisættelsesdagsorden.

Kommunerne får i fremtiden med denne aftale mulighed for at tilbyde et mere attraktivt og sammenhængende fgu-miljø, som er lokalt forankret. Og i Moderaterne støtter vi netop denne lokale frihed for institutionerne. Fgu skal i fremtiden kunne tilbyde forskellige uddannelsesspor, der passer til den enkelte unges behov og interesser. Desuden sikrer vi med denne aftale, at færre unge oplever afbrydelser, som måske kunne forværre muligheden for at fortsætte i et spor, der er gavnligt for dem. Aftalen sikrer nemlig, at der i fremtiden bliver en ny, bedre og mere smidig overgang til fgu.

Alt i alt sikrer vi, at færre børn efterlades på perronen. Det er vigtigt for Moderaterne, og det sikrer vi med denne aftale. Vi støtter derfor naturligvis lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:11

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Og så er det fru Lise Bertelsen fra Det Konservative Folkeparti. Velkommen.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Lise Bertelsen (KF):

Tak for ordet, formand. Lovforslaget udmønter en aftale af 21. november 2023 mellem regeringen og en lang række partier om at styrke den forberedende grunduddannelse som en hovedvej for de 43.000 unge uden uddannelse og beskæftigelse. Med den her aftale styrker vi fgu'en – både økonomisk, men også ved at give endnu mere fleksible rammer til at tilrettelægge uddannelserne ude lokalt og tilpasset den unge.

Med aftalen bliver det muligt for elever i grundskolen at komme i brobygning, så man på et tidligere tidspunkt end nu kan blive afklaret, med hensyn til om fgu er den rette uddannelsesvej. Den mulighed bør gøre, at den for nogle ganske vanskelige overgang mellem grundskole og uddannelse bliver langt lettere. Den gruppe af elever, som måske før ikke havde en tydelig uddannelsesvej og derfor heller ikke havde troen på fremtiden, skulle med de nye initiativer gerne sikres en synlig vej – så ingen unge føler sig efterladt på uddannelsesperronen.

Med lovforslaget styrker man erhvervsgrunduddannelserne, så den gren får bedre vilkår, og erhvervstræningsperioden forlænges, hvilket helt praktisk får betydning for de unge mennesker, virksomhederne og praktikstederne. De unge får kendskab til hverdagen på arbejdsmarkedet og får med den forlængede erhvervstræningsperiode længere tid til at bygge bro til en praktikplads eller et job i en virksomhed.

Det Konservative Folkeparti bakker op om lovforslaget og ser meget frem til at følge effekterne af de forskellige tiltag. Tak for ordet. Kl. 14:13

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Så går vi til næste ordfører, og det er fru Anne Hegelund fra Enhedslisten.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Anne Hegelund (EL):

Alle unge skal have en chance, og derfor er Enhedslisten med i fgu-aftalen og støtter op om lovforslaget, og jeg skulle hilse og sige det samme fra Alternativet. Med aftalen og med lovforslaget får flere unge mulighed for at få et pusterum og kunne tage en uddannelse. Kommunernes stramme økonomi må ikke smække døren til fgu i for næsen af nogen unge. Derfor har vi presset på i forhandlingerne, og nu bliver det staten og ikke længere kommunerne, der skal betale den største del af regningen. Jeg kan sige, at jeg som socialrådgiver selv har siddet og skullet visitere unge til fgu eller målgruppevurdere dem, og jeg kan godt huske, at der var alle mulige ting, vi fik at vide ovenfra at vi lige skulle være forsigtige med, skulle tænke over og tage med i overvejelserne, før vi sendte unge på fgu. Det tænker jeg nok har haft noget at gøre med prisen, og det synes jeg er enormt ærgerligt, så jeg håber virkelig, at vi har fået skruet nok på det nu, til at det ikke bliver økonomien, der afgør, om unge kan få lov at komme på fgu. Men jeg synes, at det kunne være meget federe, hvis de unge havde fået ret til at gå på fgu, altså hvis man bare kunne søge ind på fgu ligesom på alle mulige andre ungdomsuddannelser uden at skulle en tur forbi kommunen eller jobcenteret, som det ikke længere skal hedde.

Fgu løfter en stor og vigtig opgave i vores samfund: at gribe og løfte unge, så de ikke falder ud af uddannelsessystemet og kan blive en del af fællesskabet. Fgu-institutionernes pressede økonomi må ikke spænde ben for, at det lykkes. Aftalen sørger for mere økonomisk frihed og stabilitet, særlig på de små skoler uden for de større byer. Det er et vigtigt skridt i den rigtige retning, men vi er langtfra i mål, for næsten 43.000 unge står uden arbejde og uddannelse. Det er alt for mange, og vi kan ikke lade tusindvis af unge i stikken. Før, da vi talte om folkeskolen, var der en, der spurgte mig, hvornår vi så er i mål, hvornår der er penge nok, hvis man spørger Enhedslisten, og på det her område vil jeg sige, at det er, når undervisningsmiljøet er rummeligt nok til, at der kan blive en plads til nærmest alle de her 43.000 unge, når der er god nok økonomi til det på fgu, når man kan give den støtte fra fgu, der er brug for, til de her unge, så det ikke ender med, at de dropper ud, også fra fgu, og sidder fast i beskæftigelsessystemet, og når både skolerne og de unge har så god en økonomi, at det ikke er det, der kommer til at stå i vejen for, at de unge kommer til at lykkes med at komme godt videre i deres liv.

I Enhedslisten kæmper vi videre for rummelige og mangfoldige uddannelser, og jeg er sikker på, at Modstrøm, som er fgu-elevernes stemme, og som med aftalen bliver endnu stærkere, også bliver ved med at presse på for, at uddannelsen skal blive endnu bedre og skal have lige så god økonomi, og at eleverne skal have lige så gode rettigheder, lige så gode muligheder og lige så gode vilkår som alle mulige andre unge her i landet. Tak.

Kl. 14:17

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er indtil videre en enkelt kort bemærkning. Det er til hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 14:17

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Tak. Jeg er nysgerrig. Da ordføreren sad som socialrådgiver og skulle visitere til det her, var det så økonomien, der for ordføreren var afgørende for, om man visiterede til det eller ej?

K1. 14:17 K1. 14:20

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:17

Anne Hegelund (EL):

Ikke kommunens økonomi. Man har jo heldigvis lov til at lave det socialfaglige skøn. Det kommer an på, hvor god tid man har. Jeg har også været med ude på fgu og talt med undervisere og har desværre en gang imellem fundet frem til, at den økonomi, der var ude på fgu-institutionen, og den støtte, de kunne stille an med, ikke var god nok til, at de tænkte, at de kunne rumme den unge, som man ellers havde tænkt det kunne være et godt bud for, og det synes jeg jo er enormt ærgerligt. Jeg har også haft nogle, der stoppede på fgu - nogle af dem, hvor jeg har været den, der skulle følge dem godt videre – fordi man simpelt hen ikke kunne støtte nok op om dem, til at de kunne være der, og uden, at der var en anden mulighed for uddannelse, der stod lige for. Det er noget af det, jeg håber kommer til at blive bedre med den her aftale. Så er der selvfølgelig forskel fra kommune til kommune og fra skole til skole, og det ved vi jo ikke helt endnu hvor godt eller skidt kommer til at se ud med den her aftale, men vi har da prøvet at skrue på det, så det bliver bedre.

Kl. 14:19

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 14:19

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Når jeg spørger, er det bare, fordi det er dejligt med en, der har praktisk erfaring i det. Et af argumenterne for at ændre på finansieringen var jo netop, at vurderingen var, at socialrådgivere grundet økonomi ikke visiterede folk dertil. Nu hører jeg så ordføreren sige, at det i hvert fald ikke var en overvejelse, som ordføreren sad med. Man lod ikke være med at visitere nogen til fgu af økonomiske årsager.

Kl. 14:19

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 14:19

Anne Hegelund (EL):

Nej, men jeg vil også sige, at jeg ikke tror, at alle socialrådgivere er lige så skarpe på uddannelseslovgivningen, som de er på al mulig anden lovgivning. Jeg tænker, at det lige meget hvad kan blive lidt et benspænd. Så kommer der også nogle kommunale retningslinjer ind fra sidelinjen, og måske er det ikke folk med en socialrådgiver-uddannelse, der sidder og gør det her. Det er jo ikke alle steder, hvor dem, der kommer til at gøre det, er enten socialrådgivere eller lærere og har den faglighed med sig. Så bare fordi jeg ikke har ladet økonomi spænde ben for nogen af de unge, som jeg har skullet målgruppevurdere, så betyder det jo ikke, at det ikke kommer til at ske nogle steder, altså at det ikke er det, der lige kommer til at blive det sidste afgørende. Det kan også være, det er en leder, der skal beslutte det, og ikke socialrådgiveren.

Kl. 14:20

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Lotte Rod fra Radikale Venstre. Velkommen.

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Tak for det. SF har allerede været så søde at sige, at vi støtter lovforslaget, så det er ikke sådan den store overraskelse her. Men nu nåede jeg alligevel frem, og så vil jeg gerne sætte et par ekstra ord på, for den forberedende grunduddannelse har en helt særlig plads i radikale hjerter.

Jeg tror ikke, der er nogen af os, som har prøvet at komme ind i sådan et køkken og møde en ung, som er fuldstændig engageret og virkelig gør sig umage og fortæller sin historie om, hvad hun eller han har været igennem i skolen inden da, som ikke bliver helt vildt rørt og stolt over, hvad det er for en virkelig fin pædagogisk tradition, vi har i Danmark for at lave den her type uddannelse. Derfor har det også været meget vigtigt for os i Radikale Venstre, at der skal være gode rammer om vores forberedende grunduddannelse.

Jeg vil bare lige nævne fem ting, som jeg har lagt særlig vægt på i forhandlingerne. For det første har det været vigtigt for os i Radikale Venstre, at der er en ordentlig grundfinansiering, en ordentlig økonomi under den forberedende grunduddannelse, for det koster penge at lave god undervisning, det koster penge at have gode værksteder, og det koster også penge at kunne være der for eleverne, altså at den støtte, som mange af de her elever har brug for, bare er der på skolen og ikke først er sådan noget, man skal til at søge om på alle mulige besværlige måder.

Derfor har jeg egentlig også lyst til i dag at have sådan lidt eftertanke, i forhold til at nogle af de her ting sagde vi jo, dengang vi lavede den forberedende grunduddannelse. Jeg sad og regnede på, hvad det ville koste, altså hvad for et taxametertilskud der skulle til, for at man kunne have den værkstedsundervisning, vi gerne vil have, og nogle gange synes jeg bare, vi burde have sådan lidt eftertanke, i forhold til at den måde, Finansministeriet styrer det på, er meget firkantet og laver nogle meget skrabede uddannelser, hvilket jo så gør, at vi efterfølgende har lavet en række nye forslag og en ny økonomi oven på den forberedende grunduddannelse. Og helt ærligt, der var meget af det der, vi godt kunne have sparet skolerne for, hvis vi havde gjort det ordentligt fra starten. Derfor håber jeg bare, at det her kan være et eksempel på, at vi gør os umage med, at der, når vi laver uddannelser, og især når vi laver uddannelser til de mest krøllede unge, så inde i det er pladsen til at kunne lave en uddannelse, som er god til dem.

For det andet er det vigtigt, at eleverne får en stærk stemme. Det her er nogle elever, som i løbet af deres skoletid ikke altid er blevet hørt, og jeg synes, det er så fedt, at de er i gang med at bygge en virkelig fed organisation op med Modstrøm, og det har været vigtigt for mig, at den stemme kan vokse sig større.

For det tredje er der det pædagogiske måltid, altså det at spise sammen. Alle, der har været på en efterskole, har siddet der og mærket, hvad det kan, når man spiser sammen. Det er jo selvfølgelig det at få noget sund og ordentlig mad, som kan betyde noget, især for de unge, som måske ikke selv ellers ville få så meget at spise, men det er jo så meget større end det. Det er det fællesskab, den følelse af at høre til, der opstår, når man sidder og spiser sammen, som kan noget helt særligt, og som jeg gerne ville have gjort endnu mere for. Men dog lykkedes vi med at komme noget af vejen.

For det fjerde er vi i Radikale Venstre også meget optaget af, at lærerne er dygtige, og at der derfor er mulighed for lærerne for at opkvalificere sig.

For det femte vil jeg sige, at jeg jo gerne ville være gået hele vejen og have gjort det til en almindelig ungdomsuddannelse forstået på den måde, at det var noget, man selv kunne vælge. For det betyder bare så meget, når man er ung, at der ikke er nogle andre, nogle voksne, som siger, at man skal det, men at det er noget, man selv har lyst til, noget, man selv har valgt, fordi det i sig selv giver

mening, at man er herre i sit eget liv. Der gik vi noget af vejen, og det vigtigste i den sammenhæng er måske i virkeligheden, at det lykkedes os at tage et meget større skridt i forhold til at få den pris ned, som det koster for kommunen, i forhold til det, der oprindelig var i regeringens udspil. Jeg tænker egentlig, at det måske var på sin plads i dag lige at sende en tak for samarbejdet til hr. Jacob Mark, der er hjemme på barsel, og som tog den kamp sammen med mig. I forlængelse af det vil jeg også sige en særlig tak til hr. Mads Olsen for at tage den op og fortsætte med at stille nogle af de spørgsmål,

Med det kan Radikale Venstre støtte forslaget.

Kl. 14:24

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Så er det hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti. Velkommen.

som vi stadig har, og som jeg håber vi kan få afklaring på her i løbet

Kl. 14:24

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

af lovbehandlingen.

Tak, formand. Dansk Folkeparti er selvfølgelig også, på linje med andre partier, med i denne glimrende aftale om forberedende grunduddannelse. Det var jo vigtigt, faktisk for os alle, at vi sikrede institutionerne for forberedende grunduddannelse over hele landet, som af forskellige årsager var kommet i uføre og havde svært ved at overleve. Forberedende grunduddannelse er jo et selvstændigt uddannelsestilbud på linje med andre tilbud som f.eks. gymnasiet, erhvervsskolen eller mesterlæren. Det er ikke et tilbud til en restgruppe; det er et reelt tilbud. Og det tilbud består i enten at forberede til arbejde eller at forberede til uddannelse, og det er til unge, der har brug for lidt hjælp, råd og vejledning af mange forskellige årsager. Det er vigtigt, at det er begge dele, for nogle af dem har ikke lyst til at gå i skole mere; de vil ud at tage fat. Andre er ikke klar til at tage fat, men kan blive det, hvis de måske får lidt hjælp og vejledning gennem enten den forberedende grunduddannelse eller senere gennem en ungdomsuddannelse.

Det er vigtigt, at denne grunduddannelse er til stede i hele landet, og at disse unge ikke har alt for langt dertil, for det kan nogle gange være svært for dem bare at komme *op*. Det kan jo være svært for sådan nogle konkurrencemennesker som os folketingsmedlemmer at forstå, men det er bare sådan, at mange unge mennesker har det svært af den ene eller den anden årsag, og derfor er det jo vigtigt, at vi har det her tilbud om forberedende grunduddannelse til disse unge.

Det forudsætter jo, at der er en økonomi, der fungerer, og vi håber jo, at vi med denne aftale har sikret energien til det. Der har været nogle spørgsmål efterfølgende, som vi måtte følge op på, og som ministeren og ministeriet heldigvis har taget hånd om. Vi vil selvfølgelig følge udviklingen. Vi skal ikke ind i en situation, hvor nogle af disse institutioner er i fare for at lukke. Hvis det sker, må vi tage hånd om det. Vi har 150 gymnasier rundtomkring i landet. Det er mange. Og vi har lige under 90 fgu-institutioner. Det er også mange, men det betyder altså, at nogle af disse unge har lidt længere vej dertil, end unge mennesker har til gymnasiet.

Så der må ikke blive færre. Vi skal sikre dem, og det må vi selvfølgelig finde penge til. Det er en bunden opgave for os alle. Men tak for forhandlingen og for samarbejdet. Jeg synes faktisk, at det er blevet en o.k. aftale, som vi godt kan være glade for i Folketinget.

Kl. 14:27

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi går til den næste, og det er hr. Lars Boje Mathiesen, uden for grupperne. Velkommen.

Kl. 14:27

(Privatist)

Lars Boje Mathiesen (UFG):

Jeg sad dernede og blev lidt ked af det, da der var en, der kom til at sige, at der var unge mennesker, der var faldet ud af fællesskabet. Nej, det er bare et andet fællesskab. De er ikke ude af fællesskabet, bare fordi de tager en anden vej i livet. De er stadig væk en del af fællesskabet. Men jeg hørte også resten af talen, som var meget anderledes, så det er jeg glad for.

Jeg nåede lige at snuse lidt til fgu i min tid som folkeskolelærer, inden jeg skulle ind i Folketinget, og jeg vil sige, at der selvfølgelig er mange børnesygdomme. Det er der, når man starter sådan noget nyt. Det var en sammenlægning af fire forskellige enheder, og der var også nogle dengang, der var lidt modstandere af det. Jeg kan da huske nogle af produktionsskolerne, som var det. Men jeg synes faktisk, det har vist sig at være en rigtig, rigtig god ordning.

Mit ønske og mit håb er – og det hører jeg virkelig også bredt her – at der er en forståelse for at give ro til området, i forhold til at man siger: Lad dem nu arbejde. Der er en tendens til, at når der kommer nye regeringer, i hvert fald på folkeskoleområdet, hvor jeg har været, så skal hver ny regering lige komme med deres nye idéer og alt mulig andet. Jeg tror, at det, fgu har brug for derude nu, er nogle gode rammer, og jeg synes faktisk, man har givet dem det. Det kan godt være, de skal justeres; det er fair nok. Men giv dem nu pædagogisk, strukturel og organisatorisk ro til at arbejde med det her. Så lang tid har de heller ikke eksisteret endnu, og jeg tror bare, vi kommer til at se, at den uddannelse bliver bedre og bedre, hvis vi herindefra kan holde nallerne fra det. Det skal også være min opfordring til alle kommunalpolitikerne derude, som også kan blande sig i det. Giv dem nu den her ro til at blive endnu bedre; bedre, end det allerede er. For det er rigtig, rigtig godt allerede nu.

Kl. 14:29

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til hr. Lars Boje Mathiesen. Og så er det børne- og undervisningsministeren. Velkommen.

Kl. 14:29

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Tak til den afgående formand for ordet og til ordførerne for debatten. Før jul indgik regeringen og samtlige partier i Folketinget en aftale om at styrke den forberedende grunduddannelse, fgu, og fastholde, at det er en hovedvej for de 43.000 unge, der ikke er i uddannelse eller beskæftigelse.

Jeg tror, det er rigtig vigtigt for fgu, at det er så bredt et flertal, faktisk et enigt Folketing, der står bag den forberedende grunduddannelse. Det giver en tydelig retning til fgu og et solidt politisk fundament under fgu. Og det er vigtigt, for fgu skal jo give retning og styrke videre til unge mennesker, der endnu ikke har fundet deres endelige plads i uddannelsessystemet eller på arbejdsmarkedet. Så fgu er nødvendigt og vigtigt, både for den enkelte unge og for os som samfund.

Lovforslaget udmønter de dele af aftalen, der omhandler mere fleksible rammer til at tilrettelægge fgu, smidige overgange til fgu, forbedrede muligheder for elever på erhvervsgrunduddannelsen og bedre rammer om forberedende grunduddannelse. Først og fremmest giver vi med lovforslaget institutionerne mere fleksible rammer til, hvordan de tilrettelægger deres lokale fgu. Forløb på basisniveau kan erstattes af et kortere introducerende forløb, så eleverne kan komme direkte ind på deres uddannelsesspor. Det har været efterspurgt. Det skal forbedre det faglige miljø, kvaliteten af undervisningen og give bedre mulighed for, at eleverne helt fra starten kan danne sociale relationer på det spor, de nu starter på.

Institutionerne får derudover friere rammer for udbud af det almene spor. Vi giver også mulighed for at oprette kørselsordninger. Det skal give institutionerne et bedre grundlag for at skabe et sammenhængende fagligt og pædagogisk skolemiljø. Forslaget vil desuden skabe særlige samarbejdsmuligheder på Bornholm, hvor der har været nogle særlige udfordringer. Forslaget vil også medføre, at seksualundervisning fremover bliver en fast del af undervisningen på fgu, ligesom det er på gymnasieområdet.

Med forslaget styrker vi også fgu-bestyrelsernes fokus på resultater. Bestyrelserne på institutionerne skal fremover drøfte institutionernes resultater og fastsætte målsætninger for elevernes overgang til uddannelse eller beskæftigelse. Vi styrker også den del af fgu, der handler om at få en aftale med en virksomhed, altså det, vi kalder erhvervsgrunduddannelsen. Det skal ske ved at skabe bedre muligheder for elever på erhvervsgrunduddannelsen. Elever, der skifter spor til erhvervsgrunduddannelsen, vil få en udvidet adgang til at få forlænget deres uddannelse. Vi permanentgør også den eksisterende ordning med refusion for udgifter til højskoleophold. Og eleverne vil få dækket deres udgifter til skoleophold eller certifikater – det kan være som en del af amu-systemet som led i et kombinationsforløb. Elever vil også få mulighed for længere sammenhængende perioder og øget fleksibilitet i tilrettelæggelsen af det, vi kalder erhvervstræning, så elever i virksomheder kan få mere ud af at være der.

Med forslaget understøtter vi også en bedre og mere smidig overgang til fgu for elever allerede i 9. klasse. De elever, der ikke vurderes at kunne begynde en ungdomsuddannelse efter hverken 9. eller 10. klasse, kan allerede i 9. klasse blive tilbudt en målgruppevurdering, så de har et klart fremtidssigte, når de afslutter grundskolen. Elever i 9. og 10. klasse, der vurderes at kunne være i målgruppen for fgu, får også muligheden for at opleve skolerne gennem brobygning.

Endelig sender vi med lovforslaget et tydeligt signal om, at det er en fælles opgave; at stat og kommuner imellem er lykkedes med at få unge i uddannelse og beskæftigelse. Forslaget medfører, at staten fremover vil afholde 55 pct. af udgifterne til fgu frem for de 35 pct., som staten dækker i dag. Og det enkelte forslag er måske i virkeligheden det væsentligste i hele aftalen.

Jeg vil afsluttende bemærke, at jeg er blevet gjort opmærksom på, at fgu-institutionerne flere steder finder det udfordrende, at det nye krav om frokostordning allerede træder i kraft den 1. august 2024. Jeg forventer derfor at foreslå, at der mellem første- og andenbehandlingen af det her lovforslag udarbejdes et ændringsforslag, hvor ikrafttrædelsestidspunktet, for så vidt angår frokostordningen, udskydes til den 1. januar 2025. Det skal selvfølgelig ikke forhindre fgu-institutioner, der er klar til august, i at gå i gang, men mit forslag vil altså være med et ændringsforslag at udskyde det nogle måneder til den 1. januar 2025, så vi kan have alle skoler på plads. Tak for debatten. Og tak for ordet.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Mads Olsen.

KI 14:34

Mads Olsen (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren om noget. Den analyse fra STUK, der spurgte ind til investeringerne i bygningerne på fgu-uddannelsen, peger på, at der er et behov for at investere op imod 1,1 mia. kr. i bygningerne, og jeg er lidt nysgerrig efter, hvordan ministeren ser vi

ligesom skal komme i mål med det behov. For jo længere, vi venter, jo dårligere stand bliver bygningerne i, og jo dyrere bliver det. Vi ved også, at der kommer færre håndværkere i fremtiden, så det er jo ikke en udgift, der bliver mindre af at vente. Så har ministeren en plan for, hvordan vi skal komme i mål med det?

Kl. 14:34

Den fg. formand (Erling Bonnesen): Ministeren.

Kl. 14:34

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Det er rigtigt, at da man etablerede fgu, blev der foretaget virksomhedsoverdragelse fra nogle eksisterende uddannelsesinstitutioner, og nogle steder overtog fgu nogle nedslidte bygninger. Langt fra alle steder, men nogle steder gjorde man. Det har også været omkostningsfuldt nogle steder at omlægge bygningerne til fgu's aktivitet, som jo ikke bare er almindelig skoleundervisning. Jeg tror, det vigtigste er, at bestyrelserne får mulighed for at arbejde langsigtet med de fysiske rammer omkring deres institutioner, og der har en af de store udfordringer været, at der ikke har været stabilitet omkring fgu-institutionernes økonomi, fordi der har været vedtaget nogle midlertidige tilskud, som nu bliver gjort permanente, og det gør, at bestyrelserne har mulighed for både at lånefinansiere, men også at planlægge med det lange lys slået til.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Erling Bonnesen): Hr. Mads Olsen.

Kl. 14:35

Mads Olsen (SF):

Så ministeren mener, at med den nuværende økonomi bør skolerne godt kunne løse det investeringsbehov, der er i bygningerne, og at der ikke er behov for, at vi fra politisk side tilfører flere midler til institutionerne, til skolerne for at imødekomme det behov, der er? Så mener ministeren, at det er fint med den økonomiramme, der er nu, og at skolerne godt kan løse det?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Erling Bonnesen): Ministeren.

Kl. 14:36

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Det korte svar er: Ja, jeg mener, at man med den økonomi, der er aftalt nu, bør kunne drive fgu med den lovgivning og de krav, vi nu har fastsat i lovgivningen. Men jeg vil da godt indrømme, at når jeg ser, at bl.a. fonde har fået øjnene op for bl.a. fgu, og jeg kan se, at fgu også flere steder har fået bevilget penge, bl.a. til bygningsmassen, synes jeg jo, at det er rigtig, rigtig godt. Dels at fondene har fået øjnene op for den målgruppe, men også at fgu-institutionerne rækker hånden ud. Det skal selvfølgelig ikke være nødvendigt med fondsfinansiering, for statens penge skal være nok, men jeg synes, det er rigtig godt, at der oven i det også kommer penge fra fondene.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Erling Bonnesen): Så er det fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:36

Karina Adsbøl (DD):

Tak for det. Jeg vil egentlig bare sige tak til ministeren, fordi ministeren har været lydhør over for netop det, at nogle skoler har svært ved at nå at have den frokostordning klar til den 1. august. Det er jo dejligt, når man har en minister, der er lydhør og også vil stille

et ændringsforslag til det, så skolerne er helt klar til det. Så det var egentlig bare en kvittering for ministerens lydhørhed.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 14:37

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Selv tak, og selv tak for at være vågen. Jeg vil også sige, at jeg jo håber, at alle de skoler, der er klar den 1. august, går i gang. Det er også derfor, jeg lige siger det her fra talerstolen, og jeg tror også lige, jeg vil række ud til fgu og sige, at det her jo ikke er et politisk ønske om at udskyde det. Men jeg tror ikke, nogen af os har en interesse i, at der går et lovkrav i gang fra august, og så får vi en lidt træls opstart på et virkelig rigtig godt initiativ. Jeg giver sådan set ordføreren fra Radikale Venstre ret, når hun siger i sin ordførertale, at det er et rigtig godt initiativ, at man skal spise sammen. Derfor skal vi også komme godt i gang fra første dag og ikke risikere, at det kommer sådan lidt forkølet i gang på nogle skoler. Så tror jeg bare, det bliver en træls historie i stedet for en rigtig god historie. Men som sagt håber jeg, at alle de skoler, som har planlagt, at det skulle være i gang fra august, også går i gang fra august.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:38

Anne Hegelund (EL):

Nu spurgte Mads Olsen fra SF jo til det her med bygningerne, og jeg sagde før, at Enhedslisten tænker, at selv om det her er et rigtig godt skridt på vejen, ser vi stadig for os, at der er langt til målet. Så jeg vil bare spørge ministeren: Hvis det nu viser sig, at de her håndtag, der er blevet skruet på i forhold til økonomien, ikke er nok til at sikre et rummeligt undervisningsmiljø og nok støtte til, at man faktisk kan rumme de elever, der er i målgruppen for fgu, eller gode nok lokaler og faciliteter og nok undervisere med den rigtige uddannelse til, at de kan lære det, de skal, på fgu, hvad er planen så?

Kl. 14:39

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 14:39

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Min plan er først og fremmest, at det her skal implementeres grundigt i bund. Jeg er faktisk enig med nogle kritikere af Christiansborg – en af dem hedder Sigge Winther Nielsen og har skrevet en bog om, at vi har utrolig travlt med at vedtage reformerne, men ikke er så opmærksomme på at få dem politisk fulgt helt til dørs.

Så jeg er særlig glad for det rejsehold, vi har nedsat, med en fyr, der hedder Per B. Christensen, og en børn og unge-direktør fra Vejle Kommune, som rejser rundt til fgu-institutioner og kommuner i de her måneder og sætter sig ned med dem og siger: Hvor mange er der her, der bliver målgruppevurderet? Hvor god er overgangen til uddannelse og beskæftigelse? Og hvad mener I fungerer, og hvad mener I ikke fungerer? Det er det, vi nok bør gøre på flere områder, altså få implementeret vores politiske aftaler helt i bund.

De økonomiske udfordringer omkring fgu har knyttet sig til en nok lidt for lille økonomi, som blev håndteret ved at lave nogle midlertidige tilskud, som vi nu har gjort permanente. Det skaber stabilitet, men så også for lidt aktivitet. Det er nok det, der er det vigtigste. Og der håber jeg, den der ændring af brøken, hvor kommunerne skal betale mindre, vil kunne få noget mere aktivitet ind i fgu.

Det er trods alt den sunde økonomi og ikke, at vi sørger for økonomi til bare at holde bygningerne åbne.

K1. 14:40

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Fru Anne Hegelund.

Kl. 14:40

Anne Hegelund (EL):

Jeg håber virkelig også, at der er mange flere unge, der kommer til at finde vej ind på fgu og synes, at det er det helt rigtige for dem, og at det er det, der kommer til at løse de økonomiske udfordringer. Jeg ved bare, at nu, hvor vi ligesom har prøvet at skrue på noget, der skulle redde de små skolers økonomi, så er der nogle af de større skoler, der har været lidt bekymrede for, at det ville slå bunden ud af deres. Og jeg ser også meget frem til at høre fra den her taskforce, hvordan det ser ud derude. Men jeg har i hvert fald også hørt fra nogle af de større skoler, at de i hvert fald stadig synes, at det er noget stramt.

Så det var også bare for at sige: En ting er bygningerne. Hvor længe vil man vente? Men hvis den her udvikling med flere elever ikke går hurtigt nok, hvor længe vil man så vente – ikke på at lave en helt ny reform eller en helt ny aftale, men måske på at sende nogle flere penge?

Kl. 14:41

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

K1. 14:41

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Jeg kunne så måske lige love her, at jeg til udvalget vil oversende den seneste aktivitetsudvikling på fgu, for den viser nemlig, at kurven er knækket. Der er flere elever, også markant flere elever, på fgu, end der var for et par år siden, eller i hvert fald end der var tidligere. Så det vil jeg godt lige prøve at oversende til jer, lige så snart de seneste tal er valideret. Og det er jo en positiv spiral at komme ind i, for når der er flere elever, kommer der en større økonomi, og så giver det skolerne øget mulighed for at etablere aktiviteter og styrke kvaliteten, og på den måde kan det så være et endnu mere attraktivt tilbud til de unge i målgruppen. Og det vigtigste er jo: To ud af tre starter på en uddannelse eller i arbejde bagefter. Det er ret flot, når man tænker på den målgruppe, vi arbejder med her.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er der ikke flere, der har indtegnet sig. Vi siger tak til ministeren. Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget. Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om efterskoler og frie fagskoler og lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Hjemtagelse af elevstøtte og præcisering af tilskudsbetingelser).

Af børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye). (Fremsættelse 20.03.2024).

Kl. 14:42

Forhandling

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Forhandlingen er nu åben, og den første ordfører er Socialdemokratiets ordfører. Det er fru Sara Emil Baaring. Værsgo.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Sara Emil Baaring (S):

Tak for ordet. I dag skal vi behandle et lovforslag, som står på to ben. Første del handler om at sikre en fælles digital løsning for den statslige elevstøtte. Hidtil har det været Uddannelses- og Forskningsministeriet, som har varetaget opgaven, men som et led i en it-omlægning flytter vi nu it-opgaven over i Børne- og Undervisningsministeriet, hvor ansvaret for efterskolerne også bor. Det it-system skal lige op at køre, men det er forventningen, at forældre til efterskoleelever vil have adgang fra skoleåret 2026-27.

Den anden del af lovforslaget er en skærpelse, så hver efterskole eller frie fagskole har én daglig leder. Med andre ord ændrer vi i lovgivningen, så en forstander ikke kan være daglig leder på mere end én skole ad gangen. Det er særlig vigtigt på kostskoler, hvor eleverne bor og lever, at der er en synlig og nærværende ledelse. Det er noget, som der i høringssvarene er stor opbakning til – også muligheden for dispensation i særlige situationer som f.eks. i forsøget på at afværge en skolelukning.

I Socialdemokratiet er vi enige i begge justeringer og vil derfor gerne bakke op om lovforslaget.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Vi går videre til Venstres ordfører, og det er fru Anni Matthiesen. Værsgo.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for det, formand. En del af det lovforslag, vi behandler her i dag, kan man sige er af lettere teknisk karakter. I hvert fald er det på den måde, at vi nu gør klart, at it-opgaven for elevstøtten på efterskoler kommer til at skifte hænder fra Uddannelses- og Forskningsministeriet til Børne- og Undervisningsministeriet.

For det andet vil vi åbne op for muligheden for, at der kan ydes befordringstilskud, så transporten bliver billigere for elever i frie grundskoler, herunder også de tyske mindretalsskoler. Det giver jo sig selv, især når man er valgt i det sydjyske, at så holder jeg også rigtig meget af den sidste del. Med lovforslaget indføres det også, at en forstander på en efterskole eller en fri fagskole ikke kan varetage den daglige ledelse af mere end én skole. Både efterskoler og frie fagskoler er steder, hvor man kan sige at nærvær og fællesskab spiller en utrolig afgørende rolle, og derfor er det også meget vigtigt, at forstanderen er tæt på. Jeg er dog også glad for, at ministeren har kunnet betrygge mig i, at reglen kan fraviges ud fra lokale hensyn, så vi ikke har en situation, hvor skoler med en stor lokal betydning må risikere at lukke.

For det tredje handler det her forslag også om skoletilbud på småøerne, som Venstre også rigtig gerne vil holde hånden under. Disse kan etableres som afdelinger af en fri grundskole eller en privatskole, altså en hovedskole. Med udgangspunkt i en helt konkret sag fra Fejø Skole får vi nu rettet op på de ting, så det bliver lettere at håndtere, hvis man pludselig står i en situation, hvor man som lokal afdelingsskole risikerer, at hovedskolen lukker.

Alt i alt synes jeg det her er et fint lovforslag, som retter op på forskellige problemstillinger. Jeg kan måske så også godt offentliggøre her i dag, at det her jo også får mig til at tænke på, om vi måske sådan mere generelt bør gå ind og kigge på hele godkendelsesprocessen af nye skoler; om den måske snart kunne trænge til et eller andet eftersyn. Det kan jeg godt afsløre at jeg ikke har nævnt for ministeren, men det gør jeg så hermed. For jeg tror faktisk godt, der kunne være nogle steder, hvor vi måske kunne gøre lidt mere for at få smidiggjort tingene. Tak for ordet.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre til SF's ordfører, og det er hr. Sigurd Agersnap.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Sigurd Agersnap (SF):

Tak for ordet, formand. Jeg vil næsten også ordret tilslutte mig de to foregående talere. Det er fornuftigt, at Børne- og Undervisningsministeriet kan hjemtage it-opgaven og administrationen i forbindelse med elevstøtte til elever på efterskoler. Jeg har også bemærket mig, at Efterskoleforeningen i deres høringssvar noterer, at det er fornuftigt, hvis efterskolerne ikke længere skal modtage forældrenes indkomstoplysninger. Det mener jeg bør tilstræbes og også kan tilstræbes i lovforslaget her.

Så mener vi i SF, at det er fornuftigt, at man skal have en daglig leder, en forstander, der er til stede på den enkelte skole. Det er vigtigt med ledelseskraften til at løse opgaverne, og det er vigtigt, at man er synlig og nærværende, ikke mindst på kostskolerne. Det synes vi er en relevant præcisering i lovforslaget. Vi ser en række velfærdsområder, hvor vi har større koncerndannelser, og det mener vi heller ikke skal opstå på det her område, og det er fornuftigt at sige, at der skal være en nærværende leder lokalt.

Med de bemærkninger tilslutter vi os lovforslaget i SF.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Vi går videre til Liberal Alliances ordfører, og det er fru Helena Artmann Andresen.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Helena Artmann Andresen (LA):

Tak for det. I Liberal Alliance synes vi, det er en god idé, at it-opgaverne for efterskolerne rykkes fra Uddannelses- og Forskningsministeriet til Børne- og Undervisningsministeriet, at der er en ændring i befordringstilbuddet, og så at efterskolerne automatisk ikke længere får indkomstoplysninger fra familierne.

Vi er knap så begejstrede for at tage frihedsrettigheder fra efterskoler og de frie fagskoler. Jeg har helt ærligt aldrig hørt, at det skulle være et problem i efterskolesektoren og den frie fagskolesektor, at der er mangel på nærværende forstandere. Så jeg forstår ikke helt den mistillid, der lidt ligger i lovforslaget. Derfor ønsker Liberal Alliance lovforslaget opdelt.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Vi går videre til Danmarksdemokraternes ordfører, og det er fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:49

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DD):

Tak for det. Da en af vores medarbejdere skrev til mig, om jeg havde fået kigget på lovforslaget, skrev jeg, at nej, det havde jeg ikke endnu, og hvad det handlede om. Det handlede om, at ministeren skulle have en hjemmel, lød svaret, og så tænkte jeg, at man jo altid skal være påpasselig, når ministeren skal have ekstra bemyndigelse til et eller andet. Men da jeg så fik læst lovforslaget, tænkte jeg, at det her jo ikke var så slemt, for det handler netop om at etablere en hjemmel til, at Børne- og Undervisningsministeriet kan hjemtage it-opgaver i relation til administration af statslig elevstøtte til elever på efterskoler fra Uddannelses- og Forskningsministeriet, og det giver god mening, at den opgave hjemtages.

Endvidere foreslås der en justering af tilskudsbetingelser, således at en forstander ikke samtidig kan varetage den daglige ledelse af mere end én efterskole eller én fri fagskole, og fastsættelse af hjemmel til, at der kan ydes befordringstilskud til frie grundskoler. Det er også nævnt i forslaget, at det vil være muligt at fravige kravet om, at en forstander ikke må varetage den daglige ledelse af mere end én skole, i tilfælde af, netop som min kollega var inde på, at man f.eks. kan afværge lukning af en skole med specielt stor betydning for et lokalsamfund. Så i udgangspunktet er vi i Danmarksdemokraterne positive over for det her.

Jeg kan se ud fra høringssvarene, at de også er meget positive. Dog læste jeg lige, at Efterskoleforeningen i deres høringssvar bemærker – og jeg citerer herfra: Med lovforslaget modtager efterskolerne ikke længere forældrenes indkomstoplysninger, hvilket foreningen ser som en klar forbedring for familierne. Foreningen ser dog en ulempe herved, da efterskolerne i forbindelse med administration af den individuelle supplerende elevstøtte for ca. 3.000 familier årligt har brug for dokumentation for familiernes indkomst. For at undgå, at disse familier skal indsende mere dokumentation end højst nødvendigt til efterskolerne, foreslår foreningen, at man eventuelt kan tilføje i lovforslaget, at efterskolerne har mulighed for at trække indkomstoplysninger via elevstøtteløsningen, hvis forældrene samtykker hertil. Citat slut.

Så vil jeg bare lige høre, om ministeren havde tænkt sig at efterleve det. For jeg kan ikke helt ud fra ministerens besvarelse se, om ministeren har tænkt sig at efterleve det. Men i udgangspunktet er vi i Danmarksdemokraterne positive over for lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre til Moderaternes ordfører, og det er hr. Lars Arne Christensen.

Kl. 14:51

(Ordfører)

Lars Arne Christensen (M):

Tak for ordet, formand. I dag behandler vi et lovforslag, der indeholder en række elementer. Vores efterskoler og frie fagskoler tilbyder et ophold for vores unge, som er med til at udvikle dem fagligt og personligt. Som der står i efterskolernes formålsparagraf, er hovedsigtet at give dem livsoplysning, folkelig oplysning og demokratisk dannelse. De frie fagskoler giver en opkvalificering, der enten er

praktisk eller erhvervsorienteret, hvis ikke en kombination af begge dele

Det er vigtigt, at efterskolerne og de frie fagskoler begge har de fornødne ledelsesmæssige kompetencer, og det sikrer vi med dette lovforslag. Fremover skal en daglig leder af en efterskole eller fri fagskole kun være leder af den pågældende skole. Det synes vi giver rigtig god mening i Moderaterne. Hver skole har en vis ånd og kultur, som forstanderen kun kender til, hvis vedkommende er på skolen. Desuden har man jo også det pædagogiske ansvar for skolen. Derfor er det vigtigt, at det sikres, at den ledelsesmæssige kraft er til stede.

Derudover indeholder lovforslaget en hjemtagelse af de administrative byrder til Børne- og Undervisningsministeriet, og desuden også en fælles digital løsning, hvad angår den statslige elevstøtte. Det kan vi i Moderaterne se rigtig god mening i. Derfor støtter vi op om lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ingen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre til Det Konservative Folkepartis ordfører, og det er fru Lise Bertelsen.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Lise Bertelsen (KF):

Tak for ordet, formand. Lovforslaget dækker over hjemtagelse af elevstøtte, at forstanderen på en efterskole eller fri fagskole ikke kan varetage den daglige ledelse af mere end en skole, at ansøgningsfristen ikke gælder for en fri grundskole, der viderefører et allerede godkendt skoletilbud på en småø, samt særskilt befordringstilskud. Det Konservative Folkeparti ser positivt på ændringerne, særlig at der med lovforslaget sikres en fælles digital løsning af den statslige elevstøtte og en hjemtagelse af administrationen til Børne- og Undervisningsministeriet. Det har længe været et ønske fra efterskolernes side, da det hidtidige system har været uens, tungt og meget bureaukratisk. Ligeledes bemærker Efterskoleforeningen i deres høringssvar, at de finder det positivt, at det er elevernes forældre, der ansøger om elevstøtten, når dette er muligt, i stedet for det nuværende, hvor det er efterskolerne, som ansøger på vegne af forældrene.

Det Konservative Folkeparti bakker op om ændringerne af loven. Kl. 14:54

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ingen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre til Enhedslistens ordfører, og det er fru Anne Hegelund.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Anne Hegelund (EL):

Tak. I Enhedslisten støtter vi op om lovforslaget. Vi synes, det lyder som en god idé at sørge for, at den statslige elevstøtte til elevbetalingen på efterskoler kommer til at køre over en fælles digital løsning hos Børne- og Undervisningsministeriet, og det lyder også, som om efterskolerne er glade for det her forslag. Det er en god idé at sørge for, at der er mulighed for støtte til transport, at der skal være én forstander ude på hver enkelt skole, altså tæt på, og det gælder også de her bedre muligheder for skoler på småøer.

Jeg skulle også hilse fra Alternativet og sige, at de støtter forslaget. Og så kan jeg næsten ikke lade være med at nævne nu, hvor det er efterskoler, de frie fagskoler og på den måde også lidt 10. klasse, der er på dagsordenen, at jeg håber, det her er tegn på, at man er kommet på bedre tanker og gerne vil bevare 10. klasse, som er noget af det sidste, der ligner et pusterum i vores uddannelsessystem. For i Enhedslisten mener vi virkelig, at der er brug for meget mere plads

til lige at kunne trække vejret uden at falde ud af uddannelsessystemet, og det skal jo være lige meget, hvor meget ens forældre tjener. Tak for ordet.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre til Radikale Venstres ordfører, og det er fru Lotte Rod. Værsgo.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Jeg vil gerne lægge mig i slipstrømmen af alle de andre ordførere og egentlig bare for en sjælden gangs skyld sige tak til ministeren for faktisk at lave noget, som tager administrative byrder væk fra ledelsen. Det ville være jo fedt, hvis vi i virkeligheden kunne gøre det meget oftere. Så det støtter vi i Radikale Venstre.

Så har jeg studset over den samme ting, som Efterskoleforeningen har spurgt om, og som Danmarksdemokraterne også var inde på. Det håber jeg at ministeren vil komme ind på i sin tale, altså om vi ikke godt kunne hjælpe efterskolerne med det, sådan at de har muligheden for at give ekstra støtte til de elever, som har brug for det.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Vi går videre til Dansk Folkepartis ordfører, det er hr. Alex Ahrendtsen. Værsgo.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak, formand. Jeg skal gøre det meget kort. Jeg er meget enig i det meste af det, der er blevet sagt. Dansk Folkeparti støtter selvfølgelig også lovforslaget. Tak.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er vi igennem ordførerrækken, og så kan vi give ordet til børne- og undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 14:56

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Tak til formanden for ordet, og tak til de ordførere, der har haft ordet under diskussionen. Det er jo et lovforslag, der skal sikre, at alle processer omkring den digitale elevstøtte vil være på plads, når Uddannelses- og Forskningsministeriet ikke længere varetager it-opgaver omkring den her elevstøtte.

Og Børne- og Undervisningsministeriet har planlagt en god tid til at udvikle og implementere en ny elevstøtteløsning, og inden der trykkes på knappen, skal vi nemlig have et pålideligt it-system, hvor elevstøtten til nedsættelse af betalingen på efterskoler er til rådighed for forældrene til rette tid. Forældre til elever på efterskoler og de enkelte efterskoler får adgang til elevstøtteløsningen for kurser fra og med skoleåret 2026/27.

Lovforslaget vil også sikre, at en forstander ikke kan varetage den daglige ledelse af mere end en efterskole eller en fri fagskole. På efterskoler og frie fagskoler opholder eleverne sig stort set 24-7. Det kræver en synlig og nærværende forstander på hver enkelt skole. Der er dog mulighed for at dispensere fra det krav i ganske særlige situationer, f.eks. hvis der er behov for at afværge lukningen af en

skole med specielt stor betydning i lokalsamfundet. I lovforslaget er der også anført andre hensyn til skoler i lokalsamfundet.

Skoletilbud på en småø kan etableres som en afdeling af en fri grundskole, altså hovedskolen inde på fastlandet. Hvis der opstår behov for, at skoletilbuddet skal overtages af en anden hovedskole, indebærer lovforslaget, at den gældende ansøgningsfrist for et nyt skoletilbud – den 15. august året forud for skoleårets start – ikke vil gælde. De berørte elever i skoletilbuddet kan derfor uforstyrret fortsætte deres skolegang på småøen, hvor de har deres bopæl.

Endelig foreslås det, at der kan ydes befordringstilskud til nedsættelse af befordringsudgifter for elever i frie grundskoler, herunder elever i de tyske mindretals skoler. Det reguleres i dag med en anmærkningstekst på de årlige finanslove. Forslaget vil bidrage til en mere enkel regulering af befordringstilskuddet, og det indebærer ikke indholdsmæssige ændringer. Tak for ordet.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Mange tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger, så vi siger tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om social service og lov om en børne- og ungeydelse. (Ophævelse af revisionsbestemmelse).

Af børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye). (Fremsættelse 20.03.2024).

Kl. 14:59

Forhandling

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er Socialdemokratiets ordfører, fru Sara Emil Baaring. Værsgo.

Kl. 14:59

(Ordfører)

Sara Emil Baaring (S):

Tak for ordet. I 2019 blev loven om regler om obligatoriske sprogprøver i udsatte boligområder og styrket forældreansvar vedtaget med en revisionsbestemmelse. Evalueringen af lovens virkning fik vi i januar sidste år. Der tegner sig ikke et billede af en bragende succes. En del af årsagen til det findes uden tvivl i det faktum, at vi i de år gennemgik nedlukninger og distancerende fjernundervisning på grund af covidpandemien. Men det grundlag, som lovgivningen blev til på, mener vi ikke har ændret sig. Vi ved, at et barns forudsætning for læring og trivsel styrkes gennem sproglig mestring. Det kan der ikke være tvivl om. At sikre, at vores børn behersker det danske sprog, er en helt central løftestang for, at de kan tage del i fællesskabet og indgå i undervisningen i alle fag.

De obligatoriske sprogprøver blev indført for at mindske fagligt efterslæb hos børn i udsatte boligområder. De blev indført for at sikre, at børn havde tilstrækkelige dansksproglige kompetencer til at kunne følge med i undervisningen i grundskolen og begå sig socialt. Det er forudsætningen for, at børn kan tage del i fællesskabet i skolen. Hos børn med højt fravær ser vi desværre ofte, at barnet står uden for fællesskabet. Det skaber dårlige forudsætninger for at lære og trives, når al energien bliver brugt på at kæmpe sig vej ind i fællesskabet for at blive set og mødt som det barn, man nu er.

Det er ikke ny viden. Vi har længe vidst, hvor vigtig en rolle skolen spiller for børns trivsel og socialisering. Og her kender lærerne og pædagogerne på skolen deres rolle. De ser det, når stolen står tom i klasselokalet; de skriver til forældrene og drager omsorg. Så de prøver at gå ind i sagen, når de konstaterer et højt fravær. Det arbejde kan vi ikke sætte spørgsmålstegn ved. Men de kan ikke stå alene med deres ansvar, langtfra. I de fleste tilfælde kommer vi langt med et forpligtende skole-hjem-samarbejde med forældrene, og heldigvis for det. Men det lykkes ikke altid, og netop derfor er det vigtigt, at vi tør stille krav. Vi skal som samfund stille krav om, at forældrene lever op til deres ansvar som værger, for alle børn har ret til undervisning. Så det er børnene, det handler om, og det skal kunne have konsekvenser, hvis forældrene ikke bakker deres børn op og hjælper dem med at lære sproget og at socialisere sig i skolen.

Det er igennem ordene, vi lærer hinanden at kende. Det er igennem sproget, vi deler vores drømme. Og det igennem dialogen, vi bygger broer mellem verdener. Det må og skal være vores ansvar at støtte børnene, og det gør vi med dette lovforslag.

Med disse bemærkninger kan jeg meddele, at Socialdemokratiet stemmer for lovforslaget. Og så skal jeg hilse fra Dansk Folkeparti, der ligeledes bakker op.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er to korte bemærkninger indtil videre, og den første er fra hr. Sigurd Agersnap, SF.

Kl. 15:02

Sigurd Agersnap (SF):

Tak for det. Jeg skal simpelt hen lige forstå, om den første del af indlægget fra den socialdemokratiske ordfører skal forstås sådan, at man fuldkommen forkaster resultaterne fra VIVE, altså i evalueringen af rapporten her. Det lyder, som om man, fordi der har været en coronaperiode i mellemtiden, så faktisk ikke mener, at rapportens konklusioner står til troende og er noget, der kan bruges. Så nævner ordføreren til sidst, at det er vigtigt at støtte børnene, og det er vi helt enige i i SF. Det her med at give en fraværsstraf er jo ikke en støtte, det er jo det modsatte, det er jo en straf. Så hvordan er det, Socialdemokratiet forstår en fraværsstraf som netop støtte?

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 15:03

Sara Emil Baaring (S):

Det er en støtte, når børnene ikke bliver støttet i at komme af sted om morgenen. Når en forælder vælger ikke at melde afbud i 10-12 dage og forklare, hvorfor barnet ikke er i skole, så er det at støtte op at tage børnenes parti i det her, og det gør vi ved at sikre, at der bliver taget et ansvar.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 15:03

Sigurd Agersnap (SF):

Hvad så med den første del af spørgsmålet? Anerkender Socialdemokratiet ikke VIVE's evaluering og de resultater, der ligger her? Og er ordføreren så uenig i det, ministeren, hr. Mattias Tesfaye, som også er socialdemokrat, udtalte i et samråd sidste år, nemlig at vi risikerer at skabe et pres på familier, som i forvejen er i en meget svær situation? Evalueringen viser jo netop, at man skubber til nogle familier, der er på kanten af samfundet i forvejen.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Sara Emil Baaring (S):

Det, man også skal lægge sig på sinde, er, at inden man har gjort det her, så har der været et meget stort samarbejde med hjemmet. Der har jo været samtaler på skolen. Der har været gjort utrolig meget for at prøve at skabe et større skole-hjem-samarbejde. Så det her er jo den yderste konsekvens, og der synes jeg, faktisk, at man tager børnenes parti.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Jeg vil lige erindre spørgeren om, at ministre kun omtales ved deres ministertitel og ikke ved navn. Den næste korte bemærkning er til fru Lotte Rod, Radikale Venstre.

K1. 15:04

Lotte Rod (RV):

Det er lidt det samme for mig. Hvordan kan det være socialdemokratisk politik, at til de børn, der har det allersværest i skolen, er svaret fra Socialdemokratiet, at man gør familien fattigere?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Sara Emil Baaring (S):

Men det er jo også en falliterklæring, at vi ikke støtter børnene i, at deres forældre åbenbart skal have det skub, der skal til, for at børnene kan komme af sted. Vi snakker om 10-12 dage, hvor man ikke har meddelt skolen, hvorfor barnet er syg. Det er jo ikke, fordi barnet har lungebetændelse eller noget. Det er simpelt hen det, at barnet ikke dukker op, uden forklaring at der en forklaring på det. Der synes jeg faktisk, at det er på sin plads, at vi tager børnenes parti i det her.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 15:05

Lotte Rod (RV):

Er det virkelig at tage børnenes parti? Altså, hvad tænker Socialdemokratiet om, at lærerne siger, at det her går ud over relationen mellem lærere og elever og forældre?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 15:05 Kl. 15:07

Sara Emil Baaring (S):

Men inden det her har der jo været et meget udvidet skole-hjemsamarbejde. Der har været opstart og dialog fra skolens side og fra ledelsens side, så det her er den yderste konsekvens. Det sker jo, når en familie vælger overhovedet ikke at samarbejde, og så synes jeg faktisk, at vi skal være på børnenes side.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til fru Anne Hegelund, Enhedslisten.

Kl. 15:05

Anne Hegelund (EL):

Jeg har nærmest aldrig oplevet, at der er nogen familier, der får det nemmere af, eller nogen børn, der får det bedre af, at familien bliver fattigere, og jeg har alligevel arbejdet med udsatte børn og unge som socialrådgiver. Og jeg tænker bare: Hvordan skal det overhovedet kunne hjælpe børn eller unge, der har svært ved at komme af sted i skole, at de så måske i familien heller ikke har råd til, at de kan komme til fodbold? Nu bliver det godt nok meget lavpraktisk. Men selv om ordføreren siger, at det er i yderste konsekvens, så kan jeg bare ikke se, hvordan relationen mellem familie og lærer og familiens økonomi bliver værre af at tage barnets parti eller af at se det fra barnets perspektiv og være på barnets side. Det bliver ordføreren simpelt hen nødt til at sætte nogle flere ord på.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Det får ordføreren mulighed for nu.

Kl. 15:06

Sara Emil Baaring (S):

Tak. Igen vil jeg sige, at det her jo er, når der er fravær, uden at man har meddelt en årsag. Når man er skolelærer, hvilket jeg i øvrigt også var for ikke så lang tid siden, så har man jo forinden en ret kraftig dialog med familien. Det her er jo eksempler, hvor familierne fuldstændig modsætter sig skole-hjem-samarbejdet, og der synes jeg egentlig, at det er på sin plads, at vi stiller os på børnenes side og prøver at give nogle sanktioner, der gør, at vi får forældrene på banen på det her område.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 15:07

Anne Hegelund (EL):

Så vil jeg spørge ordføreren, som har et skolelærerperspektiv: Hvordan tænker du at det vil få forældrene mere på banen eller gøre det bedre og nemmere for barnet at komme i skole eller nemmere for familien at tage kontakt, at man gør dem fattigere, og at der pludselig også er lagt en sanktion ind i det samarbejde mellem skole og hjem?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Jeg er helt sikker på, at vi finder ud af tiltaleformerne, men for nu lige at være sikker på at følge op vil jeg sige, at vi hverken er Des eller dus her i Folketinget, men at vi omtaler hinanden i tredje person.

Ordføreren.

Sara Emil Baaring (S):

Igen må jeg bare sige, at det her med, at forældre modsætter sig skole-hjem-samarbejdet, på ingen måde kan være barnets tarv. Og et barn, der ikke kommer i skole, går jo glip af en hel masse ting og er ikke en del af fællesskabet i klassen og oplever ikke trivsel. Altså, vi bliver nødt til at understøtte børnene i forhold til det her, og der kan en sanktionsmulighed være vejen frem.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Sara Emil Baaring, Socialdemokratiet. Den næste ordfører er fru Anni Matthiesen, Venstre. Velkommen.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for det, formand. Med dette lovforslag sikrer vi, at reglerne om de obligatoriske sprogprøver i udsatte boligområder og muligheden for standsning af børnechecken videreføres. Det var VLAK-regeringen, der indførte obligatoriske sprogprøver som en del af indsatsen mod at bekæmpe parallelsamfund. Det gjorde vi, fordi vi mente, at det var vigtigt at mindske det faglige efterslæb hos skoleelever, der bor i udsatte boligområder, både for børnenes egen skyld, men også for samfundets skyld på den lange bane. For hvis vi ikke sikrer, at børnene taler tilstrækkelig godt dansk, risikerer vi, at de vil halte bagefter resten af skoletiden og for den sags skyld måske endda også resten af livet, og det kan vi ikke være bekendt.

Derfor støtter vi i Venstre også, at forslaget her videreføres, og vi bakker op om lovforslaget.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Anni Matthiesen. Den næste ordfører er hr. Sigurd Agersnap, Socialistisk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Sigurd Agersnap (SF):

Tak for ordet, formand. Forslaget her i dag lægger jo bl.a. op til, at man kan fortsætte med at straffe børnefamilier økonomisk, hvis et barn ikke kommer i skole. Det betyder, at kommunerne ved ulovligt fravær på mere end 15 pct. inden for et kvartal kan trække i ydelsen, der tilgår familien. Det mener vi i SF er forkert. Det er ikke den rigtige måde at bekæmpe et højt fravær på.

Vi er ikke uenige i, at børn selvfølgelig skal være i skolen, og at et højt fravær ikke er godt, og det skal modarbejdes, men at en økonomisk straf skulle være løsningen, er der ikke meget der tyder på. Det kan føre til en negativ spiral, når man straffer familier økonomisk, en spiral, der samtidig rammer de mest sårbare børn og familier. For vi skal huske på, at et ulovligt fravær ofte er symptomer på noget andet. Mange af de her børn befinder sig i udsatte positioner og står over for komplekse problemer. Det kan være diagnoser, mistrivsel, at man står midt i en skilsmisse i familien, at der er sociale udfordringer i hjemmet, og alle de ting kan gøre det svært for et barn at komme i skole, men en økonomisk straf hjælper jo ikke på nogen af de problemer.

Hvis man skubber til folk, som står med benene solidt plantet på jorden, så kan de fleste klare det, og nogle skubber tilmed lidt igen, og hvis man skubber til folk, som står på sikker grund, så er der nogle, der rykker sig, men hvis man skubber til folk, som står på kanten, så risikerer man at skubbe dem ud over kanten, og sådan er det med den her økonomiske straf. Fratagelsen af børne- og ungeydelsen er ikke noget, der hjælper familierne, men det skubber til i forvejen udsatte familier. Det hjælper ikke et godt samarbejde mellem forældre, skole og kommune, og det vil heller ikke hjælpe barnet på rette vej, men det vil blot marginalisere nogle familier endnu mere. Hvis man vil fokusere på at nedbringe skolefraværet, så ved vi, at det, der virker, er at prioritere trivslen og de helhedsorienterede sociale indsatser, som heldigvis også ofte er det, der først bliver sat i værk derude.

VIVE har jo evalueret den her fraværsstraf, og de understreger, at de børn og unge, der har et højt ulovligt fravær, befinder sig i udsatte positioner med komplekse udfordringer. Det er familier, som ofte er uden uddannelse, job, det er lavindkomstfamilier, familier med hyppige skift i skole og familier, der kæmper med psykiske lidelser, misbrug og sigtelser, og at de skulle få hjælp af en økonomisk straf, er meget svært at se, og det følger jo heller ikke af konklusionen af VIVEs rapport. Samtidig påpeger VIVE, at faldet i det ulovlige fravær allerede er sket, før loven træder i kraft og sanktionerne indføres. Det skyldes skolernes trivselsmæssige og faglige indsatser, som bidrager til adfærdsændringen. Desuden viser rapporten, at brugen af den økonomiske straf jo kun er begrænset, men at den ikke kan sandsynliggøre et fald i elevernes fravær. Derfor synes jeg, at man bør lade være med at videreføre fraværsstraffen, og jeg vil også opfordre ministeren til at følge sine egne udtalelser fra et samråd her i Tinget sidste år, som jo netop var, at man risikerer at skubbe til i forvejen socialt udsatte familier. Fraværsstraffen løser ikke problemerne med ulovligt fravær, den hjælper ikke familierne, og den skaber blot større problemer. Derfor stemmer SF imod lovforslaget. Kl. 15:13

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ingen ønsker om korte bemærkninger. Tak til hr. Sigurd Agersnap, SF. Den næste ordfører er fru Helena Artmann Andresen, Liberal Alliance. Velkommen.

Kl. 15:13

(Ordfører)

Helena Artmann Andresen (LA):

Tak for det. Med dette lovforslag foreslås det at videreføre reglerne om obligatoriske sprogprøver i udsatte boligområder. I Liberal Alliance er vi glade for, at reglerne bliver videreført. Det er nemlig altafgørende, at alle børn lærer at tale dansk, så de har de bedste forudsætninger for at indgå i et fællesskab og blive undervist i skolen. For der er ingen tvivl om, at det er nødvendigt at kunne tale dansk, hvis man skal vokse op i Danmark og være en del af samfundet. Derfor er det også positivt, at børnene testes, så vi ikke efterlader nogen børn på perronen.

Samtidig foreslås det med dette lovforslag at videreføre reglerne om et styrket forældreansvar gennem muligheden for standsning af børnechecken. Det er vigtigt, at alle børn modtager undervisning, men det er i sidste ende forældrenes ansvar, at deres børn kommer i skole om morgenen. Desværre er det ikke alle forældre, der forstår, at det er deres ansvar, og det går selvfølgelig ikke. Muligheden for standsningen af børnechecken er et tiltag for at rette op på den her udfordring.

I Liberal Alliance anerkender vi fuldt ud, at der er nogle børn, der har et fravær på langt over 15 pct., fordi de lider af skolevægring. Det er meget bekymrende, at der er børn, der er væk fra skolen i flere måneder, og nogle gange er det i årevis, fordi de har så ondt i maven, når de skal ud ad døren om morgenen. Derfor er det også vigtigt for mig at understrege, at vi ikke er ude på at straffe forældre med skolevægrende børn, når vi gør det muligt at standse børnechecken.

Vi skal hjælpe de børn og deres forældre, og det er også derfor, at vi i Liberal Alliance i folkeskoleforhandlingerne har kæmpet hårdt for, at vi får en undersøgelse af skolevægringen. For vi ved slet ikke nok om det i dag, og vi må altså ikke lade de her børn i stikken, hvad vi i nogen grad gør i dag. Liberal Alliance støtter lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ingen ønsker om korte bemærkninger, så tak til fru Helena Artmann Andresen, Liberal Alliance. Den næste ordfører er fru Karina Adsbøl, Danmarksdemokraterne. Velkommen.

Kl. 15:15

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DD):

Tak for det, formand. Jeg vil starte med at hilse fra min kollega fra De Konservative og sige, at de støtter det her forslag.

I foråret 2018 blev flere partier enige om en delaftale på undervisningsområdet med et formål om at bekæmpe parallelsamfund, og det betød bl.a., at man vedtog den her lov, der indførte obligatoriske sprogprøver i udsatte boligområder og et styrket forældreansvar gennem mulighed for standsning af børnechecken. Af den lov fremgår der en revisionsbestemmelse, som medfører, at regeringen skal fremsætte forslag om revision af loven, og det er så med det her lovforslag, at man foreslår at fjerne revisionsbestemmelsen, således at reglerne om obligatoriske sprogprøver i udsatte boligområder og styrket forældreansvar gennem mulighed for standsning af børnecheck m.v. videreføres i uændret form.

I Danmarksdemokraterne er vi umiddelbart positive over for forslaget, da vi grundlæggende bakker op om ordningen med obligatoriske sprogprøver i udsatte boligområder, fordi sprogkompetencer er en forudsætning for børnenes faglige og sociale udvikling i skolen. Samtidig aftalte man også, at forældrene skulle tilskyndes til at sikre, at deres børn kommer i skole – netop ved at børnechecken risikerer at bortfalde, hvis et barn har mere end 15 pct. ulovligt fravær i løbet af et kvartal. Og begge initiativer skulle bidrage til, at flere børn fra udsatte områder og familier forankres i folkeskolen og får det udbytte af deres skolegang, som er en forudsætning for også at fungere i samfundet senere i livet.

Jeg ved godt, at der herinde er delte meninger vedrørende risikoen for, at man får frataget børnechecken, men det er også vigtigt at holde sig for øje, at reglerne her handler om ulovligt fravær, dvs. fravær uden tilladelse og fravær, der ikke skyldes sygdom, lægeeller tandlægebesøg eller funktionsnedsættelser.

Vi har også netop her tidligere på året haft et samråd i udvalget, netop omkring det her, og der havde DR jo dokumenteret, at mere end 15.000 elever havde ulovligt fravær i skoleåret 2021-2022, men at kun i 4 pct. af tilfældene havde kommunalbestyrelsen frataget familien børnechecken. Og det indebærer bl.a., at når en elev har 15 pct. eller mere ulovligt fravær i løbet af et kvartal, så skal skolelederen indberette det til kommunalbestyrelsen, og så er det kommunalbestyrelsens opgave at vurdere, om elevens forældre skal have trukket børne- og ungeydelsen for et kvartal.

Jeg vil bare lige fra Danmarksdemokraternes side sige, at det er vigtigt, at forældrene tager et forældreansvar. Tit og ofte synes jeg man snakker meget om skolerne og lærerne og om børnene, men tit og ofte glemmer man, at der også er nogle forældre, som har et ansvar for først og fremmest at opdrage deres børn, men også for at sikre, at de får nogle gode rammer, og hjælpe dem godt på vej.

Så vil jeg sige, at jeg tror, ministeren sagde på det samråd, og det kan godt være, at jeg husker forkert – for jeg mener nemlig også, at ministeren undrede sig over, at det ikke blev anvendt i højere grad – at han vil gå i dybden med det, også i forhold til at VIVEs undersøgelse viser, at de muligheder, man har for det her, ikke bliver brugt i det omfang, man måske kunne. Men det kan ministeren måske fortælle lidt om, når han kommer herop, altså

hvad det skyldes. Som jeg mener jeg læste i høringssvaret fra KL, skyldes det, at der er meget bureaukrati omkring det. Jeg ved ikke, om der er nogle ting, man kan gøre nemmere for kommunerne i forhold til administrationen af det. Men det kan være, at ministeren kigger videre på det; det var i hvert fald det, jeg fik indtryk af under samrådet.

Men i Danmarksdemokraterne er vi positivt indstillede over for forslaget. Og så vil jeg sige tak for ordet.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ingen ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Karina Adsbøl, Danmarksdemokraterne. Næste ordfører er hr. Lars Arne Christensen, Moderaterne.

Kl. 15:20

(Ordfører)

Lars Arne Christensen (M):

Tak for ordet, formand. I 2018-2019 valgte et flertal bestående af den daværende VLAK-regering og Socialdemokratiet med Dansk Folkeparti at indgå en aftale, og denne lov optræder som en del af aftalen. Der var tale om en udmøntning af en delaftale på undervisningsområdet om at bekæmpe parallelsamfund. Lovforslaget indførte sprogprøver i børnehaveklassen kombineret med intensiv støtte for at styrke elevernes sprog på grundskoler med en høj andel af børn fra udsatte boligområder. Desuden styrkede man forældreansvaret ved at indføre mulighed for bortfald af børnecheck for elever, som ikke deltager i undervisningen i folkeskolen. Sluttelig indførte man en revisionsbestemmelse i loven, der skulle sikre, at man evaluerede, om loven havde den virkning, man ønskede, og netop det behandler vi i dag.

For i dag sigter vi imod at ophæve denne revisionsbestemmelse. Det gør vi, fordi vi i januar 2023 lige præcis havde denne evaluering af loven. Jeg ønsker at fremhæve en ting, der betyder noget for mig, fra evalueringen. Evalueringen peger på, at reglerne har ført til en øget bevidsthed hos forældrene omkring deres børns fravær, evalueringen peger på, at højt fravær særlig er et problem hos udsatte børn. Det kommer som sådan ikke som en særlig stor overraskelse, men det påpeger vigtigheden af, at alle omkring barnet er meget opmærksomme på barnets ve og vel. I Island er de med den islandske børnereform blevet bedre til at følge op på mistrivsel blandt børn. Her er det blevet en lov, at alle omkring barnet skal samarbejde om bedre trivsel hos barnet, både skole og forældre. For der er også et forældreansvar, når børn mistrives. Vi kan ikke som samfund acceptere, at nogle forældre enten er ligeglade med fraværende børn eller måske ikke helt evner at hjælpe deres børn i skole. Der må vi som samfund træde til og sige fra som f.eks. konkret her ved ulovligt frafald med bortfald af børnecheck.

Det betyder ikke, at Moderaterne eller jeg vil diktere privatlivet hos familierne, men trivslen hos vores børn er ikke kun et ansvar, der løftes i skolen, i sfo'en og i fodboldklubben. Derfor mener vi, at det er på sin plads, at der i yderste instans er konsekvenser for familier med børn, der har ulovligt fravær. Tillad mig dog alligevel at knytte en enkelt kommentar til dette lovforslag. Datagrundlaget er spinkelt, og det er præget af at være foretaget under covid-19-årene. Derfor mener vi i Moderaterne også, at det er på sin plads, at vi på almindelig vis følger lovens virkning. I dag behandler vi dog revisionsbestemmelsen og en ophævelse af den. Det støtter vi i Moderaterne. Tak for ordet.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ønske om en kort bemærkning til hr. Sigurd Agersnap, SF.

Kl. 15:22

Sigurd Agersnap (SF):

Tak for det. Jeg kender ordføreren som en, der sætter sig godt ind i tingene og jo også har læst VIVE's evaluering. Derfor vil jeg gerne spørge til ordførerens syn på noget af det, forskerne bag evalueringen udtaler. Det er jo bl.a., og nu citerer jeg: »et højt skolefravær er ofte udtryk for, at en elev befinder sig i en udsat og sårbar position. Det er et signal om, at noget ikke er nødvendigvis, som det skal være, og derfor er økonomiske sanktioner næppe den rette løsning«. Det er altså konklusionen fra forskerne bag evalueringen. Hvilket indtryk gør det på Moderaternes ordfører?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Karsten Hønge): Ordføreren.

Kl. 15:23

Lars Arne Christensen (M):

Der jo selvfølgelig grader af fravær, og det, vi er ovre i her, er der, hvor vi er ude i det, som vi kalder ulovligt fravær. Ordføreren for Danmarksdemokraterne nævnte også procentsatserne; der er 5 pct., der har ulovligt fravær, men der er kun 4 pct., der får konsekvenser af det af økonomisk karakter. Så jeg tænker også, at kommunerne kunne gå ind og ligesom regulere, hvor det er, man skal sætte ind med den økonomiske konsekvens. Men det er jo selvfølgelig en balancegang her.

Vi har noteret os hos Moderaterne, at der er det her spinkle datagrundlag. Det er sådan, at Børne- og Undervisningsministeriet følger med i virkningen af loven på sædvanlig vis, og det vil de også gøre her. Vi vil selvfølgelig også fra vores side følge med i, om der er de effekter af loven, som vi alle sammen interesseret i, eller om der er uhensigtsmæssige effekter af den.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 15:23

Sigurd Agersnap (SF):

Jeg synes, at det er lidt hårdt over for de forskere, der har leveret den her evaluering, både fra Moderaternes ordfører, men også før fra Socialdemokratiets ordfører. Man har jo i flere år sagt, at vi afventer en evaluering af fraværsstraffen og konsekvenserne. Så kommer i evalueringen. Den viser måske ikke helt det, man har regnet med, og så siger man, at datagrundlaget ikke er godt nok til at kunne drage de konklusioner. Det er jo nogle forskere, der normalt er meget skarpe på at drage konklusioner på baggrund af netop datagrundlag.

Er det Moderaternes politik, at en fraværsstraf er en god idé og er virksom, selv om forskerne ikke finder det, netop ved ulovligt fravær?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Lars Arne Christensen (M):

Helt generelt mener vi ikke, at en fraværsstraf nødvendigvis er en god sanktion, men det, vi er ovre i her, er ulovligt og ikke meddelt fravær. Vi har også en række grupperinger i vores samfund, hvor det her med at løfte dem sprogligt har en værdi, og det er det, vi gerne vil sætte ind over for. Så der er graduering af, hvornår det giver mening og ikke giver mening, og her mener vi, det giver mening.

Kl. 15:24

Tredie næstformand (Karsten Hønge):

Så er der ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til hr. Lars Arne Christensen, Moderaterne. Næste ordfører er fru Anne Hegelund, Enhedslisten. Velkommen.

Kl. 15:25

(Ordfører)

Anne Hegelund (EL):

I Enhedslisten har vi hele tiden været imod hele den parallelsamfundspakke, som regeringen kalder den nu, og som det her forslag eller videreførelsen af det er en del af eller kommer fra. De partier, som står bag, sagde, at hele intentionen bag den pakke var, at man ønsker et Danmark, som bygger på frihed og retssikkerhed og ligestilling. Men ligesom resten af lovgivningen under den hat trækker det her også i den stikmodsatte retning. Det duer simpelt hen ikke at lave lovgivning og særlige regler, som skal gælde for kun nogle bestemte grupper af elever. Det er stigmatiserende, og det duer slet ikke, at det så kun er, fordi de går på skoler, hvor mere end 30 pct. af eleverne bor i et boligområde, som har fået stemplet »udsat«.

Det her kunne godt være regler, der var kommet til at gælde i min egen folkeskole, og jeg har selv boet on/off 10 år i Gellerupparken i Aarhus, lige nu off, fordi den lejlighed, jeg flyttede tilbage til, efter min blok var blevet revet ned, nu også bliver revet ned, og jeg skulle flytte fire gange for at blive boende.

Folk får det altså ikke bedre af at få revet deres hjem ned eller få taget nogle penge fra sig, så de bliver endnu fattigere, og Gellerup er jo så også et af Danmarks fattigste boligområder. Det er forskelsbehandling, og det er det, der bliver konsekvensen, hvis man stemmer det her igennem, og det er overhovedet ikke okay, og det stiller en stor gruppe elever alt andet end lige, og så lægger det et urimelig hårdt pres på dem helt fra skolestart.

Nu er der jo lige kommet den her nye folkeskoleaftale, hvor man gerne vil sætte skolerne mere fri og droppe så meget stram styring inde fra Christiansborg, og så kan jeg simpelt hen ikke forstå, at man ikke også vil droppe de her obligatoriske sprogtest, for det er noget af det, vi rigtig gerne vil have ryddet op i fra Enhedslistens side. Der er for mange prøver, for mange tests, for mange eksamener; vi har nordisk rekord i det, og vi har alt, alt for mange børn, der slet ikke har det godt med at gå i skole eller slet ikke har det godt overhovedet. De får det ikke bedre af at gå i skole, hvor det er meget teaching to the test og at blive målt og vejet i et væk. Og hvis man så i forvejen er lidt ekstra udsat, skal man endnu mere igennem sådan en testmølle, og man bliver altså ikke bedre til dansk af at blive testet mere i dansk.

Jeg tænker, at der er nogle lærere derude, som har en faglighed, som man taler rigtig meget om at vi skulle sætte mere fri, og som godt kan finde ud af at vurdere, om der vil være brug for en sprogtest eller brug for en ekstra indsats, uden at man skal styre det stramt herindefra. Jeg vil bare sige, at jeg i hvert fald har fuld tillid til, og det har Enhedslisten også, at det kan lærerne godt finde ud af at vurdere.

Og så er der også hele det her med, at det faktisk sætter skub i børns sproglige udvikling at være sammen med deres klassekammerater. Jeg tænker godt, at der var nogle børn, der kunne blive sat gevaldigt tilbage af at skulle gå et år om, og at det ikke ville gøre noget godt for ens trivsel.

Hele det her med selv at skulle ud i at købe ekstra undervisning, hvis ens børn dumper tre omgange sprogtest, eller hvis ens børn skal bruge deres sommerferie på ekstra undervisning, synes jeg var en rigtig dårlig idé, og jeg synes, det er endnu værre, at forældre, der har det rigtig svært og har nogle børn, der har det rigtig dårligt, som har svært ved at komme af sted i skole, også skal gøres endnu fattigere, og at man tænker, at det vil være den gode løsning på

problemet med, at det er svært at komme af sted i skole, eller at man som familie står i en rigtig svær situation.

Som socialrådgiver, der har arbejdet med udsatte børn og unge, kan jeg bare sige, at der ikke er nogen, der får det bedre af at blive fattigere. Altså, vi er så rigt et land i Danmark, men der er forældre, der nærmest ikke har råd til at spise tre gange om dagen, fordi de prioriterer, at deres børn skal have mad. Der er børn, hvis familier ikke har råd til, at de kan gå til fodbold eller noget andet, der vil være fedt, når det ikke er så fedt at gå i skole, og så ryger den mulighed da helt sikkert, hvis man tager endnu flere penge fra familier, der i forvejen har rigtig svært ved at få økonomien til at hænge sammen.

Jeg synes overhovedet ikke, at det er i orden, og jeg synes, at de partier, der er for det her forslag, skulle tænke sig rigtig godt om, om de egentlig vil hjælpe de her børn eller de bare vil slå deres forældre oven i hovedet og ødelægge deres økonomi.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der en kort bemærkning til fru Helena Artmann Andresen, Liberal Alliance.

Kl. 15:30

Helena Artmann Andresen (LA):

Tak for det. Altså, helt overordnet vil jeg sige, at hvis der er nogen, der er gode til generelt at stigmatisere, så må jeg ærligt sige, at jeg synes, det er Enhedslisten. Men jeg kunne godt tænke mig høre: Synes Enhedslisten ikke, at det var stigmatiserende med den aftale, man indgik om fordeling af gymnasieelever? Og så synes jeg, det er ærgerligt, at man koder sprogtest sammen med eksamener. Altså, sprogtest er jo for at hjælpe de her børn, så de ikke falder helt igennem uddannelsessystemet, så de kan få et år mere. Vi gør det jo ikke af ond vilje, selv om venstrefløjen nogle gange tror det – vi gør det jo altså for børnenes skyld. Kan Enhedslisten slet ikke se, at når man koder sprogtest og eksamener op mod hinanden på den måde, er det altså sådan lidt misvisende?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 15:31

Anne Hegelund (EL):

Jeg ser det her som symbolpolitik, som har virkelige konsekvenser for virkelige mennesker derude – og det er ikke af den positive slags. For børn, der skal testes, og måske testes unødvendigt, fordi det ikke er på baggrund af en faglig vurdering fra en lærer, så tror jeg det opleves rigtig træls at skulle igennem en lang række sprogtest, hvor man kunne have brugt tiden på at lære dansk i stedet for.

I forhold til hele det her med aftalen om fordeling af elever i gymnasierne ville vi jo helst, at det var muligt, at man boede mere blandet i Danmark, fordi der var almene boliger alle steder, og at der ikke var nogle kvarterer, hvor man kun kan bo, hvis man tjener rigtig godt, for så behøvede man ikke at prøve at finde et eller andet værktøj til at gøre gymnasierne mere blandede. Vores byer ikke er særlig blandede, fordi der er nogen, der har råd til at bo nogle steder, hvor de *kun* er sammen med nogen, der tjener lige så godt som dem selv, og det synes jeg ikke er en perfekt løsning.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ja tak. Spørgeren.

Kl. 15:32

Helena Artmann Andresen (LA):

Det kommer jo ikke som nogen overraskelse, at jeg slet ikke bryder mig om den sociale ingeniørkunst, som ordføreren står og taler for på talerstolen lige nu. Det er jo helt fair, at man er politisk uenige om det her, men så vil jeg bare gerne vide, hvad Enhedslisten så vil gøre for de forældre, der svigter deres børn ved ikke at hjælpe dem til at komme i skole, fordi de er ligeglade om morgenen. Hvad vil Enhedslisten så gøre for de børn?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Anne Hegelund (EL):

Altså, nu kommer jeg jo lige fra et job i socialforvaltningen, og i socialforvaltningen i Danmark siger hver fjerde socialrådgiver op og finder et nyt job inden for et år. Så det kunne jo være, at man skulle bruge penge på at investere i, at man får den rigtige hjælp hurtigt med forebyggende indsatser; at man sørger for, når der er børn, der er i mistrivsel, at rykke hurtigt nok i forhold til det; og at der er penge nok i den nye folkeskoleaftale til at sørge for, at der er to voksne på i mange klasser til at tage hånd om nogle af de børn, der ikke har det nemt. Altså, man kunne gøre alt mulig andet. Det handler om at prioritere flere penge til udsatte børn og unge i stedet for at tage penge fra deres familier.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Næste korte bemærkning er til fru Karina Adsbøl, Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:33

Karina Adsbøl (DD):

Jeg må sige, at jeg sidder og bliver lidt målløs, når ordføreren er oppe på talerstolen. For det her handler om ulovligt fravær. Det vil sige fravær, hvor forældrene ikke ringer om, at barnet ikke møder i skolen, men at man bare bliver væk, altså, man gør ingenting. Det handler jo ikke om lovligt fravær, hvor et barn er syg eller har en funktionsnedsættelse. Det her handler om ulovligt fravær, og det handler om, at skolelederen så skal underrette kommunalbestyrelsen, for ja, det er man da forpligtet til.

Nu er ordføreren jo socialrådgiver, og så ved ordføreren jo også, at efter serviceloven er man forpligtet til at hjælpe udsatte og sårbare familier. Så jeg forstår slet ikke, hvordan ordføreren kan stå og tordne imod det her. Er det ordførerens holdning, at der slet ikke skal være nogen konsekvenser af nogen som helst art, at det ikke er vigtigt, om børn kommer skole, og at det ikke er vigtigt, at der er et forældreansvar, hvor man motiverer sine børn til at komme i skole? Jeg må bare sige, at jeg er meget målløs over den tale, ordføreren har holdt på talerstolen i dag.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Anne Hegelund (EL):

Jo, jeg synes, det er enormt vigtigt, at vi kommer til at få en folkeskole, hvor flere børn kan trives og have det godt med at komme i skole, og jeg synes, det er rigtig vigtigt, at der er overskud til rigtig godt samarbejde forældre og lærere imellem; måske kan der både være en lærer og en pædagog i hver klasse. Det er også helt vildt vigtigt, at der er folk nok og tid nok ude i kommunen til, at der bliver handlet hurtigt, når der er børn, der ikke trives, og at der også er tid og rum til, at der bliver et godt samarbejde mellem familien og forvaltningen der.

Men det her synes jeg bare ikke er en hjælp, og det bakker forskningen jo også op om, altså at det ikke er en løsning i forhold til børn, der har svært ved at komme i skole. Ja, det er ulovligt fravær, men man kan jo ikke vide, om det er et barn, der er syg eller har en funktionsnedsættelse og en familie, der mangler overskud til at få givet besked.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 15:35

Karina Adsbøl (DD):

Jeg skal da ikke kunne sige, om ordføreren har været så dårlig til sit arbejde, at hun som socialrådgiver ikke kan vurdere det, altså om det lovligt eller ulovligt fravær. Det er sådan set det, ordføreren står og siger, nemlig at det kan man ikke vurdere. Dermed siger ordføreren jo også, at hendes kollegaer ude i kommunen ikke kan vurdere det.

Men jeg vil egentlig godt høre: Er det så ordførerens holdning, at børn, der lever i udsatte boligområder, ikke skal lære dansk, for der skal ikke være nogen sprogkompetence, selv om man somme tider ved, at deres forældre går hjemme og ikke taler dansk? Man siger: Det skal man ikke have, og der skal ikke være nogen konsekvenser, hvis man ikke møder op i skolen. Det er sådan set det, ordføreren siger.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Inden ordføreren får ordet, bliver jeg nødt til at sige til fru Karina Adsbøl, at det er uden for forretningsorden at referere til politikeres udførelse af civile erhverv.

Ordføreren.

Kl. 15:36

Anne Hegelund (EL):

Jeg prøver bare at sige, at jeg forestiller mig, at ulovligt fravær kan være en alarmklokke, som siger, at der er noget, der ikke kører særlig godt i en familie, og at der mangler noget overskud, når man ikke får givet besked om, at ens barn ikke kommer i skole, og om, hvad grunden kunne være, eller hvis man ikke senere kan huske, hvad det var, der egentlig var grunden til, de ikke kom af sted den dag; eller at noget flyder sammen. Det, jeg prøver at sige, er bare, at det ikke er nogen hjælp at tage penge fra familier, hvor de har svært ved at få deres børn af sted i skole, eller hvor børnene ikke ofte nok kommer af sted i skole. Det kommer børnene ikke mere i skole af.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Anne Hegelund, Enhedslisten. Næste ordfører er fru Lotte Rod, Radikale Venstre.

Kl. 15:37

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Tak for det. »Del jer efter anskuelser,« sagde Viggo Hørup, og det her er virkelig en fuldstændig principiel debat. For når der er flere og flere børn, som slår, sparker, bliver udadreagerende og ikke kommer i skole, kan man vælge to helt forskellige veje. Man kan vælge at stå på et børnesyn, hvor man tænker, at problemet er inde i barnet, at det nok er forældrene, der ikke er opdraget dem ordentligt, eller man kan vælge at tro på, at børn reagerer på nogle rammer. Det er

det valg, vi står imellem, og vi har nogle politikere, som mener, at der skal være mere straf og flere sanktioner, og så har vi nogle andre politikere, og det er bl.a. os i Radikale Venstre, som står på det, som Børnerådet også skriver i deres høringssvar, nemlig at børns faglige og trivselsmæssige udfordringer hverken kan testes eller straffes væk.

I onsdags i debatten herinde sagde Dansk Folkepartis ordfører, at han gerne ville have, at man meget nemmere kunne smide børn ud af klassen. Ministeren argumenterede for at få en rød sofa oppe ved skolelederen, som man kunne sende eleverne op til, og at man i øvrigt skulle ringe til forældrene, sådan at de var nødt til at tage fri fra arbejde og kunne komme og hente deres børn. I dag diskuterer vi så det, at ministeren vil fortsætte med, at man kan dumpe børn i børnehaveklassen på baggrund af en prøve, og at man kan straffe forældre på pengepungen, når deres børn ikke kommer i skole.

Jeg står bare tænker: Hvor er Peter Sabroes Socialdemokrati? Peter Sabroe stod på forældrenes side. Han forsvarede de forældre, som var de mest sårbare socialt udsatte, og som havde så ringe kår, at de ikke kunne være der for deres børn. Dem forsvarede han. Og i dag har vi et Socialdemokrati, som har vendt sig imod forældrene og tænker, at de skal straffes og sanktioneres.

Jeg synes, at det er så skuffende, for da vi havde den her debat for et år siden, argumenterede ministeren for, at han gerne ville sætte sig grundigt ind i det og ville afvente evalueringen, inden han tog stilling til, om man skulle fortsætte med reglerne eller ej. Selv om det jo sådan set er rimelig prisværdigt at gøre sit arbejde grundigt og sætte sig ind i det, havde jeg det også allerede dengang ret svært med det, for bare det at forlænge det med 1 år betød jo, at der var 1 år mere, hvor det gik ud over nogle rigtige børn, som jo kun er børn én gang. Nu står vi så i den her helt absurde situation, at ministeren jo bare kommer til at fortsætte med at lave den her straf af forældre.

Skolelederforeningen skriver i deres høringssvar, og jeg citerer: »En økonomisk sanktion ... vil blot kunne forstærke barnets udsatte position. Skolen skal samarbejde med forældrene, og ikke indirekte være med til at straffe dem«.

Lærerne er inde på, at når lærerne på den måde skal være med til at indberette, går det jo ud over det forhold og den trygge relation, der skal være mellem lærerne og eleverne. Derfor er jeg fuldstændig enig i det, som lærerne skriver i deres svar, nemlig at den her lov jo overhovedet ikke tager højde for, hvad det er, der ligger til grund for fraværet, og om eleverne egentlig får den støtte, den specialundervisning og den sprogstøtte, som de har brug for.

Så vi kommer i Radikale Venstre til at stemme nej til det her lovforslag, og så håber jeg, at selv om Socialdemokratiet er endt et sted, hvor de fortsætter med de her regler, så er der trods alt i Peter Sabroes parti lidt eftertanke: Når vi deler os efter anskuelse, står vi så sammen med de mest udsatte børn og deres forældre, eller mener vi virkelig, at den bedste vej frem er at straffe dem?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er en kort bemærkning til fru Helena Artmann Andresen, Liberal Alliance.

Kl. 15:41

Helena Artmann Andresen (LA):

Tak for det. Nu refererede den radikale ordfører selv til den debat, vi havde i onsdags, og jeg hørte altså ikke nogen ordførere her – lige meget hvilket parti de var fra – tale om, at problemet var inde i barnet. Det tror jeg ikke og det håber jeg heller ikke at der er nogen herinde der mener.

Ordføreren og jeg mener begge to, at det er rammerne, den er gal med, og så synes vi måske, at det er nogle forskellige ting ved rammerne, der er forkerte, men jeg synes, at det er ærgerligt, at ordføreren får det til at lyde, som om vi er nogle partier, der mener,

at der er noget galt inde i børnene. Det vil jeg i hvert fald bare gerne have mig frabedt.

K1. 15:42

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 15:42

Lotte Rod (RV):

Det kan godt være, at politikere ikke siger det direkte, at problemet er inde i barnet. Hvis ens løsning er, at udadreagerende børn skal sendes ud og skal ringes hjem, er det jo, fordi man synes, at det er barnet, der er problemet, i stedet for at det er rammerne.

Jeg synes, at vi skylder dem det. Når det er en tredjedel af alle lærere, som oplever, at der er elever, som slår og sparker, fordi de ikke kan være i rammerne, så har vi ansvaret for at lave de rammer om, sådan at skolen kan være god for alle børn.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 15:42

Helena Artmann Andresen (LA):

Jeg er helt enig i, at vi skal have lavet de rammer om. Vi ser måske lidt forskelligt på, hvordan rammerne skal laves om. For jeg synes godt, at man kan have gode faste rammer, som børn har brug for, og hvor der er konsekvenser.

Men jeg vil gerne spørge Radikale, ligesom jeg spurgte Enhedslisten, om, hvad man så vil gøre for at hjælpe de børn, hvis forældre ikke tager ansvar og sender dem i skole. For jeg synes virkelig, at det er synd for de børn, at der måske ikke er overskud hjemme i familien til at få dem sendt af sted, eller at der generelt bare er manglende ansvar.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 15:43

Lotte Rod (RV):

Jeg og vi i Radikale Venstre vil gerne have, at skolerne har ressourcerne til at finde ud af, hvad problemet er. Altså, hvorfor kommer børnene ikke i skole? Er det, fordi børnene føler sig uden for fællesskabet eller de føler sig inkompetente, fordi de ikke kan sproget? Er det, fordi de ikke får den hjælp, de har brug for?

Det skal skolen jo kunne, og det kræver, at vi har en god skole, hvor der er tid til, at man jo også har muligheden for at kunne tage hjem til eleverne og være der for dem. Derfor er det vigtigste at investere i, at den almene undervisning er god.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Så er der ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Lotte Rod, Radikale Venstre. Næste ordfører er fru Christina Olumeko, Alternativet. Velkommen.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Christina Olumeko (ALT):

Tak for ordet. Jeg er vikar for vores børne- og undervisningsordfører, Helene Liliendahl Brydensholt, så jeg er kommet med en tale fra hende. Alternativet stemmer imod lovforslaget, og det gør vi, fordi vi mener, at det er fuldstændig fejlagtigt, at revisionsbestemmelsen foreslås at blive ophævet, og vi mener også, det alvorligt, at man ikke kigger på evalueringsresultaterne og bruger dem i lovgivnings-

arbejdet. Det mener vi grundlæggende er et spørgsmål om, at vi i Folketingssalen også lytter til forskning, der måske går imod det, vi selv ønsker at se af resultater.

Som det beskrives i lovforslaget, er evalueringsresultatet, at sprogprøverne ikke har nogen dokumenteret positiv virkning på elevernes sproglige udvikling og trivsel. Det fremgår i evalueringen, at sprogprøverne ikke giver et pålideligt billede af den enkelte elevs sproglige kompetencer, som er nødvendig for at målrette den efterfølgende sprogstimuleringsindsats til elevens behov. Det er dermed tydelig for Alternativet, at sprogprøverne ikke virker efter hensigten, og der er således ingen årsag til, at de er der. For os at se er der tale om en systematiseret forskelsbehandling, når elevernes bopæl er udslagsgivende for, hvorvidt der er krav om bestået sprogprøve, og derudover mener vi ikke, at det kan passe, at udvalgte elever skal gå rundt og være nervøs for at gå et klassetrin om, hvis de dumper i deres sprogprøve.

Som flere aktører nævner i høringssvarene, kan det have store konsekvenser for elevernes trivsel, hvis de lige pludselig skal gå deres klassetrin om og miste gode klassekammerater og klassefællesskab. I stedet for udelukkende at teste elever på baggrund af deres bopæl mener vi i Alternativet, at ressourcerne hellere skal bruges på at undervise og løfte de elever, som har sproglige udfordringer.

For så vidt angår den del af lovforslaget om standsning af børnechecken på baggrund af for højt ulovligt fravær, fremgår det af evalueringen, at der er sket et fald i elevernes ulovlige fravær, men at faldet startede allerede inden lovens ikrafttræden, hvorfor faldet så ikke alene kan tilskrives loven. I Alternativet mener vi, at det er komplet ulogisk at nedbringe ulovligt fravær ved at straffe familier økonomisk. Den økonomiske sanktion rammer ofte børn, som kommer fra i forvejen udsatte familier med komplekse økonomiske og/eller sociale udfordringer, og særlig rammes de familier, hvor forældre står uden uddannelse og job, har lave indkomster, psykiske vanskeligheder, misbrug samt sigtelser. Med økonomisk afstraffelse risikerer man blot at forstærke barnets udsatte position, og det bidrager bestemt ikke til forældrenes overskud og forudsætninger for at hjælpe barnet tilbage i trivsel. Tværtimod har de her familier brug for en ekstra håndsrækning til at styrke deres børns tilhørsforhold til skolen, til at deltage i skolens fællesskaber og ikke mindst fremme

Ikke mindst mener vi i Alternativet, at det er dybt bekymrende, at regeringen fortsat ønsker at ophæve revisionsbestemmelsen, til trods for at stort set alle aktører i høringssvarene, både børneorganisationerne, skoleforeninger og uddannelsesforskere, på det stærkeste fraråder både de obligatoriske sprogprøver, men også mulighed for standsning af børnechecken. De ikke blot fraråder det, men mange advarer også om, at de her regler kan have enorme konsekvenser, både for børnene såvel som for deres familier.

Så jeg vil kort opsummere: Alternativet kommer til at stemme imod, og det gør vi, fordi vi ikke mener, at reglerne i lovforslaget virker hensigtsmæssigt, og at de i værste tilfælde kan have direkte negative konsekvenser for børnene og deres udvikling. Som Børnerådet så fint beskriver det i høringssvaret: »Børns faglige og trivselsmæssige udfordringer kan hverken testes eller straffes væk.« Tak for ordet.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Christina Olumeko, Alternativet. Vi er nu igennem ordførerrækken, og den næste, der får ordet, er børne- og undervisningsministeren. Velkommen.

Kl. 15:48

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Tak til formanden for ordet, og tak til ordførerne for en god debat. I 2019 blev der indført en omfattende politisk pakke imod parallelsamfund i Danmark, som både vedrørte socialpolitik, beskæftigelsespolitik, boligpolitik og udlændingepolitik og også en politisk aftale i Børne- og Undervisningsministeriets regi, som handlede om obligatoriske sprogprøver med efterfølgende sprogstimulering for skoler i udsatte boligområder og et styrket forældreansvar ved elevers fravær. Det blev besluttet, at loven skulle indholde en revisionsbestemmelse, og at der forud for den revision skulle gennemføres en evaluering af lovens virkning. Evalueringen af lovens virkning blev offentliggjort i januar 2023. Evalueringen skal læses med betydeligt forbehold, fordi den er foretaget i en periode med nedlukning, fjernundervisning og isolation. Det er ikke noget, VIVE kan gøre noget ved; det var et generelt vilkår i de år i Danmark og i mange andre lande i verden.

Det ændrer ikke på, at resultaterne bestemt kunne være bedre, men formålet med reglerne har ikke ændret sig. Vi skal løfte elever i udsatte boligområders dansksproglige kompetencer, så de får glæde af undervisningen i skolen, og så de føler sig som en del af fællesskabet. Derudover skal alle børn have den undervisning, de har ret til, og der skal sættes ind så tidligt som muligt på skolerne for at nedbringe elevernes fravær og håndtere de bagvedliggende årsager.

Regeringen vil sikre, at indsatsen for bedre danskkundskaber lykkes bedre, bl.a. ved at styrke vejledningen om reglerne, både for elevernes sproglige udvikling og deres trivsel og egentlig også for hele samfundets skyld. Vi skal reagere på fravær, også tidligere end i dag, og dårlige dansksproglige kompetencer bedre end i dag, ellers spænder vi ben for børns og unges fremtid i Danmark. Vi foreslår, at den revisionsbestemmelse, der er i loven, ophæves, og det vil sige, at lovgivning kører videre uændret.

Vi forventer at iværksætte en øget oplysnings- og vejledningsindsats omkring begge de her to lovkomplekser for at styrke kendskabet til og implementeringen af reglerne, og vi vil fremover følge nøje med i anvendelsen af reglerne og udviklingen på området. Tak for ordet.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Lotte Rod, Radikale Venstre.

Kl. 15:50

Lotte Rod (RV):

Hvad tænker ministeren om, at alle skolefolk, herunder skolelærerne og skolelederne, synes, at det her er en virkelig dårlig idé?

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 15:51

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Jeg tænker »deja vu« fra min tid som udlændingeminister. Jeg har stået på den her talerstol ufattelig mange gange som udlændingeminister med en bunke høringssvar fra alverdens mennesker, der mener, at det, Folketingets store flertal vedtager, er helt hat og briller og det værste, vi nogen sinde kan gøre ved vores samfund.

Jeg konstaterer også bare, at den pakke omkring parallelsamfund er, hvis du spørger mig, noget af den vigtigste og bedste lovgivning, jeg har været med til at vedtage i den tid, jeg har været folketingsmedlem, siden 2015. Jeg kunne høre, at Enhedslistens ordfører har et indgående kendskab til Gellerupparken. Jeg kommer selv fra Aarhus

og kender udmærket området, og jeg mener selv, at det, man har sat i gang fra Aarhus Kommunes side i Gellerupparken, er noget af det bedste, der er sket for det område i mange, mange år. Men der er vi så politisk uenige. Jeg mener, at det, der sker i Høje-Taastrup, i Tingbjerg i Mjølnerparken og masser af steder, er fornuftigt. De enkelte elementer i parallelsamfundspakken har været meget, meget udskældt, men samlet set mener jeg at det har været med til at løfte nogle socialt udsatte boligområder helt enormt meget – noget, som jeg tror at Peter Sabroe ville være stolt af.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 15:52

Lotte Rod (RV):

I folkeskolens formål skriver vi, at skolen og forældrene skal samarbejde, men hvorfor vælger regeringen så at ville straffe forældrene?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 15:52

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Ja, det står ikke alene i loven, det er allerførste sætning i loven. Og jeg mener, at det, der er helt grundlæggende for, at elevens skolegang kommer til at lykkes, er, at det samarbejde fungerer. Vi må nok også bare konstatere, at for nogle forældres vedkommende bliver der ikke rigtig reageret på den udstrakte hånd fra skolens side, og nogle steder er det, der skal til, nogle ret kontante sanktioner, så forældrene forstår, at det er alvor, at deres børn har behov for, at de samarbejder, herunder samarbejder omkring elevers fravær og husker at melde deres børn syge, hvis de er syge, og samarbejder, hvis ikke de er syge.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til hr. Sigurd Agersnap, SF.

Kl. 15:52

Sigurd Agersnap (SF):

Tak for ordet. Hvad mener ministeren om, at forskerne bag rapporten selv finder, at den økonomiske straf er en dårlig måde at løse problemerne med højt fravær på?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 15:53

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Jeg ville jo ønske mig, at der dels ikke havde været nogen coronaår, og at vi dels havde haft et lidt mere solidt fodfæste at diskutere det her på baggrund af. Men jeg har selv interesseret mig for nogle af de kommuner, hvor jeg kan se, at antallet af tilfælde med 15 pct. eller mere ulovligt fravær i et kvartal falder – Aalborg, Aarhus, Hjørring, Ishøj og København, som i øvrigt næsten alle sammen er kommuner med socialdemokratiske borgmestre – og det er også kommuner, der benytter sig af de her værktøjer. Jeg kan også se, at der er nogle andre kommuner, der faktisk ikke benytter sig af dem – der står nul i tabellen over det antal gange, man har stoppet en ydelse. Det er sagt med en million forbehold, for der er også de modsatte eksempler. Men jeg er meget optaget af, at den lovgivning, der er vedtaget, faktisk også bliver brugt, og at den bliver brugt rigtigt, for sanktionen er jo ikke det interessante. Det interessante er samarbejdet med

forældrene. Sanktionen skal jo åbne det samarbejde op, hvis det er groet helt til.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 15:54

Sigurd Agersnap (SF):

Det sidste er jo interessant. Det kan måske åbne samarbejdet op i nogle tilfælde, men ministeren er i hvert fald citeret for at have sagt under samrådet sidste år, at det også kan have den stik modsatte effekt, altså at det ikke opleves som et fortroligt samarbejde, netop fordi man har en sanktionsmulighed på hånden. Er ministeren slet ikke bekymret for, at det kan have den stik modsatte, når man presser familierne?

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 15:54

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Jamen jeg mener fuldstændig det, jeg sagde der. Begge de to tiltag, der ligger i den her lovgivning, kan implementeres på en dårlig måde. Vi taler meget om sprogprøverne – jeg er slet ikke interesseret i prøverne, men prøverne er jo det, der viser, hvilke børn der ikke taler alderssvarende dansk, og som så skal have noget sprogstimulering, som gør, at de faktisk kan blive gjort klar til at starte i 1. klasse. Det er sprogstimuleringen, jeg interesserer mig for. Jeg synes, at VIVE-undersøgelsen interesserer sig alt for meget for prøverne og alt for lidt for stimuleringen. Prøverne er jo bare en si, hvormed man skal finde frem til de børn, der har brug for noget ekstra støtte.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til fru Anne Hegelund, Enhedslisten.

Kl. 15:55

Anne Hegelund (EL):

I forhold til den folkeskoleaftale, der lige er blevet lavet, hvor det handler om frihed, og at beslutningerne skal rykke så tæt på folk som overhovedet muligt, og at det ligesom er fagligheden, der skal være det styrende, og ikke Christiansborg, der skal blande sig alt for meget, synes jeg bare, det er ærgerligt, at det her virker til, at hvis man har flygtninge- og indvandrerbaggrund, eller hvis ens forældre har en lav indkomst, så er det pludselig ikke helt det samme signal, man gerne vil sende inde fra Christiansborg.

Den forskelsbehandling undrer jeg mig bare meget over, altså at man lige for de her udsatte børns vedkommende tænker, at det er bedre med tvang og straf og – nu nævnte du selv Gellerupparken – at rykke rundt på folk i stedet for at prøve at flytte dem socialt og fagligt.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Som vi har været inde på før, og som vi har overskud til at bearbejde sådan en fredag, er vi hverken dus eller Des – og slet ikke over for ministeren, som vi slet ikke er på navn med, men kun tiltaler som ministeren.

Ministeren.

Kl. 15:56

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Jeg tror, det er Artigeardit, der har et godt nummer, der hedder »Bums For Eliten«, hvor han bl.a. synger, at hvis man bor det forkerte sted, så får man dobbelt straf. Hver gang jeg hører det nummer i radioen, tænker jeg, at det er noget af det bedste musik, der er lavet i Danmark i mange år. Og jeg hader den sætning, fordi den er løgn, men den blev også båret ind i Folketinget, da vi vedtog det her lovforslag. Det handler om, at kriminalitet, der begås i bestemte boligområder, kan straffes dobbelt, ikke om, at du, hvis du bor i det boligområde, bliver straffet dobbelt. Det er faktisk en måde at beskytte de mennesker, der bor i det boligområde, på – det er ikke et forsøg på at straffe dem.

På samme måde er det også med noget af det, vi har diskuteret, og som vi diskuterer i Folketinget i dag, altså at det også er nogle af de fejlagtige opfattelser af, hvad der står i lovgivningen, som har fået lov til at sætte sig, f.eks. at det er rettet mod flygtninge og indvandrere eller familier med lave indtægter.

Det her, f.eks. sprogstimuleringen, handler om, at på skoler, der ligger i udsatte boligområder, skal der gennemføres sprogprøver i 0. klasse. Hvis ikke de taler alderssvarende dansk, skal der indsættes sprogstimulerende forløb, så man sikrer sig, at de taler alderssvarende dansk. Det er der afsat en hel del millioner til at få til at lykkes. Jeg er lidt i tvivl om, om de millioner faktisk er kommet ud til de børn, eller om de er forsvundet ud i de kommunale budgetter. Det synes jeg vi skal interessere os noget mere for. Det er jo lige meget med prøverne; altså, det kan de sagtens gennemføre på en ordentlig måde. Det er sprogstimuleringen, vi skal interessere os for.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 15:58

Anne Hegelund (EL):

Men kan ministeren ikke se, at man på samme måde kunne sige, at intentionerne måske er lige meget, hvis det af dem, man gerne vil hjælpe, bliver oplevet som straf og tvang og stempling. Eller som mine naboer i Gellerupparken plejede at sige: Jamen det er ikke jo os, de vil gøre Gellerup bedre for; de vil gerne gøre Gellerup bedre for, at der kan bo nogle andre her end os, der bor her nu. Det er jo ikke os, man vil lave et godt kvarter for. Os vil man bare gerne smide ud af vores hjem, og allerhelst vil man have, at vi flytter et helt andet sted hen. Men måske får vi tilbudt en bolig, hvor vi ikke har råd til at betale huslejen.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 15:58

Børne- og undervisningsministeren (Mattias Tesfaye):

Det er derfor, jeg bruger lidt tid på at diskutere det, for jeg tror faktisk, at det også har betydning, hvad Enhedslistens ordfører siger i Folketingssalen og i offentligheden. Altså, hvad er formålet og intentionerne, som Enhedslistens ordfører spørger. Hvis vi nu havde lavet en lovgivning, der gav dobbelt straf for at stjæle en bil på Strandvejen, mon så ikke Enhedslisten ville sige: Hvad er det for noget, hvorfor skal de beskyttes særligt? Nu har vi faktisk lavet en lovgivning, der giver dobbelt straf for kriminalitet i udsatte boligområder. Vi har også lavet en lovgivning om særlig sprogstimulerende indsatser for skoler i udsatte boligområder.

Vi har lavet masser af lovgivning, der pumper økonomi ind i udsatte boligområder. Lad os da fejre det i stedet for at omtale det som

en straf mod de mennesker. Det er det største sociale løft i Danmark, og det er gennemført under en borgerlig regering. Det burde vi to som røde politikere være en lille bitte smule skamfulde over. Det er et kæmpe økonomisk og socialt løft af nogle boligområder, som virkelig har fået lov til at sejle deres egen sø – synes jeg.

K1. 15:59

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Så er der ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til børne- og undervisningsministeren. (*Børne- og undervisningsministeren* (Mattias Tesfaye): Selv tak).

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:00

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes fredag den 9. april 2024, kl. 13 00

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside. Jeg skal øvrigt henvise til ugeplanen, der også vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:00).